

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

I NEVER KNEW I COULD
BREAK MY OWN HEART.

ALL FAULT

Your

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

KRISTIN LEE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ALL *Your* FAULT

KRISTIN LEE

Telif Hakkı© 2023 by Kristin Lee

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yukarıda listelenen telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir ve kişiler, isimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylarla ilgili her türlü benzerlik ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

*Başta yeğenim olmak üzere tüm güçlü kadınlara.
Ailemizin tutkalı o. Etrafta koşturuyor, bir günde çoğu insanın bir haftada
yaptığından daha fazla şey yapıyor. Erkeklerle dolu bir denizdeki tek kızdı. Ben
Beni ikinci annesi olarak gördüğü için sonsuza dek minnettar kalacağım.
Seni seviyorum, Bug.*

HEPSİ SENİN HATAN
Kampüs Aygırları

Kristin Lee

İçindekiler

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41 Sonsöz](#)

[Bonus Epilog](#) —

[Ayrıca yazan Kristin Lee](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Adalee

HAZIRIM.

Alabama'da geçirdiğim üç hafta boyunca erkek arkadaşım ile bir sonraki adımı atmaya hazır olduğuma karar verdim. Chaz aylardır bana baskı yapıyordu. İçimdeki ses bana sürekli ertelememi söylüyor ama eminim tüm üniversiteli erkekler kız arkadaşlarını seks için ikna etmeye çalışıyordur.

Kampüse geri döndüm ve çocukluk hayalim olan jimnastikte SEC All Around'u kazanma hayalimi gerçekleştirmeye hazırım. Bu, nadiren yediğim bir pastanın kreması olacak.

Tamam, Adalee. Jimnastik hakkında düşünmeyi bırak ve randevuna hazırlanmaya odaklan.

Küçük siyah bir elbise giyip aynada kendimi seyrediyorum. Saçlarım arkadan toplanmış. Erik rengi dudak boyasını pürüzsüzce sürüyorum, sonra Hip-Hop eğitim videolarında yaptıkları gibi patlatıyorum, patlatıyorum, patlatıyorum - sadece biraz eğlenmek için. Bu heyecan verici. Beni akşam yemeği ve oda arkadaşlarımızın bizi rahatsız edemeyeceği bir gece için lüks bir otele götürmek üzere her an burada olabilir. Şaşırtıcı bir şekilde, sinirlerim sabit ve sakin.

Spor çantamı omzuma atıyorum ve siyah dantelli çapraz topuklu ayakkabılarımı giymeden önce koridorda sekiyorum, sonra kurdeleyi ayak bileklerimin etrafına bağlıyorum. Telefonum mutfak/oturma alanındaki barın üzerinde duruyor. Işığı yanıyor ve Chaz'ın aramasına cevap vermek için parmağımı ekranda kaydırıyorum. "Selam," diyorum neşeye.

Bir duraklama oldu. "Benimle buluşabilir misin? Zaten buradayım ve birkaç içki içtim." Sesi düz.

"Evet," diye yanıtlıyorum hayal kırıklığı bastırmaya çalışarak. "Elbette. Her şey yolunda mı?"

"Hemen buraya gel. Sana şimdi ihtiyacım var," Chaz.

Ona cevap verip vermediğimden bile emin değilim. Çok değişken bir ruh hali var ve bazen başa çıkması çok zor oluyor. Moralim bozuk bir şekilde otele doğru yola çıktım.

İlk seferimizde ayaklarımın yerden kesilmesi için çok fazla.

Beyzbol bu sezon pek iyi gitmiyor. Chaz, Illinois'den buraya transfer olan ve onun istediği yer için yarışan bir adamdan beri bir ayı gibi. Chaz bir rakip, takım arkadaşı olsun ya da olmasın, pozisyonu için savaşıacak. Ve bana yeni takım arkadaşının diğer erkeklerin kızlarıyla çıktığını söyledi.

Otel lobisine girdiğimde Chaz beni beklemiyordu. Neden öyle olmasını bekledim ki? Neden üç haftalık ayrılığın onun kişiliğini değiştireceğini düşündüm?

-Asla centilmen değildir. Kendini beğenmiş ve herkesin istediği zaman istediği şeyi yapmasını bekliyor.

Bara doğru bakarken rüzgarda kırmızı bayraklar dalgalanmaya başlıyor ve bir kadın adamın vücuduna sarılıyor. Elini adamın omuzlarından birine dayamış, geri itiyor ve sonra kulağına gülüyor. Ve benim anasını *siktiğim* erkek arkadaşım da bunu yiyor.

Gri ve siyah damarlı beyaz mermer döşemeyi geçiyorum. Topuklu ayakkabılarım dekoratif, kemerli odada tıkırdıyor ve yankılanıyor. Topuklulardan nefret ediyorum. Neden giyindim ki? Etrafta yalınayak ve tebeşirle kaplı olarak koşmaya alışkınım. Rahat olmayabilirim ama en azından yürürken tüm gözler bana bakarken çekici görüldüğümü biliyorum.

Saf niyetli kadına erkek arkadaşımdan sıyrılması için zaman tanımak amacıyla boğazımı temizliyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum Jane," diyor ve yemin ederim ki sarı saçlarının alnının üzerinden yana kaydığı o alametifarikası başını sallıyor.

"Evet, sana sonra yetişirim," diyor Jane gülümsemesi ağzından gitmezken.

"Çantamı odamıza koyabilir miyiz?" Çift D'li Jane'in onun alındığını anlamasını umarak soruyorum. Puma saldırmaya hazır görünüyor ama avını izlemek için pusuda bekliyor.

Burbon olduğunu tahmin ettiğim kristal bardağını deviriyor ve barmene uzatıyor. "Bir tane daha."

Bir bardağı beyaz bir bezle temizlerken başını sallıyor ve ardından "Hanımefendi için bir şey var mı?" diye soruyor.

Chaz'in yanıtı tüylerimi diken diken ediyor, hem de iyi anlamda değil. "Hayır, o iffetli biri."

Barmen burbonu yeni bir bardağa dolduruyor ve Chaz'in önüne götürüyor, bana acıyan ifade veriyor; ağzı kapalı, başı eğik, yarı yüz buruşturuyor.

Chaz'in hakareti karşısında ağzım kurudu. "Bir su alabilir miyim, lütfen?"

Barmen bana bir bardak dolduruyor ve ben de Chaz'in yanındaki bar taburesine oturuyorum. Suyumdan uzun bir yudum aldım ve sordum, "Neler oluyor? Özel bir gece geçireceğimizi sanıyordum."

Chaz kıkırdıyor ve ben buraya geldiğimden beri içtiği ikinci kadehin kalanını da yudumluyor, bu da bana ben gelmeden önce kaç kadeh içtiğini merak ettiriyor.

Elbise pantolonu ve gözlerinin rengiyle uyumlu mavi bir gömlek giyiyor. Saçları üniversiteli bir genç gibi mükemmel bir şekilde toplanmış. Öndeki uzun kısmın yana doğru kıvrıldığı bir stili var.

Yakışıklı bir adam ve bunun farkında. Beyzbol programında 1.80 boyunda olduğu yazıyor ama aslında 1.80'e daha yakın... Ufak tefek bir jimnastikçi olduğum için umurumda değil. Keskin bir burnu ve kare bir çene hattı var ama bu gece normalde kristal berraklığındaki mavi gözleri fırtınalı ve kırmızı. Normalden daha fazla içtiği kesin.

Sonunda konuştu: "Hadi yukarı çıkalım ve şu işi halledelim." İçkisini meşe kaplı bara vuruyor, ayağa kalkıyor ve çantamı taşımamı istemeden asansörlere doğru ilerliyor.

Terbiyeli bir adam gibi davranmasını istemek çok mu fazla?

Sessizce asansörü bekliyoruz.

Sessizlik içinde en üst kata çıkıyoruz.

Sessizlik içinde junior süite giriyoruz.

Büyük boy bir yatak ve oturma alanı olan ama sadece tek bir mobilyayla ayrılmış odaya göz gezdiriyorum. Bembeyaz yorgan düzgünce sıkıştırılmış ve yatağın üzerinde soyut bir at resmi asılı. Oda steril görünüyor ve Chaz odayı özel hissettirecek hiçbir şey yapmamış.

Bu benim işim mi?

Gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyor ve zayıf, yontulmuş gövdesini ortaya çıkarıyor. Karnım dönmüyor. Neyim var benim böyle?

Bana doğru geliyor ve "Hazır mısın?"

diyor. Başımı sallıyorum.

"Bu sadece erkek arkadaşınla seks. Daha önce de seks yaptın, değil mi?" Oldukça manyakça gülüyor.

Bu konuşmayı hiç yapmadığımızı fark ettim. Her zaman hazır olmadığımı söyledim ve ellerini savurdum ya da daha ileri gitmem ve daha fazlasını yapmam için bana baskı yaptığı için kızgın bir şekilde ayrıldım. Dürüst olmak gerekirse, neden bunu düşünüyorum? En fazla ikinci aşamaya geçtik - biraz okşama ve parmaklama.

Ellerimi belimin üzerinde kavuşturuyorum. "Neden beni ?"

"Çünkü hiç istemiyordum. Kız arkadaşımınla seks yapmaya çalışmadan önce bir içki içip rahatlamak istedim. Bu arada, kaçacağını biliyordum. Her zaman yaptığın gibi. Tam bir baş belasıydın."

Göz kapaklarımda gözyaşları oluşuyor, onları aşağı itmek için çaresizce gözlerimi kapatıyorum ve duygularımı topluyorum. Bu, yıllar içinde ustalaştığım bir beceri. Ne kadar sıkı çalışırsanız çalışın, bir beceriye ulaşamadığınızda yaşadığınız onca hayal kırıklığı, size bu gibi duyguları itmeyi öğretiyor. "Ben gidiyorum. Arabayı kendim kullandım, o yüzden araba kullanmayı dert etme." Beni bileğimden öyle sert kavırıyor ki canımı acıtıyor.

"Bunu yapıyoruz," diyor dişlerini sıkarak ve siyah dantel elbisemi öyle sert çekiyor ki ince spagetti askılarından biri yırtılıyor.

Kıpırdanmaya çalışıyorum ama omzumdaki ve kalçamdaki tutuşunu sıkılaştırıyor. Gözlerim açılıyor, kalbim hızla çarpıyor ve bedenim gerilimle doluyor. Daha önce de göt deliği olmuştu ama hiç bu kadar şiddetli olmamıştı. Hemen karşılık veriyorum, "Hayır, değiliz. Buraya geldiğimde flört eden ve içen sendin. Bana sorunun ne olduğunu söylemiyorsun."

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Bir an bekler. "Sen. Yanlış olan sensin. Beni isteyen bir kız arkadaş istiyorum. Kaç kızın bana asıldığını biliyor musun? Kesinlikle yanlış kıızı seçmişim."

Bizden sanki bir ilişki içindeki insanlar değil de bir ürünmüşüz gibi bahsediyor. Ağzım Sahra Çölü'nden daha kuru.

Chaz eğiliyor ve göğsümün üstündeki deriyi emiyor. Bu açıklıkla birlikte, tonozu itmek için kullandığım güçle onu itiyorum ve o da geriye doğru sendeliyor. "Dur. Neyin var senin?"

"Ben mi? Bu çok komik." Ben onu uzak tutmak için kollarımı sertçe tutarken o yeni takım arkadaşı hakkında bir şeyler gevelemeye devam ediyor. Sonra soğuk ve alaycı bir sesle, "Sen de tıpkı o lanet transfer gibisin... her zaman gelip kararları senin verebileceğini sanıyorsun" dedi.

"Vay canına. Kendimi sana vereceğimi sanıyordum. Ama sen benim vücudumu hak eden son kişisin. Büyü artık, sporcular bir takımı başarılı kılmak için gelir ve giderler. Sen kaptansın ve yeni bir transferin Stallion forması içinde rahat hissetmesini sağlayacak biri varsa o da sensin. Spot ışıklarının başkasının üzerinde olmasına katlanamıyorsun," diye tısladım.

Aramızdaki mesafeyi yarıya indirirken ellerini bal sarısı saçlarında gezdiriyor. "O bir gösteriş budalası."

Tencere dibin kara seninki benden kara. Bu transferi bilmiyorum çünkü Chaz ondan hiç ismen bahsetmedi. Sınırlı bilgime dayanarak, Chaz'ın bir kopyası gibi görünüyor.

Beni yatağa itti. "Bunu ya şimdi yaparız ya da her şey biter." Gözlerim inançsızlıkla açılıyor. Üstüme çıkıyor ama dizlerimi karnıma çekip ayaklarımı göğsüne bastırıyorum, onu üzerimden itiyorum ve kapıya koşmak için kendime zaman tanıyorum.

"İyi. Kafamın içinde küçük bir ses söylüyordu. Dinlediğim için çok ."

Chaz yüzünü buruşturdu. "Tanrım, senden nefret ediyorum. *Lanet* kelimesini bile söyleyemiyorsun. Küçük hanımefendi. Ve bu arada, o ayakkabılar tam bir sürtük olarak gösteriyor."

O kadar sarhoş ki, aziz miyim yoksa günahkâr mı karar veremiyor. Ayakkabılarımı çıkardım ve otel odasından hışımla çıktım. Beni lobiye kadar takip etti ve orada bana sözlü saldırıda bulunmaya devam etti. Süslü, elmas taklidi ayakkabılarımı ona fırlatıyorum ve o da kendini savunmak için kollarını kavuşturuyor. "Git *becer*. Bardaki puma senin hızına daha uygun."

İşte, söyledim. Ama içimden valeye biletimi uzatırken "Siktir et onu" diyorum.

İkinci Bölüm

Hagan

Bluegrass'a adımımı attığım andan itibaren, olmam gereken yerin burası olduğunu hiç şüphesiz anladım. Nedenini sormayın. Belki de temiz havadır - okyanustan gelen tuz ya da kirlilikten kaynaklanan sis yok. Ya da kramponlarımın altındaki bluegrass'ın zıplaması olabilir.

Büyük ihtimalle bunun güzel kadınların bolluğuyla bir ilgisi var. Böyle bir yer bana onu unutturabilir. Geçmişten gelen bir kızın hayatımı yönetmesine izin verdiğim için eziğin tekiyim.

Birkaç hafta önce, beyzbol takımının yaz antrenmanları için Kentucky Üniversitesi'ne transfer oldum. Üç futbol oyuncusunun yanına taşındım çünkü Mac adında bir arkadaşım hem futbol hem de beyzbol oynuyor. Transfer portalının açık olduğu son gün buraya transfer olmaya karar verdim, bu yüzden bu yaşam düzenlemesi en uygun olanıydı.

Hayat kolay olmalı, bu yüzden kararlarım üzerinde fazla düşünmemeye çalışıyorum. Babam ve erkek kardeşimle konuştum ve üniversite değiştirme fikrimi desteklediler. Güneydoğu Konferansı beyzbolda en iyisi ve büyük bir kampüste olmak tam da ihtiyacım olan şey. Kalabalığın içinde kaybolmak ve her köşede eski sevgilimle karşılaşmamak.

Tüm oda arkadaşlarım futbol oynadığı için beyzbola odaklanmam için bana biraz yalnız zaman kalıyor. Mac, Logan ve Pearse'in programları dolu. Zavallı Mac'in nadiren boş zamanı oluyor. Bütün gün programı var. Beyzbol takımının çoğu burada gönüllü antrenman yapıyor ve Mac de benim gibi önceliği futbol olsa da beyzbol takım arkadaşlarıyla bağ kurmak istiyor.

Bugün takım arkadaşlarımdan biriyle kampüs dışında özel bir antrenörle çalışıyoruz. Joe Danke bir yakalayıcı ve bu yıl büyük bir vurucu olması bekleniyor. Bayan jimnastik takımındaki kızlardan biriyle mesajlaşıyor. Yarın akşam bir parti varmış ve kızın geleceğini umuyormuş.

Koç, çömelme pozisyonundan başlayarak ve aynı şekilde bitirerek lastik çevirmemizi istiyor. Beyzbol oyuncularının güçlü dörtlülere sahip olması önemlidir. Gidiyoruz

su içmek için ara vermeden önce çeşitli alışılmadık egzersizler yapıyoruz. Ter içindeyim, tişörtüm her kasıma yapışıyor.

"Bu adamı nasıl buldun?" Joe şapkasını çıkarıp saçlarını silkelerken soruyor. Saçlarının ucundan terler uçuşuyor ve pis kokulu damlalar üzerime düşüyor. Havlumu alıp onun pazularına doğru savuruyorum.

"Bu iğrenç. Biz köpek değiliz." Büyük bir yudum su içtikten sonra ben de aynısını yapıyorum. Saçlarım çok daha uzun ama dalgalı olduğu için daha kısa görünüyor. "Umarım Ginger kokulu erkeklerden hoşlanıyordur."

"Dostum, duş aldığımda kızlar bana karşı koyamıyor," diyor. "Peki, çıkma teklif etmek istediğin biriyle tanıştın mı?"

Kalbim sıkışırken suyun geri kalanı boğazımdan aşağı akıyor. *Tanrım, Julia, beynimden çık.* "Hayır. Topa konsantre oluyorum." Farklı antrenman alanlarının olduğu metal binanın etrafına bakıyorum. Vuruş kulvarlarını işaret ediyorum. "Sanırım şimdi oradayız."

Kaşlarını kaldırıyor ve "Son birkaç partide seni birkaç kızla gördüm... Birini eve götürdüğünü duydum" diyor.

Çantamdan vuruş eldivenlerimi çıkarıp ellerime geçiriyorum. Sonra sopamı çıkarıp omuzlarımı esnetmek için kullanıyorum ve "Her şey her zaman görüldüğü gibi değildir ama evet, Erika'yı evine geri götürdüm" demeden önce göbeğimi gevşetiyorum.

Joe bana şaşkınca bakıyor ama neyse ki koç araya giriyor. "Topları toplayın, sonra sırayla yirmi atış yapacağız."

"Evet, efendim," diye cevap veriyorum.

"Chatham bana efendim deme. Koç ya da Latham. Senden beş yaş büyüğüm."

Yatılı okulun kafanıza kazıdığı şeylerden biri de görgü kurallarıdır. İçki içmeniz, sigara içmeniz, bir denizci gibi küfretmeniz ya da yatakhane cinsel aktivitelerde bulunmanız umurlarında değildir ama büyüklerinize beyefendi ya da hanımefendi diye hitap etmeniz iyi edersiniz ve bu kırılması zor bir alışkanlıktır. "Evet, koç."

Joe, Koç Latham'a sırtını dönerek eğildi ve mırıldandı: "Tekrar ediyorum, onu nerede buldunuz?"

"Bilmek istediğine emin misin?"

"Çocuklar, vaktimi boşa harcıyorsunuz," diye homurdanıyor Koç. "Kardeşin bunu ayarladığında beyzbol konusunda ciddi olduğunuzu düşünmüştüm Chatham."

Bir saat boyunca vuruş yapıyoruz ve vuruşlarım iyi geliyor ama Koç Latham huysuzun teki. Sesi bana talimatlar yağıdırıyor, sonra da bağılıyor: "Danke, daha küçük bir adım istediğimi kaç kere söylemem gerekiyor? Bu fizik. Fizik dersi aldın mı?"

"Evet, koç. Mühendislik okuyorum."

Koç Latham başını sallar ve mırıldanır: "Retorikti. Seç."

Bu, topları alın demek. Antrenman bitti. Bitirdiğimizde, Koç beni çağırıyor ve gelecek haftaki programını bildiriyor.

Eşyalarımızı yükledik ve kampüse dönerken biraz yiyecek aldık. Illinois'deki takım arkadaşlarımı özlüyorum ama şu ana kadar buraya gelmek kolay bir uyum oldu. Logan ve Joe beni kendi dünyalarına davet ettiler ve kampüsteki neredeyse her kızla tanıştırdılar. Kabul, yaz olduğu için binlerce kız yok. Ama yine de Julia'yı aklımdan çıkaracak kimseyle tanışmadım.

Tek sorun takım arkadaşım Chaz, takımın kaptanı. Hayatım boyunca beyzbol oynadım ve profesyonel beyzbolun içinde bulundum ve bir kaptanın böyle bir pislik olduğunu hiç görmedim. Genellikle takımdaki en disiplinli ve en iyi oyuncuların biridirler. Örnek olarak liderlik ederler. Ama bu dangalak egoist bir pislik.

Aynı pozisyonda oynuyoruz ve antrenmanlar sırasında sahanın her yerinde tavır yapıyor. Birkaç hafta oldu ve yaz koçları bıktı.

Dün, biz su molasındayken kenara çekildi.

Joe baş antrenörün Chaz'e şöyle dediğini duydu: "Chatham daha hızlı, daha güçlü ve Tanrı ona doğuştan atletik bir vücut bahşetmiş. Saha dışında kendine çeki düzen ver, sahadaki baskıyı azalt."

Chaz tersledi, "Lanet olası bir transfer benim pozisyonumu almak değildir. Sen sadece onun tarafını tutuyorsun çünkü babası Kodiaks'ın sahibi ve sen de beyzbol kraliyetini memnun etmek istiyorsun."

Joe bana duyduklarını anlattığında, tenimin kızgın bir kırmızıya dönüşmesini izliyor, ki koyu tenli olduğum düşünülürse bu neredeyse imkansız. "Chaz o kelimeleri mi kullandı? Her sayı, yakalama ve çalma için çalışıyorum. Benim babam

bana sahanın zeminini süpürttü, büfelerden çöpleri toplattı ve beyzbol sahasındaki diğer tüm pis işleri yaptırdı. Kimse, özellikle de babam, beyzbol kraliyet ailesi olduğumuzu düşünmüyor. Antrenman yapmak için ailemle geçirdiğim zamanı kaçırdım. Burada olmak için ikizimden ayrıldım. O pislik fedakârlığın ne olduğunu bilmiyor."

"Sen ikiz misin?" diye soruyor iki kaşı da saç çizgisine ulaşırken. Başımı sallıyorum.

Sonra da "Chaz'in babası senatör." dedi.

"Bu her şeyi açıklıyor. Başarı için çalışmadan başarı bekliyor." Avuç içini yağla.

Bir iyiliğe karşılık ver.

Bir arama yap ve iş .

Belli ki bu kampüs dışı koçluk ekibi notu almamış. İkimizin de kim olduğu umurlarında değil gibi görünüyor.

Joe omuz silkiyor. Takım kaptanıyla düşman olmak istemiyor. Ama Chaz beni kesinlikle düşmanı olarak görüyor. Canavar takım arkadaşımı nasıl bir arkadaş'a dönüştüreceğimi bulmam gerekecek.

"Erika'ya karşı bir şeyler hissediyor mu?" Soruyorum çünkü onun bölgesine girdiğimi düşünüyor olabilir.

Joe omuz silkiyor. "Bir kız arkadaşı var, Ginger'ın oda arkadaşı, ama kampüsteki söylentilere göre... onu aldatıyor."

Dudaklarım bükülüyor, beyzbol dışında Chaz'in benden nefret etmesine neden olacak bir şey söyleyip söylemediğimi ya da yapıp yapmadığımı düşünüyorum.

"Tamam dostum, bıraktığın için teşekkürler. Yarın görüşürüz."

Üçüncü Bölüm

Adalee

"BU İŞİ BAŞARDIN, ADDY BUG!" diye bağıyor takım arkadaşlarım.

Takımımız için en zor beceri olan yeni bir atlayış deniyorum ve önümüzdeki sezon Georgia'yı geçeceksek her puana ihtiyacımız olacak. Onlar Güneydoğu Konferansı'nın altın standardı.

Kolumu yukarı kaldırarak hazır olduğumu işaret ediyorum, nefes alıyorum ve nefes verirken kolumu indiriyorum. Ben hazırım. Bu iş bende. Köpük havuzunda antrenman yaptım. Jimnastiğin en önemli kısmının inişi tutturmak olduğunu öğrendim. Havada mükemmel bir bükülme düzeni gerçekleştirebilirsiniz, ancak yere indiremezseniz, ne kadar güzel olduğu veya ne kadar yüksekte süzüldüğü önemli değildir.

Öfkeli bir koşuyla, tebeşirlenmiş ayaklarım yere vuruyor. Dümdüz ileriye odaklanırken kollarım pompalanıyor.

Tam .

Sıçrama tahtası üzerindeki turum, atlama masasına geri sıçradığımda tam ortaya düşüyor. Omuzlarım kulaklarıma doğru silkeleniyor ve havaya .

Fazla . Döndür. Döndür.

Çok yüksekte uçuyorum. Çok fazla adrenalin. Şu anda dua etmekten başka yapabileceğim bir şey yok ve bunun için sadece yarım saniyem var. Kesinlikle yeterli zaman değil. Topuklarım sıkışıyor, ben haykırırken altlığa çarpıyor. Vücudum yuvarlanmaya devam ediyor, sonra koçun ellerini üzerimde hissediyorum. Göz kapaklarımdan dökülen öfkeli gözyaşlarıyla dizimi tutuyorum. "Bileğim."

Koç beni yere yatırdı ve antrenör koşarak yanıma geldi. Bileğimi nazikçe dürtüyor. Koçun yardımıyla dudağımı ısırarak doğruluyorum. "Neyin var?"

Bana birkaç soru sordu ve sonra asıl soruyu cevapladı. "Yüksek ayak bileği burkulması."

Gözlerindeki acımayı görebiliyorum. Haftalarca dışarıdayım. Bu atlayışı mükemmelleştirmek için dört aya ihtiyacım var. Stallions bana atlama, yer ve giriş yeteneklerime göre burs teklif etti. Düz olmayan barlar benim düşmanım. Yazın geri kalanı için umutlarım yıkılırken omuzlarım çöküyor, bunun beni programın gerisine düşüreceğini biliyorum. Bu, bütün bir sezonun bir sakatlık tarafından tanımlanabileceğinin sert bir hatırlatıcısı.

Antrenör kolumu omzuna minderden kalkmama yardım ederken takım arkadaşlarım beni alkışlıyor. Beni dikkatlice bir sandalyeye oturtuyor ve bileğimi bantlamaya başlıyor. Kızlar yanıma gelip omzumu okşuyor ya da bana yan kollarıyla sarılıyorlar. Üniversitede jimnastikçiler daha çok bir takımdır. Kazanmak için başkalarına güvenmeyi sevmesem de, bu durumda burada, bu kızlarla ve bu personelle birlikte olduğum için mutluyum.

Dairemin en alt katta olması iyi bir şey; böylece çıkmak daha kolay olacak. Oda arkadaşım ve en iyi dostum Ginger, topallayarak odama gitmeme yardım ediyor. Yatağa oturup bileğimin altına bir yastık yerleştiriyorum ve babama o korkunç aramayı yapıyorum.

"Adalee, bir toplantıdayım." Sesi her zamanki gibi kırılgan ve tedirgin. Yerel bir bankada müdür, CEO değil.

"Baba, bugün antrenmanda yaralandım. Deniyordum-"

"Sadece bilmem gerekeni söyle," diyerek sözümü kesti, sözümün kesilmesine sinirlenmişti.

"Yüksek bir ayak bileği burkulması. Endişelenmene gerek yok." Zaten bu konuda endişelenmeyeceğini biliyorum. Onun dikkatini çekmek için bir yerimin kırılmış olması gerekirdi - bursumu tehlikeye atacak bir şey.

Birine bir şeyler mırıldanıyor ve elinin telefonun üzerinden kayarak boğuk bir ses çıkardığını duyuyorum. Geri döndüğünde, "Kendine iyi bak. Benim gitmem gerek."

"Tamam, seni seviyorum," diyorum, karşılık vermesini beklemeden. Yine haklıydım. Tek duyduğum çevir sesi.

Tek bir ailem olduğunu anlamamın zamanı geldi. Jimnastik takımı. Chaz gibi beni önemsedığını düşündüğüm insanlar bile samimiyetsizmiş.

Sırt üstü yatarken patlamış mısır tavanlarını kimin tasarladığını düşünüyorum. Bu bilmem gereken bir şey. Neden mesela? Tanıdığım herkeste var, ama süslü

düz tavanlı yerler var. Ayak bileğim ve bunun ne anlama geldiği dışında bir şey düşünmeye çalışıyorum. En az iki hafta geride kalacağım kesin.

Reçetesiz satılan bir ağrı kesicinin yardımıyla ve klimanın vızıltısıyla uykuya dalmak huzur veriyor. Ama soğuk terler içinde uyanıyorum, gövdem yataktan kalkıyor. Nefesimi tutamıyorum. Rüyamda Olimpiyatlara katılmayı başarmıştım ama ACL yırtığı yüzünden Olimpiyatlar elimden alınmıştı. Olimpiyatlar için çok yaşıyım ama hala Olimpiyatlarla rüyalar ya da kabuslar görüyorum.

Bunu düşünmeyi bırak, Adalee.

Odanın dışında her türlü kargaşa var, ama oraya atlayamayacak kadar yorgunum. Ginger kelimeleri geveliyor ve bir adam ya da belki de adamlar duyuyorum. Ben yaralıyım ve o insanları davet mi ediyor? Telefonumu elime aldım, saat 10:30'u gösteriyordu.

Öğleden sonra hemen uykuya dalmış olmalıyım çünkü dört saat oldu ve bir doz daha alma vakti geldi.

Bir ağrı kesici daha alıyorum ve beni sarıp sarmalayacak ve her şeyin yoluna gireceğini söyleyecek bir erkeğin olmasını ne kadar çok istediğimi düşünerek uykuya dalıyorum. Arayıp gerçekten nasıl hissettiğimi anlatabileceğim biri. Odanın dışındaki sesler boğuk olsa da yüksek ve iğrenç. Topallayarak dışarı çıktım ve Ginger'ın kanepede uyuduğunu, Joe ve başka bir adamın Sportscenter izlediğini gördüm. Yarı uykuluyum ve "Biraz sessiz olur musun?" diye soruyorum.

Diğer adam alay ediyor, "Sen eğlence polisi misin?" Bana bakmak için kafasını bile çevirmiyor.

Joe omzunun üzerinden bakar. "Üzgünüm, sessiz olacağız."

Sinirli bir şekilde odama geri döndüm. Chaz ve ben ayrılalı bir hafta olmuştu. Ağladım... ama onun için değil. Derinlerde gerçek bir bağ hissetmediğimi biliyordum ama bir erkek arkadaşım olmasını seviyordum. birinin olması hoşuma gidiyordu ama Chaz için daha çok bir ödül kız arkadaşıydım.

Tabii ki şimdi, boşa harcadığım zaman için pişmanlık duyuyorum. Kereste kesmek ya da bebeklerin yüzlerini boyamak için harcayacağım zaman. Evet, o kadar kötüydü. Sanırım bazen ayrılmak zor olduğu için bir insanla birlikte kalıyorsunuz. Yüzleşmek rahatsız edicidir. Benim için tamamen yanlış biri olduğunu içten içe bilmeme rağmen birlikte kalmak daha kolay. İlk buluşmamızdan itibaren uyarı sinyalleri havada uçuşuyordu.

Sözlerimi bir kenara yazın. Bir daha asla ukala bir sporcuyla çıkmayacağım. Onun gibi birine bir daha asla güvenemem.

Bu saatte uyandığımda, sabah oluyor. Ne yaptığının bir önemi yok, beynim her gün beş buçukta uyanmak üzere eğitilmiş. Çoğu sporcu gibi jimnastikçiler de belirli bir programa göre hareket eder. Üniversite jimnastiğine alışmak biraz zaman aldı. Üniversiteden önce sabah altıdan sekize kadar spor salonuna gidiyordum ve ardından dokuzda okula gidiyordum. Okuldan hemen sonra dört saatliğine antrenman merkezine geri dönüyordum ve nihayet akşam sekiz civarında eve geliyordum. Sonra akşam yemeği, ev ödevi ve rutinime yeniden başlama zamanı geliyordu.

Kapı gıcırdayarak açılır ve Ginger kafasını içeri uzatır. "Antrenmana gidiyorum. Beklememi ister misin?"

"Hayır, arabayla gelirim." Bana sert bir gülümseme veriyor ve ben bileğim zonklayarak doğruluyorum. Eğitmenin bakmasına ihtiyacım var, bu yüzden bir tişört ve şort giyiyorum. Bir ayakkabımı giyiyorum ama diğer ayağım çok şişmiş.

Spor salonuna vardığımda tüm kızlar nasıl olduğumu görmek için yanıma geliyor. Beni cesaretlendirmeyen tek kişi Shannon'dı. Onun yerine, "Hey Ging, seni Joe'yla ateşli ve ağır gördüm. Ginger gülümsüyor. Birkaç aydır gözünü ona dikmişti. Antrenmanlarla ya da toplantılarla çakışmayan her beyzbol maçına gittik. Ona ipucu vermek yanağına onun numarasını yazardı. Bunu Chaz için bile yapmadım.

Ama sonra Shannon, "Gülümsemene şaşmamalı, bir gecede iki erkek. Partiden Joe ve Hagan'la ayrıldığını gördüm."

Ginger'ın yüzü geriliyor, sonra çenesi ileri geri hareket ediyor. "Sen aşağılık bir insansın. Ben asla... sırf sen... oh, unut gitsin." Söylentilere göre Shannon geçen yıl aynı anda iki erkek arkadaşıyla birlikte olmuş, ama bunu ne doğrulamış ne de reddetmiş.

Yaz olduğu için kampüs dışındaki yerel bir jimnastik eğitim merkezinde becerilerimiz üzerinde çalışıyoruz. Bazı kızlar yurttan ayrılmak zorunda kaldıkları için memleketlerindeki spor salonlarına gittiler. Yaz için burada altı kişiyiz ama damarlarında zehir dolaşan tek kız Shannon. Muhtemelen sakatlığımın tadını çıkarıyor ve bunun kendisine tonoz rotasyonuna gizlice girme fırsatı vereceğini umuyor.

Bu salonun kadın antrenörü içeri girdi ve düdüğünü çaldı. Ben hariç tüm kızlar esnemek için minderin üzerinde sıraya giriyor. Bileğimdeki bandı çıkarıyorum.

üzerine bir torba buz koyun ve öğle yemeğinden sonra kampüsteki atletik antrenörden randevu alın.

Kenarda oturmuş takım arkadaşlarımı izlerken, birinci sınıftaki en iyi erkek arkadaşım sıraya kayıyor. "Ne oldu?" diye soruyor parmakları kalçamdan bileğime doğru süzülürken. Hava soğuk olduğu için titriyorum ama sanki dokunuşu beni etkiliyormuş gibi dudakları yukarı doğru dönüyor.

Bir daha asla. Bana bir hamle yaptı ve dilini boğazıma soktu. O zamandan beri ondan uzak durmak için elimden geleni yapıyorum. Neden erkekler sadece arkadaş olamıyor ya da vücut dili kursu almıyor? Bizi öpmelerini istediğimizde onlara haber verimiz.

"Yeni bir kasa denedim ve iniş yapamadım." Sesim monoton, sanki sorması beni rahatsız etmiyormuş gibi. Ama beni umursuyormuş gibi davranarak sorması beni rahatsız ediyor. Geçıştirmeye ve arkadaş olmaya çalıştım ama o bunu istemedi. Onu yönlendirdiğimi söyledi. İşte bu yüzden garip. Tek motivasyonu seks olan başka bir adam.

Bana cevaplarını zaten bildiği sayısız soru soruyor çünkü tüm jimnastikçiler kariyerleri boyunca yüksek ayak bileği burkulması yaşamışlardır. Ne kadar yoksun? Acıyor mu? Sadece başımı sallıyorum. Onun sesini duymak istemiyorum. Ama sonra dedi ki, "Hadi ama, arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Sen ve dangalak ayrılmışsınız diye duydum."

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. Bu yüzden nazik davranıyor; çünkü bir şansı olduğunu düşünüyor. "Yaptık. Jimnastiğe odaklanıyorum. Bu yıl dikkatimi dağıtacak hiçbir şey ."

Yok.

Dördüncü Bölüm

Hagan

Yazın top oynayan çocuklar geri döndü. Bu, yazın oynamadığım ilk yıl. Kampüs dışı personel antrenman yapmaya karar verdi. Bu şekilde, üniversiteye bağlı olmayan tesis ve koçluk personeli kullanarak sezon dışında gönüllü olarak birlikte antrenman yapabiliyoruz. Tabii ki üniversite beyzbol takımını tanıyor, takip ediyor ve personelle iletişim kuruyorlar.

Çalıştığımız beyzbol organizasyonunun adı Top-Tier Baseball. Gönüllülük esasına dayanıyor ancak çocuklar büyük liglere çıkma umuduyla becerilerini geliştirmek istiyorlar. Oyuncuları, on sekiz yaş ve altı takımlarının rengi olan kırmızı ve beyaz takımlara ayırıyorlar.

Tabii ki Chaz kırmızıda, ben beyazdayım ve aynı pozisyonda oynuyoruz. Çenesini sıkarak bana tehditkâr bir sırıtış attı.

Son birkaç gün içinde, ihtiyacı olduğunda ona bir içki vermeyi veya havlu atmayı denedim, ancak her nedense beni buzladı. Çevresi MLB MVP'si gibi takip ediyor. Ama aslında ligin en değerli oyuncusunu tanıyorum ve bu serserinin koçların ona verdiği rolü kötüye kullandığını görse dehşete düşerdi. Wilson Shepherd babam için Chicago Kodiaks'ta oynuyor ve disiplinli, örnek teşkil eden bir oyuncu. Örneğin, Tackett takımdaki en genç oyuncuydu ve Wilson bağırıp çağırmak yerine onu kanatları altına aldı.

Anladığım kadarıyla hem kırmızı hem de beyazın becerileri eşit. Bu çocuklardan bazılarıyla yeni tanıştım. Kırmızı gömlekliler sahaya çıkarken Chaz bağırıyor. "Bakalım bu transfer neden burada. Sopası mı var? Yoksa kız arkadaşı ondan ayrıldı ve o da çok üzüldüğü için mi takım değiştirmek zorunda kaldı? Dikkat et, Danke. Duyduğuma göre sen ve transfer birlikte çok zaman geçiriyormuşsunuz."

Tabağa doğru yürürken gözlerimi deviriyorum. Bu salak drama istiyor. Ona drama vereceğim. Bu adama yumruğumla vurduğumu hayal ediyorum ama onun yerine Archer'ın ne diyeceğini . "Beyzbol seninle ilgilidir. Başka hiç kimseyle değil. Her seferinde topa vurma ve oyun kurma gücüne sahipsin."

Namluya bakarken sopamı kavriyorum. İki kez döndürüp vurucu kutusuna giriyorum.

Atıcının soğuk bakışları beni birinci vuruş için yerimde tutuyor. Sonra Chaz beni yatak odası becerilerim konusunda kışkırttı. Sallıyorum, ikinci ıska. Oyun alanından çıkarken, işaret vermesi için üçüncü kale koçuna bakıyorum. İlk vurucunun görevi kaleye . Diğer takımdaki istatistiklerim astronomikti. Kabul ediyorum, SEC beyzbolu benim eski üniversitemden bir adım önde. Ama Chaz'ın beşinci yılını dolduran bir oyuncunun yerini kimsenin alamayacağını söylemesini anlıyorum.

İsmim yüzünden onun sahadaki yerini almayacağım. Eğer alacaksam, bunu hak ettiğim için alacağım. Ayağımı kırmızı toprağa gömüyorum ve ilk top için topu eldivenin içine doğru izliyorum. Sayı iki ıska ve bir top. Herkes bilir ki, eğer top vuruş bölgesine yakınsa, vururum. Baş vurucular kutuda çok uzun süre kalmayı sevmezler. Bu bizi tedirgin ediyor. Atış ateşle geliyor
-Alçaktan ve biraz içeriden hızlı bir top, en sevdiğim atış.

Yükleniyorum ve mükemmel bir adım atıp dönen küreye doğru savuruyorum ve onu orta saha duvarının üzerinden uçuruyorum. İkinci kaleden üçüncüye geçerken, "En uzun sayı koşusunu kazanan birayı alır." diyorum.

Takımındaki çocuklar kaleye koşuyor, beni tebrik yumrukları ve göğüs karşıyorlar. Bunu şık bir şekilde yaparız. Kodiaks ve Sharks'ta geçirdiğim zaman bana bir şey öğrettiyse o da seyirciye bir gösteri sunmaktır. Bu bir müsabaka olabilir ama yine de birkaç bakım görevlisi iyi vakit geçirmeyi hak ediyor. Eğer Chaz'e katılamazsam, onu yenerim. Tartışma bitmiştir.

Chaz sahada bir çift, bir tek ve bir hata ile üçte iki yaptı. Joe takip ediyor çünkü Chaz ile hiç anlaşılmadı. Ben iki home run ile dörtte üç yaptım. Normalde home run yapan biri değilimdir ama Baker bugün çok hızlıydı ve eğer temas ederseniz top dış sahaya gidiyordu. Neyse ki bugün vuruşumda ekstra bir güç vardı.

Beyzbol evinden birkaç adam yanıma gelip bu geceki partiye gelip soruyor. "Beyzbol evi. Saat yedi gibi yemek pişireceğiz, sonra biraz voleybol oynayacağız, sonra da parti!" diye bağıyor takım arkadaşlarımdan biri.

"Elbette. Orada olacağım."

Chaz arkasına bakıyor ve "Orada görüşürüz." diyor. Darth Vader'ın maskesindeki ses değiştiriciyi taktığına yemin edebilirim.

Yüzümde bir gülümseme beliriyor çünkü oynamak istediği her oyunda onu yenebilirim. Ortaya çıkıp bana sorununun ne olduğunu söyleyeceğini umuyorum. Eğer bilmeden onu utandıracak bir şey yaptıysam özür dileyeceğim ve aramızdaki bu uçurumu kaldıracağım. Eğer istemiyorsa, yapabileceğim bir şey yok.

". Bana bir bira borçlusun."

Beşinci Bölüm

Adalee

"Hadi, Adalee. Yaz geldi ve bu parti Thor'un kopyalarıyla dolu olacak. Sadece beyzbol oyuncularını değil, futbol oyuncularını da. Bu okul başlamadan önceki son parti. Ayrıca, Chaz'ın kazanmasına izin veremezsin." Ginger bana en iyi surat ifadesini takınarak yalvarıyor.

Her hafta sonu, onunla partilere gitmem için bana yalvarıyor. Kampüste yeni bir adam var ve adından söz ettiriyor. "Kızları duymalısın," diyor Ginger. "Çok çekici biri. Çok seksi."

Yaz mevsimi sona eriyor ve öğrenciler kampüs dışındaki evlerine geri dönüyor, bu yüzden bu parti yaz standartlarına göre *büyük* olacak. Konuşacak pek bir şey yok, spor yok, ders yok, bu yüzden yeni -sözde seksi- bir adam büyük haber.

Başımı sallıyorum, gözlerimi deviriyorum ve "İyi. Ama uzun süre kalmamı bekleme."

"Buna cesaret edemem." Ginger kıkırdarak beni odama itti. "Şimdi sana bir kıyafet bulalım."

Onu gömme dolabımdan uzaklaştırarak itiraz ediyorum, "Bir sürtük gibi görünme şansım yok. Parti nerede?"

"Beyzbol evi. Biliyorsun, oraya sayı evi diyorlar." Ginger'ın gözleri parlıyor.

Nefesimin altında mırıldanıyorum, "Zeki değiller mi?" Chaz ve ben orada çok sık takılmazdık çünkü atletizm sezonumuzda çıkıyorduk.

Kararlar, kararlar. Turuncu dar bir şort giyiyorum, ama onu göbeğimin bir santimini gösteren beyaz dökümlü bir atletle eşleştiriyorum. Uzun siyah saçlarımı yandan at kuyruğu yapıyorum ve omzumun üzerinden dökülmesine izin veriyorum. Biraz rimel ve dudak parlaticısından sonra botumu sakatlığımın üzerine geçiriyorum ve kapıdan çıkıyoruz.

Ön bahçe atletik giysiler giymiş, tişörtleri kaslı göğüslerine kadar uzanan adamlarla dolu. Belki de Ginger haklıdır... Partilere daha sık gelmeliyim. Burada bir inçlik bir sürü kız var ve sen

Elbiseler. Dökümlü olanlar sevimli, ancak tayt elbiseler hayal gücüne hiçbir şey .

Yüzme takımından birkaç kız etrafımızı sardı. Hiç ara vermiyorlar, bütün yıl yüzüyorlar. Sanırım hiçbirimiz gerçekten yapmıyoruz. Ginger ve ben içeri girmeden önce birkaç dakika sohbet ettik. Futbolculardan biri olan Logan Warren ile göz göze geldim. Ünlü bir playboy ve Stallions'ın oyun kurucusu. Ve tüm bedensel ihtiyaçlarıyla bana doğru yürüyor. Benim için fazla iri; iyi günümde 1.80 boyundayım. Bana yaklaşırken yüzünde beliren gülümseme beni tropikal rüzgarlara hazırlıyor.

"Hey, bakın mağarasından kim çıkmış." Beni merkezimden öyle sıkı sarıyor ki, bir balonun ortasını sıktığınızda olduğu gibi üstten ve alttan dışarı fırlayabilirim.

Kıpırdanırken bir kahkaha atmayı başarıyorum. "Eğer ayak bileğini burkmuş olsaydın, odaklanacağın yeri biliyorum." Çizmeli ayak bileğime bakıyorum ve Logan'ın gözleri de beni takip ediyor.

"Doğru." Yaralanma ya da bunun gerçekleşme ihtimalini düşündükçe gülümsemesi kayboluyor. "Demek bu yüzden jimnastik takımının çoğunu sen olmadan gördüm, iyileşiyordun?"

"Evet, antrenör yaklaşık yüzde seksen olduğumu söylüyor." Kış jimnastik sezonu için antrenmanlara geri döneceğimi bildiğimden sesim neşeli çıkıyor. "Ayrıca, bazılarımızın çalışması gerekiyor. Jimnastikçiler yıldız oyun kurucularla aynı avantajlara sahip değil."

Burs alıyorum ama bu sadece okul ücretini karşılıyor. Hâlâ evimin ve birlikte gelen masrafların parasını ödemek zorundayım. Babam bana biraz veriyor ama daha fazlasını karşılayamayacağını söylüyor, bu yüzden kredi aldım ve yapabildiğim zaman çalışıyorum, koçlarımız için bebek bakıcılığı yapıyorum.

Başını sallıyor ve küçük bir utanç gölgesiyle izlendiğini fark ediyorum. Sonra kolunu bana doluyor ve "Hadi Küçük A. Sana bir içki alalım." diyor.

Onunla birlikte yürüyorum ama birayı reddedip Sprite içmeyi tercih ediyorum. O kısa yürüyüşte Logan'a bana dokunduğundan daha fazla el dokundu. Sırtına vurulan tokatlar. Yumruklar. Bir de patilerini göğsüne bastıran kadınlar ve yanaklarına kondurulan öpücükler var. "Bundan bıkmadın mı?" diye soruyorum.

Bana şaşkın bir bakış attı. "Hayır. Çok az boş zamanım var ve bunu güzel bir kadınla geçirmekten daha iyi bir yol düşünemiyorum. Bir ara beni denemelisin," diye şaka yapıyor.

Homurdanarak, sprite'ım burnumdan çıkıyor ve gömleğimi yıkıyor. "Hayır, teşekkür . Partide bununla yatmadığın tek kişi ben olabilirim. Ve neden bu konuda garip hissetmiyorsun? Ya hikâyelerini karşılaştırmaya başlarsa?"

Sırıttıyor ama gözlerinin ardında bir yalnızlık var. "Hepsi tamamen tatmin oldu. Ve sadece bir avuç var, abartıyorsun." Gömleğimi kurulamam için bana bir peçete uzatıyor.

"Josie'nin yanındaki kim?" Odanın öbür ucunda karşımda duran örnekten etkilenmemiş gibi görünmeye çalışarak soruyorum.

Logan gözlerini çalışma odasına çevirip etrafı inceliyor. "Bu benim yeni oda arkadaşım Mac. Birinci sınıf öğrencisi. Onu forma sokabilmek için yanıma taşındı." Odadaki başka bir adamı göstererek, "Ve bu da Hagan, beyzbol transferi. Paket anlaşma olarak geldiler."

Kesinlikle Hagan'dan bahsediyordum ama Logan'ın bunu bilmesine gerek yok. Demek Chaz'ın iç çamaşırını yırtan adam bu. Sırf Chaz'i kızdırmak için onu tanımalıyım. Hayır.

Ve şimdi bu kampüsteki kızların neden dillerinde ve akıllarında Hagan olduğunu anlıyorum. Muhteşem biri. Bir eli atletik şortunun cebinde, mavi plastik bir bardaktan bir şeyler yudumlarken duruyor. Üç kızla sohbeti yokuş aşağı akan bir dere gibi kolay akıyor. Gözlerini ve gülümsemesini kızların kirpiklerinin titreşimine göre ayarlıyor ve her birine ayrı ayrı ilgi gösteriyor.

"Seni tanıştırmamı ister misin, Küçük A?"

İstediğim şey Logan'ın bana Küçük A demeyi bırakması, ama bunun yerine "Hayır, ukala göt deliklerine tövbe ettim. Dışarıda bazı arkadaşlar gördüm, onları bulmaya gidiyorum. Seni gördüğüme sevindim." Ona yandan sarıldım.

"Bana ihtiyacın olursa ya da bu konuda fikrini değiştirirsen beni sonra bul." Logan göğsünü işaret ediyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. Logan'a karşı herhangi bir kıvılcım hissetmiyorum ve onun da bana karşı böyle bir şey hissettiğini sanmıyorum. Ben tek çocuğum ve ona daha çok bir kardeş gibi bağlıyım. Birine ihtiyacım olsa, hiç şüphesiz yanımda olacağını biliyorum. Ama kampüsün Adonis'ine aşık oluyor muyum? Hayır. Tek bir kalp eritici düşünce bile yok.

Logan'a sakarca bir gülümseme vererek ön verandaya doğru ilerliyorum. Ginger burada yaşayan beyzbol oyuncularından biri olan Joe'yla sarmaş dolaştı. Haftalardır takılıyorlar. Verandanın önündeki salıncakta oturuyorlar ve Ginger başını Joe'nun göğsüne . Büyük yeşil gözleriyle ona bakıyor ve o da alnından öpüyor.

Belki de iyi adamlar vardır.

Birden içeriden kızlar çığlık atıyor, hepimiz ne olduğunu görmek için akın ediyoruz. İki kız kavga ediyor, saçlarını çekiyor ve küfürler savuruyor. Ne için? "Onu ilk ben gördüm!" diye bağıyor biri.

Gerçekten mi? Ortaokulda mıyız?

Arkalarında Hagan başını sallıyor, bir yandan da yüzüne yayılan aptalca bir sırıtış sergiliyor. Ne göt ama. Alnında bir delik açtığını görüyor. Gülümsemesi baştan çıkarıcı bir sırıtışa dönüşüyor, dudağının bir köşesi yukarı doğru çekiliyor, mavi kupasını havaya kaldırıyor, sanki bana sessiz bir *alkış* verir gibi. Ve ben de buna karşılık olarak içimin haince sıkıldığını hissediyorum.

Hagan onların maskaralıklarından sıkılmış görünüyor ve arka kapıya doğru adım atarak dışarı çıkıyor. Ben de o tarafa doğru yürüyüp ekrandan dışarı bakıyorum. Dışarıda, avucunun içinden yemek yiyen daha da susamış kızlar var. Erika da buna dahil, benim dairemin üst katında yaşayan yüzücülerden biri.

Elimde değil, ona bakıyorum. Cüsseli değil ama omuzları belirgin ve ön kolları beyzbol reklamlarından fırlamış gibi. Ama neden bir beyzbol oyuncusu Logan'la yaşasın ki? Beni Sherlock Holmes kişiliğimden çıkaran Logan omzumun üzerinden eğiliyor ve fısıldıyor, "Kimi gözetliyoruz?"

Görüş alanımdaki kişiyi görüyor ve ifadesi kaşlarını çatıyor. Onu yolumdan çekmeye çalışıyorum. Güzel ve derin bir kahkaha atarak, "Kahretsin, Hagan beni çok zorluyor," diyor. Şakacı bir hışımla dışarı fırlıyor ve kapıyı çarparak şangırdatıyor. Logan, Hagan'a ve çembere katılır. Vücutları farklıdır ama ikisi de kashıdır.

Hagan beni bakarken yakalıyor ve artık gözlerimi kaçıramıyorum. Koyu renk, dağınık saçları mükemmel bir şekilde dağılmış. Vücudu bronzlaşmış ve bana tam uyuyor olabilir. Boyu 1.80'e yakın görünüyor, belki biraz daha kısa. Her şeye kadir bakışları karşısında bedenim ısınıyor, sanki düşüncelerimi biliyormuş gibi. Bu sefer şerefe yok, sadece sol kaşında varlığını kabul eden hafif bir hareket var.

Kalçalarım gerilmemeli ve ağzım kurumamalı.

Arkamı dönüp hızla banyoya doğru yürüyorum. Tanrım, böyle erkeklerden nefret ediyorum. İstedikleri zaman, istedikleri kişiye sahip olabileceklerini sanıyorlar. Keşke Yunan Tanrısı gibi görünen ama hassas ve romantik bir yanı olan erkekler de olsaydı. Tekrar bir sporcunun ağına takılacak kadar aptal değilim. Kendime bir STEM adamı lazım. Zekâsı ve biraz da kas gücü olan birine, önüne açılan her deliğe çubuğunu daldıran birine değil.

Ellerimi yıkadıktan sonra aynaya bakıyorum ve evrensel bir soruya yanıt arıyorum: *Beni sevecek, gerçekten sevecek birini ne zaman bulacağım?* Tezgâhın üzerinde duran el havlusuna uzanıyorum ve daha iyi olduğunu düşünüyorum. Dolabın kapağını açıp temiz bir bez çıkarıyorum. Kurulanırken bir çiftin konuşmasına kulak misafiri oluyorum.

"Kaç kızla birlikte olduğun umurumda değil." Kızın sesi tanıdık geliyordu. Kapıyı açtığımda kız Hagan'ın önünde diz çökmüştü.

Yani hepsi doğru. Onu yukarı çeker ve yüzünü gizler. "Bu görüldüğü gibi değil."

Hiçbir işe yaramıyor çünkü kızı tanıyorum, üst katımda oturuyor. Alay ediyorum, "Bu beni ilgilendirmez. Erika, en azından seni bir odaya götürmesini sağla."

Ayak bileğimdeki botla koridorda olabildiğince hızlı ilerlerken içimi bir kıskançlık dalgası kaplıyor. Hagan'ın ona bakarkenki saçları seksiydi ve açıklamaya çalıştığında gözleri muhteşem bir altın kahverengiydi. Tecrübelerime göre, erkeklerin beynine seks girdiğinde göz bebekleri büyür ve Chaz'ınki gibi mavi gözler bile kararır.

Neden kötü çocuklara ilgi duyuyorum? Eğer bir terapistle gitseydim, bunun babamla olan ilişkimden kaynaklandığını söyleyeceklerini biliyorum.

Dakikalar sonra dışarıdaydım. Ginger ve Joe ön bahçedeki ağacın altında öpüşüyorlar. Joe'nun elleri Ginger'ın çenesini kavıyor ve ben bu deneyimi arzuluyorum. Bir odada partnerimden başka kimse yokmuş gibi hissetmek istiyorum, oda sardalye gibi dolu olsa bile. Hagan'ın yüzü aklıma geliyor. Biliyorum, yardıma ihtiyacım var.

Verandadaki salıncakta oturup ne yapacağıma, gitsem mi yoksa biraz daha mı kalsam diye karar veriyorum. Eğlenmediğim ve Chaz'le -ya da Hagan'la- karşılaşmak istemediğim için telefonumu çıkarıp Ginger'a mesaj atıyorum.

Ben: Hey, ben eve gidiyorum. Yarın sabah antrenörle erken bir görüşmem var.

Cevap vermiyor çünkü belli ki meşgul. Omzumun üzerinden bakıyorum, Hagan'ın için için yanan gözleri üzerimde.

Bu sefer yalnız.

Görünürde bir Barbie

yok.

Deposunu dolduruyor olmalılar.

Uzaklaşmam gerek. Bakışları tenimi yakıyor. Oyunculara olan nefretimden olmalı. Sadece bir gülümsemeyle kadınların şortlarını indireceğini düşünen erkeklere. Ben öyle değilim. Hayır. Duyarsız bir sporcu için değil.

Hava karanlık ve bulutlar gezinerek ayın ışığını engelliyor. Eve doğru yürüyorum, çoğunlukla gevşek ışıklı yollarda kalıyorum ama daireme giden kestirme yol ağaçlarla kaplı. Botun yüksekliği yürüyüşümü biraz zorlaştırıyor ama elimden geldiğince hızlı yürüyorum.

Hagan'a karşı hissettiklerimden kurtulamıyorum, ki bu çok saçma çünkü onunla tanışmadım bile. Sadece birkaç bakıştık ve bir kız onun tahtında tapınmaya hazır olduğunda kısa bir cümle kurduk. Kimliğini saklamak için onu kendine çektiğinde tenimin nasıl sivilcelendiğini ve kıskançlığın içimde nasıl kabardığını hatırlayarak tekrar ürperiyorum. Onun yerinde olmak istedim - dizlerimin üzerinde değil ama başımı göğsüne yaslayarak. Birinin beni koruması güzel olurdu.

"Ahhh," diye bağıryorum, kaldırımdaki bir şeye takılıp tökezliyorum. "Aman Tanrım! Yardım edin!" Bacağımı tutarak çılgık atıyorum.

Gece yarısı ve etrafta kimse yok. Cebimden yuvarlanan telefonumun takırtısını duyuyorum ama bulamıyorum. Betonun üzerinde yılan gibi sürünmek bile canımı acıtıyor, elimi kullanarak onu hissedene kadar etrafı yokluyorum. Ginger'ı arıyorum cevap vermiyor, sonra birkaç takım arkadaşımı daha arıyorum aynı sonuç, bu yüzden 911'i aramaktan başka seçeneğim yok.

Midem bulanıyor ve baş dönmesi beni boğuyor. Daha önce hiç böyle bir acı hissetmemiştim.

Altıncı Bölüm

Hagan

Burası en iyi on parti okulu arasında olmalı. Neredeyse her gece bir parti var ve kızlarla kaynıyor. Kız/erkek oranının üçe bir olduğunu söyleyebilirim. Eğer benseniz iyi bir oran, ama hiçbirini beni aldatan kızla ilgili düşüncelerimi sarsmıyor.

Bu parti de farklı değil. Kızlar. Kızlar. Hevesli kızlar. İçkiyi bırakmazlarsa gelecekte bir *Girls Gone Wild* videosu olabilir. Gece ilerledikçe göğüslerini gösteriyorlar ya da popolarını bana ve diğer erkeklere sürüyorlar. Kör olduğumu söylemiyorum, çünkü değilim. İlgiden hoşlanmadığımı da söylemiyorum, çünkü hoşlanıyorum. Ama bu kızlarda *seçici olmadığımı haykıran* bir şey var.

Bu gece ikinci kez kahverengi saçlı bir güzelin bakışlarını üzerimde hissediyorum. Oda arkadaşım Logan'la konuşurken onu izliyorum. Logan ona sarılıyor, o da gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. Gömleğinin eteği ile şortunun bandı arasındaki küçük tene bir göz atıyorum. Bronzlaşmış ve sıkı ve kıvrıldığında karın kasları belli oluyor.

Logan onu bırakıp kapıdan içeri dalıyor ve ben de ona *beni izlediğini görüyorum* bakışını *fırlatıyorum*. Gözlerim onunkilere takılıyor ve omurgamda bir sancı oluşuyor. Göğsümün içinde neredeyse unutulmuş bir his oturuyor. Bu duyguyu inkar ediyorum çünkü birinden gerçekten hoşlandığınızda ve o size kazık attığında canınız yanıyor.

"Hagan, Mac içeride seni arıyor." Logan bana gitmemi ima ediyor. Kardeşlik kurallarını anlıyorum ve Logan bu güzel bayanlardan birini kendisi için seçti. Ya da belki üçünü de. Dedikodular duydum.

Mac'i koridorda kız arkadaşıyla telefonda konuşurken buldum. Uzun mesafeli randevularla ilgili bazı sorunlar yaşıyorlar. Lise boyunca çıkıyorlardı, bu yüzden bu kadar uzun süre ayrı kalmanın ikisi için de bir şok olduğunu tahmin ediyorum. Bir dakika beklemem için parmağını kaldırdı.

Mac ve ben, babamın profesyonel beyzbol takımında oynayan kuzeni Patrick Callaghan aracılığıyla tanıştık. Mac'e koçumun bir Big Ten okulunda işe başladığını söylediğimde, kısa süre içinde beni koçla konuşmaya ikna etti.

Kentucky'deki personel. Ağabeyim Archer onlara benim istatistiklerimi ve önemli bir makaramı gönderdi ve şimdi herkes benden transfer olarak bahsediyor.

Mac'e nerede olacağımı bildirmek için diğer odayı işaret ediyorum.

Bir anda, dün gece tanıştığım bir kız tarafından saldırıya uğradım. Boynumu ağzına çekerek üzerime atladı. "Geldiğine çok sevindim. yerden devam edebiliriz." Adını hatırlayamıyorum, o kadar çok insanla tanıştım ki. Başını boynuma dayıyor ve boynumu emmeye başlıyor, sonra yukarı doğru itiyor ve beni öpmeye başlıyor.

Bir bahane uydurarak kızıdan ayrıldım. Şimdi onun kim olduğunu hatırlıyorum. Onunla dün gece başka bir buluşmada konuşmuştum. Çok sarhoştum. Resmen dudaklarıma yapıştı, ben de ortalıkta görünmemeye çalıştım ve kız kardeşimi aramak için eve gittim. Ailem, biraz ünlü olmalarına rağmen, ayakları yere basan insanlardır ve içkiyi fazla kaçırmış bir kızla asla uzlaşmamam gerektiğini kafama kazımışlardır.

Müzik bangır bangır çalıyor ve verandada bardak çevirme oyunu oynanıyor. Esmer kadını verandadaki salıncakta otururken görüyorum. Bacaklarını kaldırıp birini kalçasının altına sokarken, bileklikli olanı yana atmasını izliyorum. Aklım bacaklarının bana sarıldığında nasıl hissettireceğine kayıyor. Ne kadar bükülebilir görünüyor.

Onu görünce göğsüm sıkışıyor. Ama gözlerini benimkilere diker dikmez, elinde telefonu, ayağında tıbbi bir botla hızla uzaklaşıyor. Bu vücudu ve sıkı karın kaslarıyla, büyük olasılıkla bir atlet. Muhtemelen bir erkekle buluşuyordur çünkü kapılmamış olmasına imkan yok.

Gördüğü şeyin hiçbir şey olmadığını açıklamak istedim. Erika çok fazla içki içmişti ve Logan'la takılan esmerin banyodan çıktığı anda düştü.

Zihinsel not: Logan'a erkek arkadaşı olup olmadığını sor.

Logan'ı bir voleybol oyuncusuyla Adirondack sandalyesinde öpüşürken buldum. Eğer bir bebekleri olsaydı, şüphesiz profesyonel bir atlet olurdu. Bu insanların bir karışımı. Tek ihtiyacımız olan basketbol takımından birinin gelmesi. Boğazımı temizleyerek, "Hey, ben çıkıyorum. Yarın sabah erkenden antrenmanım var." Ona kız hakkında soru sormak için beklemem gerekecek. Şimdiye kadar gördüğüm en uzun uzuvlarla bağlanmıştı.

Logan alay eder, "Saat 12:30."

"Evet, güneş doğmadan önce orada olmalıyım. Benim işim seninki gibi sabit değil. Hepimiz Logan Warren olamayız."

Başını geriye atıp gülüyor. "Doğru. Ben olmak güzel."

Mac'e dışarı çıkıyorum diye mesaj atıyorum ve birkaç dakika içinde bana yetişiyor. "Marley ile her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Çok uzun zamandır birbirimizin yanındaydık. Oyunlar, aile yemekleri, partiler ve şimdi hepsini tek başımıza yapıyoruz" diyor, sesi her zamankinden daha sessiz.

Onun duyguları benim için kayıp değil. Julia ve uzun mesafeli olmasak da, yanınızda o *özel* kişinin olmamasının yalnızlığını anlıyorum. Julia , vücudum uyuşmuştu. Beyzbol dışında hayatımın hiçbir yönünü kontrol edemiyordum. Ama sonra beni işe alan koçum bir takım toplantısı düzenledi ve ertesi gün o da gidiyordu. Bağırsaklarıma ve kalbime indirilen cezalandırıcı son darbeydi bu.

Sevdiğim kızdan ve sevdiğim koçtan ihanet etmek neredeyse çok fazlaydı. Mac'in sırtına bir tokat attım ve "Ben varım ve o maymuna istediğin zaman şaplak atabilirsin, hem de kendi düşünde" dedim.

Uzun saçlarını sallıyor ve yan yan sırtlıyor. "Biliyor musun, biraz yavaşlamalısın. Yazın bütün kızlarla birlikte olmak istemezsin."

"Şimdi bunun neresi eğlenceli?" Gülüyorum. Birkaç kızı öpmekten bir şey yapmadım ama dedikodu değirmenini durduramıyorum.

Evimize girdikten sonra Mac doğruca duşa yöneldi ve ikimiz de neler olacağını biliyorduk. Kanepeye oturup televizyonu açıyorum ve *Everybody Loves Raymond*'ın tekrarlarını izliyorum. Hepsini izledim, uyuyakalırsam hiçbir şey kaçırmamış olurum.

Telefonuma bakarak tüm bildirimlerimi gözden geçiriyorum. Beş tanesi yakın zamanda tanıştığım kızlardan geliyor ve beni partiye davet ediyorlar.

Ama Mac'le konuşmam bana Julia'yı düşündürüyor ve o aklımda olmasını isteyeceğim son kişi. kahverengi, peluş kanepeye yaslayıp tavana bakıyorum. Neden hâlâ bıçağı çevirdiğini hissedebiliyorum? Kalbime ve hayatıma bir yıkım topu aldı. Çok mutluydum, onu seviyordum, koçumu seviyordum,

ekibi ve arkadaşları. Düşen ilk tuğla oydu ve gerisi de yuvarlanarak geldi.

Olumlu düşün. Bu doğru ekip ve doğru kadın gelecektir.

Nedense aklım botun içindeki muhteşem kahverengi saçlı güzelliğe gidiyor.

Yedinci Bölüm

Adalee

HAYATIM yokuş aşağı gidiyor. ÖÇB'nden ameliyat oldum ama botu çıkardım ve yerine diğer bacağıma bir destek taktım. Teşekkürler, Hagan. Düşmem onun suçu. Doğrusu, beni itip düşmeme neden olmadığını biliyorum ama gülümsemesi ve kahkahası gökyüzünde süzülen bir kuyruklu yıldızı izlemek gibiydi - hipnotize ediciydi. Bazı nedenlerden dolayı ukala adamlar aklımdan çıkmıyor. Muhtemelen deneyimsiz olduğum ve onların özgüveni çekici geldiği için. Başlangıçta Chaz'de de aynı kolay ukalalık vardı ama bir süre sonra bu agresif davranışlara dönüştü.

Maalesef, okulun ilk iki haftasını kaçırmak zorunda kaldım, bu yüzden bugün dönemin ilk günü ve korsem beni bir kaplumbağa hızına yavaşlatıyor, ama sonunda kampüsün karşısındaki ikinci sınıfıma ulaşıyorum. Nefesimi tutmaya çalışırken alnımı ince bir ter tabakası kaplıyor. Bir mil yürümek için oksijen tüpüne ihtiyaç duyacak hale geldim. Abartıyorum ama vücudum genellikle en iyi durumda ve birinin size kapıyı açmasını beklemek berbat bir şey. Kimse gelmeyince, topallayarak girişe kadar gidiyorum ama kapı içeriden açılıyor.

"Adalee, nasılsın?" Joe soruyor. Kapıyı sonuna kadar açıyor ve ben çıkana kadar bekliyor. Joe, Ginger'ın düzenli olarak takıldığı kişi, her ne kadar bir çift gibi davransalar da buna bir etiket koymayı reddediyorlar. Onları haftada birkaç kez kanepemizde kaşıklıırken buluyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum... ACL'mi yırtmak berbat bir şey. Yıllar boyunca vücuduma o kadar çok şey yaptım ki, yürümek kadar basit bir aktivite yaparken kendimi incitmem akıl almaz bir şey."

Kapı aralığında manevra yapmaktan nefes nefese kaldım. Beni arka sıradaki bir koltuğa oturtuyor, böylece basamaklar sorun olmuyor.

"Ölü bir atı dövmekten nefret ediyorum ama seni eve götürmemi istemeliydin. Neden aceleyle gittiğini hiç söylemedin." İç geçirir. "Beni bekle, dersten sonra sana yardım ederim," diye öneriyor Joe. Kaşlarını kaldırıp cevap vermemi .

"Tamam. Chaz'i gördüm ve sarhoşken olay çıkarmasına gerek yoktu," diye yalan söyledim. Chaz'in Hagan'a bira uzattığını gördüm, yani birdenbire en iyi arkadaş mı oldular?

Salon kavisli ve Joe diğer beyzbol oyuncularının yanına oturuyor ve ben Hagan'ın etrafındaki elektriği fark etmeden edemiyorum. Erkekleri de kendine çekiyor. Bir hikâye anlatıyor; ağzı hareket ediyor ve elleriyle çılgınca işaretler yapıyor. Joe ve çocuklar ulumaya başladılar. Hagan'ın dudakları aralanıyor ve ben de onun iç çamaşırı düşüren gülümsemesiyle büyüleniyorum. Ama başını arkaya atıp kıkırdadığında, bu duyduğum en mutlu sestir.

Mutlu ve özgür olmak nasıl bir şey olmalı. Hayatımı her dakikası benim için planlanmış jimnastikle geçirdim. Ve şimdi, zamanımı ne yapacağımı bilmeden kayboldum ve bu yüzde yüz Hagan'ın hatası.

Eğer gözleri ruhumu delip geçmeseydi.

Gülümsemesi içimdeki kelebeklerin kanatlarını açmasına neden olmasaydı.

Eğer kızları her sözüne asmasaydı. Kadehini bana kaldırmasaydı. Erika'yı korumaya çalışmasaydı. Ona yirmi adım yaklaştığımda midem iki buçuk takla , etrafıma daha fazla dikkat ederdim ve ACL'mi yırtmazdım.

"Ugh," diyorum yanlışlıkla yüksek sesle. Bursumu kaybedersem ya da kısa kadar yarışamazsam Hagan'ı suçlamanın mantıklı olmadığını farkındayım ama onu suçlamak, külot eriten beyzbol oyuncusuna aşık olmamı engellemenin bir yolu.

Bu son sınıf düzeyinde bir mühendislik dersi, ancak yaz okuluyla birlikte o kadar çok kredim vardı ki bu yıl mezun olacağım. Ailem üniversite masraflarını karşılayacak kadar parası olmayan ama hibe alamayacak kadar çok kazanan . Eğer hala jimnastik bursum gelecek yıl yüksek lisansa başlamayı umuyorum.

Profesörün sesi küçük salonda gümbür gümbür yankılanıyor. "Hoş geldiniz. Şanslıyız ki büyük bir şirket uygulamalı eğitim için bizimle ortaklık yapmayı kabul etti. Şehir merkezini yeniden canlandırma projesi devam ediyor ve ben de sizleri daha önce karşılaştıkları ve kâğıt üzerinde çözdükleri sorunların çözümleri üzerinde çalışmak üzere eşleştireceğim."

Bu harika.

Başkalarıyla birlikte çalışmaktan nefret ediyorum, kesinlikle *nefret ediyorum*. Ben bir takım oyuncusu değilim, bu yüzden jimnastik gibi bireysel bir spora katılıyorum.

Erika Hagan'ın yanına oturur, parmaklarını ensesinde gezdirir, buklelerini parmaklar. Adam başını başka yöne çeviriyor ama kadın devam ediyor. Sarı saçları, mükemmel bir yüzücünün parıldayan telleriyle doludur. Geçen yıl, uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı Bryan'dan . Washington'da beyzbol oynamak için seçildi ama sanırım şu anda ikinci ligde oynuyor.

Sanırım Erika, Bryan'la bıraktığı yerden Hagan'la devam etmeye çalışıyor.

Çok yorgunum ve bir sonraki dersime gitmem on dakikadan uzun sürecek. Ders beş dakika içinde bitiyor, ben de ağır ahşap kapıdan sıvışmaya karar veriyorum. İğrenç bir gıcırta çıkartıyor ve kendini kapatıyor.

Yokuş yukarı çıkarken zorlanıyorum, bu yüzden bir banka oturup sırt çantamı açıyorum. Çıkardığım muz kahverengi lekelerle kaplı ve lapa gibi. İstedğim bu değil ama kampüsü geçmek için enerjiye ihtiyacım var.

Erika ve Hagan ayrı yollara gitmeden önce konuşarak konferans salonundan çıkıyorlar. Ama sonra Chaz'ın bir anda ortaya çıkıp onun kolunu tuttuğunu görüyorum. Ona bağılıyor ve "lanet transfer" kelimeleri avluda yankılanıyor. Ne? Erika'nın Hagan'la flört etmesi Chaz'ın neden umurunda? Gözden kaybolana kadar tartışıyorlar.

Üç saat sonra atletik antrenörün ofisindeydim. Atelimi çıkarıyor, uyluğumdan ayak parmaklarıma kadar inceliyor ve bana bu hafta yapmam gereken aktivitelerin bir listesini veriyor.

Bu ağırlık odası günde birkaç saat belirli takımlar için ayrılmış durumda ve şu anda beyzbol takımı kullanıyor. Jimnastik zamanı gelene kadar antrenman masasında uzanmaya devam ediyorum.

Ağırlık odasına vardığımda Hagan ve Joe'nun Ginger ve bazı takım arkadaşlarımla sohbet ettiklerini görüyorum. Onunla tanışmamıştım bile, ama hayatım boyunca onu aklımdan çıkaramıyorum. Joe, çocuklar çıkmadan önce Ginger'a hızlı bir öpücük veriyor.

Ağırlık odasının kapısına doğru topallayarak ilerlerken etraf temiz. Sert ter ve erkeklik kokusuyla birlikte bir hava patlaması çarpıyor yüzüme. İri bir el kapının üzerindeki çubuğa tutunarak kapıyı açıyor. "Önden buyurun," diyor kibar bir tavırla.

Ona hızlıca bir bakış attım. "Teşekkürler."

"Ben Hagan. Adalee, değil mi? Logan bana ameliyat olduğunu söyledi. Ne oldu?"

Sana ne anlatayım. ACL'mi kopardın.

"Evet," diye mırıldandım. "Korkunç bir kaza." Ucube bir kazaydı. ocuk filmlerindeki şarkılara benzeyen bir kahkahası olan, sakın bir beyzbol oyuncusunu düşündüğüm için ben bir ucubeyim. şu anda onun gülüşünün yüzümde nasıl bir gülümseme yarattığını ve hafızamdan asla silinmeyeceğini düşünüyorum. Ama , başka bir sporcuya kapılmayacağım.

"Berbat bir durum. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa haber ver. Korse takmak berbat bir şey olmalı, doktorunuzun talimatlarına uyun," diyor karamel kahverengi gözleri benimkilere bakarken. Bir şey söylememi bekliyor ve yanıt vermeyince elini sırtıma koyuyor. "Bana yaslan. Üzerine çok fazla ağırlık vermemelisin."

Bana parlak zırhlı şövalye numarası yapma. Senin tipini tanıyorum, muhteşem ve bencil

Vücudumu onun dokunuşundan uzaklaştırıyorum - Stallions Jimnastik tankımla cızırdıyorum.

Hiçbir şey hissetmedim. Bana gülümseme. Tıpkı Chaz gibisin. Ama o öyle mi? Onunla hiç böyle duygular yaşamadım.

Gülümsüyor ve şöyle diyor: "Üzgünüm, yardımımı isteyip istemediğini sormadan sana dokunmamalıydım. Ben yardım etmek için yetiştirildim. Eğer benim kız kardeşim olsaydın, birinin ona yardım etmesini isterdim."

şimdi ondan gerçekten nefret ediyorum. O iyi biri. Geriye doğru iki adım atıyor, bir kardan adamı eritebilecek bir gülümseme sergiliyor. O kadar parlak ve hayat dolu. Yavaşça dışarı çıkıyor.

Omuz presinin ağırlığını ayarlarken yerde duran bir telefon fark ediyorum. Elime alıp yan düğmeye bastığımda ekranda Hagan ve bir kızın fotoğrafı beliriyor. Kız güzel ama görünüşü Hagan'ın kampüste takıldığı kızlara benzemiyor - sarışınlar onun tarzı.

Etrafıma bakındım ve beyzbolcular gitmişti. Telefonu atletik şortumun içine soktum ve egzersizime başladım. Egzersiz yaptığım süre boyunca Hagan'ın nazik dokunuşunu ve davranışlarını düşünüyorum. Ama sonra kendime hatırlatıyorum; artık atlet yok.

Bir saat sonra, Hagan'ın telefonunu geri vermek için Logan ve Hagan'ın evine varıyorum. Neden burada olduğumu bilmiyorum, Joe'ya vermesi için Ginger'a verebilirdim ama içimden bir ses onu kendi ortamında, kendi başına görmek istiyor.

Neyse ki kapıyı Logan değil de Hagan açtı, yoksa sonunu asla duyamazdım. Beni görünce gözleri büyüdü. Kapı çerçevesine yaslandı. "Hey. Logan antrenmanda."

Alt dudağımı çiğniyorum. "Hayır, seni görmeye geldim."

Gamzeleri ortaya çıkıyor ama sonra yarım bir gülümsemeye dönüşüyor. "İçeri gelmek ister misin?"

"Hayır." Telefonunu uzattım. "Bunu arkanda bırakmışsın." Elini telefona doladığında telefon elimi sarıyor. Parmak uçları tenimde kayıyor ve içimde beklenmedik bir açlık yaratıyor.

Sesi sanki bir fırtınadaymışız gibi kilometrelerce öteden geliyor ve teneke çatıya çarpan suların gürültüsünden onu duyamıyorum. Ama çarpan su değil, kalbim.

"Teşekkürler, bunu oda arkadaşına verebilirdin" derken hışırtılı sesi benimle alay ediyor.

"Ginger beyzbol evine gidiyordu; sana getirmek benim için daha kolay oldu," diyorum, siyah atletik şortunun vücudunu nasıl doldurduğunu ve dizini diğerinin üzerinden geçerken kalçalarını nasıl gerdiğini fark ettiğimde. "Oraya gittiğimde kötü şeyler oluyor."

Sonunda telefonu elinden alıp cebine koyarken yüzüne endişeli bir ifade yayılıyor. "Özel bir yolculuk yaptığın için minnettarım. Kayıp olduğunu fark etmediğime inanamıyorum. Teşekkür etmek için sana kafeteryada bir öğleden sonra atıştırmalığı ısmarlayabilir miyim?"

Gülüyorum. "Bu geri ödeme değil, yemek zaten sizin için bedava."

"Doğru, ama konuşabiliriz ve açıklayabilirim..."

Sözünü keserek, "Beyzbol evinde gördüklerim hakkında bana bir açıklama borçlu değilsin. Eve gitmem gerekiyor. Bu gece koçuma bakıcılık yapacağım ama teklifin için teşekkürler."

Gülümsüyor. Gülümsüyorum ama ayaklarım hareket etmiyor. Önce benim gitmeme izin vermekten memnun görünüyordu, ben de sağlam ayağımın üzerinde dönüp arabama doğru topallayarak giderken

neden sporcu *olamadığım* konusunda kendimle tartışıyorum.

Sekizinci Bölüm

Hagan

OYUN GÜNÜ. Tüm oda arkadaşlarım bugün sahaya çıkacak. Tabii ki, Logan tüm atletizm programının yüzü. O sadece oyun kurucu değil, aynı zamanda Heisman Kupası'nın en büyük adayı. Sezonun henüz üç haftasındayız ama bu hızla devam ederse Stallions'ın rekorlarını alt üst edecek.

Mac henüz birinci sınıf öğrencisi ama Logan onunla antrenman dışında o kadar çok çalışmış ki koç ona bugün oynamayı beklemesini söylemiş. Mac ilk aşkının futbol olduğunu ama beyzbolun da ikinci sırada geldiğini söylüyor. Adam top oynayabiliyor.

Joe Adalee'den hoşlandığımı biliyor, bu yüzden onunla beş dakikadan fazla vakit geçirebilmem için bir plan yaptık. Joe, Ginger ve umarım Adalee'yi almak için eve gidiyorum. Ginger'a "belki" demişti. Bu kızın nesi var böyle? Daha önce tanıştığım hiç kimseye benzemiyor.

Onunla ağırlık odasında resmi olarak tanışalı ve telefonuma cevap vereli birkaç hafta oldu ama yüzünü ilk gördüğümünden bu yana bir aydan fazla zaman geçti. Dersten sonra ya da ağırlık odasında konuştuğumuzda, bakışlarının benimkilerle buluşmaması için elinden geleni yapıyor, ama buluştuğunda gözlerinde havai fişekler görüyorum. Benden hoşlanıyor çünkü her zaman iki şey oluyor; kızarıyor ve daha hızlı nefes alıyor.

Kapıyı birkaç kez çaldıktan sonra başka bir beyzbol oyuncusu kapıyı açar. "Naber, Chatham?" Sporcuların sizi soyadınızla çağırmak için bir emekli maaşı vardır.

"Maça mı gidiyorsun?" diye sordum. Seni seve seve ."

"Yok, kız arkadaşım hasta, o yüzden burada izleyeceğiz. İçeri gelsene."

İçeri giriyorum ve beni Adirondack sandalyelerin bir ateş çukurunu çevrelediği arka verandaya yönlendiriyor. Parti gecesinden beri buraya gelmemiştim.

"Hagan, benimle bir içki iç!" Joe bağıriyor.

"Yapamam. Maça yüz bin dolar değerinde burs götürüyorum," diye ısrar ediyorum ve birkaç kahkaha atılıyor. Ellerimi çırpıp birbirine sürtüyorum. "Benimle gelen herkes burada mı?" Etrafıma bakıyorum ve Adalee görünürde yok.

Ginger konuşuyor. Saçları koyu ateş kırmızısı ve düz, düzgünce kulaklarının arkasına toplanmış. Adalee'den biraz daha uzun boylu ve Joe sonbahar kampında çok neşeliydi. "Adalee tuvaleti kullanıyor."

Daha az umursuyormuş gibi başımı sallıyorum, ama gerçek şu ki, onun adı geçtiğinde aletim canlanıyor.

"İşte " diyor Ginger, oturduğu yerden sıçrayarak. "Hadi gidelim."

Vücudum dönüyor ve onu görüyorum. Adalee muhteşem olduğu kadar zarif bir şekilde vals yaparak odaya giriyor. Kahverengi saçları tamamen dökülmüş. Üzerinde belden bağlanan kraliyet mavisi örgü bir elbise ve bacak desteğiyle birlikte kovboy çizmeleri var. Ağzımın yukarı doğru dönmesine engel olamıyorum. Evlenilecek kadar iyi görünüyor.

Bekle, yemek demek istedim.

Görünürdeki onayımı gördüğünde, gözleri kafasının içinde o kadar geriye yuvarlanıyor ki, arkamı zorunda kalıyorum. Ablamın bana *The Walking Dead*'i izletmesinden sonra göz akları beni iğrendiriyor. Cadılar Bayramı ve korku filmleri konusunda ödleğin tekiyim.

değil. Biraz meydan okumayı severim. Beni Julia'nın bağırsak yumruğundan uzaklaştırıyor.

Evden çıkarken, merdivenleri düzenli bir şekilde indiğinden emin olmak için Adalee'nin yarım adım gerisinden yürüyorum. Sinirli görünüyor, başını sallıyor. Tam tökezlediği anda "Ben iyiyim" diyor. İyi bir adam olarak, düşmemesi için onu tek kolumla sarıyorum. Başını yana çeviriyor ve çenesini hafifçe yukarı kaldırıyor. Birbirimize kenetleniyoruz.

"Bu da ne böyle?" Chaz, Adalee'ye ters ters bakarak yanımıza geldi. "Benden intikam almak için mi onunla çıkıyorsun?"

Ne? Chaz, Adalee'nin eski sevgilisi mi?

Logan'a biriyle çıkıp çıkmadığını sordum, o da hayır dedi. Takımımda benden nefret eden tek erkekle çıktığından bahsetmeyi düşünmedi. Ginger ya da Joe da bundan hiç bahsetmedi. Takım arkadaşım olduğu için önemli bir detay gibi görünüyor.

Adalee . "Bu seni . , Hagan."

Kolunu bana dolayıp sıkarken kar taneleri midemi gibi hissediyorum. Adalee, Chaz'in iddiasını yalanlamıyor. Öyle olduğunu biliyorum.

Sahteydi ama onu kucaklamanın verdiği hissi sevmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. "Transfer, sen öldün. Takımı sana karşı çevireceğim."

Yuhalarken başımı arkaya atıyorum. "Bana hâlâ bir bira borçlusun. Bu arada, Adalee ne senin ne de benim malım değil. Ama seni temin ederim ki, ben senin asla olamayacağın kadar erkeğim. Onu senin asla tatmin edemeyeceğin şekilde tatmin edebilirim." Bu adamdan bıktım usandım ve Adalee ile Chaz'in bir çift olması beni dehşete düşürüyor. Muhakemem o kadar mı kötü?

"Hagan," diye Adalee.

enem gerildi. "Ve kalem sikli, beni bir daha tehdit etme. Takımın kimlerle takıldığını fark etmediysen diye söylüyorum... Ned hariç hepsi benim."

Joe "Gidelim" diyene kadar bakıştık. Geç kalmak istemeyiz."

Adalee'nin araca binmesine yardım ediyorum. Trafik berbat, bu yüzden stadyuma varmamız on beş dakika sürüyor. Dikiz aynasından ona bakıp duruyorum. Ona baktığımı görene kadar gülümsüyor.

"Bu park yerini nasıl buldun?" Platin Seviye Aygır Fonu yeleri için ayrılmış ikinci sıraya girdiğimde Joe soruyor.

Range Rover'ı park ettim ve Küçük Bayan Tavır'ın tepkisi için kendimi sabitledim. "Babamı aradım."

Adalee mırıldanıyor, "Tabii ki yaptın."

"Babama bir arkadaşımın ACL ameliyatı olduğunu söyledim ve iyi bir park yeri bulup bulamayacağını sordum" diye devam etmeden önce aynaya ters bir bakış attım.

Cevap vermiyor ama bana ters ters bakmaya devam ediyor. Ginger bağırıyor, "ok tatlısın. Değil mi, Adalee?"

"Evet. Teşekkür ederim." diyor. Sonra dudaklarının hareket etmeye devam ettiğini görüyorum ve sanırım "Sen olmasaydın bu karmaşanın içinde olmazdım" dediğini duyuyorum. Belki de Ginger'dan bahsediyordur. Beyzbol partisinin gece, Ginger ve Joe birbirlerini daha iyi tanımaya başladıkları sırada kaza geçirdiğini biliyorum. Boğazını temizle. ACL'sini patlatmadan dakikalar önce uzaklaştığında oradaydım.

Futbol takımı bugün ezip geçiyor. Ama görünen o ki Adalee'nin hoşlandığı tek erkek Logan. Ponponunu sallıyor ve her tam pas ve gol sonrası onun adını haykırıyor.

Devre arasında ona içecek ya da atıştırmalık bir şeyler getirip getiremeyeceğimi sordum. Reddediyor ama birini beğeneceğini umarak iki farklı içecek getiriyorum. Ginger ve Joe hâlâ sıradaydı, ben de bu fırsatı değerlendirip onunla birkaç dakika geçirmeye çalıştım. Bakalım onu biraz rahatlatabilecek miyim? Tirbuşondan daha sıkı sarılmıştı.

"Hey, yine de sana bir içki ısmarladım," diyorum barış teklifi olarak. Benden neden nefret ettiğini bilmiyorum ama meydan okumayı umursamıyorum ve buna değebileceğine dair bir his var içimde. "Limonata mı? Yoksa kola mı?"

Başını sallar. "Hayır, teşekkürler."

Tanrım, bu kız. Cebimden bir şişe su ona uzatırken kıkırdıyorum. "Al bakalım. Her atlet su içer. Eğer uzaylı bir adam katili değilsen, bunu alacaksın."

Beni tatlı bir gülümsemeye ödüllendiriyor ve bu raundu kazanmışım gibi görünüyor ama ikinci rauntta daha sıkı dövüşecek. Kapağı açıp ona .

Adalee bandonun *Yıldız Savaşları* temasını çaldığı sahaya bakıyor. Onları izlerken onu izliyorum. Müzik kayboluyor ve tek gördüğüm ipeksi kahverengi saçlarının hafif rüzgarda savrulan telleri oluyor. Eliyle saçlarını yüzünden çekişi. Şişeyi dudaklarına götürüyor ve sonra yavaşça yutmasını izliyorum.

Sonunda o sıcak duygulardan sıyrıldım ve sordum: "Beyzbol partisinin olduğu gece neden eve tek başına yürüyordun? Eminim Ginger ya da Joe seni eve bırakırdı. Hatta ben seni eve bırakırdım."

"Rüyada görürsün."

"Olabilir. Ama belki de Logan'ı bekliyorsundur," diyerek oda arkadaşına olan ilgisini ölçmeye çalışıyorum.

Başını yavaşça bana doğru çeviriyor. "Beni eve götürmeni isteyeceğimi mi sanıyorsun? İki ay önce buraya taşındığından beri dudakları ve Tanrı bilir başka neleri düzinelerce kızın *üzerinde* ya da *içinde* olan Bay Transfer? Logan ve ben sadece arkadaşız."

Logan'la ilgili kısmı görmezden gelerek şaşkınlıkla soruyorum: "Buraya ne zaman taşındığımı biliyor musun?"

Gözlerini deviriyor. Başka bir ifade biliyor mu?

"Beni tanımıyorsun ama bildiklerini bir gözden geçirelim. Benim hakkımda ne bildiğini söyle."

İşte yine o gülümseme, sanki bu raundu açık ara kazanacakmış gibi. "Sen bir oyuncusun."

"Evet, ben... bir beyzbol oyuncusuyum.

"Başka şekilde ifade edeyim... bir playboy." Sözüünü kesmedim. Vay canına, beni tamamen yanlış anlamış. "Sen zengin bir babanın oğlusun."

Beni tamamen yanlış anladı. Ben ikizim, bu da ailemi gölgede bırakır. Harper sırtımı dayayacağım kişi. "Ailem varlıklı ve evet, ben babamın en küçük oğluyum."

O kadar yüksek sesle ofluyor ki bir saniyeliğine grubu bile duyamıyorum. "Gördün mü? Sen her şeye cevabı olan adamlardan birisin. Herkesin her şeyi olduğunu düşünüyorsun, tıpkı Chaz gibi."

Adalee bir erkeğe nasıl yumruk atılacağını biliyor. Chaz dışında kimseyle çıkmamasına şaşmamalı. Ne zamandır birlikteler? O adama nasıl katlanabildi?

"Vay canına, onun hakkındaki bariz fikrini göz önünde bulundurursak bu çok alçakça. Benim hakkımda başka ne bildiğini sanıyorsun?"

Dokuzuncu Bölüm

Adalee

Kalçalarımı sıkıldığını ve midemi biliyorum.

Ama bunu Hagan'a itiraf edemem. Beynim hızla çalışıyor, kesin olarak bildiğim bir şeyi arıyor.

"Erika, Darrah ve Shannon'la birlikte oldun," diye tükürdüm umursamayan biri için çok fazla zehirle.

Kaşları havaya kalkıyor. Ağzını açıyor, sonra kapatıyor ve başını hafifçe sağa sola hareket ettiriyor. Güneş karamel kahverengi gözlerinde parlıyor ve sanki irislerinden güneş ışınları fışkırıyor gibi görünüyor.

"Görünüşe göre beni tamamen çözmüşsün. Şahit olmak için orada olduğun her gerçeği atladsın. Ağırılık odasına girmene yardım ettim. Bu halinle yürümek zorunda kalmayasın diye bugün park yeri bulmak için elimden geleni yaptım. Susuz kalmaman için üç içecek aldım," diyor samimi ama acı bir sesle. "Ve Dickwad'i tek taraflı olması gereken bir ilişkiyi geride bıraktığına inandırdım."

Kraliyet mavisi Stallions beyzbol çıkarıyor ve yerine takmadan önce parmaklarını dalgalı kahverengi saçlarında gezdiriyor. "Ne gördüğümü bilmek ister misin?" derken çenesi geriliyor.

Saçımın bir bölümünü parmağımın etrafında döndürüyorum, yeniden sarmadan önce kaymasına ve sıçramasına izin veriyorum. Zor davrandığımın farkındayım ama başka bir adama beni hayal kırıklığına uğratma şansı veremem. Babama. En iyi arkadaşım. Chaz ve ben bu listeye Hagan'ı eklemeyeceğiz. Tatlı ve masum bir kız istemiyorlar. Chaz gibi, küçük kirli beyzbol şapkalarını düşürdüklerinde bacaklarını açacak ortaklar istiyorlar.

"Yanımda oturan güzel ama yargılayıcı bir kadın görüyorum. Fikrini destekledikleri sürece gerçekleri doğru bilip bilmediğini umursamayan biri." Durur ve şapkasıyla yine o şeyi yapar. Dudaklarını patlatarak şöyle diyor: "Üzücü olan ne biliyor musun? Şimdi senin benden nefret ettiğin kadar ben de senden nefret ediyorum... ve ben hiç kimseden nefret etmedim. Eski sevgilinden bile nefret etmiyorum, muhtemelen etmem gerekse de."

Nefret mi? Ondan nefret etmiyorum.

Grup sahadan çıkarken geleneksel güç gösterisi K'yi yaparken stadyum alkışlarla inliyor.

Ginger ve Joe konuşarak geri döndüler ve bize alt katta kimi gördüklerini anlattılar. Hagan, Joe'ya anahtarlarını verdi.

"Sen eve gidebilirsin. Ben gidip bazı suçlamaları gerçeğe dönüştüreceğim." Hagan'ın ses tonu öfke dolu. Omzunun üzerinden bir bakış attığında, oyuncular ikinci yarı için geri dönerken gözlerim başka yöne kayıyor.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken onu izliyorum ve adını bağıriyorum ama o dönüp bakmıyor. Ginger beni dürtüyor ve kollarını havaya kaldırıyor, avuç içleri yukarı bakıyor, sanki ne oluyor?

Hagan bunların hepsini benim için yaptı ama altında yatan sebep pantolonuma girmek istemesi. Ona utanmazca övgüler yağdırmayan tek kız benim. Bu adamlarla bu bir oyun. Her zaman bir oyundur ve ben bir daha oynamayacağım.

Joe ve Ginger oyunun geri kalanında benimle neredeyse hiç konuşmadılar ama Joe, "Başkasının yaptığı her ne ise bu Hagan'ın ya da başka birinin suçu değil" dedi.

Haklı olduğunu biliyorum ama kendimi daha fazla incinmekten korumaktan alıkoyamıyorum ama bu benim doğamda olmayan bir kabalık gibi görünüyor. Evet, biraz alaycıyım ama kendimi küçük düşürüyorum.

Maçtan sonra rahat kıyafetlerimi giyerken, Hagan ve onun kızgın sözleri aklımdan geçiyor. *Yargılayıcı*. Yatağımda otururken telefonuma bir mesaj geliyor.

Beni stadyumdan alabilir misin?

Ben: Neden ben?

LOGAN: Çünkü muhtemelen şu anda parti yapmayan tek tanıdığım sensin.

Ben: Tamam.

Şampiyonlar Yürüyüşü girişi.

Ben: On dakika içinde orada ol.

Logan bekliyor. Kesinlikle Adonis'e uygun biri; yeni duş almış, hafif nemli saçları ve... vay canına, o vücut. Yuva kurmaya karar verdiğinde, şanslı bir kadını çok mutlu edecek. Camry'me bindi ve araba battı. "Teşekkürler, Küçük A."

"Arabana ne oldu?" İç geçirdi.

"Lastik patladı."

"Çekici çağırdın mı?"

"Hayır, Hagan'ın arabasında küçük bir hava tankı var, yarın uğrarız, pompalarız ve o da beni lastikçiye kadar takip eder. Bu oyuna ne dersin?"

Onun utanmazca övgü talebini görmezden geliyorum, bunun yerine cevabını bilmem gereken bir soru soruyorum. "Hagan neden gelip seni almadı?"

Elini cebine attı ve birkaç parça sakız çıkardı. "Joe'nun bir nedenden dolayı Rover'ı olduğunu ve soyunma odasından en son ben çıktığım için bir araca ihtiyacım olduğunu söyledi."

Hagan maçtan çıktıktan sonra eve yürüdü mü? Ginger ve Joe parti için Joe'nun evine gitmeden önce beni bizim eve bıraktılar. Eminim Hagan da oradadır. "Seni partiye mi yoksa evine mi götürmemi istersin?" diye sordum.

Lütfen ev deyin. Beyzbol evine 50 metre yaklaşmak istemiyorum. Verandadaki salıncağı sevmeme rağmen.

"Evdeyim. Büyük bir pizza sipariş ettim ve yola çıkmadan önce yemek istiyorum," diyor Logan.

Evi arabayla sadece on dakikalık mesafede ve yürüyebilirdi ama oyun oynadıktan sonra çok yorgun olduğunu biliyordum. Arabayı garaj yoluna çektim ve karanlık, boş evin önüne park ettim.

Logan hemen ekliyor, "Yalnız yemek istemiyorum. İçeri gel ve benimle ye."

Durdum ve düşündüm. Biraz açım ve eve gidersem Hagan'ın sözlerini düşünerek kendimi delirteceğim. "Elbette," diye cevap veriyorum. "Biraz yiyebilirim."

Arabadan çıkmak için yardıma ihtiyacım olduğunu düşünmeden atladı. Kapıya bastırıyorum ve yavaşça dışarı çıkıyorum. Destek sol bacağımda, bu da araba kullanabileceğim anlamına geliyor,

Ama bu aynı zamanda arabadan inerken o ayağıma ağırlık vermem gerektiği anlamına da geliyor. Sonunda onu içeri kadar takip ettim. Ön odadaki loş tepe lambasını yakan bir düğmeyi çeviriyor.

"Hemen döneceğim. Kendinizi evinizde hissedin."

Spor çantasını alıyor ve üst kata çıkarken parke zemine yaslanıyor. Tipik bir erkek evi. Modüler mobilyalar, son üç yılın futbol takımının çerçeveli fotoğrafları dışında çok az dekor. Şöminenin üstünde büyük ekran bir televizyon var.

Mutfağa girdim ve şaşkına döndüm. Mutfak tamamen yeni, özel dolaplar ve aletler var. Logan yeni NIL anlaşmalarıyla iyi iş çıkarıyor olmalı. Bu anlaşma, öğrenci sporcuların isimlerini, imajlarını ya da benzerliklerini kullanan işletmelerden para kazanmalarına olanak sağlıyor. Kışın jimnastik sezonunda karşıma bir fırsat çıktı. Yerel amigo kız spor salonu benden bir reklam filminde oynamamı istedi, ben de üç bin dolar kazandım.

Ama Logan yüz binlerce dolar kazanıyor olmalı. NFL seçmelerinde bir ya da iki numara olacağı tahmin ediliyor, bu yüzden sadece yerel değil ulusal reklamlar da alıyor. Yerel bir at çiftliği için bir tane yaptı çünkü aygırlarını yetiştirerek para kazanıyorlar ve ulusal bir sosisli sandviç için bir tane gördüm.

Muhtemelen sahada böyle bir sosisli sandviç olduğu için bunu almıştır.

Hiç kimse öğrenci sporcuların maaş almasını yadırgamamalıdır. Çoğu öğrenci nelerden vazgeçmek zorunda olduğumuzu anlamıyor - sezon boyunca antrenman yapmak, yemek yemek ve uyumaktan başka bir şey yapmak için çok az zamanımız oluyor. Ders çalışmak için çok az zamanımız oluyor ve kesinlikle çalışmak için hiç zamanımız olmuyor, dolayısıyla NIL anlaşmalarından kazandığımız para bazen biz sporcuların geçinmek için sahip olduğu tek para oluyor. Maçlarımızdan veya karşılaşmalarımızdan sonra sadece o gece için izin alıyoruz.

Ancak çoğu sporcu için üniversite düzeyinde yarışma hayalini gerçekleştiriyoruz ve bu da mücadeleyi değerli kılıyor. Bu da beni Hagan'a neden kızgın olduğuma getiriyor.

O gece düştüğümde onun erimiş altın sarısı kahverengi gözlerini ve gülüşünü düşünüyordum. Yirmi yıllık jimnastik hayatımı bir adam için çöpe attım. Seksi bir sporcunun bir ya da iki delici bakışının hayallerimin ve kariyerimin gidişatını değiştireceği düşüncesi midemi bulandırıyor. Kulağa mantıksız gelebilir ama bir jimnastikçi hayatını küçük yaşlardan itibaren

Muhammed Ali'nin karnına ve kalbine attığı sol yumruğun, Hagan'ı sevdiğim için geleceğimi mahvettiğini düşünüyorum.

Üst kattan boğuk sesler geliyor. Etrafa bakıyorum ve birinci katta hiç yatak odası yok. Sanırım Logan telefonla konuşuyor.

Buzdolabında mavi bir yapışkan not var. *"Hagan, Harper aradı."* yazıyor. *Sana ihtiyacı varmış.*

Eminim öyledir.

Hızlı ayak sesleri merdivenlerden iniyor ve en alt basamağa geldiklerinde kıkırdamalar duyuyorum.

Burada dört kişi yaşıyor, yani kesin Mac ya da Pearse'dir. Ayak sesleri artıyor ve kafamın büyük bir bölümünü kaplayan adam köşeyi dönüyor.

Hagan beni gördüğünde kahkahası aniden kesiliyor ve çenesi kapanıyor. İkimiz de birbirimize bakıyoruz. Hava nükleer enerjiyle dolu, tıpkı Çernobil enerjisi gibi. Sadece sizi yakmakla kalmayacak, aynı zamanda hayatınızı da mahvedecek türden bir enerji.

Telefonunu tekrar ağzına götürür. "Hap, seni sonra ararım. Ararım. Neye ihtiyacın olursa. Yanındayım. Bunu biliyorsun."

Ağır çekimde hareket ediyor, için telefonuna dokunuyor ve kolunu yana . Hagan kolaylıkla hareket eder. "Bakın Logan'la birlikte kim gelmiş," dedi kesinlikle alaycı bir tonda.

"ihtiyacı vardı," diyorum ağırlığımı değiştirirken.

Çenesi titriyor ve yüzünü sinsî bir gülümseme kaplıyor. "Arkadaşlar ne içindir?"

Bana doğru yaklaşarak beni buzdolabına yastıyor, bir avucunu paslanmaz çeliğin üzerine, diğerini de belimin kıvrımlarına koyuyor. Kalbim göğüs kafesime çarpıyor. O kadar yüksek ki, gözlerim titriyor.

Beni içine çekiyor, gözlerimin içine bakıyor, sonra boynuma iniyor. Üzerimde bir omzumdan sarkan, göbeği açık bir sweatshirt var. Gözleri çıplak omzuma, oradan da kalçalarımaya kayıyor. Nefesi ağır ve solunum yollarım daralıyor. Ben de onu içime çekiyorum. İçime çekmemek imkânsız, nefes kesici bir yakışıklılığı var.

"Gördüklerini beğendin mi?" diye soruyor hırıltılı bir fısıltıyla. Saçları hafif nemli ve ensesinde kıvrılıyor ve normalde berrak olan kahverengi gözleri hiç de berrak değil. Gözbebekleri büyümüş.

Gördüğüm şey hoşuma gitti ama kelime oluşturmak beynim için listenin sonlarında yer alıyor

-Bir tekne dolusu dopamin üretmekle çok meşgul. Başım sarsılmış gibi hissediyorum.

-Odunsu kokusundan, keklik üzümü kokan nefesinden ve ıslak, ahududu renkli dudaklarından başım dönüyor. İstemsizce başımı sallıyorum - sanki kontrolüm yokmuş gibi.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Kötü çocukları seviyorsun. İyi adamlar en son bitirir, değil mi Adalee?"

Sözleri kulağımın ve çenemin altından esiyor. Bacaklarım çok pişmiş erişte gibi hissediyor. İnce sesi ve yakınlığıyla beni eritiyor. Bedenini bedenime bastırıyor, sonra elini boynuma götürüyor ve iki parmağıyla boynumda geziniyor. Dili o mükemmel dudakların arasından dışarı fırlıyor.

Patlamak üzereyim. Elimi kaslı karnının üzerine koyuyorum, beni bileğimden yakaladığında yukarı doğru hareket ettiriyorum. Bileğimi ters çeviriyor ve hassas tenimi düşen bir yaprak kadar nazık bir öpücükle örtüyor.

Uzaktan bir boğaz sesi geliyor. Hagan bileğimi indiriyor ve başparmağını aynı noktaya kaydırıyor. İleri geri. Sonunda nefes veriyorum. Dudağının bir kenarı bilmiş bir sırtışla yukarı doğru çekiliyor.

"Bölüyor muyum? Çünkü biraz süte ihtiyacım var ve siz ikiniz... umm... buzdolabını engelliyorsunuz." Logan mırıldanıyor.

Hagan yavaşça geri çekilir ve şöyle der: "Burada bir şey olduğu yok. Benden nefret ediyor. Değil mi Adalee?" Her nefesi sert bir fısıltı. Dönüp çelik buzdolabına iki kez vuruyor. "Ben sizi yalnız bırakayım. Erika beni bekliyor."

Buzdolabından postacı notunu çekiyorum. "Bekle, bir mesajın var. Harper kim?" Ona doğru yürüyorum, elimden kaptığı gibi uzatıyorum.

Kıkırdıyor. Bu kadar, ama bu sefer gülüşü kalbimi derin depresif sulara daldırıyor.

Hagan kapıyı iterek açtığında pizzacı kız kapının önünde durmaktadır. Kıza parayı uzatır ve kapıdan çıkmadan önce pizzayı sehpanın üzerine atar.

Logan kendine bir bardak süt koyar. "Sen de ister misin?"

Başımı salladım.

"İkinizin arasında neler olduğunu bana anlatacak mısınız?"

Sorusunu duymazdan gelerek oturma odasına giriyoruz. Ben bir parça et sever pizzası alıyorum, malzemelerin yarısını çıkarıyorum, Logan ise bütün bir çoktan tüketmiş oluyor. Sessizce yiyoruz ve o da yerel kanaldaki maçın özetini izlemek için haberleri açıyor. Logan bu yıldan sonra profesyonel olabilecek ve bir NFL takımının yüzü olacak, zor durumdaki bir franchisea hayat verecek kişi olacak.

Kendisini konuşurken izliyorum. Söyleyeceği şeyle tamamen ilgileniyormuş gibi öne doğru eğiliyor. "Sen A sınıfı bir narsistsin," diye şaka yapıyorum ve onu gülünç derecede sert olan oblik kaslarının yanından dürtüyorum.

"Küçük A, sen kendini sevmezsen başkası nasıl sevebilir?"

Kendimi başımı sallarken buluyorum. "Lütfen adımlı kullanır mısın?" "Hayır, sen seviyorsun," diye iddia ediyor. "Şimdi bana Hagan'dan bahset."

Ayaklarım metal tablalı ve ahşap ayaklı sehpanın üzerinde. Avuçlarımı kot pantolonumun üzerine sürüyorum. "Bilmiyorum ve gerçek bu."

Bana yan gözle baktı. "Gerçek bu değil."

"Maçta bir tartışmaya girdik. Ona göre ben işleri bir adım öteye götürdüm. Ona oyuncu dedim." Sadece birkaç kez konuştuk, o yüzden bana bir şey yapmadı.

Gülüyor. "Bana daha kötöleri de söylendi." "Eminim öyledir, koca adam."

Televizyonu Sportscentera çeviriyor, sanırım ulusal analistlerin kendisi ve Stallions hakkında ne söylediklerini görmek için.

"Logan, neden ?"

Bacağımı okşuyor. "Çünkü hiç kimse bana o hissi vermedi. Midenin düğüm düğüm olduğu hissi. Sözümü geri alıyorum, Natalie Ostensky. Beşinci sınıftayken nefesimi kesmişti. Üç hafta boyunca teneffüslerde salıncakta takıldıktan sonra sıkıldım ve futbol oynamaya geri döndüm."

Gülüyorum çünkü Logan Warren'ın gözünde futbolun önüne geçmek zor olurdu.

Logan son pizza parçasını başının üzerinde tutuyor ve ağzına atarken bir uçak sesi çıkarıyor. "Neden Hagan'ın bir oyuncu olduğunu düşünüyorsun?"

"Birlikte olduğu kızların listesini çok iyi biliyorum. Ayrıca, çok çekici biri ve söyleyeceği ve yapacağı doğru şeyleri biliyor."

Dilimini yarı şaklatıyor. "Huh, kızı buzdolabına sıkıştırmanın çekici olduğunu hiç bilmiyordum," diyor parmaklarıyla tırnak işareti yaparken.

Touché.

Onuncu Bölüm

Hagan

ADALEE şu eski sözü DİNLEMELİ: "Varsaymak seni ve beni aptal yerine koymaktır." Benim kim olduğumu bildiğini varsayıyor. Babamın büyükler ligi beyzbol takımının sahibi olmasıyla hava atmıyorum. Oda arkadaşlarım dışında sadece takım arkadaşlarıma söyledim.

Çoğu erkek beyzbol sayesinde ismimi anladı ve tanıdı. altı ya da yedi beri beyzbol kartlarını ve istatistiklerini ezberliyoruz. beslenir, beyzbolla uyur ve beyzbolla nefes alırız. Kodiaks iki yıl üst üste şampiyon oldu, bu yüzden babam George Chatham iyi tanınıyor.

Ama bununla vnmyorum ve bu çok çalışmadığım anlamına da gelmiyor. Her gün, bu sezon karşılaşacağımız rakip atıcıların maçlarını izleyerek zaman geçiriyorum. Bu, ağırlık odası, antrenman seansları, pozisyon antrenmanları ve takım antrenmanlarına ek olarak yapıılıyor. Sonbahar kampı sezon boyunca olduğu kadar zor değil ama yine de yoğun geçiyor.

Kardeşim Archer, çalışarak en iyi olunacağını kafama kazımıştı. Rakiplerinizi, onların sizin hakkınızda öğrendiklerinden daha fazlasını öğrenerek yenersiniz. Adalee'yi temin ederim ki beni hiç çalışmadı ama yine de beni anladığını sanıyor.

Üniversiteye gidene kadar birileriyle çıktım ama ciddi bir şey olmadı. Sonra Julia ıkageldi. Ailemdeki erkekler beni ona hiç hazırlamamıştı. Benim nerede bittiğimi ve onun nerede başladığını bilmeyene kadar üzerimde büyüdü. Ama beni aldattığında her şey çığlık atarak durdu. Bitti demedim, ilişkimiz üzerinde çalışmaya istekliydim. şimdi bir iftken ne kadar sağlıksız olduğumu görüyorum.

"Artık seninle mutlu değilim" dediğinde beni ikiye bölen Julia'ydı. Kahretsin, hala acıyor.

Adalee'nin etrafında birkaç kez bulunduğumda, onun farklı olduğunu düşünmüştüm. Benden başka herkesle konuşurken hep gülümserdi. Hiç kimseyle utanmadan flört etmezdi. Ayrıca hiç içki içmediğini de fark ettim. Bir gün

Perşembe günü Joe kendisi, Ginger ve muhtemelen Adalee ile futbol maçına gitmek isteyip istemediğimi sorduğunda, neredeyse çok hızlı bir şekilde evet dedim. Adalee ve benim aramdaki altta yatan akımı hissedebiliyordu.

Şimdi, bir Cumartesi gecesi Adalee Kasırgası'nın artçı şoklarını atlarmaya çalışarak etrafta dolaşıyorum. Julia ile yaşadığım duygularla aynı, sadece farklı. Julia ile yavaş yavaş büyüdü.

Adalee'yi düşündükçe midem bulanıyor; parmaklarımın boynunun derisini okşayışını ve dudaklarımda narin bileklerinin tadını hatırlıyorum. Onunla ilgili farklı olan da bu - beni göğsümden vurdu. Bırakın bir ilişkiyi, daha ilk öpücüğümü bile almadan derinlere dalmışım. Bazen kendime tekrar tekrar onu düşünmeyi bırakmamı söylüyorum.

Onu soğuk paslanmaz çeliğe yasladığımda, teninden yayılan sıcaklık beni etti. Nefeslerimiz kısa ve sığdı. Ama gözleri, Tanrım, o gözler arzu küreleriydi. Benden hoşlanmasa bile beni istiyordu. Benden neden bu kadar nefret ettiğini anlayabilseydim, açıklayabilirdim.

Eğer Logan içeri girmeseydi, dudaklarımız buluşacak ve dillerimiz dans edecekti. Onu sıkıca bedenime çekerken parmaklarım sırtının küçük kısmındaki deriyi sıyıırırdı. Bu onun unutamayacağı bir an olurdu.

Kafamı kaldırdığımda beyzbol evindeydim. Erika'ya onunla burada buluşacağımı çünkü yaralarımı sarmam gerektiğini söyledim. Erika istediğim kişi ya da tipte bir kız değil ama yine de onunla buluşmayı kabul ettim. İkimiz için bir şans olduğunu düşünmesini sağlamanın doğru olmadığına karar veriyorum ama eve dönmek için arkamı döndüğümde, sarhoş kollarını boynuma dolayarak verandadan uçuyor.

İçkisini sırtımdan aşağı dökerken tek söyleyebildiğim "Hey," oldu. Bira ıslatıyor ve omuzlarımdan pantolonumun bel bandına doğru süzülüyor.

Erika sözlerini boynuma doğru geveliyor, "Neden bu kadar uzun sürdü? Beni haftalarca beklettin."

"Kız kardeşimle konuşuyordum. Zor bir dönem "

Erika dudaklarıyla bana saldırarak sözümü kesti. Bira nefesi berbat, sanki karıştırılmış sıcak kanat yemiş gibi. Başımı geri çekip bizi ayırıyorum. Güzel olduğunu inkar etmek mümkün değil ama ben bunu hissetmiyorum.

Kulağıma mırıldanıyor, "Beni becermeni istiyorum. Sahada oynuyorsun ve bu sorun değil. Ama paketlediğin şeyi istiyorum." Gözlerini açık tutamıyor ve seks yapmak için mükemmel bir zaman olduğuna inanıyor. İnanmayarak başımı sallıyorum. "Paketin hakkında hikayeler duydum." Erika'nın kendini bana atmasına gerek yok, sarhoş değilken onu seviyorum. Ama sadece arkadaş olarak.

Her ne duyduysa, birisi uydurmuş. Aletim pantolonumun içinde kaldı.

Kadınlar daha önce de bana karşı açık davrandılar ama böylesini görmemiştim. Bu beni tahrik etmeli ama tek düşünebildiğim Adalee. Kalbimin Kentucky Derbisi'nin son düzlüğündeki bir yarış atı gibi gümbür gümbür atması için tek kelime etmesine gerek yoktu.

"Dostum, ikincilerimi yalayıp yutmayı seviyor musun?" Chaz gülüyor. "Hem yapışkan hem de konuşkan. Eminim Adalee bunu görse bayılırdı." Telefonunu çıkarıp bir fotoğraf çekiyor ve evin içine girerken neredeyse zıplıyor.

Erika'yı itiyorum ama topallıyor ve yüzünü çimenlere gömmesini engellemek için beline tutunmak zorunda kalıyorum. Birkaç kişi uğruyor ve geldiğini soruyorum ama kimse bilmiyor. Bir elimle telefonumu cebimden çıkarıp takım arkadaşlarımdan bazılarına mesaj atarak burada arkadaşlarıyla olup olmadığını öğreniyorum.

Sonunda Joe geldi. "Hey, buraya ne zaman geldin? Görüyorum ki bazı söylentileri gerçeğe dönüştürme sözünü yerine getiriyorsun." İçkisini alırken yarım homurdanıyor.

"On dakika önce. Eğer sen ve Ginger onun evine dönecekseniz, Erika'yı eve götürün."

"Yapamam dostum. Ginger odamda, hasta. Maçtan döndüğümüzden beri kusuyor. Sosisli pek iyi görünmüyordu. Koyu griydi ama yine de yedi. Bu kızıl kafalar, bir kere karar verdiler mi, onları durdurmak mümkün olmuyor. Saçını tutmak ve yüzünü silmek zorunda kaldım. Zor dostum."

Gülümsüyorum çünkü Joe aşık. "Yine de onunla bir onur nişanıymış gibi ilgilendin." Anladığım kadarıyla, o üç korkunç kelimeyi birbirlerine söylememişler ama kesinlikle hepsi bir arada. Joe harika bir adam. Haftada bir ya da iki gece partilere katılıyor ama ağır değil ve asla sarhoş olmuyor.

Başını salladı. "Evet, onunla ilgilenmeyi seviyorum." Sanki evrenin onunla konuşmasını dinliyormuş gibi gökyüzüne bakıyor. "Eğer onunla ilgilenmek yapacağım son şeyse

yaşamaya değer bir hayat olacak."

Boştaki elimle koluna vuruyorum. "Kahretsin dostum, bu çok derindi. Kaç tane içtin?"

"Sadece bir tane. Erika'yı eve götürmek istersen işte anahtarın." Anahtarları sallıyor ve avucuma bırakıyor. "Köşeye park ettim."

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Neden ben?"

"Çünkü ikimiz de senin iyi adamlardan biri olduğunu biliyoruz," diyor samimi bir tonla. "Ayrıca, Adalee'yi görebilirsin. Sen o kız farklı oluyor; Hagan Chatham'ın yanındayken sanki daha da sıkılıyor." Birasından bir yudum alır ve devam eder. "Ya senden ya da senden gerçekten nefret ediyor."

Bana bilmediğim bir şey söyle.

"Logan'la birlikte benim evimde," demeden önce Erika'yı biraz kaldırıyorum çünkü elimden kayıyordu. "Benim" kelimesinin altını çiziyorum.

Joe'nun kaşları alnından yukarı fırladı. "Onunla olduğu gibi mi, onunla?"

Omuz silkiyorum. Logan bana sadece arkadaş olduklarını söylemişti ve eğer benim çapkın olduğumu düşünüyorsa, Logan'ın da gerçekten olduğunu anlaması gerekir. "Bilmiyorum. Ben öyle düşünmüyorum. Onu stadyumdan almam için beni aradı ama arabam sendeydi, sanırım onu aradı. Erika'yı arabaya götürmeme yardım eder misin?"

Joe birasını çimlerin üzerine bırakıyor ve onun kollarından birini omzuna atıyor. Arabama doğru giderken kollarımızı onun beline doladık. Onu koltuğa oturtup kemerini bağladıktan sonra kapıyı kapatıyor. O cama vururken ben de sürücü tarafına geçiyorum. "Dikkatli ol."

Birkaç dakika sonra Erika'yı dairesine götürüyordum. Kapıyı çalıp zili çaldım ama evde kimse yoktu. Joe'yla partide konuştuğumuzdan beri kendinden geçmişti. Ceplerinde anahtar var mı diye baktım ama yok.

Bu sinir bozucu çünkü sabah erkenden pozisyon antrenmanları için sonbahar kampım var. Biriyle gelmiş olmalı ve onunla ben ilgileniyorum. Ama hep düşünüyorum, ya bu benim kız kardeşim olsaydı? Ya Hap olsaydı? Biri ona Buckingham Sarayı'ndaki kristal şarap kadehiymiş gibi davransa iyi olur - *lanet ellerini kendine sakla* eldivenleriyle. Erika omzumda uyuyup horlarken ben de bekleyip duruyorum.

Aradan bir saat geçti ve ben onu tekrar aşağı çekip evime götürmeyi düşünürken apartmanın önünde bir araba durdu. Umarım ev arkadaşları eve dönmüştür. Erika'yı kucağıma alıp balkona doğru yürüyorum ama gelenler Erika'nın ev arkadaşları değil, Adalee.

Küçük pembe deri bilekliği, birkaç saat önce dudaklarımın okşadığı o ipeksi tenin etrafına sarılmış. Bir şeyler söylüyor. Kelimeler havada sürüklenirken kayboluyor ama dudakları hareket ediyor. Kendi kendine şarkı söylüyor. En sevdiği şarkının ne olduğunu, pop mu yoksa country mi sevdiğini merak ediyorum. Kentucky'den mi? Onun hakkında öğrenmek istediğim çok şey var.

Dairesi Erika'nınkinin altında, en alt kattadır. Kaldırıma adımını atar ve Erika'nın inlemesiyle irkilir. Hayranlık uyandırıcı. Şansıma, beni Erika'nın yanında bu halde görecekti. Başını kaldırıp bakıyor ve şarkılı gülümsemesi yerini daralmış gözlere ve ince bir çizgi halinde birbirine bastırılmış dudaklara bırakıyor.

Başka seçeneğim yok. Adalee'den yardım istemek zorundayım. "Hey, bana yardım edebilir misin?"

Üç metre yukarıdan bile yüzünün nasıl gerildiğini görebiliyorum. Dişlerini gıcırdattığı için bir ağız koruyucusuna ihtiyacı olabilir. Sonra o güzel yüzüne bir sırtıma yerleşiyor ve o şirin düğme burnu biraz yukarı kıvrılıyor.

"Üçlü ilişkilerden hoşlanmam, acı biber hariç."

Alaycılığını seviyorum. Sorun şu ki, flört mü ediyor yoksa sadece hayattan mı nefret ediyor anlayamıyorum. "Adalee, benim hakkımda ne düşünürsen düşün. Buradaki kötü adam ben değilim. Lütfen *arkadaşın* Erika'ya yardım eder misin?" Arkadaş kelimesinin altını çiziyorum.

Öfkelendi. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Bir saattir oda arkadaşlarının eve gelmesini bekliyorum. Senin evinde uyuyabilir mi?"

"Ugh, indir onu." Adalee abartılı bir nefes üflüyor.

Bu kez Erika'yı balayı tarzında kucağıma alıyorum ve Adalee'nin kapıyı açmasını beklerken onu merdivenlerden aşağı taşıyorum. Bizi içeri almak için kapıyı ardına kadar açıyor.

"Onu kanepeye yatır." Bilekliğini barın üzerine çarptı.

"Onu Ginger'ın odasına koyabilirim. Joe, Ginger'ın hasta olduğunu ve geceyi onun evinde geçireceğini söyledi."

Bir dakika düşünüyor ve sonra "Odası sağ tarafta" diyor.

İçeri girip onu yatağa yatırıyorum, ayakkabılarını yatağın yanına koyuyorum. Adalee kapı aralığında içeri bakıyor. Ona doğru yürüyorum ama o kenara çekilmiyor. "Kalmasına izin verdiğin için teşekkürler."

Geçmeme izin veriyor ve beni ön kapıya kadar takip ediyor. "Sanırım bu gece ikimiz de istediğimizi alamadık."

Ne istediğim hakkında hiçbir fikri yok ve kesinlikle Erika değil. "Hayır, istemedim. Belki de yaptın. Logan Warren ile rekabet edemem."

Adalee, onun dikkatini çekmek için rekabet etmek istediğimi itiraf etmem karşısında gülümsemesini bastırıyor. "Logan ve ben sadece arkadaşız. Muhtemelen bir kızla hiç sadece arkadaş olmamışsındır."

"Olmamızı istediğin şey bu mu? *Sadece arkadaş mı?*" İki adım attım ve göğüslerimiz sadece birkaç santim açıldı. Bilerek yumuşak ve alçak sesle konuşuyorum çünkü bu gece daha önce onu tahrik etmişti. "Anlamadığım bir şey var, neden Logan gibi kötü şöhretli bir playboyyla arkadaş olmayı seviyorsun, ama senden bir gülümseme almak benim için diş çekmek gibi bir şey. Sana söz veriyorum, Logan onu tanıdığım üç ay içinde çoğu erkeğin üç ya da dört hayatında birlikte olduğundan daha fazla kadınla birlikte oldu."

Parmak eklemimi dudağının üzerinde gezdiriyorum. "Ama belki de Logan'ın gözünde ayakta kalan son kadın olmayı umarak zamanını bekliyorsun. Yulaflarını dikmesine izin veren, sonra da onu evcilleştiren kadın. Arkadaşından karısına dönüşen."

Yorumumun sonucu bakışmak oldu. Göğsünden gelen bir sesle titriyor. Kirpiklerinin arasından bana bakarken gözleri açılıyor. Onu ağzının köşesinden öpüyorum. Dudaklarım daha fazlasını istediğimi yetecek kadar dokunuyor ama acele etmemesi gereken benim. Onu sahiplenmemi ne kadar çok istediğini iliklerime kadar hissediyorum, onu bekleyeceğim. Bu aşk olabilir de olmayabilir de ama bu da bir şeydir. Ve tüm kardeşlerimin düğünlerinde vaizin dediği gibi, "Aşk sabırdır." Hayatım boyunca sıramı bekledim, geniş bir ailenin en küçüğü olarak, çok daha büyük kardeşler ve torunlar arasında bir yerde sıkışıp kaldım.

O yüzden sevgili Adalee, bekleme oyununu seve seve oynayacağım.

Kapı kolunu tutup dışarı çıkıyorum. Adımı belli belirsiz duyuyorum ama bu bekleme oyununun nasıl işlediğini anlaması gerekiyor. İçimde garip bir gümbürtü var

ve her bir vuruşta bana onun beklemeye değdiğini söylüyor.

On Birinci Bölüm

Adalee

Bugün konferans salonu cıvıl cıvıl. Profesör derse katılımı notumuzun yüzde onu olarak belirledi, bu yüzden salon öğrencilerle dolu. Ben hâlâ ucuz koltuklarda oturuyorum. Destekle adım atmamak daha kolay. Joe durup birkaç dakika konuştuktan sonra Hagan ve diğer birkaç arkadaşıyla oturmaya gitti. Erika da aynı sırada oturuyor ama bu sefer Hagan diğer uçta, bir futbolcu ile Kappa Delta kız öğrenci birliğinden bir sarışının arasına sıkışmış. Erika'yı görmezden gelişine bakılırsa, onun bakıcısı olmaktan yorulmuştur.

Erika Pazar sabahı Ginger'ın odasında uyandığında, Cumartesi gecesi Hagan'ı gördüğünü bile hatırlamıyordu. Hagan'ın onu aradığını ve buluşacaklarını söylediğini ama sonra hiç gelmediğini söyledi. Onu eve nasıl getirdiğini ve oda arkadaşlarının eve gelmesini nasıl beklediğini anlattım. Utanmıştı ve defalarca özür diledi. Hagan onu eve getirme konusunda doğruyu söylüyordu.

Cumartesi günü, Hagan bana beni öpmesini istediğimi şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladı. Beni o kadar ateşli ve rahatsız bıraktı ki rahatlamaya ihtiyacım vardı. Gamzeleri aklımda belirmeye devam etti ve kız arkadaşı olmayan biriyle ilgilenme şekli de öyle.

Profesör avucunu kürsüye iki kez vurur ve yüksek sesli konuşmalar yavaşlayarak birkaç mırıltıya dönüşür. Düğmesindeki mikrofona dokunarak "Bugün geldiğiniz için teşekkürler. Katılımınız için bu QR kodunu tarayın." Akıllı tahtada kocaman bir QR kodu yanıp sönüyor. "Üniversitenin işbirliği yaptığı şirket öğrenci infüzyonu için hazır. Benim seçtiğim bir ortakla çalışacaksınız."

Sınıf evrensel bir iç çekiş yapar. Benim gibi insanlar, sorumluluklarını yerine getirecek bir öğrenci aldığımdan emin olmak ister.

Profesör, "Her birinizin güçlü ve zayıf yönlerini kapsamlı bir şekilde inceledim ve birbirini tamamlayacak ekipleri bir araya getirdim" diyor.

Projeyi ve her eşleşmenin çözmesi gereken farklı bir sorun olacağını ve en az iki çözüm sunması gerektiğini açıklamaya devam ediyor. Görevimiz, tasarım ekibinin karşılaştığı belirli bir soruna çözüm üretmek. Şirketin zaten cevapları var ama bu bizim sezgilerimizi, mevcut bilgilerimizi ve eleştirel düşünme becerilerimizi test etmenin bir yolu. Dersin sonunda, detaylar için sınıf uygulamamızı kontrol etmemizi istiyor.

Bu sınıfı bulmak için telefonumdaki üniversite uygulamasında geziniyorum. Yaklaşık yüz kişi var, yani elli eşleşme var. Eşimi Hagan masama iki kez vuruyor.

"Görünüşe göre sen ve ben, evlat," diyor sırtarak ve ben onun altın benekli gözlerine, büyüleyici küçük gamzesine ve bir diş macunu modelini kiskandıracak dişlerine kapılıyorum.

Bana telefonunu göstererek ortak olduğumuzu kanıtlıyor. "Harika. Programlarımıza bakılırsa, bizi daha az telaşlı hayatları olan öğrencilerle eşleştirmeliydi."

Yanımda oturan adam söze karışıyor: "Sporcu olmamamız meşgul olmadığımız anlamına gelmiyor. Ben iki işte çalışıyorum ve tam zamanlı olarak okula gidiyorum."

Hagan beni savunmak için atladı. "Öyle demek istemedi. Adalee sadece beni ortağı olarak istemiyor. Üzgünüm dostum."

Uzun boylu, sırık gibi adam dudaklarını büzerek odayı tarar ve ortağının uzaklaşmasını bekler. Hagan koltuğuna oturur ve temiz, taze kokusu havaya yayılır. Bugün başında beyaz bir Stallions beyzbol şapkası var ve kahverengi saçları kenarından kıvrılıyor. Bazen bugün olduğu gibi çocuksu, bazen de maçtan sonra olduğu gibi tam bir erkek.

Hagan parmaklarını şıklatıyor, bu da beni ürkütüyor. "Dünya'dan Adalee'ye." Sonra Frank Sinatra'nın "Fly Me to the Moon" şarkısını söylemeye başladı. Tanrım, bu adamın yapamayacağı bir şey var mı?

Telefonundan gereksinimleri açıyor, kolunu sandalyemin arkasına koyuyor ve içeri giriyor.

"Hey, görünüşe göre hocamız bunu koçlarımızla birlikte organize etmiş."

Telefonunu daha iyi görebilmem için elini uzatıyor. Eğiliyorum ve programı okuyorum. Saçlarımın hafifçe çekildiğini hissediyorum ve Hagan'ın uçlarına hafifçe dokunurken saçlarıma baktığını fark ediyorum. Tüylerim diken diken oluyor.

benimle flört ederken. Hiç kimse saçlarıma bu kadar nazikçe dokunmamış ve basit bir hareketle nabzımın bu kadar hızlı atmasına neden olmamıştı.

Benimle flört mü ediyor?

"Yani yarın şantiyede buluşacak mıyız?" Ben soruyorum.

"Hayır, seni ben ." Araba kullanabileceğimi söyleyip itiraz etmek için ağzımı açıyorum ama Hagan başını sallamaya başlıyor. "Hayır demeden önce, şehir merkezinde gündüzleri çok az park yeri olduğunu hatırlatmama izin ver. Ayrıca, sana iyi bir adam olduğumu kanıtlayacağım." Duraklıyor, "Şimdi gel, seni ağırlık odasına götüreyim."

"Bugün ağırlık antrenmanım olduğunu nereden bildin?" "Adalee, beni asla hafife alma."

O gülümsemesi ve içinde bir mutluluk barındıran çocuksu sırıtışıyla beni yıpratıyor. Dirseğimin altından tutup kapıdan geçmeme yardım ediyor. Evine doğru yürürken ders ve proje hakkında konuşuyoruz. Vardığımızda bacağım şişmeye başlamıştı. Ev sessiz; ev arkadaşları ya derste ya da yatakta olmalı. Kanepeye uzanırken bacağımı kaldırıp sehpanın üzerine koyuyorum. Korsemin görüntüsü bana Hagan yüzünden bu durumda olduğumu hatırlatıyor.

Göğsünde Chicago Kodiaks logosu olan dar beyaz bir atletle odasından döndüğünde, sporcularla çıkmama kararımı neredeyse unutuyorum. Arabasının anahtarlarını hafifçe savuruyor ve tekrar avucunun yakalıyor, hızlıca önünde hareket ettiriyor, bana gençken tek başıma Jack's oynadığım zamanları hatırlatıyor.

"Vale oynar mısın? Anahtarlarını yakalama şeklin bana ellerini iyi kullandığını düşündürüyor," diyorum yüzümü asmamaya çalışarak. Ama işe yaramadı. Yüzündeki ifade paha biçilemez. Kaşları neredeyse saç çizgisine ulaşıyor, gözleri hiç görmediğim kadar açık. Kısa bir süre dişlerini gösteren şapşal ama utangaç bir gülümseme beliriyor. Ama dizlerimin bağını çözen gamzesi.

"Evet," diye ciyaklıyor ama ellerini ne kadar iyi kullandığına dair alaycı bir yorum yapmak yerine "Hazır mısın?" diye soruyor.

Onu hazırlıksız yakalamak iyi hissettiriyor. Başımı eğiyorum, Hagan Chatham'a tekrar bakmadan önce biraz çapkın hissediyorum ve onun tüm yollarını düşünüyorum

beni ters edebilirdi. "Neye hazırsın?"

On İkinci Bölüm

Hagan

Derin bir nefes alın ve sadece kendiniz olun. Söylemesi yapmaktan daha kolay. Adalee'nin dünkü cilveli sözlerinden sonra onu akla gelebilecek her pozisyona sokmayı düşündüm. Benden nefret ettiğinde bile çok güzel. Dürüst olmak gerekirse, sesinin tonundan bile üzüntüsünü iliklerime kadar hissediyorum. Kalbini güvende tutan dikenli telleri var ama bana bir şans verirse, buna layık olduğumu kanıtlayacağım.

Ağırlık odasına gittiğimizde, ben ağırlık kaldırırken antrenörü gördü. Jimnastik takımının geri kalanıyla birlikte girmeyince umutlarım suya düştü.

Umarım bacağı iyidir. Bunu yüksek sesle söylediğimi bilmiyordum çünkü kız kardeşimin telefona cevap vermesini bekliyordum. Panik içinde beni aradı, ben de en uygunsuz zamanda ona geri döndüm.

Kız kardeşim soruyor, "Kimin bacağı?"

Kekeliyorum, "Kimse yok. Sen iyi misin? Mesajınız sanki..."

Birlikte şantiyeye gitmek için Adalee'yi alıyorum. İnmek için bacağımı salladığımda Adalee kaldırımında beliriyor. Kahverengi saçlarını at kuyruğu yapmış, sonbahar güneşi altında salınıyor ve parıldıyor. Minyon ve mükemmel.

Harper boşluğu dolduruyor. "Çıldırarak. Söyleyebilirsin. Neden sen bensiz yaşayabiliyorsun da ben sensiz yaşayamıyorum?" Hap'in sesi hoşnutsuzlukla doludur. "Beni dinliyor musun ki?"

Hayır. Evleneceğim kadının kaldırımında yürümesini .

Adalee kapıyı açıyor ve ben de koşarak ona yardım ediyorum, cep telefonumu omzumla yanağım arasında tutuyorum. Ödülüm hafif bir sırtış oldu. Onun hediyesi ise parmaklarım bileğindeki hassas deriye dokunduğunda ellerimin bıraktığı yanık izleri.

Bir parmağımı kaldırarak Adalee'ye bir dakika içinde telefonu kapatacağımı ve dışarıda konuşmaya devam edeceğimi işaret ediyorum.

"Üzgünüm Hap. Yapmayı sevdiğin bir şey bulmalısın. Her zaman beyzbol oynadım ve peşime takıldığın her dakikayı sevdim ama mutlu olmanı istiyorum."

Kız kardeşim hemen, "Hepsi senin suçun, annemin midesinde daha fazla yiyecek ve sıvı alıyorsun," dedi.

İncinmiş gibi tepki "Ben ."

"Sen . Doktor anneme söyledi."

"Yirmi bir yıl sonra hâlâ bu tartışmayı mı yapıyoruz? Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Rover'a bindiğimde hat sessizleşiyor ve kalbimi sızlatan küçük burun çekişler duyuyorum. Ben hayalimi yaşarken Harper'ın terk edilmiş hissetmesinden nefret ediyorum. Ona destek olmak istiyorum ama Adalee ile yalnız kalmaya da ihtiyacım var. Kampüsteki iyi adamlardan biri olduğumu kanıtlayacağım. "Hap, bu inşaat projesine bugün başlıyorum ve ortağımı yeni aldım. Seni öğleden sonra arayabilir miyim? Söz veriyorum, üç ile beş arası senin için."

Adalee'nin gözleri büyür. Bir sporcunun zamanının ne kadar değerli olduğunu biliyor. Günün ortasında birine iki saat ayırmak büyük bir iltifattır. Tekrar bakıyorum, kaşları çatılmış, yani muhtemelen yanlış bir fikre kapılmış.

Harper sonunda kabul etti. "Tamam. Seni seviyorum. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Telefonu konsoluma koydum ve Adalee'nin kiminle konuştuğuma dair soracağı soruyu beklemeye başladım ama soru bir türlü gelmedi.

Kampüs şehir merkezine bir milden daha az uzaklıkta ama minyon esmer kız telefonundan yol tarifini okuyarak bana nereye dönmem gerektiğini söylüyor. Nereye gittiğimizi biliyorum ama benim her şeyi bilen biri olduğuma dair yanılgılarını beslemiyorum.

Bazı arkadaşlarım aynı fikirde olmayabilir, Tackett gibi. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri ve Atlanta Braves'te oynuyor. Bilgi yarışması oynamamızdan nefret ediyor çünkü ben onun parasıyla yarışıyorum. Bu küçük düşünce bana bir fikir verdi-Harper Tackett ile konuşmalı. Sezonu yeni bitti, playoffların ilk turunu kaybetti, yani zamanı olacak.

Park yerine girdiğimizde telefonumu alıp Harper'ı araması için ona mesaj atıyorum. Hemen mesaj atıyor ve arayacağını söylüyor. O nişanlı ve dördümüz yazın çoğunu birlikte geçirdik. Tackett ve Talynn zor bir dönemden geçerken Harper ve ben onların yanındaydık. Ama Tackett ve Harper gördüğüm en güçlü arkadaşlığa sahipler.

Adalee ve ben onun yürüyüşüne uyum sağlamak için yavaş yürüyoruz. Ama ben çok daha uzunum, ayaklarım ağır çekimde. Kız arkadaşım olduğunda güçle yürümesi gerekecek. Evet, olumlu düşünüyorum. Bir gün benim olacak.

Sınıfın çoğu, takım elbiseli, inşaat şapkalı bir adam ve profesörümüzün etrafını sarıyor. Bazı arkadaşlarımızla birlikte çemberin içine giriyoruz. Sarı baretleri ve yelekleri dağıtıyorlar. Adalee sırt çantasını çıkarıp bana uzatıyor ve yeleği giyiyor. İçten içe gülümsüyorum çünkü işler gidiyor. Bizi proje yöneticisine bölüştürmeden önce birkaç dakikamız var, bu yüzden ben Joe ile konuşuyorum, Adalee de Erika ve erkek yüzme takımında olan Jayce ile konuşuyor.

Çevresel görüşümün dışında, benim dışımda herkese karşı ne kadar rahat olduğunu izliyorum. Benimleyken olta kadar gergin, tıpkı oltaya takılmış bir balığın umutsuzca yüzerek uzaklaşması gibi. Adalee'yi kendime nasıl bağlayacağımı düşünüyorum - biraz zaman alabilir ve buna karşı koyabilir ama aramızda bir kimya var.

Bizi denetleyen kişi bizi gezdiriyor ve sorunumuzu anlatıyor:

Kolonlar inşaat belgelerine göre tasarlandı, ancak üst katlardaki tasarım değişikliği yapısal yükte bir değişiklik anlamına geliyor. Ne gibi değişiklikler gerekli? Yapısal seçenekler ve her biriyle ilişkili maliyetler nelerdir?

Sonra da bize verdiği işe başlamamız için bizi yalnız bırakıyor. Adalee portföyünü ve üç farklı kalemini çıkarıyor.

Güldüm ve "Neden üç kaleme ihtiyacın var?" diye sordum.

"Bilmeniz gerekiyorsa, Mavi önerilen çözümler içindir. Pembe, her bir öneri için cevaplanması gereken sorular içindir. Yeşil, her birinin uygulanmasının maliyeti içindir."

Tüm vücudum titriyor ve artık kendimi tutamayarak onu belinden kavırıyorum. İlk tepkisi elimden kurtulmak için kıpırdanmak oldu ama sonra gözlerimiz kilitlendi

göz kapakları düşmeden, benim dünyam olmasını istediğim şeyin pencerelerini saklamadan önce. "Şu anda ne kadar seksi olduğunu biliyor musun?"

Başını kaldırıp kısa, kalın kirpiklerinin altından bakarken vücudu bana doğru yumuşuyor. Ve bu baret beni tahrik ediyor. Güç, zeka ve yumuşaklığın birleşimi. Ondan neredeyse bir karış daha uzunum ama her nasılsa bir mühendislik şaheseri gibiyiz. Vücuduma karşı çok iyi hissediyor.

Uzun süre birbirimize baktıktan sonra, "Ne kadar seksi?" diye sordu.

Benimleyken kabuğundan çıkmasına bayılıyorum. Dili alt dudağını okşuyor, olasılıkların izini bırakıyor. Düşünemiyorum, ağır çekimde bir video gibi izliyorum. Ağızlarımız çok yakın. Nefes aldığımızda göğüslerimiz birleşiyor. Ne kadar seksi olduğunu anlatacak kelimelerim yok.

Yap işte, öp onu.

Başım onunkiyle buluşmak için düşerken Adalee yerinde sabit duruyor. Bu kız beni şimdiden düğümlere bağladı. Ağızlarımız birbirine değerken dudaklarım titriyor. Dudaklarımı onunkilerin üzerinde sağa sola hareket ettirirken bu daha çok bir sıyrık gibi. Tadı bal aromalı dudak kremi gibi.

Onu kızdırdım, ama dürüst olmak gerekirse, hiçbir kızı böyle öpmemiştim. -Geçici çünkü onu korkutmak istemiyorum. Onun da bunu benim kadar isteyip istemediğini anlamam gerek. Öpüştüğümüzü fark etmesi ne kadar sürer?

Adalee'nin ellerinden biri güvenlik yeleğimle ekose düğmeli tişörtüm arasında kayıyor. Tenimiz arasında kumaş olsa bile, elleri hızlandırıcı bir iz bırakıyor. Vücudum arzudan daha fazla bir şeyle aydınlanıyor. Bal aromalı etinin arasında alt dudağımı yakalıyor ve ağzından benimkine kısa bir mırıltı yükseliyor.

Farkında olmadan aklımdaki soruya cevap veriyor. gerçekleşen bu kimya deneyini o da istiyor. Dudaklarımızın birbirini bırakıp yakalayışına bakılırsa, ilişkimizin daha iyiye doğru değişmek üzere olduğuna dair içimde sinsi bir şüphe var.

Saçları ağzımızın arasına yapıştığında anımız sona erdi. Çelik kirişlerden oluşan bu iskeletin üzerinde on kat yukarıdayız ve kuvvetli bir rüzgâr belindeki tutuşumu sıkılaştırmama neden oluyor. Parmağımı kaldırıyorum ve

serseri kahverengi teller. İkimiz de nefes verirken alnı göğsüme yaslanıyor.

Uzaklaşırken boğazını temizliyor. "Sanırım işe koyulmalıyız." Gitmeliyiz çünkü kalp krizi geçirebilirim.

Başımı sallayarak cebimden içinde küçük bir kalem olan siyah deri bir not defteri çıkarıyorum. Kıkırdıyor. "Bu çok etkili."

"Bazen küçük olmak iyidir," diye ekliyorum, kaşlarımı kaldırarak onun minyon yapısını sevdiğimi belirtiyorum. Bu bana her iki yanağı da yuvarlatılmış kısa bir gülümseme kazandırıyor.

Proje yöneticimiz bir saat sonra ilerlememize bakmak için geldi. Bize daha fazla talimat verdi ve otuz dakika sonra onu bırakıyordum. İçimdeki beyefendi yolcu tarafındaki kapıyı açıyor, inmesine yardım ediyor ve onu dairesine götürüyor. Bir öpücük daha istiyorum ya da belki ona çıkma teklif etmek. Parmaklarımı omzundan ellerine doğru kaydırıyorum ama bana yapışmıyor.

Harika. Şimdiden öpücüğü ve beni yeniden düşünmeye başladı.

"Beni bıraktığın için teşekkürler ve... ortak olduğumuz için numaralarımızı değiş tokuş etmeliyiz." Sesi zayıftı ve gözleri hafifçe kısılmıştı. Ben iletişim bilgilerimi yazarken o telefonunu tutuyor.

"Ara beni."

Düğmeyi çevirip iterek açıyorum. Adalee başını kapıyı arkamdan kapatıyor.

Top onun sahasında. Arabama ancak o aradığında ulaştım ve hemen telefonu kapatarak numarasının bende olduğundan emin oldum.

Bebek adımları.

On Üçüncü Bölüm

Adalee

HAGAN CHATHAM. Dudakları benimkilerin üzerinde ağırlıksızmış gibi süzülüyordu. İşaret parmağını kullanarak dudaklarımı yokluyorum, bu hissi ezberliyorum ama aynı şey değil. Seksi olduğumu söylediğinde, yumurtalıklarım patladı ve onun çocuklarını doğurmaya hazır hale geldi. Hiç kimse beni seksi olarak tanımlamamıştı. Tanrım, Hagan'ın ağzından çıkınca kulağa çok hoş geliyordu. Bir parçam inkâr ediyor, Hagan'ın başka kimseyi değil de beni isteyebileceğine inanmayı reddediyor.

Sorun da burada zaten. Beni özel olarak istiyor. Onun gibi adamlar tek eşlilikten hoşlanmazlar.

Rahat kıyafetlerimi değiştiriyorum. Hiçbir şey eski, ince bir yoga pantolonu ve dikişleri patlamış bir tişörtten daha iyi hissettiremez. Aynı bedende kalmak jimnastikçi olmanın bir avantajı.

Bir şeyler atıştırıyorum ve başka bir dersin ödevi üzerinde çalışmak için kanepeye oturuyorum. Araştırma ödevine konsantre olmak pek mümkün olmuyor. Hagan'dan bir mesaj gelmesini umarak telefonumu on kez kontrol ediyorum ama sonra bana numarasını verdiğini hatırlıyorum.

Beni avucunun içine almak için ne yapması gerektiğini nasıl da bildiğine içimden kıkırdıyorum - yumuşak, uzun süren öpücük, parmaklarının nazik okşaması.

Bana numarasını verdi, topu bana attı, vurup vurmamak bana kalmış.

Ben Adalee. Hap'i araman gerektiğini hatırlatmak istedim. 3-5 Hap zamanı.

Hagan: Teşekkürler, şimdi onu aramaya hazırlanıyorum.

Oh, tamam. Güzel.

Hagan: Sen. O öpücük. Tekrar olması gerekiyor.

Ben: Belli ki bir kız arkadaşın varken bunu yapmamalıydın. Noktalar kaybolur ve tekrar ortaya çıkar. Evet, Hagan bunu açıkla da görelim.

Hagan: Hayır, kız arkadaşım yok.

Şimdi oturup onun sahtekârlığı üzerine düşünme sırası bende. Eğer kız arkadaşın değilse bir kızı arayıp iki saat boyunca konuşamazsın. Sonunda, saatin 2:58 olduğunu ve ileri geri konuşmak için fazla zamanım olmayacağını fark ederek geri mesaj attım.

Ben: "Ne kadar seksi?" diye sorduğumda bana hiç cevap vermedin.

Bu kadar açık sözlü olduğuma inanamıyorum ama o cevheri ortaya çıkarıyor.

Hagan: Buraya gel, sana anlatacağım.

Ben: Sen tam bir Kazanova'sın. Zaten yapamam çünkü önümüzdeki iki saat boyunca meşgulsün.

Hagan: O doğal yerden yemek sipariş edeceğim. Saat 5'te gelip seni alırım.

Ben: Hayır yapamam. Bir öpücük bizi çift yapmaz.

Hagan: Hayır, değil. Bu kararı ben vermeliyim.

Şimdi daha çok kafam karıştı. Belli ki bu kişi onun için önemli. Eski sevgilisi mi? Uzun mesafeli kız arkadaşı mı? İlişkilerini yeniden canlandırmaya çalışan eski kız arkadaşı mı? İkinci kez onunla bir konuşmanın parçalarını duyuyorum. Bir kız olmalı. Annesiyle konuşurken kullanmadığı şefkatli bir ton kullandı. Yani evet, evde bir kız arkadaşı var.

Pislik.

Ginger sanki bir dağ aslanı onu kovalıyormuş gibi kapıdan içeri dalıyor. Zor nefes alıyor ve nefes almak için eğiliyor. Kızıl saçları terlemekten şakaklarına doğru kıvrılıyor.

"N'aber Ging?" Ben soruyorum.

Sesi zorlanarak patladı. "Joe'yu arabadan başka bir kızla inerken gördüm. Çok samimi görünüyorlardı ve ona sarıldı."

"Ne tür bir sarılma?"

Yere yığılıp yanımdaki mindere otururken gözleri yaşlarla doluyor. Joe ile çıkmaya başlayana kadar Ginger'ın içinde hiç kıskançlık duygusu yoktu. "Joe'nun

Kız arkadaşınız izlerken çok uzun süren türden."

"Göründüğü gibi olmadığına eminim," diyorum, onu rahatlatmaya çalışarak. "Josie miydi? Çünkü onlar sınıfta partnerler."

Ginger bir mendil alıp burnunu siler ve kızıl saçlarını sallar. "Bana Joe'yu aklımdan çıkaracak bir şeyler söyle."

Hagan'la aramızdaki öpüşmeyi açıklamak isteyip istemediğimden emin değilim. En azından, duygularımı daha ileri götürüp götürmeyeceğimi bilene kadar, bunu kendime saklamayı tercih ediyorum.

Onun yerine, "Hagan ve ben bugün birbirimizi öldürmedik." diyorum. Gömleğinin içinden sert vücudunu nasıl hissettiğimi düşünerek duraksıyorum. Üzerinde haki bir pantolon ve ince bir flanel düğme vardı. Pürüzsüzdü ve muhtemelen . "Bugün gerçekten yardımcı oldu. Tahmin ettiğimden daha zekiymiş."

Sırtını dikleştirerek bacağımı okşuyor. Bu Ginger, gözyaşlarına koyuyor. "Ne zaman birinin gelmesine izin vereceksin? Sen ve Chaz ayrılalı iki fazla oldu. Zaten ondan hiç hoşlanmıyordun."

"Sadece iyileşmeye ve mindere geri dönmeye odaklanıyorum," diyorum, kendime ve Ginger'a yalan söyleyerek. Ölesiye korkuyorum.

Üniversitedeki çoğu kız gibi değilim çünkü içki içmiyorum ve bacaklarımı açmıyorum. Ama sonra Chaz'e bir şans verdim çünkü yalnızdım, sadece aldatıldım ve azarlandım. Ginger haklı, ona aşık değildim ve Chaz'e *ihtiyacım* yoktu ama onunla ve diğer çiftlerle takılmayı seviyordum.

Ama Hagan ve benim aramda gerçeküstü bir bağ var. Beni buzdolabına yasladığında, kontrolü ele alacağım Hagan'ı gördüm. Ses tonu emrediciydi ve nefesi tenime sıcak ve baharatlıydı, o lanet nane şekerleri.

Bugün de yavaştan alacağım ve seni daha fazlası için yalvarırken bırakacağım Hagan'ı gördüm. İkisi de beni şu anda daha fazlasını isteme noktasına getirdi.

Bugün elimi tuttu ve beni şakacı bir şekilde kendine çekti. Sonra hiç cevap alamadığım bir soru sordum. Bu kez savunmasız ve yumuşaktı. Hagan'ın tüm bu farklı boyutlara sahip olduğunu bilmek onu daha yakından tanımak istememe neden .

Eğer izin veririm Hagan Chatham beni mahvedebilir. Ayrıca, kendime bunu söylemekten vazgeçemiyorum, sakatlanmamın ve takımla tam antrenman yapamamamın nedeni o.

Joe kapıya vurur, "Hadi, Red. Beni içeri al." İki kez daha vurur. "Lütfen, düşündüğün gibi değil."

Evet, her zaman düşündüğümüz şeydir. Dur. Joe iyi bir adam.

Kapının kanepeden bir metre uzakta olması iyi bir şey; Ginger'ın reddetmesi üzerine kapıyı açmak için sadece birkaç adım topallamam gerekiyor. Berbat görünüyor. Gözleri şişmiş ve saçları dağılmış. Parmaklarıyla kalın labirentinde yollar açıyor. İçeri gelmesini işaret ederek yanımdan geçip kanepeye gidiyor. Gösterdiği şefkat bana aldatmadığını, belki flört ettiğini söylüyor.

Yolda kalmak istemediğim için jimnastik eğitim merkezine gidip tebeşirle . O güçlü kokuyu özleyorum. Vücudumun yüzde onu tebeşirden oluşsa şaşırmam, o kadar uzun zamandır onu soluyorum ki. Tüm jimnastikçilerin küçük el hareketleri ve dönerken vücudumuzu eğmeleri vardır, bu da yapıyormuş gibi yaptığımız beceriyi gösterir. Tek elle takla atıp tek ayakla yere iniyorum. En azından ayak bileğimdeki burkulma iyileşti.

Telefonumdaki müziği açıyorum ve *Hart of Dixie* dizisindeki tüm şarkılardan oluşan favori çalma listemi seçiyorum. Sonra direnç bantlarını alıyorum ve çalışmaya başlıyorum. Sakin bir ortam ve üst bedenimi çalıştırırken müziğin içinde kayboluyorum.

Eve döndüğümde Joe ve Ginger barışmış ve akşam yemeğini hazırlıyorlardı. Duş aldıktan sonra Tavuk Tikka Masala yemek için onlara katıldım. Kavanozdan çıkmış ama Joe kremalı domates sosuna atmadan önce tavuğu pişirmiş. Bugün daha fazla enerji harcadım, bu yüzden akşam yemeği için bir salata yaptım ve dört kişilik küçük masamızı üç kişilik olarak hazırladım.

"Dört kişilik yer ayarlayın," diyor Ginger, sanki her zaman akşam yemeğinde misafirlerimiz varmış gibi.

Gözlerim merakla açılıyor. Kimi davet ettiklerini sorduğumda o ve Joe beni duymamış gibi davranıyorlar. Benim üzüntümün aksine Ginger, bugün birbirimizi öldürmediğimizi kutlamak için Hagan'ı davet etti. O Joe'nun yeni en iyi arkadaşı ve onun da burada takılabilmesini istiyor. Bir de baktım ki mutfak masamda Hagan'ın yanında oturuyorum.

Hagan dört parça Naan ekmeği yiyor. Erkeklerin istedikleri her Şeyi yiyebilmeleri ve kadınların karbonhidratlara dikkat etmeleri adil değil. Kelebeklerin canı cehenneme, ben yiyorum. Son parçayı kaptığında elini tokatlıyorum. "Benim. Hepsi benim."

Hagan'ın dudakları kıvrılıyor, çocuksu bir sırtışla sıcak ekmeği bırakıyor ve "Seninki, hepsi senin" diye cevap veriyor.

Tanrım, çok yakışıklı.

Bölüm On Dört

Hagan

Göğsüm Superman'mişim gibi KAMPÜS GELİYOR. Adalee için gökyüzündeyim. Dün gece "Benim, hepsi benim" dediğinde içimde bir şeyler koptu. Elbette ekmekten bahsediyordu ama içimde bir arzu dalgalandı. Sanki çifte imada bulunuyormuş gibi söyledi. Hava o kadar yoğunlaştı ki Joe ve Ginger çalışma odasına gittiler.

Adalee ve ben mühendislik projemizi tartıştık. İkimiz de öpücükten ya da flört etmekle ilgili herhangi bir konudan bahsetmedik. İki saatlik telefon görüşmemi bile sormadı. Ne yazık ki Joe ve ben ayrılmak zorunda kaldık çünkü kardeşim Archer ve eşi Megan şehre geldiler. Mac, Archer ve Megan'la kaçış oyunu oynamaya gittik. Logan'ın bir arkadaşı gelecekti.

Archer bir spor menajeri ve şu ana kadar tüm müşterileri Sarasota Sharks'ın eski beyzbol oyuncularını. Eskiden takımın başkanımıymış ama karısı için bu görevi bırakmış.

Ama bu hafta sonu, Stallions'ın ilk tur draft seçimlerini -Logan ve Pearse- oda arkadaşlarım olarak izlemek için burada. Üç numaralı Ole Miss'le oynuyorlar ve herkes maç için heyecanlı.

Archer ve Megan öğle yemeği için beni erkenden aldılar. "Nereye?" diye sordum.

"Nereyi istersen, ama bir arkadaşım The Jugger Joint'i önerdi. Oraya hiç gittin mi?"

"Hayır ama herkes harika biberlerinden övgüyle bahsediyor," diyorum.

Restoran benim güney gurmeleri dediğim türden. Beyaz örtüler iç masaları kaplıyor ve uyumsuz sandalyelerle eşleştiriliyor. Bir duvarı boyalı yonga levha, diğer üç duvarı ise çıplak tuğla süslüyor. Havalı bir yer, bu yüzden buraya gelmedim. Bir grup erkeğin gittiği bir yer değil - daha çok randevu yeri veya iş yemeği.

"Hey, playofflar için Chicago'ya gitmeden önce Harper'ı görmeye gidebilir misin?"

Archer'ın kaşları havaya kalktı. Kentucky'ye transfer olmamı istemesine rağmen, Harper'ın Illinois A&M'de kalması konusunda gözle görülür bir şekilde emin değildi.

Bensiz. "Ne yapmamız gerekiyorsa onu yapacağız." Megan'ın gözleri kısıldı. "Sorun nedir?"

Mısır ekmeğini yağlayıp tabağa geri koyuyorum. "Sinirleri çok bozuk. Hap mutlu değil. Gittiğim için çok aptalım. Bazı şeyler spordan daha önemlidir. Bunun onun için ne kadar zor olacağını fark edemediğim için özür dilerim." Harper'ı terk ettiğim için kendimden nefret ederek başımı sallıyorum. Onları telaşlandırmak istemiyorum ama sonunda iki saatlik konuşmamı Harper'la paylaşıyorum.

Megan sandalyesini yana kaydırıyor ve kolunu omzuma doluyor. "Saçmalama. O güçlü bir genç kadın ve sadece arkadaşlarının ve ailesinin ona yardım etmesine ihtiyacı var."

"İşte bu . Benim arkadaşlarım her zaman onun arkadaşları oldu. Hiçbir zaman kendi başına arkadaş edinmek zorunda kalmadı. Eğer ikiziniz yoksa, bunu anlamak zor."

Megan'ın gözleri Archer'ınkilere kayar. Telepatik olarak konuşurlar çünkü Archer, "Maçtan hemen sonra ayrılacağız ama Hagan, onun mutluluğundan ya da endişesinden sen sorumlu değilsin. İkinizin de bu konuda şaka yaptığınızı biliyorum ama bu doğru değil."

"Tackett ve Talynn'in de onu ziyarete gitmesini sağlayacağım. Dördünüz yazın çoğunu birlikte geçirdiniz ve onlar etraftayken birinin depresyona girmesine imkan yok," diyor Megan bilmiş bir gülümsemeyle. Kendisi Sarasota Sharks'ın yeni başkanı ve tanıdığım en zeki kadınlardan biri.

"Tamam, ama onun ağlamasına dayanamıyorum. İkiz doğması ya da bu beyzbol ailesine mensup olması onun suçu değil. Kendine ait bir şey bulması gerekiyor."

Hepimiz aynı fikirdeyiz ve Harper'ın önümüzdeki hafta boyunca bir arkadaşla rahat edeceğini bilmek kalbimi biraz daha az sıkıyor. Megan çok becerikli. Kız kardeşi Talynn'e çoktan mesaj atmış ve hepsinin Kodiaks'ın ilk tur playoff maçında olmasını planlıyor.

"Peki ya ben? Ben de playofflara gelmek istiyorum."

"Yapamam. Önümüzdeki birkaç hafta için büyük bir projen var. Planımıza göre beş yıl içinde yeni Kodiak Stadyumu'nun proje müdürü olacaksın - tabii takımda oynamıyorsan."

Kaşlarımı çatıyorum, patates kızartmamı ballı hardala batırıyorum. Sporcu olduğunuzda, zamanınızdan ve hayatınızdaki önemli anlardan vazgeçiyorsunuz. Kafamın içinde sürekli bir savaş var. Archer benimle ilgilenen gözlemciler olduğunu söylüyor ama önümüzdeki on beş yıl boyunca bu hayatı istiyor muyum? Emin olduğum tek şey, önce diplomalarımı bitireceğim. "Kodiaks şampiyonaya katılırsa, dersi kaçıracağım."

Archer parmak eklemlerini masaya iki kez vurur. "Tahtaya vur."

Beyzbol oyuncularının batıl inançları vardır. Beyaz masa örtüsünün altına bakıyorum ve gülüyorum. "Bu ahşap kaplama. Bu sayılır mı?"

Archer kıkırdar ve "Tamam, parmaklar çapraz." der.

"Umarım sakıncası yoktur ama futbol maçından hemen sonra dışarı çıkacağım. Home Run House'da büyük bir parti var. Beyzbol oyuncuları futbol sezonu boyunca parti verirler ya da tam tersi."

"Partiler olmadan üniversite olmaz. Özel biriyle mi buluşacaksın?" Megan sırtarak soruyor.

Büyük bir kaşık acı biber alıp yutuyorum. "Umarım öyledir."

Garson gelip hesabı bırakır. Archer kalemi çıkarıp alır ve masaya birkaç kez vurur. "Biriyle mi çıkıyorsun?"

"Hayır. Sanırım benden nefret ediyor. Düne kadar benden kesinlikle nefret ediyordu," diye gönüllü oldum.

"Neden senden nefret etsin ki?"

"Benim tek gecelik bir playboy olduğumu düşünüyor." Megan kıkırdar ve Archer öksürür.

"Ne?"

Başımı hafifçe eğiyorum ve omuzlarımı silkiyorum. Ayrılmak için ayağa kalkıyoruz ve voleyi beklerken Megan beni kenara çekiyor. Onu kesinlikle örnek alıyorum ve kızlarımın da bir gün onun gibi olmasını istiyorum. Bana Adalee'nin daha yaşlı bir versiyonunu hatırlatıyor. Megan ondan sadece dört ya da beş yaş büyük ve minyon tipli, kahverengi saçlı.

"Hagan, senin birileriyle yattığını düşünüyorsa seni hiç tanımıyor olmalı. Ona gerçekte kim olduğunu göster. Bazen kendinize olan güveniniz ukalalık gibi görünür ve bu sahada harika bir şeydir ama ortalama bir kızın gözünü korkutur. Sanırım ben

Tackett ile aynı konuşmayı yaptı." Archer da aynı fikirde. Kendilerini şimdiden biz yirmili yaşlardaki gençlerin ebeveynleri gibi hissettiklerini düşünerek sırtıyorlar.

"Onunla ilgili hiçbir şey ortalama değil ve o bir jimnastikçi. Onu unutmalıyım. İkimiz de sporcuyken asla yürümezdi ama dün öpüştük. Duygularımı anlaması için ona zaman tanımak adına bekleme oyunu oynuyorum. Julia'dan sonra nasıl biriyle çıkacağımı bilmiyorum. Beni mahvetti ve Adalee her seferinde gerçek dışı beyanlarda bulunarak beni reddediyor..."

Archer bize katılıyor ve arabaya bindiğimizde, "Hagan, kendin ol onu zorlama. Eğer buna değerse gelecektir."

Kendi kendime mırıldanıyorum, "Bu kızın ne kadar inatçı olduğunu bilmiyorsun."

Archer elini Megan'ın beline doladığında ikisi de gülüyor. "Eğer bu kıza benziyorsa, evet." Sonra eğilip karısına iffetli bir öpücük verir. "Ama Megan hakkında değiştirebileceğim tek bir şey bile yok, kaleminin tıkırtısı dışında."

İlkbaharda Kodiak stadyumunun iç sahasında evlendiler ve sürekli dokunup öpüşüyorlar.

Ailem hayranlık duyulacak insanlarla dolu. Hepsi başarılı oldukları için değil, orta saha duvarını aşan bir sayı gibi sevdikleri için - derin. En büyük kardeşim Reagan dünyaca ünlü bir şef ve babama beyzbolda çalışmak istemediğini söylediğinde tam destek aldı.

Kız kardeşim Sarah Jane evde oturan bir anne olmak istediğinde, Kodiaks ona evden çalışabileceği projeler verdi. Archer ikinci lig takımımızın başkanıydı ve Megan da mali analistti, bu yüzden Archer spor menajeri oldu ve babam da Megan'ı terfi ettirdi, böylece birlikte olabiliyorlardı.

Şimdi, Harper ve ben tek bekar kardeşleriz.

Adalee ile aramızdaki kimya inanılmaz ama kalbinin etrafında bir duvar var ve bunun nedenini bulmak benim görevim. Chaz takım arkadaşı olduğu kadar berbat bir erkek arkadaş mıydı?

Vücudumdan enerji fışkırıyor ve bir ihtiyacım var. "Beni spor salonuna bırakabilir misin?"

On Beşinci Bölüm

Adalee

Spor salonundan eve doğru yürürken köşeyi döndüğümde Hagan arabadan iniyor. Başımı eğdim ve yürümeye devam ettim. "Adalee, Adalee." diyor. Elli adım ötede ama bana doğru koşuyor. "Hey, seni bırakayım."

"Biri seni . Aracın olmadan nasıl araba kullanacaksın?" Kaşlarım burnumun içine dalarken kalçamı dışarı çıkararak soruyorum. Antrenör bana Pazartesi günü doktora görünmem gerektiğini söyledi. Sinirliyim ve gelecek yılki bursum için endişelendiğimden vücudumda gergin bir enerji dolaşıyor.

Parmaklarını ön kolumun üzerinde kaydırıyor ve polyester jimnastik ceketim neredeyse eriyor.

"Bu benim kardeşim. Seni eve götüreceğiz, o kadar uzağa gitmene gerek yok." "Sorun değil, teşekkürler."

Hagan'ın yüzü düşer ve gözlerinde hayal kırıklığı belirir. "Adalee, hadi ama," diyor, açıkça hayal kırıklığına uğramış.

"Şu anda yalnız kalmaya ihtiyacım var. Yürümek istiyorum." Duraksıyorum, sesimin ne kadar sert çıktığını fark ediyorum, bu yüzden tonumu yumuşatıyorum. "Ama sorduğun için minnettarım."

Bununla birlikte, daireme doğru yola çıktım. En azından futbol maçındaki park yeri için ailesine teşekkür edebilirdim ama evdeyim ve kendime acımam çirkin yüzünü gösteriyor.

Hiç bu kadar büyük bir sakatlık geçirmemiştim ve bu kadar uzun süre sakat kalmamıştım. Ve tüm bunlar sıvı karamel gözlü adamı düşündüğüm için oldu, çocuksu cazibesi ve hiç bitmeyen özgüveni onu daha da seksi yapıyor, eğer bu mümkünse.

Ama aynı zamanda bu yüzden Hagan ve ben asla olamayız. Ondan ne kadar de, sadece gamzeli bir gülümsemeyle gözümü kamaştırıp külotumu indirebilecek biriyle birlikte olamam ve şantiyede buna çok yaklaştım. Hayatımı, hemen seks yap başka bir erkeğin beni aldatacağı endişesiyle geçirmeyeceğim.

Bu da beni en az sakatlığım kadar sinirlendiriyor çünkü Hagan Chatham hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum. Hagan Chatham'ı öp. Ve neden onunla çıkmamayı jimnastik kariyerim kadar önemseyeyim ki?

Keşke annem burada olsaydı. Onun sözleri iyileştirir, motive ederdi.

Eve geldiğimde, arabayı kabul etmem gerektiğini fark ettim. Neden bu kadar inatçıyım? Kafamı toparlamak ve acının üstesinden gelecek kararlılığı bulmak için boşluğa ihtiyacım vardı.

Ginger Joe'nun evinde. Beyzbol takımı ve kız arkadaşları bu akşamki futbol maçı için bir bölüm bilet aldılar. Okul ruhu en önemli önceliktir. Bir atlet olarak, kalabalık ayakta olduğunda daha iyi performans gösteriyorum, ama bacağım zonkladığı için, boş öğrencilerin bulunduğu üst kattaki rampalara tırmanmam mümkün değil.

Bugün aşırı kullandığım için kramp girdi ve şişti. Kanepeye uzandım ve Motrin tabletleri atarken kolumu koltuğa dayadım. Ginger ve ben bunu her zaman yanımızda taşırız çünkü kaslarımızdaki ağrıyı hafifletir. Telefonum bir bildirimle çalıyor.

Bu akşam maça geliyor musun?

Ben: Hayır, bacağımı dinlendiriyorum. Bütün gün üzerindeydim.

Başlama vuruşuna beş saat var. Gelmek zorundasın. Sana süitteki biletimi veriyorum. Kız kardeşim Kaylee seni . O da orada olacak.

Tek gecelik ilişkilerinden birine vermek istemediğine emin misin? Muhtemelen sana bir oral seks kazandıracaktır.

Hayır, bu bilet arkadaşım için ayrılmış.

Tamam, teşekkürler Logan. Bu gece Ole Miss'in kıcını tekmele.

Şüphesiz.

Son mesajını beğendim. Konu futbol olduğunda, Logan kampüsteki en ukala adamdır. Ne ben? O her zaman ukala, özellikle de futbol konusunda.

-Ve bayanlar.

Uyuduktan sonra kot pantolon, koyu mavi bir kazak ve beni sıcak tutmaya yeteceğini umduğum balıksırtı desenli bir battaniye atkı giyiyorum. Futbol stadyumunda palto taşımaktan nefret ediyorum.

Maçtan iki saat önce kapım çalındı. Kapıyı açtığımda kendimi tanıttım. "Merhaba, ben Adalee. Beni aldığınız için teşekkürler."

"Kaylee, Logan'ın ablası," diye yanıtlıyor kıkırdayarak. "Ne zaman birlikte olsak, insanlar benim daha genç olduğumu düşünüyor çünkü o kocaman, 1.85 boyunda."

Kaylee gözle görülür bir şekilde hamile ve muhtemelen yirmili yaşlarının ortasında. O ve Logan aynı gözleri ve saç rengini paylaşıyorlar, ancak boyları arasında büyük bir fark var.

Stadyuma kadar yol boyunca yırtık ACL'mden, bebeğin ne zaman doğacağından ve zaten babasıyla futbol sahasında olan bir kızı olduğundan bahsediyoruz. Üzerinde *PRESS* yazan birinci sınıf bir park yerine yanaşılıyor. Kısa bir cam asansör yolculuğundan sonra, NFL kıyafetleri içindeki eski Stallion oyuncularının çerçeveli resimleriyle süslenmiş muhteşem gri bir koridora adım atıyoruz. Her resmin arasına yerleştirilmiş altın bir aplık, uzun yürüyüş yoluna sıcaklık katıyor.

"İşte " diyor Kaylee.

Üç yıldır üniversitedeyim ama Kentucky Bluebloods'a bağlı olanlarla takılmak için hiç sebepim olmamıştı. Logan bana bir süit ayarladı ve bundan şikayetçi değilim. Umarım onunla ilgilendiğimi . Tek gecelik ilişkilerinden bıktığında bir kız turnayı gözünden vuracak.

Takım elbiseli, son derece yakışıklı bir adam, çalımlı ve kendinden emin bir şekilde bize doğru yürüyor. İri yarı biri değil ama takım elbisesini iyi giymiş. Siyah saçları geriye doğru taranmış ve bize doğru yaklaştıkça sırtışı artıyor. Gözlerim aşağıya kayıyor ve koyu tenli, bal rengi saçları olan küçük, sevimli bir çocuk görüyorum.

Kaylee'yi öpüyor. "Selam tatlım." Duraklıyor, "Ben Nic Mancini, Logan'ın kayınbiraderiyim."

"Merhaba, ben Adalee." dediğim sırada, yine profesyonel kıyafetler giymiş başka bir çift çemberimize katılıyor. Çift önce omuzlarının üzerinden bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum."

Önümdeki iki adama bakıyorum. İkisi de tuhaf bir şekilde tanıdık geliyor. "İkinizden biri futbol falan mı oynuyordu? Sizi daha önce nerede görmüş olabilirim?"

Nic, "Ben bir spor spikeriyim, bugün stantta çalışıyorum," diyor.

Gözlerimin kocaman açıldığını hissediyorum çünkü ESPN'de olduğunu yüzüme vuruyor. "Ben de seni böyle tanıdım. Jimnastik takımındayım."

Sonra uzun boylu olan elini uzatıyor ve açık kahverengi gözleri parlıyor. "Merhaba, ben Archer Chatham. Kardeşim Hagan'ı tanıyor olabilirsin."

Evet, biliyorum. Hagan'ın eski bir versiyonuna bakıyorum. Evet, salyalarım akıyor. İkisi de çok seksi.

Eli sıcak ve biraz fazla uzun sıkıyorum. İkisinin de aynı "içinde kaybolabilirim" altın sarısı kahverengi gözlere sahip olduğunu nasıl fark etmedim? Sertçe yutkunuyorum. "Evet, efendim. O burada mı?"

"Evet, beyzbol takımının bir kısmıyla birlikte. Logan'la *iyi* arkadaş mısınız?" İyi kelimesini vurguluyor. Yanında bir kadın yürüyor. "Bu benim karım, Megan."

Hoşbeş ediyoruz ve Hagan'ın her şeyi nereden aldığını görebiliyorum - bakışlarını, pürüzsüz sofistikeliğini ve kendinden eminliğini. Sanki gözeneklerinden seksilik sızıyor ve sıcak bir çöreğin üzerindeki krema gibi mükemmel bir sır.

Tüm bu güzel insanların neden burada olduğunu anlamadığım için Nic'e "Maçı sen mi yönetiyorsun?" diye sordum. Logan'la akraba olduğun için eminim bu zordur."

Düşünmek zorundaymış gibi çenesini ovuşturuyor. "Öyle, ama bugün renk veriyorum, o yüzden büyük bir sorun değil."

Jimnastik takımı Nic Mancini ile tanıştığıma ve Logan'ın Nic'in kayınbiraderi olduğundan neden bahsetmediğine inanmayacak. "Demek hikayeleri anlatan ve istatistiklerini ortaya çıkaran sensin?"

Başını sallıyor ve dördü de spor yayıncılığı bilgimden etkilenmiş görünüyor.

Bir maden suyu alırken Archer ve Megan'ın etkileşimine odaklanıyorum. Birbirlerini güldürmeye devam ediyorlar ve Archer ellerini Megan'ın üzerinden çekemiyor.

Sonra Hagan yanında Josie'yle camdan girişi iterek açtı. Kıskançlık omurgamda gümbürdüyor çünkü Hagan onu kavalyesi olarak getirmişti.

Josie tabağını doldururken Hagan bara doğru atını sürer, ağzı kıpır kıpırdır, gülümsemesi ve gamzeleri onu takip eder. Neden yanında birini getiriyor? O öpücüğü hatırlamıyor mu? Yemek sırasındaki flörtleri?

Neden umursuyorum ki? Ve neden kendime sürekli aynı soruyu sorup duruyorum? Sporcu yok. Öyle değil mi? Olabilir.

Barmen içkileri Hagan'ın önüne koyuyor ve Josie'ye votka kızılıcık ikram ediyor. O tabağını doldururken Josie odayı tarıyor ve beni buluyor. Üç uzun bacaklı adımla yanıma geldi. O uzun bacaklar için neler vermezdim. Hayır, büyükbabamın uzun bacaklarına sahip olsaydım jimnastikçi olamazdım, o yüzden kısa ve kaslı bacaklarım bende kalsın.

"Adalee, seni burada görmeyi beklemiyordum," diyor gözlerini kısarak.

"Ben de senin kadar şaşırdım ama Logan beni davet etti, ben de buradayım," diyorum. Tanışıyoruz ama arkadaş değiliz. Josie'yle aynı spor çevresindeniz çünkü onun arkadaşlarından biri benim ilk yılımda başka bir jimnastikçi olan Bryce'la çıkmıştı. Ama son bir yıldır beyzbolcularla takılıyordu ve ben de Chaz'le birlikte olduğum için karşılaşıyorduk.

Gömleğinin eteğini tutuyor ve onunla oynuyor. "Oh."

Hagan süiti geçiyor, bir şişte fileto madalyonları, diğerinde sebzeleri yiyor. Eti kaydırırken dişleri ete batıyor ve yemin kalçalarım sıkışıyor. Saf bir erkeksilik yayıyor - dişlerinin bambunun üzerinde yavaşça kayması. Sonunda kelimeleri oluşturmadan önce bakışlarım dudaklarına yerleşiyor. "Siz ikiniz birlikte mi geldiniz?"

Hagan öksürürken eli ağzına gider. "Hayır, o Logan'ın parti sonrası için randevusu."

Hagan'ın tabağından bir şiş kapıyor. "Evet, Hagan beni yemem için yukarı getirdi, sonra da aşağı ineceğim. Logan bana VIP bileti teklif etmedi."

İfadesine bakılırsa, bir partide tek seferlik bir vurgundan fazlasını istiyor ve Logan'ın uzun vadeli hedefi olduğum konusunda endişeli. Logan benden hoşlanıyor mu? Umarım hoşlanmıyordur. Hagan ona öpüşmemizden bahsetti mi?

Şimdi "Oh." deme sırası bendeydi. Başımı salladım. "Biz sadece arkadaşız."

Josie, Hagan'ı yanağından öper. "Biliyorum, Adalee. Hagan, ızgara parmak tavuk için teşekkürler. Abur cubur yemek istemedim. Umarım Logan ve ben seni partide görürüz. Birlikte, değil mi?"

Hayır demeye başlıyorum ama Hagan araya giriyor, "Evet, orada olacağız." "Bacağımın nasıl hissettiğine bağlı."

Hagan Josie'yi dışarı çıkarıyor. Gitmeden önce ona sarılıyor ve kafam karışıyor. Logan onu davet etti ama Hagan özenli ve şefkatli davranıyor.

Logan beni de davet etti. Josie daha önce Logan'la yattı mı? Tek seferlik bir kuralı var ve biriyle iki kez çıkmıyor. Bunu ona daha sonra sormak için aklıma bir not aldım.

Odanın öbür ucundan Hagan'ın gözleri benimkilerle buluşuyor. Nic ve Archer ile konuşuyor. Tanrım, eğer Archer bir gösterge ise, Hagan sonsuza dek kalpleri çalacak. Hagan bir tabak daha doldurup bana doğru yürüyor ve tenimde çakıl taşları oluşmasına neden oluyor.

"Yemek yedin mi?" diye soruyor bana kendi yediği yemekten bir tabak uzatırken. "Karbonhidrat yok."

Archer'ın karısına bir tabak hazırladığını gördüğüm için bir sırıtışı ısırıyorum. Hagan onun Megan'a nasıl davrandığına dikkat ediyor, sonra aynısını yapıyor. Düşünceli bir davranış ama elimde olmadan onun damarına basıyorum. "Evde yedim."

"Tanrım, neden benden nefret ediyorsun?" diye soruyor başını hafifçe eğerek. "Etrafımda hiç senin gibi takla atan biri olmadı."

"Senden nefret etmiyorum."

Aramızda bir duvar örüyorum, fırtınada kumdan bir kaleden daha hızlı yıkılacağını biliyorum. Tek bir koruyucum var, o da benim. Beynimin içinde bir itme ve çekme var. Hiçbir erkek güvenilir değildir.

Çenesinin titrediğini ve bronzlaşmış alnındaki çizgileri görünce, onu kışkırttığım için hemen pişman oluyorum.

Tabağı yanıımızdaki masaya bırakıyor ve arkasını dönüyor. Bana bakması için yalvararak eline uzandım. "Hagan, şaka yapıyordum." Bedenim gözlerinin içine bakmaya devam etmek için can atıyor ama o parmaklarını sallayıp ön sırada dışarıda bir yer buluyor.

Archer onun yanına oturuyor ve kolunu Hagan'ın omuzlarına doluyor. Belli ki yakınlar ve ben de bunu diliyorum. Hayal aleminde olmalıyım çünkü Megan, "Aile bağları sarsılmaz. Kız kardeşleri üniversitede en iyi arkadaşlarımdan biri oldu ve bu yakınlığı her zaman çok kıskandım, yine de beni her zaman evimde hissettirdiler. Senin kardeşin var mı?"

İç çektim. "Hayır, maalesef değil."

"Bu çok şeyi açıklıyor," diyor doğrudan ama bacağımı iki kez okşuyor. "Onlardan biri gözünü sana diktiğinde, seninle ilgilenmek için her şeyi yaparlar. Aileleri böyle."

Rahat bir sessizliğin ardından bir adam anons yapıyor: "On iki yıl aradan sonra ilk kez sahaya çıkacak olan üç numaralı Ole Miss Rebels." Onların taraftarları bağırıyor, bizimkiler yuhalıyor. Bu jimnastikte asla olmaz.

"Lütfen ülkenin altı numaralı takımı için sesinizi yükseltin. Kentucky Staaaaallions'ınız."

Süitteki herkes de dahil olmak üzere kalabalık ayağa kalkmış alkışlıyor ve tezahürat yapıyor. Logan'ın yeğeni Dani, "Bastır Lolo Amca" diye bağırıyor. Ne kadar tatlı değil mi?

Beyaz ponponlar savaş şarkımız eşliğinde stadyumda dalgalanıyor. Takımlar saha kenarını dolduruyor. Stallionlar kömür grisi üniformalarını, beyaz formalarını ve parlak mavi krom kasklarını giiyorlar.

Spiker Kentucky marşı için ayağa kalkmamızı istiyor. Elimi kalbimin üzerine koyarak büyük ekrandaki sözleri takip ediyorum. Aşağı baktığımda Hagan'ın "My Old Kentucky Home" şarkısını söylediğini görüyorum.

Ama Logan ve Pearse yazı tura için dışarı çıktığında ne kadar heyecanlandığını gördüğümde kalbim kabarıyor. Hagan parmak uçlarında zıplıyor, onların isimlerini haykırıyor. "Bu iş sende. Hadi Lo!" Yazı tura atışını kazanıyoruz ve ikinci yarıda topu ilk alan taraf olmayı seçiyoruz.

Kentucky taraftarları "Savunma" diye bağırıyor. Ve maçın ikinci oyununda, Pearse topu yakalıyor ve sayı için koşuyor. Hagan "O benim ev arkadaşım!" diye bağırmaktan kendini alamıyor.

O ukala dış görünüşünün altında gerçekten sevgi dolu bir insan var. Özür dilemem gerek. Belki de ona sevgi dolu bir insan olduğumu gösterebilirim.

Acı. Annem. Babam. Chaz bile. Etrafımda yarattığım duvar bomba sığınağı malzemesinden yapılmış.

On Altıncı Bölüm

Hagan

İlk yarı boyunca konuşmadık. Bu kızı anlayamadığım için çok kızgınım. Nasıl daha nazik ya da yardımcı olabilirim bilmiyorum. Belki de bugünlerde böyle kızların siki gibi olmalıyım. Erkeklerin onlara et gibi davranmasını istiyorlar ve geri gelmeye devam ediyorlar. Logan bir istisna; o da sadece tek gecelik ilişki isteyen kızlarla takılıyor. Tabii, bazıları asılıyor ama o onlara anlaşmalarını hatırlatıyor.

Farkına vardım, ben kızım, o da sık. Hayır. Olmaz. Sık Surat Operasyonu şimdi başlıyor. Bir, o bunu hak ediyor. İki, bu kızla bir şans için her şeyi denemeye hazırım.

Devre arasında odayı geçerken Logan'ın Kaliforniya'dan gelen anne ve babasını buluyorum. Onlarla yılın başlarında Logan'ın kız kardeşine bakıcılık yapmaya geldiklerinde tanışmıştım. Annesi Dani'yi kucağına almış, Hallmark filmlerinden fırlamış gibi görünüyor.

Beyzbol oynamak dışında, kendi ailem gibi sevgi dolu büyük bir aile oluşturmak hedefim. Tabii ki önce doğru kişiyi bulmam gerekiyor.

Megan bebeği kucağına istediğinde, Archer ona fısıldıyor, "Bir bebeğimiz olsun istiyorum, Güzelim." Sık sık, sanki onun adıymış gibi ona Güzel diye seslenirken yakalıyorum onu. Onların sahip olduğu aşk için otuzlu yaşlarıma kadar beklemek istemiyorum. Yakında istiyorum, çok yakında.

Adalee zihnimde canlanırken yüzümde bir gülümseme belirliyor; hastane yatağında çocuğumuzu kucağında tutuyor. Yalnız kahverengi saç telleri alnına yapışmış, bebeğimizin parmağına dolanmış eline hayranlıkla bakıyor. *WTF?* Aynı anda küçük bir el pazuma konuyor.

O olduğunu

bilirim. "Hey,

konuşabilir miyiz?"

"Söyleyecek bir şey yok." Telefonumu cebimden çıkarıp mesaj gönderiyormuş gibi yapıyorum. "İzninizle." Asansörle aşağı iniyorum ve biraz hava alabileceğim insan kalabalığına giriyorum. Adalee'nin etrafında olmak beni boğuyor.

Ben. Nefes alamıyorum. Sardalya konservesi gibi tıkış tıkış olmak bile şu anda Adalee ile süitte olmaktan daha iyi.

Birkaç beyzbolcu buldum ve üçüncü çeyrek başlayana kadar takıldım.

Süite girip biraz patlamış mısır alıyorum ve oturma yerlerini taradığımda tek boş yerin Adalee'nin yanı olduğunu görüyorum. Eğer onun yanında oturmak zorunda kalırsam hıyarlık yapma görevim nasıl işe yarayacak?

İsteksizce koltuğa oturdum ve bana hafifçe gülümseyerek "Joe ve Ginger'ı gördün mü?" diye sordu.

"Hayır." P'yi patlatıyorum.

"Oh, bana mesaj attı ve partiye geleceğimizden emin olmak istedi."

Başımı sallayarak cevap veriyorum. "Başka planlarım olabilir." Yok ama bu iş planladığım gibi gitmiyor.

Görevde kal. Pislik ol.

"Partiye gitmeye niyetliydim ama sanırım maçtan sonra eve gideceğim." Adalee'nin sesi küçük ve uzak geliyor, çünkü *oyun* kelimesi neredeyse bir fısıltı.

Hay sikeyim. Onu teselli etmek ve eşeklik yapmamak istiyorum ama planıma sadık kalıyorum. Kendini beğenmiş bir tavırla ağzıma birkaç çekirdek atarken, "Logan'ın Josie'yle gidiyor olması senin için berbat bir şey" diyorum.

Çevresel görüşümün dışında, tek bir ukalaca söz düşünemediğini görüyorum. Onu oyundan düşürüyorum. Onu davet etseydim gelir miydi? Bu riski göze almak istemedim ve Logan'la bir anlaşma yaptım: Daveti uzatması karşılığında, onun angarya günlerinde bulaşık görevinde olacağım ve ayrıca The Bearded Otter'da sadece oda arkadaşlarına özel bir trivia gecesi düzenleyeceğim.

Adalee omzunu koluma çarptı. "Biraz patlamış mısır alabilir miyim?" Gülümsemesi elimden yüzüme doğru kayıyor ve göz kamaştırıyor. "Hayır, süitin içinde var" demek için kendimi zor tutuyorum ama bu götlük olayı bana doğal gelmediği için donup kalıyorum. Onun muhteşem yüzü beni büyülüyor.

Patlamış mısır torbasını ona doğru tutuyor, parmakları her seferinde bir tane olmak üzere tereyağlı çekirdekleri kemirmeden önce mükemmel parçaları bulana kadar geziniyor. Onun beni tutan parmaklarını düşündükçe sikim kalkıyor, benimle vakit geçiriyor.

Bu düşünceден kurtul.

"Hey, oda arkadaşın Mac değil mi?"

Mac birinci sınıfta olduğu ve hiç ortalıkta olmadığı için far ışığındaki geyik gibi görünüyor olmalıyım. Numarasını nereden bilebilir ki?

"Evet. Gidelim, Mac."

Maçın bitimine kırk üç saniye kala takım diziliyor ve dört sayı gerideyiz. Saha golü bir seçenek değil. Kazanmak için gol atmamız gerekiyor. Mac bize en yakın kenardaki yerine yerleşiyor. Beklentiyile parmağını ileri geri hareket ettirmesini izliyorum. Bir kale çalarken yaptığının aynısını. Taraftarlar üstünde. Logan'ın temposunu duyduğumuzda stadyum sessizliğe bürünüyor ve top atılıyor. Mac yan çizgiye doğru ilerliyor ve Logan son bölgenin köşesine doğru bir fade atıyor.

Oraya git, Mac. Sende bu var.

Top orada sonsuza kadar asılı kalacakmış gibi görünüyor. Mac yazdan beri 5 santim uzadı. Zıplıyor ve top mükemmel bir şekilde arka omzuna atılıyor. Topu yakalayıp gol atarken Mac'in kolları uzuyor. Zıplıyorum, ayağımın dibindeki patlamış mısırı deviriyorum. Adalee kollarıma uçuyor, kutlama için bana sarılıyor.

Birkaç saniyeliğine planı siktir et. Bu çok iyi hissettiriyor. Şampuanının kokusu duyularımı doyuruyor. Vücudu bana baskı yapıyor ama boynumdaki nefesi kalbimi sarsıyor.

Eşarbi ve omuzlarına dökülen kahverengi saçlarıyla çok sevimli görünüyor. Sonra kollarımız yanlarımıza düşüyor. Kendimi toparlayıp sahadaki şenlikleri izliyorum. Taraftarlar sahayı zaferle dolduruyor ve ben beyaz noktalardan oluşan bir battaniyenin içinde arkadaşlarımı gözden kaybediyorum.

Adalee soğuktan titriyor. Daha sıkı giyinmeliydi, atkı yeterince sıcak tutmuyor. Maçın geri kalanında dış koltuklarda oturduk. Ona ceketimi vermiyorum ve Archer'ın hayal kırıklığıyla başını sallayan keskin bakışlarını yakalıyorum. Tam tersi bir yaklaşım denediğimi ve işe yarıyor gibi göründüğünü anlamıyor.

Herkes maç ve bunun futbol takımımız için ne anlama geldiği hakkında sohbet ederken içeri giriyoruz. Muhtemelen en az üçüncü sıraya yükseleceğiz, muhtemelen daha da yukarılara.

Adalee yanımda duruyor, sanırım tanıdığı tek kişi ben olduğum için. Archer diyor ki, "Nic ve Kaylee ile yemeğe gidiyoruz. Seni partiye bırakmamı ister misin?"

"Hayır, ben sürdürdüm."

"Hagan, seninle gelmemin bir sakıncası var mı?" Adalee sorar.

Sesinin kısık tonu ve kalp şeklindeki üst dudağı neredeyse pes etmeme neden oluyor, ama yerimde durmak zorundayım. "Üzgünüm, arabam dolu." Adalee'nin kötü bir çocuk ya da ona pislikmiş gibi davranan bir erkek istediği çok açık, Chaz'le çıktığı için.

Adalee'nin yüzündeki acıyı dindirmek için sol taşağımı verirdim. Ağzı hafifçe açılırken gözleri sıkıştı, bu yanıtı beklemiyordu. Ama ben geri adım atmadan, "Oh, Logan'ın kız kardeşi beni aldı ve... Bir araç bulacağım." Banyoya doğru yürümeye başladı.

Archer'ın parmakları dirseğimi sıkıca kavırıyor ve beni yana doğru çekiyor. Kulaklarından buhar çıkıyor ve nedenini biliyorum. Bakışlarıyla gözlerime bir hançer saplıyor.

Sadece .

"Senden utanacağım bir gün olacağını hiç düşünmemiştim." Sesi kulağımda gümbürdüyor. "Ama şu anda utanıyorum." Bir açıklama bekliyor ve gelmeyince devam ediyor. "Adalee bana bahsettiğin kız mı?"

Başımı salladım.

"O zaman Tanrı aşkına ne yapıyorsun?" diye soruyor, tamamen bırakmadan önce elini gevşetirken.

Yavaşça çenemi okşamadan önce ellerimle burnumu ve ağzımı kapatıyorum. "Çok sinir bozucu biri. Diğer herkesle tatlı ve canlı. Benimleyken ya hırçın ya da bir sıcak bir soğuk. Neden sadece ılık davranamıyor?"

Archer'ın gözleri her şeye kadir bir şekilde parlıyor. Kendini beğenmiş yüzündeki gülümsemeyi tutmaya çalışıyor. Benden 30 kilo daha kaslı olmasına rağmen artık aynı boydayız. Göz göze bakıyoruz ve bu bir aynaya bakmak gibi. İkizim bile bana bu kadar benzemiyor.

"Kardeşim, sen ılık bir kadın istemezsin - ılık kadın kışın seni ısıtmaz. Sen öyle bir kadın istiyorsun ki, akşam yemeğinin ortasında onu ovalaman gerekiyor. Eğer hem sıcak hem de soğuksa, uzlaşmaya çalıştığı duygular var demektir. Sabırlı olun.

"Megan çok fazla lanet şeyle uğraşıyordu. Gerçekten aşabildiğime şaşıyorum. Umarım Adalee'nin duvarları Megan'inki kadar yüksek değildir ama ne olursa olsun, yıkılması biraz zaman alabilir."

"Tamam, yeter. Bardağım kardeşçe sevgi ve tavsiyelerle dolup taşıyor."

Archer beni kucaklıyor ve bu iyi hissettiriyor. Ailem o kadar yakın ki onları bir ay ya da daha uzun süredir görmemiş olmak garip hissettiriyor. O haklı. O benim en iyimi hak ediyor, en kötümü değil. Eğer ona bir bokmuş gibi davranan erkeklerden hoşlanıyorsa, o zaman ben onun erkeği değilim.

Adalee'ye doğru yürüyorum, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor ve alt dudağını ısırırken büküyor. "Hey, benimle gel. Aracım aniden boşaldı."

O ateşli dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırıyor ve ben yaklaşan bir bomba saldırısına hazırlanırken kaslarım geriliyor. "Fikrini değiştirdiğin için teşekkürler."

O grevi iptal etti, belki ben de Sikkafa Operasyonu'nu iptal etmeliyim. "Ama Bryce'ı aradım, benimle dokuzuncu kapıda buluşacak."

Vuruş doğrudan kalbe doğrulandı. Bryce da kim? Skor: Hagan-1,

Adalee-1

İlk kim kırılacak?

On Yedinci Bölüm

Adalee

Bryce'ın beni alacağını söylediğimde patlayacakmış gibi baktı. Ne yapmam gerekiyordu? Herkes stadyumdan ayrılana kadar bekleyip bir Uber mi çağırıyordum? Böyle bir şey olacağını sanmıyorum ama ben hayırsever biri değilim ve Hagan'ın kardeşi beni bırakması için onunla konuşmak zorunda kalsaydı başımı dik tutmamın imkânı yoktu.

Stallions, erkek jimnastik takımını bir yaz çocuk kampında yaptıkları hayır işlerinden dolayı ödüllendirdi. Maçta olduğu için tek seçeneğim oydu. Ginger telefonuna cevap vermedi. Stadyumda 80.000 kişi wi-fi ve cep telefonunu kullanmaya çalışıyor, bu yüzden bazen aramalar başarısız oluyor.

Bryce ve ben beyzbol evinin ön bahçesinde duruyoruz. Sevgi onun göbek adı olmalı. Elleri hareket halinde olmalı. Eşarbımı düzeltiyor ve saçıma dokunuyor. Bir bira içti ve fırtına gibi konuşuyor.

Bahçede Hagan'ı ararken Bryce ellerimi tutuyor, öyle sert kavırıyor ki canım yanıyor. İnsanlar erkek jimnastikçilerin ellerinin ne kadar güçlü olduğunu farkında değil. "Kimi arıyorsun? Lütfen bana yeni beyzbol transferi olmadığını söyle."

"Aslında öyleyim. Bir mühendislik projesinde ortağız."

Gözleri kafasının içinde o kadar geriye döner ki, geriye doğru düşebilir. Yakışıklı ama gözleri yumurta gibi bakarken değil. "Kızım, bu senin bileceğin iş ama kötü çocuklardan bıkmadın mı?"

"Onu sadece kendin için istiyorsun," diye şaka yapıyorum.

"Belki, ama Addy Bug, seninle aynı değerlere sahip, sana baskı yapmayacak birini hak ediyorsun." Beni kucakladı.

Ona hafif bir gülümseme veriyorum. Chaz'ın bana sürekli yakınlaşmam için baskı yaptığını bilen birkaç kişiden biri. Yirmi bir yaşında olmama rağmen seks yapmamış olmam utanç verici. "Teşekkürler."

Birdenbire, kampüsteki en çok aranan sporcular duruyordu.

"GörünüŖe göre planlarınız pek iŖe yaramamıŖ." Logan gözlerini Hagan ve benim aramda gezdirirken gülüyor.

"Adalee, buraya sağ salim gelebilmene sevindim," diyor Hagan ellerini kot pantolonunun ceplerine sokup topuklarının üzerinde sallanırken.

"Hey."

Logan "ArkadaŖın kim?" diye sormadan önce etrafı tarıyor.

Hagan benim yerime cevap verir. "Adalee'nin randevusu." Sonra benim ve Bryce'ın birbirine kenetlenmiŖ ellerine bakıyor. "Ben içeri giriyorum." Dönüyor, yeterince hızlı uzaklaŖamıyor. Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor çünkü Hagan'dan hoŖlanıyorum, belli ettiğimden daha fazla. Bunu düzeltmenin zamanı geldi.

Ellerimi Bryce'tan çekiyorum. "Bu benim arkadaŖım Bryce." Bryce'a dönüyorum. "Bıraktığın için teŖekkürler. Kalıyor musun?"

"Evet, bir arkadaŖıma söyledim. İyi eğlenceler." Bryce kaŖlarını oynatıyor.

Yolda yürürken Logan kolunu bana doluyor. Arkama bakmıyorum.

"Peki, arkadaŖ kim?"

"Bryce jimnastik takımında. Buraya gelmem gerekiyordu çünkü-" AnlayıŖla omzumu sıvazlıyor.

Hagan ona bugün berbat olduğumu söyledi mi? "Gözlemcilerin seni izlediğini biliyor muydun?"

Sırıtıyor, "Hagan'ın kardeŖi sayılmaz. Hagan'ı görmeye geldi, ben sonradan aklıma geldim." Bunun doğru olmadığını biliyor. "Söylemeliyim ki, buraya Hagan'la geleceğini düşünmüŖtüm."

"Neden?"

Bana bakıyor ve yürümeye baŖlayan bir çocukmuŖum gibi saçlarımı karıŖtırıyor. Adonis çok yumuŖak kalplidir. "Hiçbir Ŗeyden haberin yok, Küçük A. Süiti ailesi satın aldı. Nic spor spikeri olduğu için ailelerimiz birbirini tanıyor."

"Anlamıyorum."

"Her Ŗeyi Hagan ayarladı. Benden seni davet etmemi istedi çünkü davet ederse gelmeyeceğini biliyordu."

"O zaman kız kardeşin beni neden ?"

Başını eğip aptal bir surat ifadesi takınıyor. "Yukarıdakiyle aynı. Eğer ondan hoşlanmıyorsan, kemiklerini kırmak istiyorum tarzında, o zaman sadece arkadaşça davran. Yalan söyleme. Bana öpücükten bahsetti, o yüzden ondan hoşlanmıyormuş gibi davranma. Sanırım berbat öpüşüyor olabilir ama Hagan bunun... Sanırım kullandığı kelime özeldi."

Çenem yavaş hareket eden bir asansör gibi düşüyor. Logan parmağını çenemin altına koyuyor ve ağzımı kapatıyor. "Özel olduğunu mu söyledi?" Başını sallıyor. "Ondan hoşlanıyorum ama bu beni korkutuyor."

"Bana söyleme, Küçük A. Ona söyle." Düşüncelere dalıyor ve sonra şöyle diyor: "Birine onun sana baktığı gibi bakmak istiyorum."

Bu sefer çenem neredeyse yere çarpacaktı. Bu büyük bir ifşaat. Hagan'ın bugünü ayarlaması bir şey, ama Logan'ın biriyle bir ya da iki geceden fazlasını istemesi şaşırtıcı. "Josie bu tanıma uyuyor mu?"

"Hayır. Biz çıkarları olan yüzeysel arkadaşlarız."

"Bu ne demek oluyor?"

"Tıpkı Hagan ve diğer bazı sporcularda olduğu gibi, kadınlar bizi NFL, MLB, NBA gibi ileride olabilecekler için istiyor." İddiasını başımı sallayarak anlıyorum. Logan'ın takım arkadaşlarından bazıları içeri girerken onu yumrukluyor. "Hagan'ı bulmalı ve yaptığın şey için özür dilemelisin."

"Neden ben olduğumu düşünüyorsun? Beni bırakmasını istedim ama o reddetti."

"Bunu kafanda oynatmaya devam et. Sen bir şey yapmadığın sürece Hagan'ı bir kez bile kızgın ya da üzgün görmedim." Logans sırtı ve tavrı bir ışık düğmesi gibi değişti. "Josie'yi bulmaya gidiyorum."

Tavsiyeye karşılık vermek üzereydim ama uzun adımlarıyla üç saniye içinde gitti. Hızla kontrolden çıkmaya başlayan partide tek başıma kaldım.

Eve girdim ve oda arkadaşımı Joe ile dudak dudağa gördüm. Çok sevimliler. Geçen gece birlikte yemek yerken çok eğlenmiştik. Hagan'ı bulup konuşmam lazım. Özür dileyecek bir şeyim olduğundan emin değilim, yemiştim. Şaka yapıyordum ama belki de Hagan bu noktada çizgiyi çekmiştir. A

Bir insan, enerjisine değmeyecek hale gelmeden önce ancak o kadar çok reddedilebilir.

Josie'yi kıskanıyordum ve özel öpücük konusunda benim gibi hissetmediği için gergindim, bu yüzden açıkça flört kurallarından yoksun bir şekilde tepki gösterdim.

Yan odaya geçtiğimde Hagan'ın omzu duvara yaslanmış bir sarışınla konuşuyordu. Elllerinde mavi bardaklar var. Kız Hagan'ı güldüren şey söylüyor ve Hagan da onu daha da güzelleştiren bir şekilde gülümsüyor. Bardaklarını birbirine çarpıyorlar ve Hagan sadece bir yudum alırken kadın büyük bir yudum alıyor.

Bakışları sanki varlığını hissetmiş gibi odanın içinde geziniyor. Gözleri ifadesiz bir şekilde benimkilere kilitleniyor ve göğsüm ağrıyor. Onu takip etmesini işaret etmeden önce dudağının seğirmesini buradan görüyorum.

Kızgınlık vücudumda dolaşüyor ve mide bulantısı gibi yakıcı bir iz bırakıyor. Çok geç kalmış olabilirim. Hagan buna değmeyeceğime mi karar verdi? Aramızdaki havayı temizlemeliyiz ama kendimi onların arasına sokamam.

Birinci sınıf yurdundan bazı kızlar kıkırdayarak bana doğru koştu ve bacağıma ne olduğunu sordu.

Hagan oldu, sadece düşüncelerde değil, şimdi zihnim ve bedenim aynı sayfada.

Onlara kısa versiyonu anlattım - ve transferi düşündüğüm kısmı anlatmadım. Beni dışarıda oturmaya davet ediyorlar, biz de içkilerimizi dolduruyoruz, benimki alkolsüz. Joe içki içmediğimi biliyor, bu yüzden lavabonun altında aromalı gazlı sulardan oluşan bir zulası var. Kızlardan biri, Kimber, takımdan bir erkekle çıkıyor, bu yüzden onun ve arkadaşlarının etrafına diziliyoruz.

Hagan ateş çemberinin etrafında oturuyor. Sarışın, bir Barbie olmasa da, onun bir tarafında arkadaşıyla konuşuyor. Bana doğru bakıyor ve gözlerimiz buluşur buluşmaz başını eğip bir yudum içiyor. Ama kısa bakışları bile beni içten dışa ısıtıyor. Basit bir bakış bana onu incittiğimi, onu olmadığı bir şeye dönüştürdüğümü söylüyor.

Hagan'la yalnız konuşma fırsatını beklerken arkadaşlarımla hasret gideriyorum. Ayağa kalktığında, avuçlarını kalçalarına sürterek, bunun benim şansım olduğunu, sevimli sarışın yardımcısının onu takip etmediğini umuyorum.

"Adalee, yerime oturmak ister misin?" diye sorarken sesi gergin geliyor.

Tanrım, çok terbiyeli biri. "Hayır, teşekkürler." Başını sallar ve çite doğru yürür. Eli kapının kilidinde. "Hagan, bekle."

Desteğim bu gece onunla konuşmama engel değil. Elini saçlarında gezdiriyor ve diğer eliyle hayali bir şapka takmaya başlıyor. o kadar sık yapıyor olmalı ki alışkanlık haline gelmiş. Koyu tenini süsleyen bir gülümseme yok. Ferforje kapının kolunu çekiyor, ama ben ona yetişmeden ve ahşap çiti sarsmadan önce değil. "Siktir."

Parmağını kavırıyor, elinden kan akıyor. Kanı emiyor ve ben onun emdiği parmağın benim parmağım olmasını diliyorum. Hagan Chatham beynime işte böyle kısa devre yaptırıyor. Sadece olgun izleyiciler için senaryolar ve duygular yaratıyor.

Hayal kurmayı bıraktıktan sonra bileğini tuttum. "Hmm. Bu kötü görünüyor." Avucundan da kan akıyor. Ya kesmiş ya da kocaman bir kıymık. Pantolonundaki kanı ovalıyor ve daha iyi ışık için telefonunu çıkarıyor.

Elimi uzattım ve o da vücudunu yana çevirdi. "Yardım etmeye çalışıyorum."

"Neden bana yardım etmek istiyorsun? Benden nefret ediyorsun." Gömleğinin eteklerini elinin etrafına doluyor, sonra tişörtünü yırtarak bandaj olarak kullanıyor. Geniş omuzları yükseliyor. Nefes verirken omuzlarının düşmesi birkaç saniye sürüyor. Sesinin tonu sert ve bugün onu oraya benim koyduğumu biliyorum.

Aramızda kalan mesafeyi siliyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum. Altıncı hissim devreye giriyor. Umarım içgüdülerim iyi düşünülmüş planlarımdan daha iyidir. "Ben... Ben," sesim cızırtılı ve içgüdülerim ağzıma ne söylemem gerektiğini söylemiyor, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum. Tekrar kekeliyorum, sonra avuçlarımı yanaklarına koyuyorum. Bir parmağımı yukarı bastırıp diğer bacağımı yerden kaldırıyorum, böylece baskı uygulamıyorum ve Hagan Chatham'ın ağzının köşesini öpüyorum.

Nefesi nane gibi kokuyor ve dolgun dudaklarını örtmek için hareket ettiğimde, yanıt yok. Karşılık öpücük yok. Kolumda gezinen bir el yok. Hiçbir şey. Orada öylece duruyor. Ona ilgimi göstermek için elimden geleni yapıyorum.

Geri adım atıyor ve ellerim yüzünden düşüyor. "Soruya cevap ver."

"Senden nefret etmiyorum. Senden korkuyorum. Bana daha önce hiç hissetmediğim şeyler hissettiriyorsun."

Konuşmasını beklerken kalbim sıkışıyor. "Adalee, ben basit bir adamım. Birbirimizin yanında bulunduğumuz çoğu zaman, ortada hiçbir neden yokken tavır takındın."

Uzaklaşmak için dönüyor ve ben kolunu çekiyorum - kanayan kolunu değil. "Neden senden nefret ediyormuş gibi davrandığımı bilmek ister misin?"

Yarı homurdanıyor. "Evet, yapardım." Hayal kırıklığı içinde kollarını havaya kaldırıyor. Bu kez birkaç adım uzaklaşmayı başarıyor ama duruyor.

Kolunu tutarak, "ACL'mi yırtmam ve bursumu kaybedebilecek olmam tamamen senin suçun," diye itiraf ediyorum.

On Sekizinci Bölüm

Hagan

BENİM HATAM MI? Şaka yapıyor olmalı.

Donup kaldım. Neden bahsediyor bu kadın? Olduğum yerde durup Goodyear Balonu büyüklüğünde bir nefes alıyorum. Bunu kendime yapamam. Onu düşünerek ve anlamaya çalışarak -ona iyi bir adam olduğumu göstererek- o kadar çok zaman geçirdim ki midem düğümlendi. Julia başka bir adamla yattığında bu kadar üzülmemiştim.

Ona doğru belli belirsiz bir adım atıyorum. Kalp atışlarım yüzüne sadece birkaç santim uzaklıkta. Çenem sıkıca kenetlenmiş ve dişlerim gıcırıyor. Hayal kırıklığı göğsümü tekmeliyor. İç çekmekle gülmek arasında bir yerde kısa bir ses çıkıyor ağzımdan. "Neden oyun oynuyorsun? Kahretsin, kız arkadaş radarım bozulmuş olmalı. Senin farklı olduğunu sanıyordum. Kendini kampüsteki çoğu kızın tam zıttı olarak yansıtıyorsun ama yine de oyun oynuyorsun."

Adalee dudağını ağzının içinde emiyor ve sonra dili dışarı fırlatarak en güzel dudakların dikişini kaydırıyor. Yine kekeliyor. Vücudu titriyor, ya sinirden ya da serin sonbahar havasından. Beyzbol evi küçük bir vadide yer alıyor ve rüzgâr hapsolüyor.

"Ne söyleyeceksen söyle," diye çıkışıyorum.

Ellerini göğsüme koyuyor ve göğsüm kızgın bir demir gibi yanıyor. Ellerinin birkaç santim ileri geri nazik hareketi aletimin sertleşmesine neden oluyor. Göğsüm genişliyor, neredeyse onunla buluşuyor. Bu kız ruh halim ya da durumum ne olursa olsun beni tahrik ediyor. Tanışmadan önce, onu odanın diğer ucundan gördüğümde bile sertleşiyordum.

"O gece partiden ayrıldım ve tek düşünebildiğim sendin," diye kekeliyor.

Tanıdık ama daha güçlü bir duygu omurgamda yılan gibi kıvrılıyor. Birbirimizi gördüğümüz ilk geceden beri beni düşünüyordu.

Şaşırdım kaldım. Neden bana dokunuyor? Beni düşünüyordu.

Sol elim hafifçe dirseğinin üzerine kayıyor. Yavaşça "Gerçeği istiyorum" diyorum. Kalbim basit gerçeği arzularken midem çalkalanıyor. Nefret ve arzu birbiriyle yakından ilişkili olmalı çünkü beni içine çekiyor, göğsümün üzerinde bir ateş yakıyor.

Dudaklarını yalıyor ve bakışlarım bir kez daha dudaklarına yöneliyor. Sonra koyu kahverengi kirpiklerinin altından bana bakıyor, badem gözlerini bana ve "Çünkü beni istemeni istedim" diyerek beni şok ediyor.

"Yaptım." Arzu ve kafa karışıklığı kontrol için yarışırken kısa cümle boğazımda düğümleniyor. Burnunun köprüsü sıkışıyor. "Evet," diyorum dilimden ve elimin kolundan boynunun arkasına doğru ilerlediğinin farkında değilim.

"Ama ben tek gecelik bir kız değilim."

Parmaklarım ensesindeki saç çizgisine masaj yapıyor. Aramızdaki boşluk kaybolmadan ve ağzı ayrılmadan önce beklentiyle nabzım atıyor. Ve dudaklarımız birbirine değdiğinde, onunkiler çok yumuşak. Onlara en değerli varlığımın gibi davranıyorum. Yavaşça dudaklarını dudaklarıma sarıyorum, duruyorum ve hafifçe ağzımın içine çekiyorum. O da ellerini sırtımda dolaştırıp kürek kemiklerime bastırarak karşılık veriyor ve artık aramızda hava yok.

"Güzel, çünkü ben tek gecelik bir adam değilim." Dilim giriş aramadan önce dudaklarını okşarken titriyor. "Seni yakaladım," diye mırıldanıyorum ağzına doğru. Onu öpmemem gerektiğini biliyorum. Az önce sakatlığının suçunu bana attı ama en tatlı, en karşı konulmaz iniltiyi çıkardı. Aletim o kadar sertleşene kadar öpüşüyoruz ki, maskelemek zor.

Teması kesmeden onu çitlere yaslayarak ellerim sıkı, yuvarlak üzerinde geziniyor. Adalee'nin nefesi dokunuşumdan kesiliyor ve gözlerini görebileceğim kadar uzaklaşıyorum.

"Durma" diye yalvarıyor.

Durmak benim ya da aletimin istediği bir şey değil ama beynim incindiği için neden beni suçladığına dair bir açıklama istiyor. Ne yaptığımızı düşünmemiz için bize bir an vererek geri çekiliyorum.

Kendimi geri çekerek, "Mecburum, buna kendini koruma denir." diyorum. Julia'nın bana yaptığı gibi sarsılamam. Bir dargın bir barışık ilişkiyi sürdüremem, ilişkimiz olduğundan değil ama beni öpüp sonra da çekip gitmesi

uzakta olmak sürekli yapabileceğim bir şey değil. Ben bir playboyun tam tersiyim, repertuarımda tek gecelik ilişki yok.

Bahçenin kenarındaki hamakta oturan biri olup olmadığını görmek için çimenleri tarıyorum. Evet, kuru kuru sevişen bir çift tarafından alınmış. En azından giyinik olduklarını düşünüyorum. Burada mahremiyet yok. Ona doğru uzanıp kapının kilidini açtığımda elim acıyor.

"Gidiyor musun?" diye soruyor.

"Evet. Senin evin mi benimki mi?" Gözlerindeki paniği ve omurgasına yayılan titremeyi görüyorum. "Mahremiyete ihtiyacımız var."

Birden eşarbyyla oynamaya başlıyor ve dudaklarını dişlerinin üzerinde birleştiriyor. Kafasının içinde neler olup bittiğini anlamam gerekiyor. Bir randevudan sonra seks yapar gibi *senin evin ya da benim evim* dediğim *aklıma* geliyor.

"Adalee, seni tanımak istiyorum. Yaralanman için neden beni suçladığını anlamam gerek. Pantolonuna girmeye çalışmıyorum. Sadece özel olarak konuşmak istiyorum."

Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. Benimkilere kıyasla çok küçükler, ama bana sanki onun elindeki deri eldivenmişim gibi mükemmel uyuyorlar.

"Bana sadece ne istediğini söyle." Parmaklarım saçlarımın arasından geçiyor. Bu sefer kapıdan içeri girdim. "Gitmeye hazırsan seni eve götüreceğim, kapıya kadar geçireceğim ve sen söyleyene kadar dışarıda bekleyeceğim..." Sesim geriliyor ve çatlıyor. "ACL'ni yırtmana nasıl sebep olduğumu. Orada bile değildim."

Bana bakarken kahverengi gözleri sulanıyor ve elimde bir mıknatıs olduğuna yemin edebilirim çünkü bir kez daha ona tutunuyorum. Beni Range Rover'ıma kadar takip ediyor ve ben de onu arabama alıyorum.

"Tamam, hadi daireme gidelim." diye fısıldıyor.

Hızlı yolculuk sessiz ve bilinmezlik bilincime nüfuz ediyor. Evet, onu daha sık öpmek istiyorum. Onunla ilgili düşünceler Güz Beyzbol Kampımı rayından çıkarıyor. Koç dikkatimin dağınık ve oyundan uzak olduğumu biliyor. Evinin önündeki park yerine döndüğümde içimi döküyorum.

"Adalee, bilinmezlik içinde yaşamakta iyi değilim. Ailem her zaman planlayıcı ve programlayıcı olmuştur. Aralarında on yıldan fazla fark olan beş çocukla birlikte olmak zorundaydılar. Kaos içinde yaşayamam." Bana gizlice bir göz atıyor

pencereden dışarı bakmadan önce. "Seni gördüğümünden beri bir ipten daha sıkı sarılmış durumdayım. Sen de incindin, ben de incindim ama fark şu ki ben ilerliyorum ve doğru kişiye güvenmeye hazırım."

Parmaklarım direksiyona vuruyor, konuşmaya başlamasını umuyorum. Kamyoneti çalışır halde bırakıyorum çünkü sıcaklık düşmeye devam ediyor. İçerisi ile dışarısı arasındaki sıcaklık farkı camları buğulandırıyor. Aracımla karşılaşan herkes bir şeyler olduğunu düşünebilir. Buz çözme düğmesine basarak, "Burada mı yoksa içeride mi konuşmak istersin?" diye soruyorum.

"Burada" diye cevap veriyor.

Durma diyen bir kızdan, sıcak dairesi yerine arabada konuşmak isteyen bir kıza dönüştü. Güven onun için bir sorun olmalı. "Koltuk ısıtıcısını açmak ister misin?"

Başını sallıyor, ben de direksiyonumdaki düğmeye basıp koltuğunu aktif hale getiriyorum. Kraliyet mavisini ojesini karıştırırken onu izliyorum ve "Tırnaklarını maç için mi maviye boyadın?" diye soruyorum.

İnternette jimnastik fotoğraflarına baktım. Tırnakları okulumuzun renklerine boyanmış, bazen bir aygır ya da yapay elmaslarla süslenmişti. Pek makyaj yapmadığı için karakterine aykırı ama maç günü manikür yaptırmak için zaman ayırıyor.

Parmaklarını açıyor, onlara sevgiyle bakıyor. "Evet," diyor, duraksayarak. "Neden bunu kendin yapmak yerine Logan'dan beni süite davet etmesini istedin?"

Kot pantolonunu incelerken elimi kalçasına koydum. "Ona bu kadar düşkün olduğuna göre yeni kankam sorsaydı ihtimaller daha yüksek olurdu." Başımı eğiyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, seni davet ederse geleceğini biliyordum. Amacım seni oraya götürmek ve sonra da sihrimi konuşturmaktı. Paslanmış olmalıyım."

Adalee yarı güler. "Hâlâ sende, merak etme."

Sessizlik çöküyor ve geçen arabaların titrek ışıkları kapalı alanı aydınlatıyor. Konunun etrafında yeterince dans ettik.

Neden bazı durumlarda kendinden emin? Ve diğerlerinde, neredeyse masum? Ay parlıyor, yüzünü çerçeveleyiyor. Düz ama narin silüeti

burun muhteşem. Çok karanlık bir filmin içindeymişiz gibi hissettiriyor ama sahneyi yoğunlaştırıyor.

"Konuş. ACL sakatlığın için neden beni suçladığını söyle."

Camlar buğulanmaya başlar.

Sesim titriyor. "Sadece beni düşünerek seni nasıl incittim?" Umutsuzca mantığını anlamaya çalışarak soruyorum. Kendimi ona açık olacak şekilde yeniden konumlandırıyorum, bir dizim koltukta bükülmüş, sırtım arabanın kapısına dayalı. "Adalee, lütfen."

Ayaklarını siyah derinin üzerine çekiyor ve ellerini önünde kavuşturarak kollarıyla dizlerini sarıyor. Kahverengi saçlarını okşuyorum, bir tutamını omzuna yerleştiriyorum. İç geçiriyor. "Seni aklımdan çıkaramadım. Gamzelerin, gülüşün ve siyah dalgaların... Saçlarına bayılıyorum." Avuçlarını tekrar tekrar birbirine sürüyor. "Bu senin en iyi özelliğin."

Bu ona bir gülümseme ve koluna hafif bir dokunuş daha kazandırıyor. Gözlerini kapatıyor ve kısa bir nefes alıyor.

"Sizi temin ederim ki bu benim en iyi varlığım bile değil." İşte. Kabadayılığım geri döndü - sahte Dickhead Operasyonu değil ama güvenim. Julia bunu bir süreliğine benden söküp aldı, ama bu yaz Talynn beni doğru zamanda kızımı bulacağıma ikna etti.

Benim zamanım mı?

Bacaklarımın arasına bakıyor, yarı bedenimin üzerindeki fermuarı inceliyor. Dudaklarını birbirine geçirmeden önce seğirmesini izliyorum.

"Her neyse, o gece eve doğru yürüyordum, zaten ayak bileğim burkulmuştu, kalbim hızla çarpıyordu." Elini uzattım ve başparmağımı pürüzsüz, narin ellerinin üzerinde gezdirdim. "Seninle tanışmadan bile zihnimde büyük bir yer kaplıyordun. Karanlıktı; ayağım takıldı, bir patlama hissettim ve bunun büyük bir yaralanma olduğunu hemen anladım. Çok fena acıyordu. Telefonum düştü ve ambulans çağırmak için sürünerek bulmak zorunda kaldım."

Bacaklarını nazikçe kucağıma çekiyorum, kasıklarımın üzerine uzanıyor. Hiç ürkmedi, bu iyiye işaret.

"Başına gelenler için üzgünüm ama beni gerçekten suçlamıyorsun." Bu bir ifadeden çok bir soru.

Adalee elini benimkinin arkasına koyarak oyalanmasına izin veriyor. "Kendimi senden etkilenmediğime ikna etmeye çalışıyordum. Chaz verebileceğimden daha fazlasını bekliyordu. Yoldan çıktığım için kendimi cezalandırma yöntemimdi. Tüm hayatım boyunca jimnastik için çalıştım. SEC'de bu büyük ve zor beceriyi gerçekleştiren ilk kişi olmak ve umarım konferansın ya da en azından tonoz şampiyonluğunu kazanmak istiyordum. Transfer'e küçük bir bakış attım ve kampüsteki diğer kızlar gibi susadım. Bu şekilde tanınmak istemiyorum."

Diğer elini tutmak için öne doğru eğildim. "Kendinle ilgili şüphelerini gidermeme izin ver. Benim gözümde hiçbir kampüste başka hiçbir kız seninle kıyaslanamaz."

Pembe bir allık yüzünü kaplıyor. Profesyonel bir fotoğrafçının yakalayacağı güzel bir fotoğraf gibi. Sırtını pencereye dayamış, ay ışığı saçlarını aydınlatıyor, yüzünde bir gölge geziniyor ama hepsinin ortasında açık pembe, yumuşak bir taç yaprağı. Kalbim sıkışıyor.

"Kadın nüfusunun geri kalanıyla birlikte ben de baygınlık geçiriyorum...ugh."

"Adalee," diye alay ediyorum. "Eğer bayılan sendiysen, bayılma becerilerini geliştirmelisin. Beni ipe çekmeye hazır olduğunu sanıyordum-"

Elime vurarak sözümü kesti. "O gece güldüğünü duyduğumda bir şeyler oldu. Buna de senin rahat tavırların eklenince aklıma girmen ve dikkatimi jimnastikten başka yöne çevirmen için gereken tek şey buydu."

Ortamı yumuşatmaya çalışarak avuç içlerimi yukarı kaldırıyorum, elime sardığım pamuklu kumaşın kanla lekелendiğini fark ediyorum. "Ne diyebilirim ki?" Yüzümde abartılı bir sırıtış belirliyor. O kadar büyük ki kaslarım ağrıyor. Yorumları beni hayranlık uyandırıcı hissettiriyor. Heyecanımı paylaşmıyor gibi görünmesi çok kötü.

Ellerini benimkilerden kurtarmaya çalışıyor ama ben çok sert kavramadan sabit tutuyorum. Yapmak istediğim son şey aşırı sıkmak ve bir kemiği kırmak. Sonsuza kadar köpek kulübesinde kalırım.

"Hagan," diye mırıldanıyor.

Ses tonunun adımı söylerken çıkardığı seksi uğultuyla sikim kalkıyor. "Adalee."

"Daha önce hiç dikkatimi kaybetmemiştim ve sakatlık için seni suçladım çünkü tek düşünebildiğim sendin. Ve Chaz'den sonra, daha fazla ukala sporcu olmayacağıma yemin ettim; bu yüzden

Bununla savaşmak." Burnunu ve ağızını eğerek yere bakıyor ve derin bir iç çekiyor. "Ama hepsi bu değil. Hiçbir zaman gerçekten önemsenmedim ve kendimi daha fazla kalp acısından izole etmek için bir çit inşa ettim. Jimnastik hayatımda yaşadığım tek aşk," diyor ay ışığıyla parlayan gözlerinde büyük bir acıyla.

Kapının üzerindeki düğmeye basıp koltuğumu geriye itiyorum. Ses aramızda titreşiyor ve arka planda sıcaklık uğulduyor. Sonra belini kavrayıp nazikçe kucağıma oturtuyorum ve destekli bacağını konsolun açıklığından geçiriyorum. Giyinik bedenlerimiz buluşuyor ve birbirlerine bastırıyor.

"Keşke var olmasaydım mı diyorsun?" Ellerimi kalçalarında ve sırtında gezdirirken soruyorum.

"Hagan, iyi ki varsın."

On Dokuzuncu Bölüm

Adalee

"BİLDİĞİM İYİ OLDU." Utangaç bakışları üzerimde sekerken başını sallıyor.

Gülümsemesinin verdiği güvende kayboluyorum. "Bu ben değilim. Ben rastgele erkeklerle çıkmam." Kesik kesik bir nefesle söylüyorum. Uyluk kaslarımın gevşemesine izin verdiğimde gerginlik azalıyor. Merkezim onun kasıklarına doğru düşüyor. Sert çıkıntı pelvisime karşı çok iyi hissettiriyor. Ellerimi boynuna doluyorum.

"Ben rastgele değilim ve bunu sen de biliyorsun." Nefesi yüzümü okşuyor. "Bağlantımızın etrafında yeterince dans ettik." Elleri yavaşça kollarımda geziniyor. Parmakları eşarbımın kenarındaki iplik parçalarıyla oynaşıyor. Ellerin arkası iplerle bağlı ve daha sıkı kavradıkça parmak eklemleri beyazlaşıyor, yüzlerimizi birbirine yaklaştırıyor.

"Zihnimin dağılmasına izin vermiyorum. Odaklanıyorum."

Gülüyor ama kırık bir kahkaha. "Dikkatinin dağılmasına izin vermeyeceğim." Yumuşak bir sesle, "Senden hoşlanıyorum." diyorum.

Ellerini belime götürüyor ve beni yavaşça ereksiyonunun üzerinde gezdiriyor. Bakışlarının yoğunluğu bunaltıcı ve doğal içgüdülerim devreye giriyor. Kendimi onun sertliğine ve kotun kaba dokusuna doğru sürtmeye başlıyorum. Ve o fermuar. Vay canına.

Dili dışarı fırlıyor, dudaklarında geziniyor. Onay vermem için son bir kez bakıyor ve sonra beni sahipleniyor. Bu öpücük tereddütlü değil, baskın. Nabızı hızla atıyor. Kalp atışlarını dudaklarının arasında hissedebiliyorum. Sonra mırıldanıyor, "Hoşlanıyorum," dili ağzımın derinliklerini keşfederken duraksıyor. "Seni."

Kalbim göğüs kafesime çarpıyor. Bedenim ona doğru bastırıyor ve zevk yılan gibi içime doğru ilerliyor. Beni öpüyor ve biz sürtünürken. Külotum sırlıslık oldu. Hagan'ın başparmağı kotumun üzerinde daireler çizerken, parmakları kalçalarımın eğimine giriyor.

Kalçalarım daha hızlı dönerken vücudumdan arzu fışkırıyor. Öpücüğü daha da derinleşiyor ve sahip olduğum her şeyi alıyor. Hiç öpülmemiştim. Öpüştüğümüzde

İlk seferinde en iyisiydi ama şimdi bu onun yerini aldı. Nasıl daha iyi olmaya devam edebilir?

Öpücük, orgazmımın tene temas etmeden gerçekleşmesiyle çok geçmeden sona eriyor. "Aman Tanrım" diye inliyorum.

Göz kapaklarım sonunda onun seksi gülümsemesine ve boğuk sesine açılıyor. "Tanrı değil, ama bir sonraki en iyi şey."

Utanç yüzümü ısıtıyor, ama yanağımı kavıyor ve şişmiş dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

", seninle kapıya kadar yürüyeyim."

Kucağından inmeme yardım ediyor ve beklemem için parmağını kaldırıyor. Parmağı dudaklarında gezinirken Rover'ın yanına geliyor.

O da benim kadar seviyor ? Onu içeri davet etmeli miyim?

Panik midemin çukurundan tırmanıyor. Şimdi ne yapacağım? Kelebekler kanat çırparak bedenimi ele geçiriyor. Dışarı çıkmam için bana bir el vererek kapıyı açıyor. Bugünlerde pek centilmen erkek göremiyorum. Kardeşi de karısına aynı şekilde davranıyordu. Gördüğüm kadarıyla iyi bir ailesi var. İyi bir destek sistemi. Daireme ulaştığımızda Hagan beni serbest bırakmadan önce düşüncelerime üzüntü giriyor.

"Eve gitsem iyi olacak." Ama sonra ekliyor, "gereken çok şey var."

Hagan'ın elleri saçlarımın üzerinde geziniyor, onları statik elektrikten dik duran uzun tellere doğru zıplatıyor. Saçlarım burnunu gıdıkladığında homurdanarak beni kucaklıyor.

Ellerimi sert göğsüne bastırıyorum ve tek düşünebildiğim giysilerinin altında ne olduğu. Elbette onu o gece evinde bir anlığına gömleksiz görmüştüm ama daha aşağısını kastediyorum. Daha aşağıda ne olduğunu merak ediyorum. O fermuarın altında ne var? Birden kendime güvenim artıyor. "Düşünecek ne var?" Kaşımı kaldırarak soruyorum.

"O öpücük-Adalee. Kahretsin, bu gece duşta bunu düşüneceğim."

Gülümsemesi suyun üzerinde parıldayan ay ışığı gibi parıldıyor. Hagan arkasını dönmeden önce iki adım geriye doğru yürüyor. "Belki sonsuza dek" diye mırıldandığını duyduğuma yemin edebilirim.

Uykum kaçıyor çünkü Ginger ve Joe partiden eve dönüyorlar ve tavşanlar gibi sevişiyorlar. Çalışma odasında seks yapıyorlar. Bunu nereden mi biliyorum? Çünkü ucuz Ikea kanepemiz suni parke zemin üzerinde kayıyor. Üzülmek yerine, onlar adına mutlu oluyorum. Hagan'la da böyle bir ilişkim olmasını umuyorum. Kendimi tamamen birine vermek hiç doğru gelmemişti.

Hagan'ın kampüsteki diğer ukala atletler gibi olmasından o kadar endişeliydim ki önündekini göremedim. Yatağıma uzandım, pembe tüylü yastığımı tuttum ve göğsüme çektim. Hayal kurmaya cesaret edebilir miyim?

Gözlerimi kapatıyorum ve aklım duştaki Hagan'a gidiyor, beni düşünüyor. Çekirdeğim sıkışıyor. Çok güçlü bir ihtiyaç beni tüketiyor. Meseleyi kendi ellerime almaya karar veriyorum. Parmaklarım külotumun içine kayıyor, daireler çizerek sürtünüyor... ama bu yeterli değil.

Belki sesini duyabilseydim?

Oraya ulaşamıyorum. Hayal kırıklığıyla duruyorum ve elimi çiçekli çarşaflara çarpıyorum. Beyaz komodinin üzerindeki telefonuma bakıyorum. Elime alıp, sosyal medya paylaşımlarındaki resimlere bakıyorum. Archer ve Megan'ın düğününden bir fotoğraf görüyorum. Her yerde evlenebilecek kadar paraları var ve bir beyzbol sahasını seçiyorlar.

Ben de böyle bir aşk istiyorum. Öyle bir aşk ki, birlikte olduğumuz sürece başka hiçbir şeyin önemi yok. Hagan'la bu gece paylaştığımız öpücük öyle hissettirdi.

Yazdan kalma, plajda başka bir adam ve iki kızın olduğu bir gönderi var. Kim olduklarını merak ediyorum. Neden etiketlenmemişler? Sosyal medyanın nasıl çalıştığını biliyor mu?

Açık olan bir şey var, Hagan taştan kesilmiş. Koyu renkli, lezzetli bir taştan. Sıra dışı altın kahverengi gözleri, New York'u aydınlatabilecek bir gülümsemesi ve onu çevreleyen gamzeleri var.

Telefonumda Hagan'ın adı yanıyor. Şeytanı düşünün ve bunu en rüya gibi şekilde söylüyorum. Saat sabahın ikisi. "Selam."

"Seni uyandırdım mı?"

"Hayır." Cesaretimi toplayıp görüntülü arama seçeneğine bastım. Görüntü kayboluyor ve sonra yüzünde geniş, kulak tırmalayan bir sırıtışla beliriyor. Sanki o öpücüğün beni nasıl etkilediğini ve yirmi adım ötede mükemmel derecede sıcak ve ferah bir daire varken otoparkta onunla kuru kuruya sevişmeme dönüştüğünü fark etmiş gibi.

"Beni şimdiden özledin mi?" diye soruyor, sonra da bana göz kırpmıyor.

Cevap çok açık. Sabahın ikisinde ayaktaydım ve bir sesten daha fazlasına ihtiyacım vardı. Mümkün olduğunca çok duyuyu doldurmasına ihtiyacım var. Sadece duymak ve görmekle yetinmek zorundayım. "Evet," diyorum dudağımı ısırp kameradan uzaklaşmadan önce.

Bana kendimi güçlü hissettiriyor, konuşmamızı yönlendirmemi bekliyor. İçimdeki karmakarışık sinir yumağı onun cızırtılı, *yataktayım* sesini duyunca zonkluyor. Bu gece, ondan ve onunla daha fazlasını istemek için yanıp tutuşuyorum. Cesaretimi toplayıp, "Düşün nasıldı?" diye soruyorum.

Gözle görülür bir şekilde nefesi kesilir ve çalımını geri kazanmadan önce ağzı bir saniyelğine açık kalır.

"Sıcak." Ahududu dudaklarını yalıyor. "Islak."

Kolu bükülmüş, eli başının arkasında ve kirli ağzının bana yaptıklarından emin. Üzerimdeki ince kaşkorsenin içinden göğüs ucumu tutuyorum. Ovalıyorum. Oh Tanrım. Ne yapıyorum ben?

"Acı verici... Zor."

Bacaklarım ve dizlerim birbirine kenetleniyor. Bu dürtüyü tatmin edemiyorum. Sesi beni daha fazlası için sağarken çok güçlü.

"Kafamın içinde başrol oynadın. Çok sert boşaldım."

Çılgınca tomurcuklarımı çimdikleyip çekiyorum. Küçükler ama hassaslar.

Umutsuzca gözlerimi açmaya çalışırken dudaklarımdan küçük hava pufları kaçıyor.

"Yüzünün yarısının kızarmasını izlemek ve durmamam için yalvaran o iniltileri için tekrar boşalabilirim."

Edepsiz konuşmalarla besleniyorum ve aynı anda hem kolumu kaldırıp hem de kendime dokunamıyorum, bu yüzden telefon yanıma düşüyor.

"Telefonu , Adalee. Vücudunu ilk kez görüntülü aramada . Bana yüzünü göster ve yan yat. Telefonu kaldır.

yatak başlığına karşı. Hevesli, mavi boyalı parmaklarınızı karnınızın üzerinde kaydırın ve daha hızlı hareket etmenizi sağlayan noktayı bulun."

Onun emirleri dışında hiçbir şey hesaplanamaz.

"Sana ne yapacağımı düşünmekten sıırıslıklam oldun. Yavaşla biraz. Sadece sesime göre hareket et."

"Oh, Hag-Hagan." Tekrar tekrar nefes alıp veriyorum, sonunda yastığa yaslanıyorum. "İşte benim iyi kızım."

Sözleri kafamın içinde dönüyor. Bana kızım dedi. Ben onun muyum? Çıkıyor muyuz? Eğer değilse, bu utanç verici. Ben neden ? Hagan dinlerken mastürbasyon yaptım.

"Daha seksi bir şey ne gördüm ne de duydum. Adalee, bana bak. Çok güzelsin, özellikle de dudaklarında benim adımla gelirken."

Yavaşça telefona bakıyorum, başını avucuna dayamış yan yatıyor. Doymuş ve memnun bir gülümseme yüzüne yayılmıştı.

"Bunu yaptığımı inanamıyorum. Sana bakamıyorum," diyorum. "Bu ben değilim."

"Bunu söyleyip duruyorsun ama bence öyle. Belki de sadece doğru adama ihtiyacın vardı ve ben o adamım, Adalee." Fısıltılı bir mırıltı çıkarır. "Keşke yanında olsaydım. Ne kadar muhteşem ve seksi olduğun konusunda sana güvence vermek için. Ne yazık ki bir duş daha almam gerekiyor." Gamzeleri derinleşiyor ve bir kahkaha patlatıyoruz. "Şimdi ödeştik" demeden önce yüzümü kapatıyorum.

İkimizin de biraz kendi kendimizi tatmin ettiğimizi mi kastediyor? "Nasıl?" diye sordum.

"Bu gece duşta fırlatma kolumu *aşırı* uzattım. Koç bana kendimi nasıl sakatladığımı soracak."

"Sakın buna cüret etme, Hagan Chatham." Azarlıyorum.

Aramızdaki kolay ileri geri şakalaşma sanki birbirimizi tüm hayatımız boyunca tanıyormuşuz gibi doğal geliyor.

"Merak etme, bir centilmen mastürbasyon yapıp söylemez." Kendisiyle eğlenerek başını arkaya atıyor. "Seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Hagan beni hiç rahatlatan az sayıdaki insandan biri. Artık bir seks kedisi olduğum için ona takılıyorum. "Yakında, eğer şanslıysan. İyi geceler."

Yirminci Bölüm

Hagan

Top sağ saha çitlerinin üzerinden geçti. Koç beni sol elle vuruş yapmaya zorluyor ve benim görevim de ilk vurucu olarak kaleye gitmek. Solak vurucular ilk kaleye en az bir adım daha yakın olma avantajına sahipler.

Yirmi atışta, on iki sayı vuruşu yaptım. Özgüven ekstra bir beceridir. Ona sahip olduğunuzda, vuruşunuz daha yumuşak olur ve vücudunuz eşzamanlı çalışır. Sonbahar kampındayız ve hepimiz başlangıç dizilişindeki pozisyonlar için yarışıyoruz. Chaz orta sahada ve ben ona tek bir vuruş bile yapmadım. Ya çitlerin üzerinden ya da sağ sahadaki Vasques'e gitti.

Joe meldiği yakalayıcı pozisyonundan, "Duyduğuma göre sonunda Adalee'yi bulmuşsun," diyor.

Yüzüme yayılan glmsemi geceleyin bu alanı aydınlatabilir. Beklenmedik bir şeydi. Dün gece inanılmazdı. Pembeleşmiş yüzü. Kalçalarını kotumun üzerinde oynatması. Kendimi tekrar lisedeymişim gibi hissettim, tek bir farkla. Adalee'yi önemsiyorum.

Lisedeyken her şey kendini tatmin etmekle ilgiliydi. Julia ile öğrendim, her ne kadar onu Adalee ile aynı cümlede düşünmekten nefret etsem de, bunun partnerinizi memnun etmekle ilgili olduğunu öğrendim. Belli ki Julia'yı mutlu etme konusunda kötü bir iş ıkarmışım, yoksa başka bir adamla yatmazdı.

"Ne halt , Chatham?" Koç yedek kulübesinden bağırıyor.

Topun geldiğini görmedim. Top Danke'nin tutucu eldivenine çarptığında vuruş pozisyonumda donup kaldım. "zgnm, Koç."

Tkryor ve kramponuyla kırmızı toprağı kazıyarak bana arkasını dönüyor. Beş atış ve beş sağlam vuruş daha yaptıktan sonra vurucuları değiştirme zamanı geldi. Joe ve ben birlikte yedek kulübesine doğru yürüyoruz, böylece ben kaskımı ıkarp eldivenimi alabiliyorum, Joe da yakalayıcı kıyafetini ıkatabiliyor.

"Adalee, Ginger'a ikinizin pştğn söyledi. Tam olarak 'Adalee bayılıyordu' dedi." Joe gülüyor.

Ben de onun bayılma konusunda ne kadar kötü olduğunu düşünerek kıkırdıyorum. "Bayıldığından emin değilim. Kızların kirpiklerini kırıştırması ve iri geyik gözleri olması gerekmez mi?"

"Kardeşim, o çoğu kız gibi değil. Parti yapmaz ya da birileriyle çıkmaz."

İkimiz de bir şişe spor içeceği içtik. Vuruş antrenmanından önce üç mil ve bunu bir hücum antrenmanı ile takip edeceğiz. Joe sopasını alıp omuzlarına koyuyor ve gövdesini bir yandan diğer yana döndürerek geriniyor.

Mavi boyalı beton duvara yaslanıyorum. "Beni ona çeken şey de bu. Ne yapacağını ya da söyleyeceğini tahmin edemiyorum. Süttteyken, vazgeçmeye hazırdım."

"O buna değmez, Transfer," diye çıkışıyor Chaz. "Aylardır oradaydım ve inanın bana, o işe yaramaz. Ona Buz Kraliçesi denmeli."

Alüminyum bankı iterek ona saldırıyorum. "Seni orospu çocuğu." Tüm bu süre boyunca *Batman*'deki lanet penguen gibi gülüyordu. Manyakça. Onu yere itiyorum ve Joe beni yerden kaldırırken nadiren geri dönüp sallanıyorum.

Koç'un gözleri aramızda gidip geliyor. "Chatham, duş al ve otuz dakika içinde ofisimde görüşelim."

"Ama-"

Bana buzbir bakış atıyor ve ben de kapatıyorum. Eşyalarımı ve sırt çantamı omzuma attım. Onu parçalara ayırmalıydım. Herkes Adalee'yi seviyor. Aralarında ne oldu?

Adalee'ye bir mesaj gönderdim.

Konuşmamız gerek.

Duş alıp üstümü değiştirdikten sonra hâlâ cevap vermedi. Koç'un kapısını çaldım ve sert bir ses duydum. "İçeri gel."

Koçun ofisi Cobra'larda oynarken çekilmiş fotoğraflarıyla dolu. Sonra da koçluk kariyerinden övgüler. Elinde bir beyzbol topu var ve soldan sağa doğru ileri geri atıyor.

Ağzım pamuk gibi kuru olmasaydı, hareket hipnotize edici olabilirdi. Koç bana bir şans verdi ve takımda sorunlara neden oluyorum. Kraliyet mavisi beyzbol pantolonuma sürtünürken ellerim terliyor.

Bir şey söyle, Koç. Beni yerime koy.

"Hagan. Tehlikeli bir durumdayım. Oyuncularımın kavga etmesine izin veremem. O hiçbir şey yapmadı ve sen bir aslan gibi üzerine atladın."

"Özür dilerim efendim. Ama kız arkadaşımдан bahsediyordu." Az önce ağzımdan kız arkadaşım mı çıktı?

Kız arkadaşım *olmayan* biri için mi kavga ediyorum?

Koç dirseklerini masanın üzerine koyar ve ellerini birbirine kenetler. Sonra parmaklarını düzeltir ve üçgen şeklinde birbirine bastırmadan önce aşağı yukarı ovuşturur. Babamı ve Archer'ı bunu yaparken görmüştüm. Bu bir güç gösterisidir. Yetkinin onda olduğunu gösterir.

Beyzbol şapkasının masanın üzerinde olduğunu fark ediyorum. Benimki ıslak saçlarımı örtüyor, bu yüzden ofisinde olmanın saygısıyla çıkarıyorum ve bir elimle dizime vurarak tutuyorum.

Sonunda konuştu. "Lanet olası kolej koçluğu seni bir terapistle dönüştürüyor." Dudaklarının köşesi yukarı doğru eğilirken bir sırıtiş tehdit ediyor. "Anladığım senin kız Chaz'in eski sevgilisi. Bu kampüste yeterince güzel kız yok mu? Aynı kızı seçmek zorunda mıydın?"

Haklı olduğu bir nokta var. "Koç, onu ben seçmedim. Çıkmalarının üzerinden aylar geçti. Birlikte bir sınıf projesi üzerinde çalışıyoruz ve Joe onun oda arkadaşıyla çıkıyor."

"Ginger. Evet, ondan bahsetti."

"O aşık." Gülüyorum çünkü her şeyi onunla ilgili. Son birkaç aydır konuşmalarımızın yüzde doksanı Ginger hakkında.

"Öyle ?" diye sorar.

Sorusuna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Julia'yı seviyordum ama bu farklı, daha güçlü, neredeyse nefes almak için ona ihtiyacım varmış gibi.

"Sevmediğın bir kız için takım arkadaşlarını dövmekle tehdit etmiyorsundur herhalde?"

Dudaklarımı içeri kıvrıp sözlerini işliyorum. "Senden ve takımdan özür dileyeceğim ama ondan değil. O bir özü hak etmiyor."

Düşünüyor ve parmaklarını şakaklarına bastırıyor. "Dinle, onun pek de iyi bir takım arkadaşı olmadığını biliyorum ama ona destek olacak birkaç adamı var. Bu takımımızı bölmese iyi olur. Birinci lige çıkma yeteneğin var. Hedefin bu mu?"

"Elbette." İnsanlar spor yaptığınızda profesyonel olmak istemenizi bekliyor ve ben de on sekiz ve on dokuz yaşlarındayken bunu yaptım. Ama yüzdeler üniversite oyuncularının lehine değil. İstedüğimin bu olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yok çünkü oyuncuların ailelerinden uzakta ne kadar zaman geçirdiklerini ilk elden biliyorum. Nerede olursak olalım oturup bina çizdim - stadyumlar, gökdelenler, eczane ve yapı mühendisliği dersimi çok seviyorum.

"Eğer onu sevmiyorsan, bir kızın ve eski sevgilisinin yoluna çıkmasına izin verme. Takımdan uzaklaştırılırsan oynayamazsın." Duraklıyor ve sanki ruhumun derinliklerine bakıyor. "Eğer seviyorsan, onun için mücadele etmeye devam et."

Ben duvardaki dijital saatin dakikadan dakikaya değişmesini izlerken sessizce oturuyoruz. İş bitti mi? Onu sevip sevmediğimi hemen şimdi anlamamı mı istiyor?

Adalee beni ve bu onu daha çok istememe neden oluyor, ama bu aşk mı? Julia'yı seviyordum. Sevdigimi söyledim zaten. Aldattığı zaman çok üzıldüm ama bu aşk mıydı yoksa incinmiş gurur mu? Muhtemelen ikisi de.

Koç boğazını temizleyene kadar yüzünde hafif bir sırıtışla beni izliyor. "Seni cezalandırmak zorundayım. Chaz misilleme yapmadı, bu yüzden aklandı, ama onu yakından izleyeceğim. Chatham, bu hafta takım yemekleri için temizlik görevinde olacaksın. Şanslısın, bu hafta sadece iki tane var."

"Evet, efendim. Hepsi bu kadar mı?"

Ayağa kalkıyor ve elini uzatıyor. "Evet. Biraz araştırma yaptım ve burada jimnastikçi olduğunu öğrendim. Birkaç ay içinde birlikte olmak için zaman bulmak zor olacak."

Elini sıktım. "Her seferinde bir gün, Koç. Söz veriyorum bir daha beyzbola engel olmayacak."

"Pekala, çıkın buradan. Ve Chatham, bugün topa iyi vurdun," diyor Koç şapkasını kafasına geçirirken.

Ofisinden çıkar çıkmaz telefonumdaki mesajları kontrol ettim. Sıfır mesaj. Karar veremeyen bir kız yüzünden başım belaya mı girdi?

Dün gece hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim, sanki yüz ifadelerini sonsuza dek izleyebilirmişim gibi. Sadece kendini tatmin ederken değil. Tanrım, çok ateşliydi. Ve ben hiçbirini görmedim. Neden bana gösterme dedim ki? Bu kulağa iyi biriymişim gibi geliyor.

Eve vardığımda, Joe ve ben ev arkadaşlarımızın film seansından eve dönmelerini beklerken erken bir akşam yemeği hazırlıyorum. Basit spagetti ve köfte. Annem bana sürekli dışarıda yemek yememem için birkaç akşam yemeği hazırlamayı öğretti. Sağlıklı beslenmeye çalışıyorum ve kendime haftada birkaç öğün kızarmış yemek yiyebileceğim ve bunun için kendimi suçlu hissetmeyeceğim bir zaman veriyorum. Yerel tavuk restoranını seviyorum ve kampüste de bir yerleri var.

"Koç ne dedi?" Joe soruyor.

"Fazla bir şey değil. Sadece bana düşünmem için bazı şeyler verdi. Takım yemeklerinde temizlik yapıyorum," diyorum göğsümün nasıl sıkıştığını fark ederek. Buzdolabını açıyorum ve Adalee'nin yüzü zihnimde beliriyor. Bu bana engellediğim zamanı ve göğsünde ve gözlerinde nasıl bir tutkunun kabardığını hatırlatıyor.

"Ginger, Adalee'nin bu sabah başının döndüğünü söyledi. Onu hiç böyle görmediğini söyledi, Chaz'le bile."

"Ne demek Chaz'le bile olmaz? O benden daha iyi bir av mı?" Joe'ya göz kırpıyorum. "Peçeteleri al."

Bambu dolaplara uzanıp beş tabak çıkardım. Joe'ya sadece Ginger'ın ona zaten söylediği şeyi teyit ettim. Belli ki ona görüntülü görüşmemizde kendi kendine biraz bakım yaptığını söylememiştim.

Omzumu sıkıyor. "Çifte randevu ve takılmak eğlenceli olacak."

"Öyle." On iki yaşında Küçükler Ligi Dünya Serisi'nde sayı yaptığımdan beri bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum.

Bölüm Yirmi Bir

Adalee

GINGER, Hagan ve Joe antrenmandayken alışveriş merkezine gitmemizi istiyor. Sürekli çifte flört edeceğimiz için çok mutlu. Düşüncelerime şüphe giriyor - Hagan ve ben bir çift miyiz?

Tüm harcanabilir gelirim yeni bir kıyafete harcıyorum: uzun kollu fildişi renkli bir elbise ve bir çift siyah bilekli bot. Denemek için ayağımdaki siyah bağcığı çıkarıyorum. Ginger başka bir mağazada bana dikkatleri yüzüme çeken bir çift altın avize küpe buluyor.

Ginger Sephora'da mükemmel ruju ararken, ben kesinlikle dolgusu olmayan yuvarlak krom sandalyeye oturuyorum. "Alışverişin yorucu olduğunu kim bilebilirdi? Sanki saatlerdir antrenman yapıyor gibiyiz."

Üç kez rengini sevdiğimi söyledim ama üçünde de yerine geri koydu. Saç rengiyle uyuşmayan dudaklara sahip olmak konusunda ısrarcı. Sonunda bir tanesine karar verdikten sonra çıkış yapıp yemeğe gidiyoruz.

Bacaklarım aşırı kullanımdan dolayı ağrıyor ki bu arka arkaya iki sakatlık geçirene kadar hiç olmamıştı. Yüksek ayak bileği burkulması ve *transfer için düşmekten* korkulan ACL yırtığı.

O geceyi düşündüğümde Hagan'a karşı her zamanki küçümsemem nerede?

Unutuluyorlar çünkü öpücükleri patlayıcı. İçimi pelteye çeviriyor. Dün gece benim için destansı bir geceydi ve onun gözlerindeki şehveti görmek beni bitiş çizgisini geçmeye teşvik etti.

Umarım bundan rahatsız olmaz ve umarım benim onun pantolonuna girmeye çalışan başka bir kız olduğumu düşünmez. Salatam geliyor ve Hagan'ın bana mesaj atıp atmadığını görmek için çantama uzanıyorum ve telefonumun kayıp olduğunu fark ediyorum. Pantolonumun ve ceketimin cebini kontrol ettim. Boştu. "Telefonum sende mi?"

"Oh, hayır. Soyunma odasında bıraktığını mı düşünüyorsun?" Ginger soruyor.

Omuzlarımı silkerek, "Benim için mağazayı arayıp kontrol etmelerini isteyebilir misin? Artık yürüyemiyorum."

Arıyor ve operatör çağrısı doğru departmana aktarıyor. Kimse cevap kayıp eşya bölümüne yönlendiriyor. Adını ve numarasını alıyorlar ve telefonumu bulmak için etrafı ve soyunma odalarını arayacaklarına söz veriyorlar.

Yemeklerin tadı o kadar güzel ki bu salatalardan iki tane yiyebilirim. Ekstra protein için ızgara tavuk eklemeliydim ama bu, yeni bir kıyafete savurganlık yaptığım için şu anda sahip olmadığım ekstra paraydı.

"Gardını indirdiğine hâlâ inanamıyorum. Hagan'ın etrafında olmak çok eğlenceli. Joe en başından beri onunla iyi anlaşıyor. Çifte randevularımızı planlamalıyız." Ginger ellerini dört beş kez çırttıktan sonra fırlayıp bana sarıldı.

Başımı onun yanına yaslıyorum ve umutlu olmama rağmen Hagan ilişkimizi tanımlamadı. Bir gelecek düşünmek için çok erken. "Yavaş ol Ging. Bana evlenme teklif etmedi."

Bu kelime dilimden dökülür dökülmez, Hagan'ın kumsalda kollarını bana doladığı görüntüler beynimde canlanıyor. İkimizin de üzerinde beyaz tüller var. Siyah saçları mükemmel bir şekilde dağınık ve gömleğinin kollarını kıvrımış, o muhteşem kollarını gösteriyor.

Joe'dan bir mesaj aldı. Ginger mesajı okurken ağzını kapatıyor ve telefonu bana uzatıyor.

"Hagan, Chaz ile kavga ettiği için Koç'un ofisine çağrıldı. Seni sonra ararım Red."

"Senin için kavga ediyor, Addy Bug."

Bütün yüzüm buruştu. Hagan enerjisini Chaz için harcamamalı. Hagan benim hakkımda tereddüt mü ediyor? Belki de buna değmeyen benimdir.

Daireye döndüğümüzde yeni kıyafetlerimi kaldırıp yatağa oturuyorum. Hagan'ın bana ulaşmaya çalışıp çalışmadığını merak ediyorum, keşke telefonum yanımda olsaydı. Hagan, Joe ve Ginger aracılığıyla bana kolayca mesaj gönderebilir ama aynı şeyi ben de yapabilirim.

Birimiz harekete geçmek zorunda. Hagan, Logan'ın beni maça davet etmesi için tüm riskleri aldı. İlgilendiğimi ve geri çekilmeyeceğimi kanıtlamak için ne yapabilirim?

Uyuyakalıyorum ve uyandığımda dışarıdan gelen ışığın çoğu gitmiş oluyor. Jaluzilerimin çıtaları ağaç dallarının gölgelerini gösteriyor. Pijamalarımı giyip geceyi uyuyarak geçirmeye karar veriyorum. Ama önce yatmadan önce bir şeyler atıştırmak ve bir bardak su içmek için mutfığa gitmem gerekiyor.

Kapıyı açtığımda, koridorun aşağısından gelen alçak sesler ve kahkahalar duyuyorum. Ginger ve Joe muhtemelen televizyon izliyorlardır. Oturma alanına ulaştığımda Hagan fasulye torbasında oturuyordu. Gamzeleri derin, ellerini başının arkasında kavuşturmuş, bir komedi programını izlerken gülüyor.

"Addy, bak seni görmeye kim gelmiş." Ginger'ın sırtışı kıyıdan uzanıyor.

Hagan ellerini yavaşça indiriyor ve vücudumu tarıyor, belli dün geceyi düşünüyor. Kendimi havaalanında kızılötesi tarayıcıdan geçiyormuşum gibi savunmasız hissediyorum. Mükemmel biçimli dudaklarını yalarken gülümsemesi kayboluyor. Bakışları beni dünyanın en güzel kızı gibi hissettiriyor.

Kendime bakıyorum ve pijamalarımın hiç de seksi olmadığını fark ediyorum. Dar şort ve atlet yok.

Hayır. Üzerimde her tarafı köpeklerle kaplı kabarık, kalın bir salon pantolonu ve uzun kollu termal bir atlet var ve tabii ki sütyenimi çıkardım. Gitmek için ayaklarımın üzerinde dönüyorum. "Sadece giyineceğim."

Hagan fasulye torbasıyla benim aramdaki sandalyenin üzerinden atlıyor. "Hayır, ben gidiyorum. Ginger temizlendiğini söyledi." Eli kolumu sıyrıyor ve aniden kıyafetlerimi çıkarma ihtiyacı hissediyorum. "Pantolonuna bayıldım."

Parmaklarımı avuçlarının arasına alıyor -tam bir el tutuşu değil- sadece parmak uçları. Beni mutfığa götürüyor, orada bar taburesine oturuyor ve beni kendine çekiyor.

Boynumu uzatıyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. Ciddi mi bu? Oyun alanını eşit tutmak adına, "Ben de seninkini beğendim" diyorum.

Sadece bir kot olan pantolonuna bakarken başı öne düşüyor. Özel bir şey değil. Sadece yıpranmış görünümlü mavi bir kot. Ama beni bacaklarının arasına alıyor, kollarını belime doluyor. Hagan'ın dokunuşu beni aydınlatıyor. "Seni aramaya çalıştım. Benden kaçtığını düşünmeye başlamıştım. Belki de öpüşme seansımız senin standartlarına uymadı."

Boğazımdan inançsız bir kahkaha kaçıyor. "Benim standartlarım mı? Kampüsteki tüm seksi kızlarla birlikte olan sensin."

"Sana her duyduğuna inanmamamı söylemiştim. Ama evet, senin standartların." Burnumu ısıyor. "Sahip olduğun tüm standartları açmak istiyorum. Benimle çıkmaman için tek bir nedenin bile olmasını istemiyorum, Adalee."

Sesinin tonu şefkatli ama aynı zamanda otoriter. Ne istediğinden emin ve şu anda o ben oluyorum. Elleri sırtımda geziniyor, dudaklarımı dudaklarına götürürken beni yerinde tutuyor. "Hadi bunu keşfedelim" diyen bir pck.

Ginger'ın telefonu çalınca by bozuldu. Onun ve Joe'nun burada olduğunu ve tüylü pijamalarımı giydiğimi bile unutmuşum.

"Hey, mağaza arıyor. Telefonunuzu bulmuşlar. Ne zaman almak istersin?"

Ben cevap veremedem Hagan, "Onu almaya götüreceğim."

dedi. "Hayır, geç oldu."

Hagan başını sallarken sırtarak, "Adalee saat sekiz buçuk," diyor.

Yirmi İkinci Bölüm

Hagan

PAZARTESİ SABAHİ AKŞAMDAN KALMALAR GERÇEKTİR. Ve hayır, dün gece içki içmedim, onun yerine Adalee ve ben telefonunu almak için markete gittik. Sonra onun dairesine döndük ve Joe ve Ginger ile film izledik.

Bütün gece ona dokundum. Film boyunca ya elim bacağındaydı ya da elini tutuyordum. Patlamış mısır yapmak için beni mutfağa sürüklemesi hariç. Üzerine çikolata serpti ve fırlatarak kaseye eşit şekilde yaydı. Sonra ağzına bir parça attı. Çiğnemesini izledim ve işte o an ona aşık oldum.

Sabırla yutkunmasını bekledikten sonra iki elimle yüzünü kavradım ve dudaklarımızı birbirine yapıştırdım. Ağzı tatlı ve tuzluydu, sıcak çikolatadan dolayı pürüzsüz ve sıcaktı. Ağızlarımız sanki sonsuza dek öpüşecekmişiz gibi hareket ediyordu.

O kadar uzun süre gitmiştik ki Ginger bağırdı, "Orada ne yapıyorsunuz? Yiyeceğe ihtiyacımız var."

Adalee ve ben yüzlerimizde bir mil genişliğinde sırtışlarla ayrıldık.

Hayatımın en güzel Pazar günüydü - Pazar günleri sonsuza dek en sevdiğim gün olacak. Şimdi de aşkla kafayı buldum.

Tıraş olurken konsantrasyonumu kaybediyorum ve çenemi kesiyorum. Bir mendil sarıp baskı uyguluyorum ama kesik kanamaya devam ediyor. Giyindiğim zamanın yarısında atletik pantolonumu ya da sweatshirt'ümü çıkardığımı hatırlamıyorum. Dünden kalan anılara gömülüyorum.

Sonunda sırt çantamı alıp aceleyle merdivenlerden iniyorum. Geç kalırsam endişelenmeye meyilliyim, bu yüzden çekmecedan bir protein bar ve buzdolabından bir shake alıyorum. Rover'ın camları buz tutmuş, buzun çözülmesi birkaç dakika sürecek.

Telefonum eşofmanımın cebinde vızıldıyor. Çıkardığımda ekranda Adalee'nin adını görüyorum. İsminin arkasında siyah bir yazı var, bu da bana onun fotoğrafını çekmem gerektiğini hatırlatıyor. Ama resmi olarak bir çift değilsek onu ekran koruyucum yapmalı mıyım?

"Selam güzelim," diyorum ve cevap vermeden önce yüzündeki kızarmayı neredeyse hissedebiliyorum.

"Merhaba, bugün sınıfta olamayacağım. Benim için not tutabilir misin?"

Acaba benimle çıkma konusunda emin değil mi diye düşünürken midem bulanıyor. Eğer bu onun rahat olduğundan daha hızlı ilerliyorsa. "Arabayı ben kullanıyorum çünkü geç kalıyordum. Uğrayıp seni alırım."

"Cerrahla bir doktor randevum var. Korseyi çıkarmaya hazır olduğumdan emin olmak için daha fazla test yapacak. Babam...." Sesi kesiliyor. Sözlerinin arkasında kesinlikle bir hikaye ve üzüntü var.

"Dersi asıp seninle geleceğim."

Derin bir iç çekti. Sporcuların sakatlıkları hakkında konuşmaktan ne kadar nefret ettiklerini bilirim, hele ki bunu doktorla ilk elden paylaşmaktan. Hayatının özel bir bölümüne giriyorum ama lanet olsun ki her şeyi onunla paylaşmak istiyorum. Sonra "Sakıncası olmadığına emin misin?" diye sordu.

Sesinde bir kırılganlık izi var, bu yüzden tereddüt etmiyorum. "Beş dakika içinde orada ol."

Adalee dizini zıplatıyor. Sakinleştirici bir etkisi olmasını umarak elimi kalçasına koyuyorum.

Bekleme odası mavi rahatsız sandalyeler, kötü aydınlatma ve sahte bitkilerden oluşuyor.

"Burada canlı bitkiler olmalı. Hava bu kadar olmazdı," diyorum ciddiyetle.

Bir kahkaha hıçkırığıyla ödüllendirildim. "Doğru. Belki daha iyi nefes alabilirim." "Korkma. Yanındayım. İyi ya da kötü haber."

Beni düşünerek düştüğü geceden bu yana iki aydan fazla zaman geçti. Aklında olmamın beni sırtıttığını itiraf etmeliyim. Onu ilk kez o kadar uzun zaman önce gördüğüme inanmak zor. O zaman bile aramızda bir elektrik vardı.

İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir. Bence bu, fırsatın ne zaman ortaya çıkacağını bilmek ve bundan faydalanmanın bir kombinasyonu. Mühendislik projesi için eşleştirildiğimizde, bu bizim başlangıcımızdı.

"Burada olma sebebimin sen olduğunu unutma."

"Ah, beni seviyorsun." Ağzımdan çıkar çıkmaz, keşke geri sokabilseydim diyorum. Adalee'nin geyik gözleri baygınlık geçirmiyor, far ışığında kalmış bir geyik gibi görünüyor.

Neyse ki hemşire onun adını söylüyor ve bana bakarak takip etmemi işaret ediyor. Kalbim kabardı. Haberleri duymak için yanında olmamı istiyordu. Onun dayanağı olmamı. Ama ailesi neden burada değil? Archer, ailem ve kesinlikle Harper burada benimle olurdu. Diğer erkek kardeşim Reggie ve kız kardeşim Sarah Jane telefonda olurdu.

Bu muhteşem kadına aşık olmuş olsam da, henüz yüzeyi kazımadım. Uzun yürüyüşlere ve konuşmalara ihtiyacımız var.

Doktor odaya giriyor, atelini çıkarıyor ve çeşitli testler yapıyor. Muhtemelen kırklı yaşların ortalarında ve atletik bir yapıya sahip. Konuşurlarken, ona kendi zamanında ACL'sini yırtmadığı için mutlu olmasını söylüyor. "Ben yirmi yıl önce Louisville'de basketbol oynarken benimki yırtılmıştı."

"Kırmızı giydiğiniz için sizi affediyoruz," diye karşılık veriyor yüzünde bir gülümsemeyle. Doktor iki üniversite arasındaki rekabete güler.

"Tamam Adalee, MR çekeceğiz. *Arkadaşınızın* bekleme alanına geri dönmesi gerekecek."

Arkadaş kelimesini vurgulaması hoşuma gitti, sanki daha fazlası olduğumuzu söyleyebilirmiş gibi. Elini uzatırken ayağa kalkıyorum. "Çıktığında burada olacağım." Başını sallıyor ve elini iki kez sıkıyorum.

Bir buçuk saat sonra hemşire tekrar gelebileceğimi söyledi. Doktor bize iyi haberi verdiğinde, aşırı aktivite dışında ateli çıkarabileceğini söylediğinde, Adalee rahatlamış bir şekilde kollarını bana doluyor.

Biz mi?

Kutlama yemeği için dışarı çıktık. Bana bir Akdeniz restoranı ile sürpriz yaptı. Kampüsün biraz dışında ama yine de yakın. Bakımlı çimenleri olan taştan yapılmış küçük evlerle çevrili şirin bir alışveriş merkezinde. Bana Chicago'nun banliyölerindeki mahalleleri hatırlatıyor.

Ağırlığını diğer bacağına vererek arabamdan iniyor. Yardım çalışıyorum ama beni başından savıyor. Her ihtimale karşı yakın duruyorum.

Restoran, üç duvarında deniz ve kumun bulunduğu yeri tasvir eden boyalı duvar resimleriyle içeride vaha gibidir.

Garson kız bize menüleri uzatırken Adalee "Bana güveniyor musunuz?" diye sordu.

Başımı sallıyorum ve o da garsona siparişimizi veriyor. "Ne istediğini bilen kadınları severim." Ona gamzelerimi gösteriyorum çünkü o samimi ve biraz da gizemli.

Yorumum karşısında yüzü kızardı. "Hocalarınızla iletişime geçip dersi kaçırdığınızı bildirdiniz mi?"

"Evet, onlara kızımı, yani seni doktora götüreceğimi söyledim. Profesörümüz e-posta gönderdi ve seni anladığını ve *iyileşmeni* umduğunu söyledi. Sanırım senin iş yerinde olmandan endişelendi."

Garson önümüze tavuk döner, falafel ve salatalıklı domates salatasından oluşan bir aile yemeği koyarken ağız sulandıran bir koku dikkatimi dağıtıyor. Ortada humus, yanında da naan ekmeği var. Adalee ekmeğiyle küçük tacolar yapıyor, her şeyden biraz alıyor.

"Anne tarafımdan büyükannem ve büyükbabam Yunanistan'da doğmuş." Akdeniz yemeklerine olan bariz sevgisi, bir ısırik almadan önce gülümsemesinden ve sonrasında mırıldanmasından anlaşılıyor.

Ailesi hakkında başka bir şey söylemiyor. Ama sırayla hayat hakkında konuşuyoruz. Hiçbir şeyi zorlamak istemediğimden, ilgili göründükçe sıradan sorular soruyorum. En sevdiği sebze biber. Böylece biberin gerçekten sebze mi yoksa meyve mi olduğu hararetli bir tartışma başlıyor. Sonunda ne olursa olsun sağlıklı oldukları için bunun önemli olmadığına karar veriyoruz.

Yemeğimizi bitirip evine giderken beyzbolu sevdiğini itiraf ettiğinde şaşıyorum. "Ben küçükken ailem beni Braves maçlarına götürürdü. O zamandan beri beyzbol oyuncularını benim aşıl topuğum. Keşke olmasalardı."

Hayal kırıklığımı bastırarak balonum patladı. Devam ediyor. "Oyuncuların giydiği o dar beyaz pantolonları hep sevmişimdir. Bu yüzden Chaz bana çıkma teklif ettiğinde başım dönmüştü. Onun için yanıp tutuştuğumdan değildi. Sadece onun gibi birinin benim gibi biriyle çıkmak istediğine inanamadım."

Ben araya girdim. "Senin gibi biri mi? Ne kadar seksi olduğunu bilmiyor musun?" Ona sağ gamzemi gösteriyorum çünkü bunu her yaptığımda kısa bir nefes alıyor. Bu, onun üzerindeki etkiyi görebildiğim ve duyabildiğim tek an.

Adalee bacağıma tokat atıyor, ben de fırsattan istifade elini tutuyorum. Sohbet durdu. Chaz'le çıkmasını ne kadar duymak istediğimden emin değilim. Onun başka bir erkekle birlikte olduğunu düşünmek midemi bulandırıyor. Seks yaptılar mı? Hiç telefonda onunla kendini tatmin etti mi? Tanrım, kendimi hasta ediyorum.

Kapısına vardığımızda Joe ve Ginger'ın şamatalı kahkahalarını duyuyoruz. Kapıyı açmadan önce bana dönüp, "Beni ona karşı savunduğun için teşekkürler. Bil diye söylüyorum, Chaz ne kafamda ne de kalbimde yer kaplıyor."

Eğildim ve çenesini yukarı kaldırdım. "Beyzbol oyuncularını senin gözlerinde kurtaracağımdan emin olabilirsin."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Adalee

Jimnastik merkezine döndüğümde takım beni alkışlıyor - Shannon hariç herkes. Doktor, antrenöre bu hafta neler yapabileceğim konusunda açık talimatlar verdi. Doktor da üniversitenin bir parçası olduğu için mindere geri dönmemin önemli olduğunu biliyor ama bu benim zararına değil. Kendisinin de aynı sakatlığı geçirmiş olması emin ellerde olduğumu hissettiriyor.

Yuvarlanmak yok. Atlama yok. Ama iki çıplak bacağın sergilenmesi iyi hissettiriyor. Antrenör, bir antrenörün gözetimi altında olduğum sürece düzensiz bar yapabileceğimi söyledi. "Adalee, kendini toparlayana kadar sadece ustalaştığın becerileri yap. Kelime oyunu yapmıyorum."

"Evet, doğru."

Koçum, "Hadi barlara gidelim. Seni fark ederim ama en azından biraz pratik yapmış olursun" diyor. "Barları ne kadar sevdiğini biliyorum."

Barlar en sevmediğim şeydir ama kimse yüzümdeki sevimsiz sırtışı silemez. Mindere geri döndüm.

Sözümü geri alıyorum. Shannon ve ben barda Koç'la birlikte eşleştik. Onun kusursuz performansını izleyerek güç kondisyon egzersizleri listesini gözden geçiriyorum. Onun adına mutlu olmak istiyorum ama içimde bir şey kıvrılıyor.

Sıra bana geldiğinde koç beni belimden tutarak alçak bara kaldırıyor. Normalde sıçrayarak atlardım ama dizime herhangi bir kuvvetin baskı yapmasını istemiyoruz. Bar rutinimin küçültülmüş bir versiyonu üzerinde çalışmak iyi hissettiriyor. Bir sporcu günlük rutinine alışkındır, bu nedenle programınız kaosa sürüklendiğinde rahatsızlık verir ve kendinizi keyifsiz hissedersiniz. Ama şu anda, yüksek bara doğru sallanırken, zihnim sakinleşiyor ve bedenim tam bir kontrolle barın üzerinde yükseliyor.

Kontrol, eksik olan şey bu.

Amuda kalkıyorum ve hiç kadar uzun süre amuda kalkıyorum. Kollarım titremeye başlıyor ve koçun "Dev" dediğini duyuyorum. Bacaklarım, gövdem ve başım

Mükemmel bir çizgi, tamamen uzatılmış, kendi ağırlığının beni üç yüz altmış derece itmesine izin veriyorum. Bu sefer, barı ters kavıyorum ve hareket durana kadar vücudumun bir sarkaç gibi sallanmasına izin veriyorum ve koçun elleri ağırlığımı destekleyip beni yere indirene kadar asılı kalıyorum.

"Tekrar gidebilir miyim?" Yüzüme bir gülümseme yayılırken soruyorum.

Koç, "Elbette, şimdilik ayaklarınızın bara değmesini gerektirmeyen bir sekans oluşturalım" diyor.

Heyecanla başımı sallıyorum. Jimnastik beni merkezde tutuyor, bana bir amaç duygusu veriyor ve aylardır ilk kez yeniden kendim gibi hissediyorum. Yazdan beri birlikte yaşamak için bir ayı gibiydim-önce yüksek ayak bileği burkulması ve ardından bu ACL sakatlığı. Rutinimi koruyamamanın getirdiği bir kopukluk var. Vault ve Floor benim en sevdiğim iki alet ve en iyi yaptığım şeyi yapamamak iç karartıcı. Ama Hagan'ın düşünceleri beni havalara uçuruyor.

Shannon bağılıyor, "Harika iş, Addy Bug." Beni azarlıyor ama koçlara göre destekleyici davranıyor.

Antrenör benden ne yapmamı istediğini anlatıyor ve ben de yarım saat boyunca basit bir sekans üzerinde çalışıyorum. Genelde insanlar bana güç jimnastikçisi der. Takla atarken ayaklarımın yere vuruşunu ve tona doğru koşarkenki hızımı ve gücümü seviyorum. Eşit olmayan barlar farklıdır. Güçlü ama zarif olmak zorundasınız.

Antrenmandan sonra soyunma odasına girdiğimde Shannon'ın Darrah'a yazın başından beri Chaz'le nasıl takıldığını anlattığını duyuyorum - ki bu da onun zaman çizelgesine göre beni kesinlikle aldattığı anlamına geliyor. "Chaz, Adalee'nin onun doğum günü için çıplak soyunup etrafına bir fiyonk bağladığını söylüyor. Ama o gece onun dünyasını sarstığımı söyledi. Her şeyde ondan daha iyiyim."

Ginger karşılık verir, "Kendine gel. Adalee onun hakkında nadiren konuştu. Ve eğer onun için kendini böyle açsaydı, bana söylerdi. Adalee mantıklı biri. Hagan'la olanlar dışında romantik bir ilişki düşünmez." Hagan'ın adı geçince oda sessizleşir.

"Onları görmelisiniz. Kesinlikle çok sevimliler. Bahse girerim Aygır Ödülleri'nde yılın çifti ödülünü kazanırlar."

Shannon'ın yüzünü görmek istiyorum, bu yüzden Shannon'ın ortasında köşeyi dönüp "Adalee ile birlikte olmasına imkân yok" diyorum.

Dolabımı açıp telefonumu çıkardım.

Hagan: *Sen ve Ginger antrenmandan sonra evime gelin. Joe benimle.*

Telefonumu kaldırıyorum ve ekranımda yanıp sönen ismin kime ait olduğunu Shannon'a gösteriyorum. Telefonu elimden kapmaya çalışıyor ama ben sıkıca tutuyorum. "Sen tam bir li-" diye başlıyor ama sonra elinde tuttuğum mesajı görüyor.

"Hadi Ging, bizi bekleyen iki fıstık var," diye sırtıyorum Shannon'ı ağzı açık bırakırken.

Ginger, "Önce duş alacak vaktimiz var mı?" diye soruyor.

"Nasıl istersen, ama terli değilim." Ona bar çalışmamın özetini veriyorum. O da bana yer rutinine ne eklediğini söylüyor.

Eve koşuyoruz ve o duş alırken ben de makyajımı tazeliyorum. Rekor sürede bitirdi çünkü alışveriş merkezinden düzleştirici olarak da kullanılabilen bir saç kurutma makinesi almıştı. Kumral saçları çok güzel, özellikle de düz olduğunda.

Bu sonbahar gecesinde Camry'mden bangır bangır müzik geliyor. Ginger ve ben Brett Young'ın "In Case You Didn't Know" şarkısını söylüyoruz. Hagan'ı görmek için sabırsızlanıyorum. Birbirimizi her gün ya derste ya da akşam antrenman bittikten sonra görüyoruz. Rover'ında seviştığımız gecedan beri ikinci aşamaya yaklaşmadık. Onun önünde kendi kendime bakım yapmamdan hiç bahsedilmedi. Açıkçası buna seviniyorum çünkü utanç verici.

Hagan verandada bekliyor ve şarkı söylediğimizi duyuyor. Kaldırımda yürürken kolları sırtımın alt kısmına doğru kayıyor ve şarkının geri kalanını bana söylüyor. Ginger yanımdan geçiyor ve bir oda tutmakla ilgili bir şeyler mırıldanıyor.

Gözlerimin içine baktı ve "Planın var mı?" dedi. "Evet, seninle."

"Hayır, yani hayatınızı ne kadar ileriye dönük planlıyorsunuz?" diye soruyor.

Ciddi olduğunu görebiliyorum, gamzeleri yüzünü çerçevelemiyor ama nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Cevap vermediğimde kaşları çatılıyor.

"Gelecek yıl yüksek lisansa gidebilirim ama bu paraya ve bursumun devam edip etmemesine bağlı."

Başını hafifçe sallıyor, sonra elini sırtımın küçük koyarak beni döndürüyor ve evin içine doğru götürüyor. "Çocuklar birkaç dakika içinde aşağıda olacaklar." Ses tonu gergin ama ben onu odasına giden merdivenlerde takip ederken parmaklarını parmaklarımın arasından geçiriyor.

Kapıyı ittiğinde arkasından kapatıyor ve kilitliyor. Karnım sinirden seğiriyor. Seks yapmak mı istiyor? Bu konuda hiç konuşmadık ama gözlerinde şehvet dolaşıyor.

Beni banyo kapısına doğru geri geri götürüyor, ellerimiz hala iç içe. karşısında yaptığı gibi beni sıkıştırmıyor ama gövdesini bana doğru itiyor ve bakakaldığımız her saniye ereksiyonunun büyüdüğünü hissediyorum. Nefes alıyorum.

Yumuşak, ıslak dudakları en hafif şarkıları çalar gibi boynumu okşuyor. Notalar tenimde dans ediyor. Omurgamdan aşağı şehvetli bir ürperti akıyor ve irkilmeme neden oluyor. "Adalee, bilmek istiyorum," diye fısıldıyor. "Ben senin tüm yarınlarına nasıl uyuyorum?"

Dışleriyle kulak mememi gıdıklaması, göbeğimin sıkıca kenetlenmesine neden oluyor. Vücudum yüksek alarmda. Haganın körüklediği yangını bir itfaiyeci filosu bile söndüremez.

"Bana benimkini söyle," diye geveliyor gömleğimin yakasını hareket ettirirken. Ağzı göğsümün hemen üzerindeki ete zarif bir kuğu dalışı yapıyor. Başparmağı pamuklu kumaşın arasından meme ucumun üzerinde geziniyor. Çok iyi hissettiriyor.

"Bana benim olmak istediğini ve benim de senin olmamı istediğini söyle."

Dizlerinin üzerine çöktü ve kot pantolonumun düğmelerini açtı. Açıklığı geriye doğru sıyrarak eğiliyor ve ağzıyla tenimi sıyrıyor. Sonra kot pantolonumu ayak bileklerime kadar sürükleyene kadar daha aşağıları öpüyor. Ağzını tangamın kaygan malzemesine dayıyor ve onu da aşağı itiyor.

Huzursuz, arzudan kudurmuş, deneyimsizliğim içimdeki endişeyi artırıyor, bu yüzden parmak eklemlerimi patlatıyorum. Uzanıp elimi tutuyor, "Tek söylemen gereken durmak. Bunu senin için yapmama izin ver."

Buna kim hayır diyebilir ki?

Ayaklarımı çıkarıyor ve iç çamaşırımı ve kot pantolonumu bir kenara fırlatıyor. Baldırlarımı öpüşüne ve ameliyat izi olan dizimi öperken gösterdiği şefkate bakıyorum. Dalgalı kahverengi saçları alnına düşüyor ve ben parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Yukarı bakıyor ve gamzelerinin görünmediğini fark ediyorum. Gözlerini merkezime dikmeden önce elleriyle kalçalarımı sıkıyor.

Başparmakları zonklayan etimi araladı. "Beni istediğini görebiliyorum Adalee. Sırılsıklam olmuşsun."

Tek söyleyebildiğim "Evet". Hiç bu kadar uzağa gitmemiştim ve ne yapacağımdan emin değilim. Zihnim şu anda Atlanta'daki trafik gibi, uymam gereken çok fazla trafik sinyali var. Cevap evet, onun olmak istiyorum ama İngilizce 101 cümle yapısı benden kaçıyor.

Tümseğimi nazıkçe öpüyor, sonra tekrar ayağa kalkıyor. "Gözlerini aç." Deniyorum ama utaniyorum. Gözlerimi açtığımda gözleri öyle bir yoğunlukla içime bakıyor ki onlara bakmak çok zor. Altın benekler hâlâ orada ama irisler kararmış. "Benimle ol. Benim ol ve aklını başından alayım."

Bu noktada, o pozisyona geri dönmesi için her şeyi söyleyebilirim. Ama "Ben seninim" derken dürüstüm. Tenim ona dokunmak için acıyor. "Lütfen aklımı başımdan al." diye mırıldanıyorum.

Küçük kıkırdamalar onun ağzından benimkine akıyor. Sonunda bir cevap bulmuş gibi vücudu gevşiyor.

Ağzımın içine mırıldanıyor, "Sessiz olur musun?"

Başımı sallıyorum. Yani sanırım. Nasıl bilebilirim ki? "Sanırım."

Bir an için kafası karışmış gibi kaşları çatılıyor. Hagan aşağı inmeden önce Stallions gömleğini çıkarıyor ve satenle süslenmiş push up sütyenime hayranlıkla bakıyor. Göğüslerime hayranlıkla bakarak "Mükemmelsin," diyor. Elleri sütyenin üzerinde geziniyor ama sonra dizlerinin üzerine çöküyor.

Ne yaptığına dikkat etmeye çalışıyorum ama dizlerim tüm bu ilgiden dolayı güçsüz ve titrek. Vücudum kapıdan aşağı kaymaya devam ediyor. Yüzüne karşı daha fazla sürtünme arıyorum ama dik durmak için kıkırdanıyorum. Hagan beni kaldırıyor ve yatağına taşıyor.

Rüya görüyor olmalıyım. Hagan Chatham'ın yatağındayım. Ondan nefret ederken buraya nasıl geldim? Canlandım. İşte bu yüzden.

Dilinin her vuruşunda bana tapıyor. Yavaş. İşkence
gibi. Vuruşlar.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Hagan

PEMBELER İÇİNDE GÜZEL. Ağzımdan kurtulmak için kıvranırken şişmiş bedeni parlıyor. Adalee'nin nefesleri kısaldıkça, yakın olduğunu anlıyorum. Hassas tomurcuğunu emmeden önce onu kıvrımlarından defalarca geçiriyorum. Tadı bir tutam tuzlu bal gibi. Çok tatlı. Bunun tadını çıkarmak ve anın tadını çıkarmak istiyorum ama onu o kadar yüksek bir yere götürüyorum ki aşağı inmek istemeyecek.

Ellerimi kışının altına kaydırıp sıkı kaslarını sıkıyor ve yoğuruyorum. Adalee ile ilgili her şey kusursuz. Ben en iyi pozisyonu ararken, "Bırakma, lütfen" diye inliyor.

Dilimle onunla alay ederken ve yüzümü leğen kemiğine dayarken gülümsemem genişliyor. Çılgılık atıyor. Yavaş sonra hızlı. Önce sert sonra yumuşak. Kasları geriliyor.

"Karşı koyma bebeğim. Benim için gel," diye homurdanırken dilimle onun etrafında dönüyorum ve o da ipeksi bacaklarını boynuma doluyor. son yemeğimmiş gibi yiyorum.

Birkaç mini O'su oldu ama vücudu titremeye başladı. Bu sefer sırf daha uzun sürsün diye geri çekmiyorum. Kızımın biraz rahatlamaya ihtiyacı var. Birkaç vuruş daha ve kafamı kalçalarıyla kavırıyor ve "Hagaaaaaan, ben..." diye bağırıyor.

O kadar gürültülü ki, oda arkadaşlarım kesinlikle onu duyabilir, bu yüzden parmağımı ağzına sokuyorum. "Parmağımı em."

Etrafında kenetleniyor, inliyor. "Sen çok... bu çok..." Yüzümün her yerine salgılıyor.

Ayağa fırlayıp başını ellerimin arasına alıyorum ve onu ölesiye öpüyorum. Dudaklarımda ve dilimde kendini tadararak inlemesine bayılıyorum. Ereksiyonum o kadar sertleşti ki hapishaneden kaçmakla tehdit ediyor. Bunun gibi daha çok yemek istiyor.

Yan tarafına doğru yuvarlanarak parmaklarımla karnında izler bırakıyorum. Sadece onunla birlikte olmak ve dilimle parçalanışını izlemek

Sonsuz duşlar için sabah ritüeli. Ama şimdi onu pencereden sızan az miktardaki ışıkta görmek gerçeküstü hissettiriyor. Beni kendinden uzaklaştırmak için o kadar zaman harcadı ve sonunda içeri girmeme izin veriyor.

Nefesini tuttuğunda başını başka yöne çeviriyor. "Hey. Hey, utangaç olma." Onu yüzüme doğru döndürüyorum. "Sen istediğim her şeysin, Adalee. Seni her lanet günde parçalara ayırmak istiyorum."

Gözlerinde yaşlar var ve dudaklarını ağzına götürüyor. "Ne diyorsun sen?"

"Söylediğim gibi. Gerçek bir ilişki yaşamak istiyorum. Başka birinin senin uygun olduğunu düşünmesi riskini almak istemiyorum. Kusurlarım var ve başka birinin ayaklarını yerden kesmesi mümkün. Dürüst olmak gerekirse, eğer böyle bir şey olursa. ne yapardım bilmiyorum."

Bana doğru dönüyor ve ellerini yanaklarıma koyuyor. "O kadar uzun zamandır yalnızım ki, nasıl iyi bir kız arkadaş olunur bilmiyorum. Chaz öyle olduğumu söyledi-"

Susturmak için onu öptüm. "Chaz kendine güveni olmayan zengin bir ocuk. Senin gibi güçlü bir kadınla başa çıkamaz. Ama ben yapabilirim. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum.

-Ben."

"Öyle mi?" diye soruyor, gözleri o ilk gece arabada bana bahşettiğiy aynı muziplikle parlıyor.

Ağırlığımı ve onu neredeyse çıplak vücudunun üzerinde yuvarlıyorum ve eminim yüzümde dünyanın en büyük sırtışı var, başımı sallıyorum.

"Neye ihtiyacım var, Hagan?"

şu anda kendinden çok emin. İkinci raundu bekliyor ve belki daha da ileri gidebiliriz ama onu ilk kez kucağıma aldığımda alt katta insanlar olmayacak ya da akşam yemeğiy beklemeyecek. Onu tamamen kendime alacağım. Muhtemelen günlerce yürüyemeyecek. Dikkatimi çekmek için boğazını temizliyor.

"Yemek ve su. Buraya aceleyle geldin, bu arada hoşuma gitti ama yemek yemeye vaktin olmasına imkân yok." Başımı onunkine yaklaştırıp hızlı bir öpücük konduruyorum. "Hadi hızlıca bir duş alalım, böylece biraz yemek yiyebiliriz."

Badem şeklindeki gözleri neredeyse mükemmel daireler çiziyor. O zamana kadar tamamen giyinik olduğumu ve beni çıplak görmediğini fark ettim. Bir iz var

Yüz ifadesindeki belirsizlik. Boğazının düğümlenmesi rahatsız olduğunu gösteriyor.

"Hey, sen duşa gir. Sen giyinene kadar ben burada kalacağım. İşin bittiğinde içeri yüzümü yıkayacağım. Bu iyi bir uzlaşma mı?"

Tüm ağırlığımı vücuduna çekerken başını sallıyor. Mavi taşaklarımı rahatlatmak için duş almalıyım. O gidene kadar beklemek zorundalar, ki umarım hiç gitmez. Üzerinden atlayıp çekmecemden bir tişört alıyorum ve ona doğru çeviriyorum. "Ben aşağı inip yemeği ısıtacağım."

"Hayır. Duşta benim olduğumu ve bir şeyler yaptığımızı anlarlar."

"Üniversitedeyiz, herkes seks yapar."

Kaşları kıvrılıyor ve küçük sevimli dudakları sağa doğru kıvrılıyor. "Öyle mi? Yani söylentilere inanmalı mıyım?"

Yatağın kenarına oturup tişörtü başımın üzerine çekiyorum ve o da kollarını içeri sokuyor. "Bu yanlış oldu. Logan ve Pearse her zaman tişörtle inen birini bulurlar. Bir şey düşünmezler."

Dudağını ısıırıyor ve "Bu odada seks yaptın mı ve bir kız gömleğinle aşağı indi mi?" diyor.

Kahretsin, açık sözlü ve bu beni ediyor. Aklından geçenleri söylemekten korkmayan bir kadına sahip olmayı seviyorum. İlk başta ACL'sini yırttığı için kızgın olduğu için konuşmadığını biliyorum ama şimdi birlikte olduğumuz için buna bayılıyorum.

Onu kucağıma çektim. "Hayır ve hayır. Buraya geldiğimden beri seks yapmadım, dürüst olmak gerekirse ondan önce de epey bir süre. Ama inan bana, ben bir aygırım."

Dudaklarımızı kısa ıslak öpücüklerle üst üste koyduğumuzda kıkırdıyor. "Lütfen oraya bensiz gitme. Sadece durulanacağım."

"Tamam."

Bir öpücük daha aldıktan sonra gömleğimle banyoya girdi. Havlu askısını ve duş jelini gösterdim. İki çeşidim var. Antrenmandan terlediğimde kullandığım güçlü olanı ve Harper'ın doğum günümüzde bana verdiği. Unisex olması gerekiyor ama şekerli kurabiye gibi kokuyor. Adalee'nin duş jelim hakkındaki ukala yorumunu sabırsızlıkla bekliyorum.

Banyo kapısını kapatmadan önce yüzümü yıkıyor ve dişlerimi fırçalıyorum. Sandalyeye oturup ellerimi başımın arkasında kenetleyerek arkama yaslanıyorum ve onu kilitlediğim gerçeğinin keyfini çıkarıyorum. O benim. Adalee henüz bilmiyor olabilir ama ben bu ilişkinin sonsuza dek sürmesini planlıyorum.

Dizüstü bilgisayarımın şarjının azaldığını hatırlayarak fişe . Başımı kaldırdığımda Adalee'nin kapıdaki aralıktan baktığını görüyorum. Şaka yapmak için mükemmel bir zaman. Sırtım kapıya dönük bir şekilde duruyorum ve kot pantolonumun fermuarını açarak yere düşmesine izin veriyorum. Dar boxer'ım her kıvrımı gösteriyor ama sonra bir adım daha ileri gitmeye karar veriyorum. Başparmaklarım kumaşı tenimden ayırıyor ve dizlerime kadar itiyorum ve bir nefes sesi duyuyorum. Göğsümden kahkahalar .

Çabucak pantolonumla birlikte onları da yukarı çekiyorum. "Dışarı çık, röntgenci Tom."

Kapı gıcırdayarak açıldı ve onu göğsüme çektim. Buhar saçlarını saç çizgisine doğru kıvrımış ve yüzünü çerçevelemişti.

"Çekmecelerini bilerek düşürdün," diyor sırtarak.

"Çekmeceler mi? Pantolon mu demek istiyorsun? İç çamaşırı mı?" Bir an çok sevimli, bir an güçlü ve kadınsı vücuduyla beni ateşliyor.

"Pantolon. Annem her zaman 'Çekmecelerini yerden topla' derdi."

Cidden kahkahalarımı bastırmaya çalışıyorum ama o kalçasını dışarı çıkarıyor ve her zaman yaptığı gibi dudaklarını büküyor. Onu omzuma atmak ve ikimizin *de donunu* indirmek istiyorum. "Bu çok eğlenceli olacak," diyerek aramızda bir işaret yapıyorum. "Sen ve ben."

Manikürlü kaşlarını kaldırıyor. Aşk tanrısı kalbime mükemmel bir atış yaptı ve okunun ucunda Adalee'nin gülümsemesi var, içim dışıma çıkıyor.

Merdivenlerden inerken eli benim elimde, kendini tekrar sakatlamaması için dikkatlice. İlk başta kimse bizi fark etmedi. Ginger Joe'nun kucağında oturuyor ve parmak güreşi yapıyorlar. Mac ve diğer birinci sınıf beyzbol oyuncularından biri video oyunu oynuyorlar.

Adalee rahatlamış bir nefes veriyor ama tam o sırada arkamızda ayak sesleri duyuyoruz. Logan, "Küçük A, burada olduğunu *duydum*." dediğinde döndüm. Sesi alaycıydı.

Gözlerim kısılıyor ve o da başını sallıyor. Çenesini kapalı tutması gerektiğini anlaması güzel.

Sürpriz bir şekilde Adalee, "Beni daha çok göreceksin." dedi.

Odak noktası Adalee ve benim aramda değişiyor, başını sallıyor. "Tüm hikâyeyi duymam gerek."

Eğer Logan bunu mahvederse, Bengay'ı jartiyerinin içine koyacağım.

"Joe, tavuk fajitaları ısıttın mı?" Joe başını olumsuz anlamda sallıyor. Dolabın kapağını tıklatıyorum ve Adalee'den tabakları çıkarmasını istiyorum. Buzdolabını açtığımda, Adalee'yi paslanmaz çeliğe yasladığım anılar tekrar tekrar çalıyor. Günün birinde onunla bu mutfakta seks yapacağım.

Daha önce kızarttığım sebzeleri ve tavukları çıkarıp bir tepsiye koyuyorum. Fırını önceden ısıtıp içine koyuyorum.

Isınması uzun sürmez. "Hazır!" diye bağıryorum.

Kimse kıpırdamıyor ve Adalee boğazını temizleyerek, "Gelin ve alın, son çağrı" diyor. Herkes odaya doluşmaya başladı. Ayak parmaklarının üzerine basıyor ve kulağıma fısıldıyor, "Büyükbabam."

Adalee-izimler. Hayat asla sıkıcı olmayacak.

Ağır tahta sandalyeyi çekip Adalee'ye oturmasını işaret ederken telefonum çalıyor. Ön cebimi karıştırdım ve kız kardeşimin aradığını fark ettim.

"Selam Hap. Naber?"

Kıkırdıyor ve bu bana çocukken, ben her boş dakikamda Julia'nın yanında olmadan önce nasıl güldüğünü hatırlatıyor. "Tackett ve Talynn ile birlikteyim. Playoff maçındayız, süttüyoruz."

"Kahretsin, tamamen unutmuşum."

Harper bağırır, "Ne? Kimmiş o? Hagan Chatham kız olmadığı sürece beyzbolu unutmaz." Cevap vermeyince kahkahası yavaşça kesildi. "Lütfen bana Julia'ya dönmediğini söyle."

"Hayır, tabii ki değil."

Cezalandırılmak için obur değilim.

"Archer'ın bana bahsettiği, seninle uğraşan kız bu mu?"

Tamam, belki de obur biriyimdir.

Uzun bir nefes alarak sesimi alçak tutuyorum. "Hap, daha erken."

Bu sefer onunla birlikte odada bulunan diğerlerinin kahkahalarını duyuyorum. *Siktiğimin Archer'ı.* Archer ve Megan'la ilgili bir şey var... sonuna kadar takip ediyorlar. Onlardan Tackett ve Talynn'i Hap'le bir hafta takılmaları için getirmelerini istedim ve bunu gerçekleştirdiler. Kodiak olmayı istiyor ama Atlanta'yla iki yıllık sözleşmesi var.

Tackett telefonu Harper'dan aldı ve beyzbol konuştuk. Ama sonra kız kardeşimi sormak zorunda kaldım. "O nasıl?"

"O iyi. Neşeli. Dün bir nöbet geçirdi. Harper ve Talynn Wordle oynuyorlar. Kafayı takmışlar."

"*Onun* hakkında bir şey söyledi mi? Tackett, buraya taşınmasını istememi mi bekliyor?" Süpermen'in lazerlerinin üzerimde ışıldadığını hissederken soruyorum. Adalee'nin bakışları üzerimde gezinirken koltuğumda kayıyorum.

"Hayır. Ona baskı yapmamaya çalışıyoruz. Bilirsiniz, bazen bir şeylerin üstesinden gelmemiz gerekir. Maç başlıyor. Yakında konuşuruz. Endişelenmeyin ve yeni kızınızla iyi eğleneler."

"Evet, öyle yapacağım. Teşekkürler. Bastır Kodiaks!"

O da bana karşılık veriyor ve telefonu kapatıyorum. Adalee merak etti, ben de teklif ettim. "Arayan kız kardeşim ve Atlanta'da oynayan arkadaşımızdı. Playoff maçındalar."

Salon çılgına dönüyor çünkü hepimiz lig şampiyonluğu maçını unuttuğumuza inanamıyoruz.

"Oyunu aç." "Kumanda nerede?"

Tüm erkekler tabaklarını alıp masadan kalkıyor, çiftleri ve Logan'ı yalnız bırakıyorlar. Bizimle kalıyor ve "İkizin nasıl?" diye soruyor.

"Güzel."

Adalee bir lokmanın ortasındaiken duruyor ve elindeki fajitayı mavi seramik tabağa koyuyor. "İkizin mi var?"

Masadaki herkes birbirine bakar ve hep bir ağızdan "Evet" derler.

Onun dışında herkes bildiği için utanmış görünüyor. Ama dürüst olmak gerekirse, daha bir saat önce kız arkadaşım olmayı kabul etti.

"Hap, Harper'ın kısaltması. Üçten beşe kadar konuştuğum kişi."

Omuzları gevşeyince rahatlıyor ama sonra kıpırdanıyor. "Peki, buraya taşınmasını istiyor musun? Üniversitede mi okuyor?"

"Onun burada olmasını çok isterdim ama ikimizin de birey olmasının önemli olduğunu düşündüm. Her şeyi berbat ettim." Boynumu uzatıyorum ve onu yanağından öpüyorum. "Seni başka bir *kızla* konuştuğuma inandırdığım için özür dilerim."

Bana gergin bir gülümseme veriyor. "Sorun değil. Bu senin muhtaçlığını açıklıyor," diyor ve sonra kendisiyle gurur duyuyormuş gibi tortillasını ağzına tikiştiriyor.

Logan ağlıyor, "Whoa."

Joe gülerek yumruğuyla masaya vuruyor ve Ginger Adalee'ye beşlik çakıyor. Her ne kadar benim yüzümden gülüyor olsalar da, hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Yirmi Beşinci Bölüm

Adalee

Hagan hakkında bilmediğim çok şey var. Bildiğim tek şey, bir kadını nasıl mırıldanan, inleyen bir nemfomana dönüştüreceğini bildiği.

Logan parmaklarını masaya vuruyor. "Peki, siz ikiniz birlikte misiniz? Bu büyük bir adım."

Hagan'ın gri Stallions Beyzbol tişörtünü giymiş bana bakıyor. Sıcaklık göğsümden boynuma doğru süzülüyor. Ne yaptığımı biliyordum; benim kıyafetlerim temizdi ama onun gömleği yumuşaktı ve onun gibi kokuyordu. Odasında olanlardan sonra, onu her zaman yanımda, üzerimde istiyorum. *O benim.*

Hagan beni kurtarıyor, "Onu yıprattım. Sonunda nasıl bir av olduğumu anladı."

Logan ve ben kahkahayı patlattık ve sonra Logan eğildi. "Sana çok kötü davranıyor, Küçük A. Ona zarar verme. O kırılandır."

Kapı çalınır ve kuzguni saçlı bir kız içeri girer, doğruca Logan'a yönelir.

"cehenneme, Bay Heisman," diyor Hagan.

Logan elini onun sırtına koyarken gülümsüyor ve merdivenlerden yukarı, muhtemelen odasına doğru yürüyorlar.

Joe ve Ginger biralarını aldılar ve hepimiz Chicago Kodiaks'ın Arizona Cobras'la oynadığı maçı izlemek için oturduk. Bu maçın galibi Dünya Şampiyonasına gidecek. Takımdaki neredeyse herkesi tanıyan Hagan'la maçı izlemek gerçeküstü. Ama kuzeni Patrick Callaghan üçüncü devrede bir sayı yaptığında fasulye torbasından fırlayan Mac oluyor.

Devre bittiğinde Joe ayağa kalktı ve omzunun üzerinden baktı. "Hagan, bira ister misin?"

"Hayır, ben

iyiyim." "Emin

misin?"

Kolunu omzuma dolayarak beni kendine çekiyor. "Evet. İhtiyacım olan her şeye sahibim."

Eğer çekmecelerime girmeye çalışıyorsa, iyi iş çıkarıyor demektir. Gece bitmeden vazgeçebilirim. Bu adamın kibirli bir pislik olduğunu nasıl düşünebildim. Eskiden kibir olarak gördüğüm şey artık büyüleyici. Bana bakışını seviyorum.

Reklam aralarında Twister oynuyoruz. Esnekliğimizden dolayı Ginger ve benim kazanacağımızı düşünebilirsiniz ama boy dezavantajımız var. Joe 1.80'lik boyuyla en kısa olanımız. Minderin her yerine uzanabiliyorlar.

Mac'in ayağı altımda. Ginger diğer uçta, şu anda geri kalanımıza dolanmış değil. İlkokulda yaptığımız gibi yengeç yürüyüşü pozisyonundayım ve Hagan'ın bir bacağı benimkinin arasında, bir eli de başımın yanındaki kırmızı dairenin üzerinde.

Bana fısıldıyor, "Benim. Sen sadece benim için bacaklarını açtın." Dudaklarını boynumda gezdiriyor. Bacaklarımı birbirine kenetliyorum ve düşünüyorum. Hagan gülüyor ve bacağına hareket ettiriyor.

"Sen bir hilekârsın," diye şaka yapıyorum.

"Adalee, benim hakkımda öğreneceğin bir şey varsa o da asla pes etmediğimdir. Ve ben hile yapmadım. Zayıflığını sana karşı kullandım."

Tanrım, bu ukala tavırlara bayılıyorum. Çok tahrik edici. Keşke beyzbol maçı bitse de yukarıda olanlara geri dönebilsek.

Dokuzuncu devrenin sonundayız. Kodiaks bir sayı önde. Hagan ve Mac diken üstünde öne doğru . Kobraların birinci ve ikinci kalede birer adamı var ve biri dışarıda.

Hagan mırıldanıyor, "Kobralar bir vuruş yaparsa, maç berabere biter."

"Atıcı kötü sinker topunu atmalı," diyor Joe, uzman görüşünü belirterek. "Sonra hızlı topu alçaktan ve içeriden atmalı."

Vurucu vuruşunu yapıyor ve topu ıskalıyor. Bir sonraki atışta, vurucu sallıyor. Shepherd topa hamle yapıyor, topu ikinci kaledeki Callaghan'a yandan atıyor ve topun birinci kaleye uçmasına izin vererek ikili oyun kazandırıyor.

Herkes ayağa fırlar. "Biz kazandık!" Hagan bağırır.

Kodiak'ın dinamik ikilisini, Hagan'ın alametifarikaları olduğunu söylediği el sıkışmasını yaparken izliyoruz. Bunu çok çalışmışlar çünkü kısa, basit bir iki yumruk tokuşturması değil. Uzun ve bir gösteri.

Hagan, "Hadi Mac. Herkese nasıl yapıldığını gösterelim." Ayağa kalkarlar ve el sıkışmayı stil sahibi bir şekilde gerçekleştirirler. Joe kendini dışlanmış hissediyor ve ona öğretmeye çalışıyorlar. Ginger ve ben dehşet içinde izliyoruz. Joe'nun ritmi sıfırdı. Diğer beyzbol oyuncusu, sanırım adı Zane, her şeyi filme alıyor.

Kutlama sırasında Logan ve kuzgun kızı aşağı iner. Logan onu kapıya kadar geçirir ve kız gider. Gerçekten bu kadar basit mi? Eğer kadar kolaysa, ben neden yapmadım? Ve eğer bu iki insanı da mutlu ediyorsa, anlık bile olsa, ben kimim ki yargılayayım? Heck, ben kendim hakkında daha yargılayıcıyım. Şimdiye kadar hiç gerçekten seks yapmak istememiştim.

"Kodiaks kazandı mı?" Logan soruyor.

Hagan televizyonu işaret ederken, "Evet, bakın ailem orada," diyor.

Archer ve Megan'ı tanıdım. Ama onlardan bir sürü var. Sonra masasındaki resimdeki kızı gördüm, ikiz kardeşini. Şimdi anladım. Televizyona dokunup, "Bu senin kardeşin mi?" diye sordum.

"Evet, bu Hap."

"Lanet olsun." Logan öyle diyor. Kelimelerin boğazından kaçmasını istediğini sanmıyorum ama kaçtı.

Hagan'ın ruh hali anında değişir. "O bölge."

Logan'ın sesi, "Sakin ol. O burada yaşamıyor bile."

Hagan'ın yüzü kızarır. "Fark etmez. Sana şimdi söylüyorum. O. Sınırların dışında. Sınırların dışında."

Hagan kız kardeşini koruyor. Belki de bu bir ikiz bağıdır. Onunla ne sıklıkla konuşuyor? Onu aradığında arabada tedirgin davrandığını hatırlıyorum.

Logan onun koluna yumruk atıyor ve biraz itişip kakışıyorlar. Ama Hagan ne kadar iri olursa olsun, Logan ondan beş santim daha uzun ve kalın. Birkaç dakika sürüyor ama Hagan'ın gülümsemesi geri geliyor ve bu benim dizlerimin bağıını çözüyor.

Gazoz almak için mutfağa gittiğimizde Hagan "Geceyi benimle geçirir misin?" diye sordu.

Ameliyatta gözünüze parlak bir ışık tutup ondan geriye doğru saymanızı söylediklerinde, bayılmadan önce sadece sekize kadar sayabildiğiniz bir insana benziyorsam, buna şaşırımam.

İstiyorum ama yapamıyorum. Korkuyorum ve *hiç seks yapmadım* konuşmasını yapmaya hazır değilim.

Ama sonra dudakları benimkileri okşuyor. Çekirdeğim sıkılaşıyor ve Hagan'la kalmamak için tek bir neden bile düşünemiyorum.

"Sadece kal." Bana hafifçe dokunurken altın kahverengi gözleri beni hipnotize ediyor. Sırtımın buzdolabına çarptığını hissediyorum. Oh Tanrım. Kalbim göğüs kafesime çarpıyor. Ve onun dokunuşunda eriyorum. Kollarına gömülüyorum.

"Tamam."

Yirmi Altıncı Bölüm

Hagan

Rahatlamadan önce gözlerinde korku parlıyor. İkimiz de ne bekleyeceğimizi bilmiyoruz, bu yüzden Joe ve Ginger sözümüzü kesene kadar onu öpmeye devam ediyorum. "Hey, biz gidiyoruz. Bu gece Joe'yla birlikte evde kalacağım. Giderken seni de bırakmamızı ister misin?"

Fikrini değiştirmemesini umarak ona bakıyorum. "Hayır. Bu gece burada kalıyorum."

Hiçbir filtresi olmayan Ginger, "Vay canına, Addy Bug." der. Adalee'ye sarılıyor ve onu diğer odaya sürüklüyor. Ginger sanki bir karnavalda büyük ödülü kazanmış gibi .

"Tamam Joe, gidelim. Siz ikinize iyi eğlenceler."

Küçük bir baş sallama ile ayrılırlar. Zane ayrılır. Mac, Teksas'taki kız arkadaşından bir telefon alır. Ve Logan, dünyanın en odaklanmış sikicisi, oyun filmini açar.

Fark edilmeden üst kata çıktık. Telefonumu aşağıda unuttuğumu fark ediyorum ve oturma odasına girdiğimde Logan'ın elinde telefonum var.

"Hey, kız kardeşin bir sürü fotoğraf göndermiş," diyor telefonu bana fırlatırken.

"Teşekkürler."

Odama döndüğümde resimleri Adalee'ye gösteriyorum. Benden uzak durmaya çalışıyor ama ben yaklaşıp her bir aile üyesini ve tabii ki en tanınmış Kodiak'ları ve ailelerini gösteriyorum.

"Vay canına. Geniş bir aileniz var. Boğucu mu?"

Tatlı olarak aklımda tatlı bir ikram olsa da, dudaklarının bükülmesi ve göz kapaklarının hafifçe kırışması, yalnız olduğuna inanmama neden oluyor. Ama dürüstçe cevap veriyorum. "Olabilir. Ama birimiz yük taşıyorsa, yükü taşımaya yardım ederiz." Telefonu elinden alıp bir kenara koyuyorum. "Yükü desteklemek için mühendislikte ağırlığı dağıtmamızın öğretildiğini biliyor musun?"

Başını sallıyor.

"Benim ailem birbirleri için bunu yapar. Ben de senin için bunu yapabilirim. Senin için yapmak istediğim şey. Eğer bana izin verirsen."

Birkaç damla gözyaşı yanaklarından süzülerek kucağına düşüyor. Adalee'nin dudakları birbirine çarparak küçük patlama sesleri çıkarıyor. Çok seven büyük bir aileden geldiğim için, şu anda ihtiyacı olan şeyin konuşmak değil, kucaklanmak olduğunu biliyorum.

Önce kolumu beline dolayıp onu kendime çekiyorum ama gözyaşları daha hızlı akmaya başlıyor. Vücudumu hafifçe bükerek onu kaldırıyorum ve kucağıma oturtuyorum. Yüzünü omzumun eğimine yaslıyor.

Ellerim sırtında geziniyor, burada olduğuma ve asla gitmeyeceğime dair ona güven veriyor. Henüz anlamamış olabilir ama ben asla diyorum. Hiçbir şey beni bu kızı sevmekten alıkoyamaz. Her hıçkırıktaki onu daha sıkı sarıyorum ve çok geçmeden o da beni daha sıkı kucaklıyor.

Harper'ın anksiyetesiyle ilgili deneyimlerimi düşünürken, o beni kucaklamadan bırakana kadar konuşmuyorum. Gözyaşlarımın kalıntılarını siliyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Bu cinsel bir istek ya da arzu değil, bir rahatlama.

"Seni bu kadar üzen ne?"

Omuz silkiyor ve gözlerindeki belirsizliği görüyorum. Ona baskı yapmak yerine, gömleğimi başımın üzerine çekerek ayağa kalkıyorum. "Hadi yatağa girelim. Geç oldu ve ikimizin de sabahları erken kalkması gerekiyor."

Üzüntüsüne rağmen, karın kaslarımı incelerken yüzü aydınlanıyor. Eminim daha önce karın kasları olan bir sürü erkek görmüştür. O bir jimnastikçi ve o adamlar boy olarak daha küçük olsalar da kaslılar. Chaz aklıma geliyor. Chaz'le birlikte olmuş...ugh. Adalee'nin buna değmeyeceğini nasıl söyleyebilir? O dünyadaki her riske değer.

Bakışları benimkilerle buluştuğunda parmaklarımı bileklerine doluyorum ve ellerini tenime götürüyorum. Elleri yukarı doğru kayarak göğüs kaslarımın üzerinde durduğunda ağzından çok tatlı bir nefes çıkıyor. Sonra geri çekilirken elleri ön kollarıma çarparak düşüyor.

Şimdi onun çevik parmaklarının kot pantolonunun düğmesini iliklemesini izleme sırası bende. Bunlar dar kotlar, bu yüzden onları aşağı indiriyor. Sıkışıyorlar

ve kendini sabitlemek için bana uzandı. Onun yerine eğildim ve ayaklarını kot pantolondan çektim.

Vücuduyla ziyafet çekmekten başka bir şey istemememe rağmen, sezgilerim zihnini ve kalbini beslemem gerektiğini söylüyor. Ayağa kalkıp ellerimizi birbirine bağlarken parmaklarım baldırlarını ve uyluklarını sıyrıyor. Gri ve lacivert çizgili yorganın kenarını geri çekerek içeri girmesini işaret ediyorum.

İkimiz de yerleştiğimizde ve vücutlarımız birbirine dönük olduğunda, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıp gözlerine bakıyorum. Dudakları konuşuyormuş gibi hareket ediyor ama kelimeler çıkmıyor. "Yükünü taşımana yardım edeceğim; söz veriyorum" demeden önce bir dakika bekliyorum.

Eli yanağımda geziniyor. "Çok fazla şey var. Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"Şu andan başlayın. Sebep ben miyim? İsteyeceğim son şey seni üzmem ya da sinirlendirmek."

"Hayır, sen beklenmedik ve sevecensin. Annem ben on bir yaşındayken öldü." Saçlarına odaklanıyor, dalgalarla oynuyor. "Babam... benimle ya da benim için ne yapacağını bilemedi."

devam edeceğini umarak başını benimkine doğru çeviriyorum. Ebeveynlerimden ölseydi, ağabeylerimden ya da kız kardeşlerimden biri devreye girerdi. Adalee şakalaşma seanslarımızdan birinde bana tek çocuk olduğunu söylemişti, şimdi bunun sadece bir ön sevişme olduğuna inanıyorum.

"Benimle uğraşmak zorunda kalmamak için beni jimnastikte tuttu. Anneme benziyorum ve sanırım bana bakmak onu incitiyor, özellikle de ben büyüdükçe. Konuşmalarımız gereksiz, bu yüzden birbirimizi bir ebeveynin çocuğunu tanıması gerektiği gibi tanımıyoruz."

Bu beni neden itip durduğunu açıklıyor. İyi ve kötü günde onu destekleyecek erkeklere güvenmiyor. "Onunla konuşup nasıl hissettiğini anlatmayı denedin mi?"

"Pek sayılmaz." Ses tonundaki hüznü duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Sadece acıtıyor, biliyorsun."

Sorun şu ki bilmiyorum. Ebeveynlerimden birinin ölümü gibi bir şeyi hayal bile edemiyorum ve hayal etmek bile acı veriyor. Ve hakkında konuşmak

Ailemde hiç kimsenin sorunları sorun olmamıştır. Benim ailem engellerle yüzleşir. Onlar hakkında birlikte konuşuruz. Archer, kız arkadaşının ortada hiçbir neden yokken nişanı atıp başka bir adamla evlenmesinin acısını dindirmek için Xanax alıp içkiyle birleştirdiğinde, babam onunla yüzleşti. Küçüktüm ama ben çalışma odasında video oyunları oynarken mutfakta yaptıkları sessiz konuşmayı hatırlıyorum.

Archer kız kardeşimin düğününde karısını öptü ve onu hatırlamadı bile. Çok kötüydü. Babam ona kendini toparlayana kadar Triple A takımı Sarasota Sharks'ı devralmayacağını söyledi. Ama bu sadece lafta kalmadı; ailem haftada bir kez onunla ayakta yemek yiyordu. Her zaman beyzbol antrenmanımın olduğu bir geceyi seçerlerdi ve Harper da benimle birlikte gelirdi.

"Adalee, ona nasıl hissettiğini söylemelisin. Belki farkında değil ya da belki birinin ona daha iyi olabileceğini söylemesine ihtiyacı var. Daha iyi olmaya ihtiyacı var."

Yüzünü sade, gergin bir gülümseme süslüyor. "Biliyorum." Duraksıyor. "Bana sarılır mısın?"

"Tabii ki. Arkanı dön."

Yuvarlanıyor ve onu tekrar göğsüme çekiyorum. Başını çenemin altına sıkıştırmışken, yanağını öpmekten kendimi alamıyorum. "Ama kendini rahatlatmalısın. Belki bu gece değil ama ne olursa olsun, söz veriyorum, seni dinlemek için burada olacağım."

Beline sarıldığımda, "Teşekkür ederim" diye fısıldıyor.

Yirmi Yedinci Bölüm

Adalee

Hagan'la vakit geçirmek neredeyse imkansız çünkü programlarımız uyuşmuyor. Ben ağırlık odasına girdiğimde o çıkıyor. Onun antrenmanı varsa benim yok, ya da tam tersi. Bu yüzden o antrenmandayken koçla çalıştım, şimdilik çoğunlukla bar ve köpük havuzu çalışması.

Mühendislik dersimiz için Tanrı'ya şükredeceğimi hiç düşünmezdim ama onu uzun süre gördüğüm tek gün bu oldu. Her iki gün de beni aldı ve bizi şantiyeye götürdü ve sonra projemizin araştırma aşaması üzerinde çalışmak için bir geldi. Seçenekler bulduk ama şimdi derinlemesine bir araştırma yapmamız gerekiyor ve süper etkileyici olması için bunu teoriden gerçeğe dönüştürmek istiyoruz. Hagan'ın Kodiaks için çalışan mühendislerle erişimi var, bu yüzden onlara birkaç soru gönderdi.

Hagan bana geleceğimi -geleceğimizi- sorduğunda nutkum tutuldu. Her iyi mimar ya da mühendisin yapması gerektiği gibi o da çok önceden düşünüyor. Ama bir mühendislik öğrencisiyseniz yapacak çok şey var.

Mühendislik eğitimini tamamladıktan sonra, dört yıl boyunca çıraklık eğitimine benzer bir eğitimden geçmeniz gerekiyor. Ardından, iş gücünün gözünde gerçek bir *profesyonel* olmadan önce bir sınava girmeniz gerekir.

Hagan ve ben birkaç ders dışında üniversiteye birinci sınıf öğrencisi olarak geldik. Üniversitede üçüncü yılım olduğu için kendimi junior olarak görüyorum ama teknik olarak son sınıftayız.

Gitmek için döndüğünde suratımı asıyorum ve o da kapıya yaslanıp saçlarımı okşuyor. "Üzgünüm bebeğim. Keşke kalabilseydim ama cezamı çekmek zorundayım."

Hagan'ın takım yemeğinde temizlik yapması gerekiyor, koçun filme çekmesi gereken kamu hizmeti PSA'sı olduğu için bu görev kahvaltıdan alındı. Chaz olmasaydı Hagan hiç temizlik yapmayacaktı. Eminim Hagan'la alay ediyordu ama Hagan onun hakkında konuşmuyor. Bana telefonda "Sana sahibim ve önemli olan da bu." dedi.

"Temizlik görevinden sonra geri gelebilir misin?" Alt dudağımı dışarı çıkararak soruyorum. "Belki gece burada kalırsın?"

"Denerim. Yapacak çok işim var."

Sonra beni öpmek için yüzümü tutuyor. Çok uzun sürüyor, ateşimiz yükseliyor. Karnıma karşı ereksiyonunu hissedebiliyorum ve sürtünmeye ihtiyaç duyarak ona bastırıyorum. Daha önce bunların hiçbirine ihtiyaç duymamıştım. Şimdi bu duygular onun yakınında olduğum anda ortaya çıkıyor.

Ayrıldığımızda, açık avucuyla kapıya vurdu. "Lanet olsun. Keşke gitmek zorunda olmasaydım."

İki gazeteye gömüldü. Zihni de vücudu kadar şaşırtıcı. Ya da en azından benim gördüklerim. Bunu düşününce kıkırdıyorum. "Ne?" diye soruyor.

"Hiçbir şey."

"Anlat bana." Beni dürtmeye başladı. Üzerimde nefes alıyor. Benimle alay ediyor.

Dudağımı ısırarak, "Vücudunun ne kadar belirgin olduğunu düşünüyordum" diyorum. Ve işte tam o anda, külotumu eritecek kadar ukala bir sırtış fırlatıyor.

Başını hafifçe eğiyor, aramızdaki santimetreleri yok ederken şehvetli bir şarkıda dans ediyormuş gibi. "Vücudumu ne yapıyorsun?" Çakıllı sesi damarlarımda sıcak karıncalanmalara yol açıyor.

Cadalozu oynayarak, "Geri gel ve ." dedim.

"Dikkatli ol Adalee, içimdeki alevleri söndürmek için bir yangın söndürücüye ihtiyacın olabilir."

Gülerek ayağa fırladım ve bacaklarımı beline doladım. Dış cepheye çarpıyoruz. "Aynı yatakta yatmayalı beş gün oldu ve ben bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Ben de bebeğim. Bu belgeleri bu gece halledeceğim, böylece tüm hafta sonunu birlikte geçireceğiz. Tamam mı?"

"Tamam."

Üç öpücük daha ve gitti.

Benim olduğuna inanmak zor. Ama şaka yapmıyordum, onu özlüyorum; kollarının beni sarışını ve boynuma kondurduğu hayali öpücükleri. Gamzelerini ve kalın dalgalı saçlarını parmaklarıyla tarayışını özlüyorum.

Ginger Joe'dan eve geliyor çünkü o da takım yemeğinde. İkimiz de aynı anda mutluyuz, bu da arkadaşlığımızı daha da güçlendiriyor. Biz çok iyi arkadaşız ve bizim çocuklar da çok iyi arkadaş. İkisinin de bir sürü arkadaşı var ama Joe ve Logan'ın Hagan'ın en iyi arkadaşları olduğunu söyleyebilirim.

Joe bir partici ve her zaman anlatacak komik bir hikayesi var. Beyzbol takımıyla bağlantıları var ve şimdi oda arkadaşlarıyla çıkıyorlar. Hagan Chatham'la çıktığımı söylemeye bayılıyor.

Gece geç saatlerde yaptığımız aramalarda ve mesajlaşmalarda artık cinsel içerikli mesajlaşmalar yok. Sanırım ona aile hayatımdan daha fazla bahsetmem için bana alan tanıyor. Ama ben oraya gitmedim. Bunu düşündüğümde ya da hakkında konuştuğumda acı daha güçlü bir şekilde geri geliyor gibi görünüyor.

Ama artık en sevdiği rengin yeşil olduğunu biliyorum. sorduğumda, Kodiak sahasında saha görevlilerine yardım ederek büyüdüğünü söyledi. Güneşli bir günde çimlerin nasıl parladığını ve farklı yönlerde biçildiğinde nasıl desenler oluşturduğunu çok seviyor.

Kız kardeşi Harper ondan ayrılacağı için endişeli ve o da transfer olduğu için kendini suçlu hissediyor. Kız kardeşi ona gitmesini söylemiş ve aslında onu cesaretlendirmiştir ama bu onun kız kardeşine karşı duyduğu sorumluluk duygusunu ortadan kaldırmaz.

Şaşırdığım tek şey yatılı okula gitmiş olmasıydı. Bana söylediğinde yüzüm asıldı ve gözlerim büyüdü. Bu kadar yakın bir ailenin çocuklarını okula gönderdiğine inanamıyorum. Bana arabayla bir saat mesafede olduğunu ve sadece üç yıl gittiklerini söyledi. "Bebeğim, biz hiç yalnız kalmadık. Her hafta sonu ailemizden biri yanımızdaydı. Kesinlikle birçok partiyi mahvettiler," dedi kıkırdayarak.

Ginger Alexa'mızı açıyor ve biz ellerimizde kaşıkla dans ederken müzik çalıyor. Spice Girls'ün iki üyesiymişiz gibi şarkı söylüyoruz. Başı dönüp sandalyeye düşene kadar birbirimizin etrafında dönüyoruz. Kıkırdamalar durana kadar onun yanında yere uzanıyorum.

"Ging?"

"Öyle mi?"

İç çekiyorum. Ginger'a bakire olduğumu hiç söylemedim ama o bu sonuca kendi kendine varmış olabilir. "Hagan'la seks yapmak istiyorum."

"Elbette . Kimin yok ki? Ben hariç. Joe ve ben yüzde yüz ayrıcalıklıyız." Kıkırdıyor. "Bekle, yaz sonundan beri birbirinizin etrafında dans etmenize rağmen o kadar uzun süredir birlikte değilsiniz."

Derin bir nefes alarak gömleğimin yakasını tuttum ve içimdekileri dökmeye hazırlandım. "Hiç bir erkekle birlikte olmadım. Hagan'ın hiçbir fikri yok. Evinde bana oral seks yaptı ve ben ne yapacağımı bilemedim. Ellerimi nereye koyacağımı. Nereye bakacağımı?"

Mutfak zemininde yan döner ve "İlk olarak, sen ve Chaz hiç yapmadınız mı?" diye sorar.

Başımı salladım. "Onun deyimiyle *ikinci aşama şeyler* yaptık. Kutucukları işaretlemek istedi, aslında beni istemedi."

Dudaklarını kıvrıyor. "Evet, Chaz pisliğin teki. Bunu sana söylemiştim. Joe'yu bu kadar çok istemeseydim ve seninle birkaç maça gelmesini istemeseydim, ondan ayrılmanı sağlardım."

"Teşekkürler."

"Her neyse, Hagan *şehir merkezine* gittiğinde, eminim sezgiler devreye girmiştir, değil mi?" Cevap vermemi bekliyor. Cevap vermeyince devam etti. "Addy Bug, Hagan hakkında gördüğüm ve duyduğum her şey, senin kendini rahat hissettiğin yapacağı yönünde. O iyi bir adam ve onlardan çok fazla yok. Ona kendini neyin iyi hissettirdiğini söyle ve ikiniz de mutlu olun."

Eğiliyor ve kollarını dizlerinin etrafında dolaştırıyor. Kızıl düz saçları antrenmandan dolayı kabarmış. "Geceyi Joe'larda geçireceğim, böylece sen ve Hagan seks yapmak ya da sadece seks yapmak hakkında konuşmak için biraz yalnız kalabilirsiniz. Şimdi biraz yemek yapalım ki ikimiz de erkeklerimizi memnun etmek için enerji toplayabilelim."

Koluna bir şaplak attım. "Teşekkürler Ging. Joe'yla birbirinize aşık ve mutlu olmanıza çok sevindim. Umarım Hagan ve de o noktaya gelebiliriz çünkü daha önce hiç bu kadar cinsel duygular hissetmemiştim. İçimdeki yaramazlığı ortaya çıkarıyor."

"Yaramaz ve iyi bir kız olmak eğlenceli. Beklemedikleri bir şey yaptığınızda, hayal bile edemeyeceğiniz kadar uçuyorlar."

Biraz tavuk pişirip salatanın üzerine koyuyoruz ve ben de ızgara peynirli sandviç yapıyorum. Bir saat boyunca Friends'in tekrarlarını izliyoruz, sonra o duş alıp Joe ile birlikte beyzbol evine gidiyor.

Biraz göz kalemi ve maskara sürerek biraz süslenmeye karar veriyorum. Hagan gelirse diye saçlarımı düzleştiriyorum ve onu dudaklarıma çekmek için biraz şeftali rengi dudak parlaticısı sürüyorum. Tanrım, ona şimdiden aşık oldum. Duygularım onu ilk gördüğüm gece başladı. Ne yazık ki, aynı zamanda ACL'mi yırttığım geceydi.

Bu onun hatası değildi ama bursuma o kadar çok şey bağlıydı ki üzüldüm ve duygularımın yerini değiştirdim. Hakkını vermeliyim. Israrcı ve tanıdığım en sabırlı adam.

Ders kitabım açık, odamda tek başıma oturuyorum. Sayfadaki kelimelere odaklanmaya çalışıyorum ama aklım sürekli Hagan'a ve bir sonraki adımı nasıl atmak istediğime gidiyor. Kapı çaldığında yatağımdan fırlıyorum, şifonyerin aynasında yüzümü kontrol ediyorum ve parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. Sonra koridordan ön kapıya doğru uçuyorum. Heyecan vücudumun her köşesini dolduruyor. Bu gece o gece.

Kapıyı açtım. "Yaşasın, gelmişsin." "Hey tatlım, konuşmamız gerek."

Önümdeki adam beni aylarca görmedikten sonra sarılmaya yeltenmiyor. Alabama'da yaşayan babam kapıda duruyor. Kendimi *Lost in Space* filmindeki robot gibi hissediyorum. "Bu hiç mantıklı değil." Ayaklarım olduğu yerde kilitli, ona doğru bir hareket yapmak istemiyorum. İlk yılım dışında buraya hiç gelmemişti.

"Burada ne yapıyorsun? Hem de gecenin dokuzunda? Neden bana geleceğini söylemedin? Ya burada olmasaydım?" Babam bana doğru bir adım atıp, aile buluşmalarında iki kat büyük amcaya sarılır gibi sarılana kadar sorular dilimde yuvarlanmaya devam ediyor.

Tam o sırada arkasında bir kadın fark ettim. Güzel, sarışın ve kesinlikle babamdan daha genç.

Babam kaşlarını çattı. "Adalee, lütfen bizi içeri al. Burası çok soğuk."

Midem bulanırken kenara çekiliyorum. Önemli bir şey burada olmazdı. Babam yanımdan geçiyor ve sarışın kız içeri girerken bakışlarını yere dikeyyor. "Otursana baba ve...?"

"Adalee, bu benim karım Paula," diyor düz bir ses tonuyla.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Ne oldu? Elini uzatıyor ve ben şaşkınlıkla bakıyorum. Elini sıkarsam kırarım diye korkuyorum. Bunların hiçbiri onun suçu değil ama öfkeden deliye döndüm ve babama karşı yasaklama emrine ihtiyacım olabilir.

"*Karım* mı dedin?" Odak noktam tavana çıkıyor, yere iniyor ve gözlerim babaminkilerle buluşmadan önce tüm odayı tarıyor.

Nefes alıyor ve nefes verirken "Evet ama-" diyor.

"Evlendin ve beni düğününe davet etmedin mi? Çıktığınızı bana hiç söylemedin. Sanırım bu da annem hakkında hiç konuşmamanla aynı kapıya çıkıyor. Yaptığı şeyleri bana hiç anlatmadın. Beni ne kadar sevdiğini hiç hatırlatmadın. Son on yıldır bana nasıl davrandığını bilseydi senden kurtulduğunu söylerdi."

"Tatlım, her şey hızlı oldu ve sen ameliyat oldun..."

"Oh, hayır. Bana söylememenin suçunu, gitme zahmetine bile katlanmadığın ya da doktorla konuşmadığın ameliyatıma atma. Annem böyle bir insan olduğun için senden utanırdı. Bunu biliyorum. Ve Paula, iyi şanslar. Çünkü yılın babasıymış gibi ya da baba gibi davrandıysa yalan söylemiştir!" Tam o sırada ön kapının çalındığını duydum.

"Adalee, iyi misin?" Üst kattan Erika arıyor. Hagan onu eve getirdiğinden ve o da burada kaldığından beri harika bir komşu ve arkadaş oldu. Erika, Shannon'ın Chaz'le çıkarken onunla seks yaptığını bildiğini ve bu işe karışmak istemediğini itiraf etti.

Kapıya koşup dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım. "Babam bir anda ortaya . Evlendi."

Nefes nefese kalır ve elleri burnunun üzerinde uçuşur. "Özür dilerim. Eğer konuşmak istersen, bu gece evdeyim."

"Teşekkürler, içeri dönsem iyi olacak."

Erika başını eğerek merdivenlerden yukarı çıkmadan önce bana sarılıyor.

Sakinleşmek için o dakikalara ihtiyacım vardı ama hala çok kızgınım. Evet, çok kızgınım. Bunun mantıklı olup olmadığını bile bilmiyorum. İçimden gülmeye başlayana kadar bu kelimeyi yüzlerce kez söyledimİçeri girip hain babamla yüzleşiyorum.

Babam ellerini çırparak bana baktı. "Adalee, sana söylemediğim için üzgünüm ama anlık bir karar verdik." Dudaklarını birbirine sürtüyor ve devam etmeden önce dudaklarını ağzının içine sokuyor. "Florida'ya taşınıyorum. Haberi bizzat vermek istedim."

"Neden Florida?"

Babam rahatsız olmuş gibi vücut pozisyonunu değiştiriyor. Paula araya giriyor, "Çünkü ikizlerim var. Sekiz yaşındalar ve velayetlerini babalarıyla paylaşıyorum. Baban Florida'da aile olabileceğimiz bir banka şubesine transfer oluyor."

Neredeyse kendi dilimde boğuluyordum. Ama göz kapaklarım dökülmeye hazırken onu içime çekiyorum. "Tebrik ederim. Umarım senin çocuklarına da kendi davrandığından daha iyi davranır. Nasıl tanıştınız?"

"Bir bankacılık konferansında. Tatlım, özür dilerim." Sesinde pişmanlık var gibi ama bir yanımda bunun Paula için bir gösteri olduğunu düşünüyor.

"Çok az çok geç baba," diye boğuluyorum. "Şimdi ders çalışmam lazım, lütfen git."

Ben yerimde kilitli kalırken ikisi de ayağa kalkıyor. Önümde eğildi. "Umarım bir gün beni affedersin. Kaybolmuştum."

Babam, annemle birlikte geceleri beni yatırırken yaptığı gibi saçlarıma dokunuyor. O dokunuşu özlüyorum. Annemi ve eskiden olduğumuz aileyi özlüyorum.

"Belli ki yolunu bulmuşsun. Kızgınlığının Paula'yla bir ilgisi yok, hepsi sana yönelik. Şimdi lütfen git. Yeni adresini bana mesaj at. Acil bir durumda nerede olduğunu bilmek istiyorum. Bacağım düşerse bilmek isteyebilirsin."

Ona ihtiyacım yok. İhtiyacım yok.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Hagan

Neden Adalee gitmem gerektiğini bildiğinde hep motorumu çalıştırıyor? Sesinden damlıyor. *Geri gel de* . Takım yemeğini bitirir bitirmez ararım. Dudaklarımla tenini sıyırıp adımı haykırmasını sağladıktan sonra kağıtlarımı yazabilirim.

Cevap yok. Yine

cevap yok. Yine

cevap yok.

Nerede o? Doğruca onun evine giderken, arabadan atladığımda Rover'ım gıcırdayarak durdu. İçgüdülerim bana bir şeylerin ters gittiğini söylüyor. Duşta düşüp başını mı çarptı? Biri eve mi girdi? Koşuya çıktı ve telefonunu yanına almadı mı çünkü akşamın onunda bu boktan şey güvenli değildir.

Zili çalışıyorum, iki saniye bekliyorum ve kapıyı çalışıyorum, beş saniye sonra "Adalee. Adalee, aç kapıyı."

Erika merdivenlerden zıplayarak iniyor. "O

gitti." "Nereye gitti?"

"Bilmiyorum. Babası beklenmedik bir anda buraya geldi ve hararetli bir tartışmaya girdiler. Onu giderken gördüm, bir süre sonra da kapının çarptığını duydum ve kızın koştuğunu gördüm."

"Henüz koşmaması gerekiyordu. Siktir." Şapkamı çıkardım ve parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. "Ne tarafa gitti?"

Erika solunu işaret ediyor. "Teşekkürler." Koşup aracıma atlıyorum ve apartmanların bulunduğu sokaklardan geçiyorum. Beyzbol evinin önünden geçtim. Ginger ve Joe onu görmemişler. Aramaya çalıştılar ama hala cevap yok. Sonra onun bana gelebileceği geldi. Uzun süredir çıkmıyoruz ama bana annesinin öldüğünü ve babasının ebeveynlik konusunda ödül kazanamayacağını söyledi.

Kahretsin.

Evimin önüne geldiğimde, kollarını dizlerine dolamış, verandada oturuyordu. Arabadan yeterince hızlı inemedim. Geldiğimi görünce ayağa kalktı ve kollarıma koştu. "Siktir, bebeğim. Çok endişelendim. Seni yüzlerce kez aradım ama ne evde ne de beyzbol evindeydin. Ve neden içeri girmedin?"

Burnu omzuma dayanmış, gözyaşlarıyla gömleğimi ıslatıyor. "Kimse cevap vermedi."

"Oh, evet. Gittiler çünkü Cumartesi günü LSU ile deplasmanda maçları var. Bu akşam erkenden gideceklerini unutmuşum. , içeri girelim. Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacağım." Ortamı yumuşatmak için kaşlarımı peş peşe oynatıyorum.

İsteddiğiniz ya da rüyalarınızda gibi ukalaca bir cevap almak yerine, "Tamam, ev bize mi kaldı?" diyor. Sesindeki nefesli ton, seks yapmak istediğine dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

Badem şeklindeki gözleriyle bana bakarken kucaklaşmamızı kesiyoruz. Tek söyleyebildiğim "Evet," oluyor. Teninin tenime yapışmasını ve vücutlarımızın birbirine nasıl tepki verdiğini hissetmek istiyorum, ama bana bu gece ne olduğunu anlatana kadar değil. İlk kez birlikte olmamızın, bunu daha fazla bekleyemeyecek kadar çok istediği için olmasını istiyorum. Babasına kızgın olduğu için değil.

Anahtarlarımı ararken kapının kilidini açtım. "Sana bir kapı askısı lazım." Adalee bir şaka yapmaya çalışıyor, en azından şaka olduğunu umuyorum-erkeklerin kapı süsleri olmaz.

Beynim söyleyecek bir şey bulamıyor, bu yüzden elini tutuyorum ve onu da alarak kanepeye oturuyorum. Ona doğru aç yapıyorum. İçerideki hava yoğun ve boğucu, bana sıcak bir Ağustos günündeki antrenmanı hatırlatıyor. "Erika babanın uğradığını söyledi. Ne oldu?"

Burnunu çekiyor. "Bu konuda konuşmak istemiyorum." Yüzüme uzanıyor, açıkça beni öpmek istiyor. "Lütfen sadece benimle seks yap. Beni daha iyi hissettireceğini söylemiştin."

"Hayır, bebeğim. Sen bana güvenene kadar olmaz. Senin için burada olacağıma söz verdim. Ve seni yarına kadar becermek istesem de, bana söyleyene hiçbir şey yapmayacağız."

Gözleri büyür. Yüzü titrer ve dişleri üşüdüğünüzde ya da ağladığınızda çıkardığınız sesi çıkarır. Göz kapaklarının ardındaki seller açılıyor ve hıçkırıyor. Onu kendime çektim. Ne olduğunu bile anlamıyorum ama benim de gözlerim yaşlarla doluyor. Lanet olsun. Kızım acı çektiğinde ben de acı çekiyorum.

Bildiğim her şeyi yapıyorum. Kardeşlerimin yaptığını gördüğüm şeyi. Onu nazıkçe sallamak, sıkıca tutmak ve saçlarını okşamak. Bu yürek parçalayıcı. Hıçkırıkları yavaşlayıp normal nefes alma düzenine döndüğünde, "Neden buraya geldi?" diye fısıldıyorum.

Omzuma uzanırken gözyaşlarını içine çekiyor. "O... o... yeniden evlendi ve bu gece gelene kadar bana söylemeye zahmet etmedi."

Siktiğimin piçi.

"Çok özür dilerim." Ona daha sıkı sarıldım. Babasında zerre insanlık namusu yok mu? Kederle dolu olmak ve dünyadan elini eteğini çekmek başka bir şey ama kasten evlenip kızına söylememek aşağılık bir hareket.

Ellerini gözyaşları için cam sileceği olarak kullanarak sarılmaktan vazgeçiyor. "Üniversitedeyken tek bir jimnastik yarışmasına bile gelmedi, annem öldüğünden beri de sadece birkaç kez geldi. Tek istediğim beni eskiden olduğu gibi sevmesiydi."

"Oh, bebeğim." Ellerinden öperim.

"Çıkmamız, eğlenmemiz gerekiyordu ama ben tüm sorunlarımı senin üzerine yıkıyorum."

"Ben seninim ve değerini anlamana yardım etmek istiyorum." Neredeyse ona üzülmesine değmeyeceğini söyleyecektim... ama bu onun babası. Bu bana çok yabancı. Ailem bana her gün mesaj atar. Sarah Jane ve Reggie haftada en az bir kez ulaşıyor. Archer birkaç günde bir arıyor ve Harper bana günde yaklaşık yirmi kez mesaj atıyor.

Görünüşe göre Adalee kendi kendini yetiştirmiş ve çok iyi bir iş çıkarmış. Küfür etmiyor, içki içmiyor. Çok zeki ve üniversitede *birinci lig* atleti.

Kucağıma tırmanıyor. "Paula'yla birlikte Florida'ya taşınıyor. Sekiz yaşında ikizleri var. Onlara gerçek bir baba olacak. Onu affetmemi istiyor ama nasıl affedebilirim?"

Aile hayatıyla ilgili o kadar çok şeyi içinde ki, bunun onun üzerindeki etkisini yeni yeni görüyorum. Ama bu erkeklere olan güvensizliğini açıklıyor. Parmaklarım sırtında daireler çiziyor. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Benim bir üvey kız kardeşim ve üvey erkek kardeşim var. Tıpkı sen ve Harper gibiler."

Ağlıyor ve başını tekrar boynuma gömüyor. "Bunu birlikte atlatacağız. Kızgın olduğun için kendini kötü hissetme. Üzgün ve incinmiş olman normal."

"Babam birinci sınıf oryantasyonundan beri buraya gelmemişti. Ameliyatım için gelme ihtiyacı hissetmemişti ama o kadar mutlulukla doluydu ki şimdi tam zamanı olduğunu düşündü." Sesi alaycılıkla dolup taşıyor. "Düzelteyim, kendini suçlu hissettiği için geldi."

Şu anda duygularını açığa vurmasını istiyorum. Onu dışarıdan yargılamamaya çalışıyorum, yine de geldiğinde evde olmadığım için memnun olmalı.

Ameliyatından bahsettiğinden beri, üzerimde oturuş şeklinin tüm baskıyı bükülmüş dizine yaptığını fark ediyorum. Bacağını açabilmek için kalçamı kaldırdığımda direniyor. "Hiçbir yere gitmiyorum, sadece bacağını düzeltmeni istiyorum."

Tekrar kokluyor ve benimle birlikte yükseliyor, ama düz bir tekme atmak yerine sırtıma dolanıyor. Ağırlığı değişiyor ve kasıklarımın üzerine çöküyor.

"Seni nasıl kötü adamlardan biri sandım?" diye soruyor benimle burun buruna gelirken. "Sen tanıdığım en iyi insansın." Kraliyet mavisi Stallions şapkamı yere fırlattı.

Lanet olsun, bunu ondan duymak iyi hissettiriyor. Yüzlerimiz soldan sağa hareket ediyor ve bu onun gözyaşlarını kurutmaya yarıyor. Ama sonra kalçalarını oynatmaya başlıyor. Kendini daha iyi hissettiği sürece sorun yok. Öpüşebiliyoruz. Sonra başı benimkine düşüyor ve beni öpücük yağmuruna tutuyor.

Adalee beni hep şaşırtır. Arkasına yaslanıyor ve çıkarıp yere atıyor.

Sıcak pembe dantelli sütyen göğüslerini gizli tutuyor. Göğüsleri dışında her şeyi gördüğüme inanamıyorum. "Bu şerefe nail olmak ister misin?" diye mırıldanıyor.

"Siktir, Adalee. Sen savunmasızken bunu yapmak istemiyorum. İstiyorum ama pişman olabileceğin bir zamanda değil."

Bu kez kalçasını döndürerek göğüslerini yüzüme bastırıyor. "Bunu uzun zamandır istiyordum. Ginger'a sor, ona seni istediğimi söyledim."

"Emin misin?"

Göğsünün inip kalkmasını izlerken, bunu istediğine hiç şüphe yok. "Her şeyi planlamıştım. Sadece benim dairemde olacağımızı düşünmüştüm. Neden bu sutyeni *giydiğimi* sanıyorsun?"

Ağzından küçük bir kıkırdama süzülüyor. Ama bunların hiçbiri komik değil. Onun için çok açım, korkuyorum. Kasıklarımda yükselen sıcaklığını hissedebileceğim şekilde manevra yapmaya devam ediyor. Aramıza giriyorum ve yoga pantolonu sıırıslıkla oluyor. Siyah pürüzsüz malzemeye daireler çiziyorum. Başı geriye düşerken nefes almakta zorlanıyor.

Kontrolümü kaybetmemek için çabalarken sesim binlerce dalga boyuna ayrılıyor. "Çıkar şunu."

"Pantolonum mu?"

". olmak için bir dakika daha bekleyemem," diyorum kuşkusuz talepkâr bir tonda. Aylardır bana yaptığı işkenceden dolayı bastırılmış bir hayal kırıklığı. Biliyordum. Kahretsin, onun özel olduğunu biliyordum. Ayağa kalktı ve önümde soyundu. Sütyenini açmaya başladığında onu durdurdum. "Bekle, bunu yapmak istiyorum."

"Ayağa kalk, transfer."

Onun agresifliği yüzünden yükümü boşaltabilirim. Benimle rahat hissetmesini seviyorum ve bana söyleneni yapıyorum. Eşofmanımı aşağı doğru itiyor. "Gri eşofman giyen erkeklerin nesi var?" Dudaklarını yalıyor ve avucunu dar boxer'ındaki şişkinliğe sürüyor. "Bunları seviyorum."

"Ben tamamen performansla ilgiliyim."

Gözleri parlayarak, "Bunu göreceğiz" diye cevap veriyor.

Boynumda toplanana kadar ellerini gömleğimin altında gezdiriyor. Geri kalanını . Sütyeni hariç çıtırılçılak oturma odanın ortasındayız. Ön kapının kilitli olduğundan emin olmak için başımı , sonra onu belinden tutup kaldırıyorum ve bizi kanepeye geri indirirken bacaklarını bana doluyor.

Parmaklarım sırtında gezinerek pembe penis teaser'ının tokasını buluyor. Toka büyük eller için küçük ama ben sıkıkça patlıyor ve aramıza düşüyor. Ellerim yanlarında aşağı yukarı dolaşıyor. Her yeri kaslı ama yine de bir kadının kadar kadınsı. Göğüsleri yüzüme gelsin diye onu geriye doğru itiyorum. Küçükler ama vücuduna ve ağızma mükemmel uyuyorlar. Pembe tomurcuklarını ısırdım. Ona bir göz attım ve göğüslerini emmemi izliyordu. "Çok ateşli, beni izliyorsun."

Üç esnek bölgesi vardır; dudakları, göğüsleri ve vajinası. Geri kalanı ipeksi bir deriyle kaplı saf kaslardan oluşuyor.

"Hagan?" Nefes nefese geliyor.

Suyuyla ıslanmış aletimin üzerinde kayıyor. Yetişkin gibi. Tanrım, çok seksi. "Kahretsin, seni çok istiyorum."

"Şimdi, şimdi yapabilir miyiz?" diye soruyor ya da daha çok talep ediyor.

Ağızımı göğsünden çekip yerine bir elimi koyuyorum. Pürüzsüz tümseği sıkı küçük tepe ile ovuyorum. Daha fazlasını istemek için kıvranıyor ama kendimi yumruklamamı ve birkaç vuruş yapmamı izliyor.

"Bana birden fazla şans ver." dediğinde onu içeri itmeye hazırlanıyordum.

"Bebeğim, şansın sonsuz."

Öne eğilip beni öperken ağızımın içine mırıldanıyor: "Güzel. Çünkü bana sahip olmasını istediğim tek kişi sensin."

Beynim çırpılmış yumurta gibi. Yanlış duymuş olmalıyım. Belki *de bugünden itibaren demek istemiştir*.

Kontrolü ele aldı çünkü bilinçli düşünceyi kaybettim. Eli benimkinin üzerinde ve kendini üzerime kaldırıp indiriyor ama sadece birazımı. O kadar sıkı ki kafası bile tam girmiyor.

"Hagan, geçen gece sana bir şey söyleyeceğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet." Yapıyorum ama tek düşünebildiğim onun içine tamamen girmek. Hareket ediyor ve bir iki santim içeri giriyoruz. Tenimiz buluşana kadar biraz daha hareket ediyor.

Arzu gözlerinde birikiyor ve "Bana yardım et" diye yalvaran sesini duyduğumda neredeyse boşalıyordum.

Sanırım hiç üstte olmamış. Ya da belki de hiç seks yapmamış. Kalçalarını sıkarak onu yukarı ve aşağı kaldırmaya yardım ediyorum. Mırıldanıyorum, "Çok sıkısın. Daha önce yaptığın gibi yuvarlanmaya devam et. Vücudun alışacaktır."

Bir kez ritim tutturduğumuzda, iyi yağlanmış bir makine gibi kusursuzca hareket ediyoruz. Alt dudağını yakalıyorum ve dişlerimle çekiştiriyorum. Alnı kırışırken sıkı duvarları kenetleniyor ve kısa, düzensiz nefesler alıyor. Sıcak ipeksi kaslarının beni sıktığını hissetmek omurgamda acı verici bir haz uyandırıyor.

Hayır, henüz gelemem. Hiç bu kadar erken gelmemiştim. Başka bir şey düşün. Ne düşünebilirim ki? Kahretsin. Aklımdaki tek şey o.

"Hagan. Lütfen, ben... Ne yapacağımı bilmiyorum."

Zar zor konuşabiliyorum ve konuştuğumda da sesim kısık ve normalden bir oktav daha düşük çıkıyor. "Çok güzelsin bebeğim. Dayanamıyorum."

Daha hızlı ve daha hızlı hareket ediyor ve karnı etrafımda sıkılıyor. "Özür dilerim... Ben... Ben bunu hiç yapmadım."

Hareketlerini yavaşça kaynamaya bırakıyorum. Hâlâ hareket ediyoruz ama az önce söylediklerini sindirmeye çalışıyorum. Gözlerindeki yoğunluk sanki biri üzerime benzin döküp kibrit çakmış gibi yakıyor.

"Hagan. Hagan, daha hızlı gitmem gerek."

"Bana bir dakika verin." İtiraf etmeliyim ki şok oldum. Nadir bulunan biri olduğunu biliyordum ama onaylanmaya ihtiyacım vardı. Elim belindeki eğimi sıkıyor. "Adalee, sen... bir...bir...."

Göz kapaklarını kapatıyor ve açtığında vücudu titriyor. "Evet. Ben bakireyim."

İtiraf ki, şok oldum. Üniversitede hiç bakire kaldığını bilmiyordum. Kız arkadaşımı sıkıca kavradım. Aşkın ne olduğunu bildiğimi sanırdım ama böylesi yoktu. Yoğunluk. Acı. Adalee ile farklı.

Gözlerim duygularla doluyor. Yemin ederim gözyaşlarım akmasa iyi olur. Korkak olduğumu düşünecek.

Ben onun sırlarına ve arzularına açılan pencerelerden bakarken sabit bir ritim tutturuyoruz.

"Sadece bana çocuk eldivenleriyle davranmanı istemedim." Sonra da "Kızdın mı?" diye sordu.

Başımı sallıyorum. İçimdeki her şey Tarzan gibi dövmek istiyor, Jane'im. "Hayır, beni seçtiğin için onur duydum."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Adalee

"SEÇTİK. Sadece bana zarar vermeyeceğine güvenmem biraz zaman aldı," diye itiraf ediyorum.

Hagan'ın karamel gözleri parlıyor ve ciddileşirken yüzündeki sırıtma kayboluyor. "Asla. Ben sadık bir sikiciyim. Güven bana, Adalee. Her şeyimle varım."

Beni tutkuyla öperken, bedenlerimizi bir kürek makinesi gibi hareket ettirirken içimdeki sıcak lavlar açığa çıkıyor. Sonra beni yukarı ve aşağı kaldırıp vücutlarımızı birbirine çarparak değiştiriyor. Ağzı her zaman bir parçama bağlı kalıyor. Göğsüm yüzüne değiyor ve yer kalmıyor. Daha önce hiç bulunmadığım bir yere tırmanıyorum. Kendime pek çok orgazm yaşatmışım ama onlar maytaptı, bunlarsa o kadar büyük ve parlak havai fişekler ki kör edici.

Bana karşı pompalarken ellerinin gücü beni yerimde tutuyor. Uyarılmışlığım onu ve bacaklarını kaplarken omzuna düşüyorum. Ama işi bitmemişti. Göğsümü sıkıyor ve göğsünün derinliklerinden içgüdüsel bir homurtu yükseliyor. Beni şaftından kaldırıyor ve karnının her yerine boşalırken kendini yumruklamaya devam ediyor.

Parlayan sert gövdesi karşısında büyülenmiş bir halde, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey" diyorum. Ellerimi üzerinde gezdiriyorum ve parmak boyası gibi göğsüne sürüyorum. "Benim olduğuna inanamıyorum."

Elleri tenimi okşuyor. Bekaretimi kaybetmemi kabullenmemi sağlarken her yerimdeler. "İnan ama ilk bir yatakta ve romantik olmalıydı." Gözleri aşağıya doğru fırlıyor.

Parmaklarımı saçlarında gezdirmek istiyorum ama artık üzerlerinde yapış yapış döl var. Onun yerine çenesini yukarı kaldırıyorum. "Hayır, ilk seferim beni önemseyen biriyle oldu. Planlı değildi, bu da sinirlerime yardımcı oldu. Bir anda oldu ve çok güzeldi. Ayrıca, bana ikinci bir şans vereceğini söylemiştin."

Ayağa kalkıyor, beni taşıyor ama sonra omzunun üzerinden atıp şaplak atıyor. "Sert kışını seviyorum. Çok seksi. Sanırım duş almamız gerek."

Ortalığı karıştırdın."

Yüzünü göremiyorum ama gamzeler ve dolgun kalça yanaklarıyla bana gülümsüyor. "Ben, sen..."

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyor, beni omzuna atılmış bir havlu gibi tutuyor. Ağır değilim ama yüz beş kilo kasım var. Karnımın omzuna çarpması kıkırdamama neden oluyor.

Odasına vardığımızda banyonun kapısını açıyor, içeri giriyor ve suyu açıyor. Aynada dizlerine kadar sarkan uzun kahverengi saçlarıma bakıyorum. Ama daha ilgi çekici olan omuzlarının, sırtının ve poposunun hatları. Spor yapmak gibi bir takıntısı yok ama vücudu canlı bir heykel gibi.

Hagan cam duş kapısını açarken beni göğsünün sert düzlemlerinden aşağı kaydırıyor. Buraya daha önce de gelmiştim ama yalnızdım. Birden kendimi bilinçli hissettim. Sanki bunu sezmiş gibi beni bir kez daha kendine çekiyor. Su sırtına sertçe çarparak beni koruyor.

Berrak küreler kalın saçlarının arasında duruyor ve ben bu adamın istediği kişi olduğuma inanamıyorum. Göğüs konusunda oldukça düzüm. Cinsellik konusunda sıfır tecrübem var, bu yüzden aklını başından almayacağım.

"Yapma," diye homurdanırken başını soldan sağa zar zor hareket ettiriyor.

Yarı saydam altın kahverengi gözlerine bakarken yutkunuyorum. "Ne?"

"İstediğim her şey olduğunu sanma." "Çünkü sen tam olarak busun, her şeysin."

Uzanıyor, eli yumuşakça yanağıma değiyor. Sıcaklığı tenime yayılıyor ve beklentiyle ürperiyorum. Gözlerimin derinliklerine bakıyor ve bakışlarında gerçeği görüyorum.

Tüm enerjisini ağzıma verirken omurgamda bir beklenti oluşuyor. Yumuşak ama aç. Ona doğru yürüyorum ve geri adım atmasını sağlıyorum, böylece duş üzerimize yağıyor. Küçük küreler gıcırdayarak akıntılara dönüşüyor ve vücutlarımızdan aşağıya doğru iz bırakıyor.

Bu hayal ettiğim her şeyin ötesinde. Elbette, bu konuda bir okumuştum ama Ginger bana Joe ile birlikte duş aldıklarını ve hiç de öyle görüldüğü gibi olmadığını söyledi. Doğru açıyı bulamadıklarını ve yeterince kaygan olmadığını söyledi. Su sert kalmasını engellemiş.

Belki de sadece öpüşeceğiz. Tanrım, lütfen bana ne yapacağımı söyle.

Hayır. Tanrı'dan seks yapmana yardım etmesini istemenin doğru bir tarafı yok. Sertlikten bahsetmişken, boyu karnıma doğru fırlıyor.

Uyarılma içimi yalayıp geçiyor. Bu kadar yakın bir zamanda bir orgazm daha yaşamak mümkün mü? Gözlerimi kapatıyorum, pişmiş kurabiye kokusu alıyorum. "İşte," diyor elime düş jeli fişkırtırken, sonra birazını kendi elinin içinde döndürüyor. Elimi ipek gibi pürüzsüz şaftının üzerine koyduğunda ve elimi eliyle çevrelediğinde, kavramanın sıklığına yardımcı oluyor.

Çok samimiydi ve Chaz'e dokunmuş olmama rağmen hiçbir şey olmadı. Bana öğretmekle ilgilenmiyordu. Eğer hemen olmazsa, bir bahane uydururdu. Hep onun hatası olduğunu düşündüm ama şimdi benim hatam olduğunu anlıyorum. İlgilenmiyordum ve ona kendini iyi hissettirmek istemiyordum. Bu bir zorunluluk gibi geliyordu.

Islak saç tellerini yüzümden çekip başımı göğsüne yatırırken, "Ellerinin beni sarışını seviyorum," diye fısıldıyor.

Hagan'la geçirdiğim her an değerli. Bilgisiz olmama rağmen bana güven veriyor. Bu onu memnun etmek istememe neden oluyor, bu yüzden diğer elimi gövdesinin çukurlarında ve çıkıntılarında gezdiriyorum. Ona tapındığımı hissetmesini istiyorum, bu yüzden dizlerimin üzerine çöküyorum. Ama Hagan beni durduruyor. "Hayır, duşta olmaz. Dizlerin için iyi değil."

Beni düşündüğü için kalbimdeki ipleri sıkıyor. "Ama..."

"Hayır," diyor ben onu okşamaya devam ederken bir eliyle beni tekrar yukarı kaldırırken. "Adalee, beni ağzına aldığında bu hiç kolay olmayacak. O tatlı şeftali dudaklarına pompalayacağım ve boğazının arkasına dokunacağım. Dizlerini dışarı çıkaramayacağın bir yerde yatağın kenarına oturacaksın. Sonra göğsüne boşalacağım."

İğrenç sözleri tenimi kaplarken orgazm oldum. Hagan erkeklik yayıyor. Mükemmel şekilde tanımlanmış kaslara sahip kahverengi göğsü tereyağı gibi pürüzsüz. Ben muhtemelen boğulmuş bir fare gibi görünürken o nasıl erkeklerin Adonis'i gibi görünebilir? Yine de beni dünyanın en güzel kızı olduğuma inandırıyor.

Ben onu düşünürken, eli aşağı süzülüyor, kalçalarımın üzerinde kayıyor. Parmağını soktuğunda, açısı bilmediğim bir noktaya çarpıyor.

var. Tüm düşüncelerim istemek ve memnun etmek üzerine kurulu. "Bana verdiğin şeyi ben de sana vermek istiyorum," diye yalvarıyorum.

"ylesin. Bu doruğa birlikte ulaşacağız."

Nefes nefese kaldım ve kolum yoruldu. Bu şimdiye kadar başarıyla yaptığım bir egzersiz değil. El değiştirmem gerekiyor ama beni bilmediğim bir yere nasıl uğurduğu dikkatimi dağıtıyor. Ama sonunda kolumu onun sırtına doluyorum ve sol elimle devralıyorum. Tabii ki bu elim o kadar koordineli değil, bu yüzden ritmimi yakalayana kadar bana rehberlik ediyor.

Onu duvara yaslıyorum, böylece su sırtıma ęarpıyor. Ahududu dudaklarını ayırarak ęenesini yukarı kaldırıyor. Kendini ęalıřıyor. ęenesindeki ve vücudunun üst kısmındaki kaslar esniyor ve i duvarlarım geriliyor. Her şey patlamaya hazır. Tam bir eşzamanlılık içindeyiz. Neredeyse acı verici, tıpkı büyükannemin düdüklü tencereyi kullandığı ve bir gün tepesi patlayana kadar tıkırdayıp sebze ęorbasını mutfağa saçtığı zamanki gibi.

Ve işte o zaman kr edici ışık parlamaları duyularımı ele geçiriyor-şekerli kurabiyelerin hafif kokusu hariç. Göğsünün derinliklerinden özgürleştirici bir homurtu yükseliyor. Sonra vücudu gevşiyor, kolları sırtımın alt kısmından yukarı çıkıp bizi birbirimize kenetliyor. O fıstık ezmesi, ben de jöle. Yapışkan ve tatlı.

Tekrar düzenli nefes almaya başladığımızda, düşün akıntısına doğru dans ediyoruz. Hagan'ın ağzına bakarken dudaklarında adımı okuyorum ama ses yok. Belki de cinsel hezeyan içindeyim. Sonra şöyle diyor: "Birlikte gerçekten çok iyiyiz."

Sayıklamıyorum, cennetteyim.

şampuanın fışkırma sesi bakışlarımı onun sulu, ıslak dudaklarından ayırıyor. Bana dolgun bir öpücük vermek için eğiliyor ve yanağıma bir ahududu üflüyor.

"Nasıl oluyor da bir dakika önce seks uzmanı, bir dakika sonra şekerli dükkanındaki küçük bir ocuk oluyorsun?"

"Sevimli komşu çocuğu rutinimin bir parçası," diye kıkırdıyor.

"Yani konuştuğunda bu çekici mi oluyor?" Sırıtarak soruyorum.

Kafa derime masaj yapıyor, sonra saçlarımı uzatıyor ve uçlarını yıkıyor. Tüm bu süre boyunca kollarım onun belinde, cinsel coşkunun tadını çıkartıyorum. "Sen

artık beni kandıramazsın, Adalee. Edepsiz konuşmalar seni tahrik , değil mi?"

Öyle... itiraf etmek istediğimden daha fazla. Ama naz yapıyorum. "*O kadar* da kirli değildi."

Saçlarımı durularken alay ediyor, sonra kulağıma en kirli konuşmasını fısıldıyor - kesinlikle halkın tüketimi için tasarlanmamış. Tırnağımın derisine battığını ve vücudumun sıkıştığını hissettiğinde gülüyor.

"Tamam, tamam. Anlaşıldı. Hoşuma gitti ve yapmak için sabırsızlanıyorum." Beni gecenin en derin gamzeleriyle ödüllendiriyor.

Saçlarımı topluyor ve başımın üstüne koyuyor. "Çok güzel bir yaşlı kadın olacaksın."

Neden bununla savaştım?

Otuzuncu Bölüm

Hagan

YATAĞA YATTI, Adalee ağırlık kaldırmak için kullandığım tanklarımdan birini giydi. Vücudunu içime çekerken boynuna öpücükler yağıdırıyorum. Sonra en tatlı mırıltıyı çıkarıyor. Julia artık önemsiz görünüyor. Önemsiz değil, ama daha derin biri için bir basamak. Yatağımda yatan esmeri ilk gördüğümde, partide dolaşmasını izlerken bir kıvılcım vardı. Birbirimizi gördük ve o bile benim onun beynine girdiğim gibi onun beynine girdiğimi inkâr edemezdi, özellikle de beni düşünerek ACL'sini yırttığı için.

Ben saçlarını okşarken uykuya dalıyor. Uyumak üzereyken, yazmam gereken iki ödev olduğunu hatırlıyorum. Pazartesi günü teslim edilmeleri gerekiyor. Summa cum laude ile mezun olma hedefimle, kız arkadaşımın sıcaklığını bırakarak yataktan sıvışıyorum.

Yorgun bir halde, uyuyan güzeli rahatsız etmemek için sırt çantamı aşağıya sürüklüyorum. Beni uyandırması için sıcak bir çay yapıyorum ve bir yandan da başka bir dersten aldığım mühendislik notlarını okuyorum. Birinci ligde beyzbol oynarken çift anadal yapmak, üniversite sporcusu olmanın gerektirdiği zaman göz önüne alındığında özellikle zorlayıcı olabiliyor.

Zaman kısıtlamaları, makalelerim için araştırma yapmanın yaratıcı yollarını bulmamı sağlıyor. Akşam yemeği sırasında, öğreneceğim konuları araştırıyorum, telefonumda yer imlerine ekliyorum. Koşarken ya da antrenman yaparken kulaklıkları takıyorum ve okumak yerine bilgileri dinliyorum. Okumak yerine dinlemeye alışmak zaman aldı çünkü bu farklı bir beceri seti. Babamın oyuncularından biri bu tavsiyeyi verdi çünkü o da birinci lige çıkmadan önce kolejde oynamıştı. Şu anki MVP olduğunu söylemiş miydim?

Neyse ki bunun için araştırmamı çoktan yaptım ve taslağım hazır. Tek yapmam gereken kelimelerime dökmek. Dönemin bitmesine sadece altı hafta kaldı. Bu gece bunlardan en az birini bitirebilirim. diğerini pazar günü yapabilirim. Adalee'nin hayatımda olmasını seviyorum, o yüzden bir yolunu bulacağım.

Onun yanına yattığımda saat sabahın dördü. Yorganı kaldırdığımda ve serin hava çıplak bacaklarına çarptığında titriyor. Yılın o zamanı.

Hava ya da ısı ihtiyacı arasında gidip geliyorum. Biraz daha yaklaşıyorum ve bir de bakıyorum ki, ıtalı panjurların arasından parlayan ışıkla boş bir yatağı uyanan ben oluyorum.

Bugün cuma ve iş yerinde dersimiz var. En azından onu almam gerekmiyor.

Onun burada benimle olmasına bayılıyorum ve en sevdiğim yemeğın kokusunu evin içinde duymak da işın tuzu biberi oluyor. Pastırma her şeyi güzelleştirir ama yazı Tackett'la geçirdiğimden beri ayda bir ya da daha fazla pastırma yiyorum. Kanepede, ve gazetemde iyi yaptığım bir iş için bir ödölü hak ediyorum.

Gömlek giyme zahmetine girmeden ekose salon pantolonumu çekip merdivenlerden dörtnala iniyorum. İzlerimde durdum. numaramın yazılı olduğı antrenman tişörtümü giymiş. Büyük blok harflerle yazılmış 13 numara sırtını kaplıyor. Ama etek ucu kışının kıvrımlarının hemen altında kalıyor. Lanet olsun.

"Kendini evinde gibi hissediyorsun, ha?" Kollarım yılan gibi beline dolanıyor. Boynunu öpebilmek için saçlarını omzundan çekiyorum.

"Şey, iştahım açıldı. Dün gece bütün işi benim yaptığının farkında mısın?"

"Sana rehberlik ettim. Seni rayların üzerinde tuttum. O kadar hızlı gitmek istiyordun ki yoldan çıkmış olabilirdin." Sustu ve ben de onu . "İyi misin? Bizim hakkımızda?"

Bana dönmeden önce durdu ve iffetli bir öpücük verdi. "Evet. Yaptığım şeyden memnunum."

Kıkırdıyorum. "Ben de."

Alnı kırışıyor ve gözleri kırışıyor. "Haklıydın. Babama nasıl hissettiğimi söylemem gerekiyordu ve söyledim."

"Oh."

"Seni boynuzlu köpek. Bizden bahsetmiyordum."

Kim horndog diyor? Muhtemelen büyük teyzesi Gertie.

Adalee-izmler.

Biliyormuş gibi yapıyorum. Bulaşık yıkayacak vaktimiz olmadığı için kağıt tabak getirdim. Ona ödevlerimden birini bitirdiğimi söyledim. "Ah, unutmuşum. Senin

İki. Ne zaman ?"

"Sen baygındın, ben de uyanırken seni ve... bizi düşündüğüm için... Bu hafta sonu birlikte daha fazla zaman geçirebilmek için bunlardan birini tamamlamak istedim." Bir iltifat aldığında gözleri kırışıyor. "Ama bu sabah dersimiz var, o yüzden ben sürerim."

Yemeğimizi bitirdikten sonra giyinmek için yatak odama dönüyoruz. Yoga pantolonunu yukarı çekiyor ve omuzlarında adımın yazılı olduğu formamı giyiyor. Chatham. Adalee Chatham. Kulağa hoş geliyor.

"Bunu sınıfta giyebilir miyim? Yani, Ginger bazen Joe'nunkini giyiyor."

Ne oldu? Neden bu kız için taşaklarımı yırtıyorum? Benim kızım. Dün gece ona kelimeleri kullanmadan söyledim. Ama sonsuza kadar ve ihtiyacım olan her şey gibi kelimeler kullandım.

Julia benim formamı ya da antrenman tişörtlerimi hiç giymedi. Bir tişört aldı ve ona tam uysun diye ismimi üzerine ısı ile bastırdı. Ama bu farklı, bu benim giydiğim forma. "Biliyorsun, eğer benim formamı giyersen, ömür boyu benimsin demektir. Bu yazılı olmayan bir kuraldır."

Sırtışı duraksıyor ve kayboluyor. "Hayat uzun bir süre. Hiç kimse beni sonsuza dek sevmedi."

Ve ölüm bizi ayırana kadar Adalee'yi seveceğime dair kendime söz veriyorum.

Bölüm Otuz Bir

Adalee

PROJEMİZ SORUNSUZ İLERLİYOR. GörünüŖe göre Hagan ve ben mükemmel iş ortaklarıyız. Onun güçlü yönleri benim zayıf yönlerim, ya da tam tersi. Profesör ve proje koordinatörü bizden liderlik rolü üstlenmemizi istedi. Öğrenciler ve şirketin yetkili kişisi arasındaki irtibatı biz sağlayacağız. Tek yapmamız gereken, öğrencilerin sorduğu soruların bir listesini tutmak ve bunları makine, elektrik veya yapı mühendisliği gibi kategorilere göre bir elektronik tabloya koymak, böylece şirket bunları kolayca doğru kişiye yönlendirebilir.

Ödevimizden beş ekstra puan alacağız. Ve Hagan'ın hedeflerine bakılırsa, bu üniversite kariyerinin en önemli beş puanı olabilir. Bu, 3.8 ya da 4.0 arasındaki fark anlamına gelebilir. Notları için deli oluyor. Seks yaptıktan ve duş aldıktan sonra gidip ödev *yazdığına* inanamıyorum. Pazartesiye kadar süresi olmamasına rağmen ödevini profesörünün ofisine götürürken arabada bekliyorum.

Dün gece inanılmazdı. Ona fena halde aşık oluyorum, ki bu korkutucu, güzel bir duygu fırtınası. Sonra babamın ikizleri olan biriyle evli olduğunu ve mutlu olduğunu hatırlıyorum. Neden benimle mutlu olamasın ki?

Hagan telefonu kulağının yanında bana doğru koşuyor. Ailesi Tanrı'nın genetik koduna sahip olmalı - o mükemmel. Hızını yavaşlattıkça saçları dalgalanıyor ve buradan sonbahar güneşinin ışığını yansıtan gözlerini görebiliyorum. Sürücü kapısını açtığında gamzeleri tropikal rüzgarlar gibi çarpıyor yüzüme. Nefesimi kesiyorlar.

Onu seviyorum. Bu mümkün mü? Şimdiden mi?

Kapıyı kapattı. "Gidip sana bir hafta sonu çantası hazırlayalım." Konsolun karşısına uzanıp yanağını gagalıyor. "Chicago'ya gidiyoruz."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Şimdi. Dersler bitti. Chicago Kodiaks'ın Dünya Şampiyonası'nın üçüncü maçını kazanmasını izleyeceğiz," diyor park yerinden geri geri çıkarken. "İlk iki maç Teksas'taydı. Şimdi bize geliyorlar."

Biz demesine bayılıyorum, sanki takımdaymış gibi. Heyecanlı, durmadan konuşuyor. "Harper'la da tanışacaksın." O ve Harper muhtemelen gezegendeki en sevimli iki küçük çocuktu.

Ellerimi arka arkaya hızlıca çırparak cevap veriyorum. "Tamam, ben gidiyorum. Arabayla mı gidiyoruz?" Bir yandan Hagan'la uzaklara gitmek heyecan verici ama diğer yandan ailesiyle tanışacağımı bilmek sinir bozucu.

Bacağımı okşadı. "Babamın bizi havaalanında bekleyen özel bir jeti var." "Ailenin beni seveceğini düşünüyor musun?" diye soruyorum.

Kapımın önünde bir yer kaptık. Kaldırımında bir araya geldiğimizde ellerime uzanıyor. "Tabii ki. Archer ve Megan zaten biliyor. Megan senin ruhunu ve beni zamanın ve ilgin için çalıştırmanı seviyor. Ama ikimiz de benim için ateşli olduğunu biliyorduk." Yüzünü bir sırtış kaplarken başı ileri geri sallanıyor.

Onun tek bir şey olmamasını
seviyorum. Sadece ukala değil.

Sadece tatlı değil.

Sadece zeki değil.

Sadece seksi değil.

Sadece şakacı
değil.

O her şeydir.

Elleri sırt çantamın altından kayıyor ve bana dudaklarımı parçalayan bir öpücük veriyor. *Bu adamı hak etmek için doğru ne yaptım?*

Jimnastik çantam, bavulum olmadığı için bavul görevi görüyor. Kıyafetlerimi çantaya atıyorum. Hagan iç çamaşırı çekmeceme baktı ve "Bunları alabilir miyiz?" dedi. Leopar desenli tangalar. Sonra yeşil dantelli olanları parmağında döndürüyor. "Ama bunlar iyi şans getirebilir. Kodiak'lar yeşil. Bunları kesinlikle alıyorum."

"Beyzbol oyuncularının batıl inançları olduğu için mi?" Ben soruyorum.

Kıkırdıyor ve başını geriye attığında saçları dalgalanıyor. "Hayır, çünkü planlarım var."

Bana doğru geliyor.

"Öyle mi? Büyük planların mı var?" Kaşlarımı oynatarak soruyorum.

"En büyüğü... Görmüşsündür." derken altın sarısı kahverengi gözleri dans ediyor. "Gördüm."

Ve sonraki beş dakika boyunca öpüştük. Onun evinde mola verdik. O eşyalarını toplarken ben arabada kalıp Ginger'ı aradım. Ona Hagan'la seks yaptığımızı ve ne kadar harika hissettiğimi söyledim. Babamın gelişini anlatacak zamanım olmadı. Döndüğümde bolca zamanım olacak.

Bakire olduğumu söylediğimde ne kadar anlayışlı davrandığını anlattığımda çok heyecanlandı. Sonra "Yumuşak ve yavaş mıydı yoksa hızlı ve sert miydi?" diye sordu.

Kıkırdarak cevap veriyorum, "Şey, o kadar hızlı gidiyordum ki raylardan çıkmamı istemedi. Bizi yavaşlattı. Kimseye söyleme."

"Asla yapmam. Ama Joe zaten biliyor. Hagan ona mesaj atmış, aynen aktarıyorum, 'O benim ömürlük kızım' demiş."

Şok oldum ama vücudumdaki her sinir bana bunun doğru olduğunu söylüyor. İlk başta bunun daha önce hiç aşık olmadığım için olduğunu düşünmüştüm ama bundan daha fazlası var. Aramızdaki bağ, anlamlı tek bir kelime bile konuşmadığımız zamanlardan beri vardı. Kalbimdeki asma kilidi açacak şifreyi ona vermenin bir yolunu bulmalıydım.

Az sonra pistte uçağın kalkmasını bekliyorduk. Özel bir uçakla uçmanın heyecanı tüylerimi diken diken ediyor. Pilotlar ne kadar tecrübeli? Rahat koltuklarda oturuyor, güzel, uzun bacaklı bir uçuş görevlisinin uçaktan kaçmanın tüm yollarını anlatmasını dinliyoruz. Herkes nasıl ölebileceğimizin hatırlatılmasını ister mi? Ben istemem.

Kalkıştan sonra atıştırmalıklar getirir, bira ve şarap ikram eder. Hagan, "Sadece su, lütfen." diyor.

Kulübenin özel bir bölümünde yatağa dönüşebilen bir kanepe var. "Yorgunum, biraz kestirmek ister misin? Varır varmaz aile yemeği yiyeceğiz."

Onu takip ederek kanepeye oturuyorum, o da iki kabini ayıran perdeleri kapatıyor. Yatağı açıyor, baş üstü kutularından birkaç yastık battaniye alıyor. Uzandı ve eldivenli deri yatağı okşadı. Beni içeri çekiyor

Yakınlaşıyor, boynumu öpüyor, kulağımı ısıyor. "*Mile High Club*'ı listeden çıkarabiliriz." diye fısıldıyor.

Kaşlarım havaya kalktı. "Ne?" Dün bakireydim ve şimdi uçakta seks yapmayı düşünüyorum. Dünyam sonunda tersine döndü. Biri beni istiyor.

"Dün gece hayatımız boyunca seks yapacağımız tüm yerlerin bir listesini yaptım." Sesi kendinden emin ve güçlü, sanki bana karşı hislerinden yüzde yüz eminmiş gibi. Beni çevirip yüzünü ona dönüyor. Gülümseme ya da gamze yok, sadece onda gördüğüm en ciddi ifade var. Bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyor. Bunu tekrar tekrar yapıyor. "Seni korkutmak istemiyorum ama bunun asla bitmesini istemiyorum."

Nefesim boğazımda düğümleniyor.

Beni sevdiğini mi söylemeye çalışıyor?

Uzun zamandır kimse bana beni sevdiğini söylemedi. Doğum günümde ve Noel'de anne tarafımdan büyükbabamdan kart alırım. Büyükanнем öldüğünde Alaska'ya taşındı. İlk başta sadece yalnız kalmak ve kızını ve karısını bir yıl arayla kaybetmenin üstesinden gelmek içindi ama orada bir hayat kurdu ve onu sadece bir kez evlerini satmak için Alabama'ya döndüğünde gördüm.

Gözlerim doldu.

"Aynı şekilde hissetmiyorsan sorun değil... henüz," diyor, sesi alçak ve nazik. "İster bugün ister aylar sonra olsun, senin için buradayım." Öne doğru eğiliyor ve dudaklarımı tutkulu bir öpücükle yakalıyor. Onun kucağına teslim olduğumda tüm korkularımın eriyip gittiğini hissedebiliyorum.

Kulağıma tatlı, şehvetli sözler fısıldarken elleri vücudumda aşağı yukarı dolaşüyor, keşfediyor ve okşuyor. Sonunda, nefessiz ve tahrik olmuş bir halde geri çekiliyorum. "Benimle seviş," diye mırıldanıyorum.

Belki yükseklikten ya da uçağın uğultusundan, ama kalbim her an yanacakmış gibi hissediyor. Bu adamın beni sevme şekli en çılgın hayallerimin bile ötesinde. Elleriyle vücudumun her santimini okşuyor ve üzerimde gezinmeden ve saçları öne düşmeden önce cildimi omurga karıncalanması, ayak parmaklarını kıvıran öpücüklerle biberliyor.

"Parmaklarımı saçlarında gezdirmeyi seviyorum. Gamzelerini seviyorum." Gözlerinden bu sözleri önce benim söylememi istediğini anlayabiliyorum, böylece kontrolün bende olduğunu hissediyorum. "Ama kalbimi şimşek gibi çarpan senin gülüşündü."

Şu anda Olimpiyat ateşini meşale olmadan yakabilecek olmama rağmen hafifçe okşuyor ve beni ısıtıyor. Hagan'ın gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Çok yakın olduğum için onları kapatmam gerektiğinde, "Gözlerini benden ayırma. Geldiğinde gözlerindeki her duyguyu görmek istiyorum."

İçimde küçük patlamalar oluyor. "İşte bu kadar. Tanrım, sadece konuşarak seni boşaltabilmeyi seviyorum."

"Bu... bu mükemmel. Ben de senin gözlerini görmeyi seviyorum." Hoşuna gideceğini umarak bacaklarımı sırtına doluyorum.

Kendini bir koluyla tutuyor ve ıslak, sıcak merkezime sokarken dizimi kalçama kadar okşuyor. Benimle sevişiyor. Bu açı daha derin ve heyecanın çekirdeğimin en derin kasasında inşa edildiğini hissediyorum. Onu daha yakına çekerken tırnaklarımla kazıyorum ama o yerinde sabit duruyor.

"Neredeyse geldik bebeğim. Lanet olsun, her zaman güzelsin ama kızardığında... lanet olsun, şanslı bir adamım."

Gözlerimiz açılıyor ve sonra onları kapatıyor ama tekrar açmak için zorluyor.

Törpüledim, "Şanslı olan benim. BEN.. BEN.." O daha hızlı hareket ediyor ve kelimelerim karmakarışık bir hale geliyor. Duygularımı, kaslarımı taklit ediyorlar.

Birbirimizin kollarına uzandık. Gülümsemem onunkini yansıtıyor, geniş ve doygun.

Giyinip ana kamaraya döndüğümüzde, Hagan bir not defteri çıkarıp bir sayfasını çeviriyor ve bana uzatıyor. Listeyi inceliyorum ve bazılarında ağzımı kapatıyorum. "Bir liste yapmışsın."

"Evet, ama bu kutucukları işaretlemekle ilgili değil, her durumda birbirimizden keyif almakla ilgili." Sonra eğilip elinde kalemle 'Airplane'in üzerine bir çizgi çekti."

Bu adamı seviyorum. Şimdi ona söylemem gerekiyor ama uçuş görevlisi interkomdan gelip "Lütfen kemerlerinizi bağlayın. Yirmi dakika içinde iniş yapacağız."

Otuz İkinci Bölüm

Hagan

Merdivenlerden inip bizi bekleyen siyah cipe doğru ilerlerken şoförümüz aracın etrafına göz atıyor. "Hagan." Willy bizi kucaklayarak selamlıyor.

"Bay Willy, sizi görmek ."

Sırtıma iki kez vurdu, Adalee'ye baktı ve "Beladan uzak mı duruyorsun?" dedi.

Gece çantasını ondan alırken Adalee kızarıyor. "Evet. Bundan emin oluyor. Bu benim kız arkadaşım, Adalee."

Willy kolunu ona doluyor, "Sana iyi davranmazsa bana söyle. Bütün sırlarını biliyorum."

"Benim hiç sırrım yok. Archer'ı ve muhtemelen Harper'ı düşünüyorsun."

O kapağı açarken ve ben çantalarımızı hazırlarken o susuyor. El ele tutuşarak arka koltuğa kayıyoruz. Avuç içleri terli ve her daha sessiz. Elini bir kez sıkıyorum ve bakışlarını kaçırıyor. "Neyin var?"

Omuz silkiyor. "Sanırım bu kadar zengin olduğunu fark etmemiştim. Bu takım uçağı değildi, çok küçüktü. Sen çok normalsin." Sonra boynunu kulağıma doğru uzatıyor. "Ve bir şoförün var. Milyarderlerden başka kimin şoförü var ki?"

Elinin arkasındaki pürüzsüz teni öperek, "Babam milyarder, ben değil" diyorum. Bana mahcup bir gülümseme sunuyor.

Chicago'nun kuzey banliyölerine doğru yol alırken, pencereden dışarı bakıp manzarayı seyrediyor. Onun masumiyetini seviyorum. Jimnastik için seyahat ediyordu ama bu seyahatler ABD'nin büyük şehirlerine değil Columbus ve Baton Rouge gibi daha küçük SEC oluyordu.

Ailemin evinin önünde durduğumuzda, Willy Adalee için kapıyı açtı. Onun sırtını sıvazladı. "İyi eğlenceler. Yirmi yıldır onlarla birlikteyim. Onlar iyi insanlar." Adalee ona kibarca gülümsüyor.

Willy genelde arka girişe bırakırdı ama sanırım annem tüm aile geleceği için ön kapıyı kullanmamı söyledi. Adalee'yi merdivenlerden yukarı sürüklüyorum. "Çantalarımızı unutmadın mı?" diye soruyor.

Donup kaldım. "Oh, umm Willy onları yakalayacak."

Şeftali dudaklarını birbirine sürterken baş aşağı dönüyor. "Bu konuda rahat değilim. Fazla bir şeyimiz yok. En azından sırt çantalarımızı taşıyoruz."

"Willy, kadını duydun. Çantaları ben alırım."

Gülüyor. "Pekâlâ, onları içeri taşıyabilirsiniz ama bu benim işim ve onları annenizin hazırladığı odaya götüreceğim. Pijama partisinden önce odalarınıza giderseniz beni affetmez."

Adalee bana bir bakış attı ve "Pijama partisi mi?" diye sordu.

Açıklamamın bir anlamı yok, kendisi deneyimlemek zorunda kalacak. O yüzden basit tutuyorum, "Chatham'lara hoş geldiniz."

Kapıyı açar açmaz kız kardeşim Sarah Jane'in saldırısına uğradım. Beni gördüğü için çok heyecanlı. Onu görmeyeli birkaç ay olmuştu. Cincinnati'deki bir pazarlama toplantısına gitmeden önce beni görmek için Ağustos ayında Lexington'a uçmuştu.

"Sen Adalee olmalısın. Siz ikiniz gelmiş geçmiş en tatlı çiftsiniz. Öyle değil mi Lorenzo?" Sarah Jane, kocası arkasından yaklaşıp onu kucağına çekerken soruyor. Onu dizginliyor olabilir.

"Evet, çok güzel. Şimdi onlara biraz hava verin. Onu korkutmak istemeyiz." Lorenzo Adalee'ye göz kırpmıyor.

Kuşkusuz, Adalee gözlerini büyük fuayede gezdirmek dışında donmuş gibi görünmektedir. Elini uzatır ve Sarah Jane tutarak onu kucağına çeker.

Adalee ciyaklayarak, "Tanıştığımıza oldum." dedi.

Sarah Jane onu oturma odasına götürür ve Harper hariç odadaki herkesin yüzü . Julia'dan nefret ediyordu ve Archer onay vermiş olsa da Harper tereddüt ediyordu. Endişesi onu ele geçirebilir. Sadece o olmayabilir, Adalee de parmaklarını patlatıyor.

Aralarına bakıyorum ve doğruca Harper'a yürüyorum. Ailem Harper ve benim birbirimiz için önce geldiğimizi bilir. Sarah Jane zinciri kırdı. Harper ayağa kalkıyor ve ben kollarımı açıyorum, o da lacivert kulüp sandalyesinden atlıyor. Kollarımda ve fısıldıyor, "Eve geldiğin için teşekkürler. Sana ihtiyacım var."

Evi düşündüğümde, onsuz bir anım bile olmuyor. Ona sarıldığımda kaslarındaki gerginliğin azaldığını hissedebiliyorum. Muhtemelen uçağa bir şey olacağından ya da bir kaza geçireceğimizden endişeleniyordu.

"Ben buradayım. Sorun her neyse çözeceğiz. Söz veriyorum," diyorum kimsenin duyamayacağı bir yerde.

"Harper, kardeşine sarılmamız için bize bir şans ver," diyor annem.

Hap kollarımdan sıyrıldı. Onu yanağından öpüyorum. "Seni seviyorum Hap."

Adalee'yi herkesle tanıştırmak on dakikamı alıyor. Ve aileme aşırı sevgi gösteriyorum. İlk başta, Megan gelip onu mutfığa götürene kadar Adalee yerinde değilmiş gibi görünüyor. Ailemin onu seveceğini bilsem de gözümün önünden ayrılmasını istemiyorum. Ama Harper kolumu tutuyor ve "Yapma" diyor.

Güneşlenme odasına gidip konuşuyoruz. Bana Tackett ve Talynn'in yarınki maç için süitte olacaklarını söyledi.

"Kız hamile mi? V kartını kaybettiği kızı hamile bırakması Tackett'in şansı olurdu." Kıkırdıyorum ama Harper eğlenmiyor ve köşeyi dönen kız arkadaşım da eğlenmiyor.

Adalee boğazını temizler. Kahretsin. Birinin bekâretini kaybetmesini hafife aldığım için herhalde bir açıklama yapmam gerekecek. "Annen beni odama götürmeni ve üstümü değiştirmemi söyledi. Bizi bekleyen bir sürpriz var. Annenin bizim için neden bir sürprizi olsun ki?"

Harper kıs kıs güler. "Ona söylemedin

mi?" "Dur, hayır."

Harper'ın koluna bir şaplak atıp parmaklarımı Adalee'ninkilerle birleştiriyorum. "Hadi, hepimiz yukarı çıkalım."

Yatak odasına vardığımızda annem Willy'ye eşyalarımızı *benim* odama koymasını söyledi. Şaşırdım. Yirmi bir yaşındayız ama annemin buna katlanacağını düşünmemiştim. Adalee parmaklarını şifonyerimin üzerinde gezdirerek tüm fotoğraflarıma bakıyor. Bir

Tüm duvar beyzbol portrelerim ve aksiyon fotoğraflarımla dolu. Ama şifonyer aile fotoğraflarıyla dolu. Sarah Jane amatör bir fotoğrafçı ama profesyonel olabilecek kadar iyi. Bize asla poz vermez çünkü ister mutlu ister ciddi olsun anı göstermeyi sever.

Harper ve benim lisedeyken çekilmiş bir fotoğrafımızı aldı. Sonra hepimizin bir fotoğrafını. Keşke ne düşündüğünü bilseydim ama derin düşüncelere dalmış gibi görünüyor. yumuşatmak için ayaklarını yerden kesiyorum. "Merak etme, Küçük A."

"Tanrım, bana öyle deme. Logan'ın bana böyle seslenmesinden nefret ediyorum." Sırıttıyorum. "Biliyorum. Bunu her söylediğinde yüzünün buruştuğunu görebiliyorum."

Vücudu titriyormuş gibi yapıyor. "Yani annen akşam yemeği için resmi bir kıyafet giymemi mi bekliyor? *Üzerimi değiştirmemden kastı* bu muydu?" Adalee'nin sesinde bir parça kızgınlık var.

Harper kapıya . "Aç ve ." Harper yatağın üzerindeki kutuyu işaret ediyor ve kaşlarını bana doğru oynatıyor.

Adalee kutuyu açmak için parmağını kutunun arasında gezdirmeden önce bir nefes üflüyor. Kâğıt mendili yavaşça açarken yeşil kutunun üst kısmını yana yatırır. Pijama pantolonunu çıkarır ve hemen şaşkın şaşkın bakar. Bunlar pijama. Neden bu kadar dikkatle baktığını anlamıyorum. Sonra fark ediyorum ki o arkasına bakıyor, ben de önüne bakıyorum.

Gözleri doldu. Harper'ın gözleri *ne oluyor* der gibi bana bakıyor. Neden ağlıyor? Hap'e gitmesini işaret ediyorum. İşte o zaman saatte doksan sekiz mil hızla gelen bir top gibi çarptı. Annem her zaman Chatham Ailesi'nin arkasına aileye katıldığımız yılın numarasını yazar, bu yüzden Adalee'ninkinde 23 yazıyor.

"Buraya gel." Onu kendime çekiyorum ve pijamasını göğsüne bastırıyor. Kucağıma oturuyor ve omzumda ağlıyor.

Kekeliyor, "Ben... Anlamıyorum."

Ailemle sürekli konuştuğum için onlara Adalee'ye ne kadar değer verdiğimi anlattım. Benimle memleketime gelmesini isterken iki kere düşünmedim; sanki bu zaten taşa yazılmış gibiydi. Benim ailem güçlü kadınlarla ve onları seven erkeklerle dolu.

Adalee'nin ilişkisi sadece birkaç haftalık, onun buraya, benim yanıma ait olduğunu biliyorum. *Bizimle birlikte.*

"Çünkü annem beni anlıyor. Julia'yı ailece katıldığımız bir pijama partisi gecesine hiç getirmedim."

Hemen sözlerimi geri almak istiyorum, Adalee'nin annesinin yanında olmamasının onu üzeceğinden korkuyorum. Gözyaşlarıyla ıslanmış o badem gözleriyle bana bakıyor. Kaşlarının arasında derin bir V harfi belirliyor. "Pijama partisi gecesi mi?"

Akşam yemeğinde hepimizin pijama giyeceğini, sonra oyun zamanı olduğunu ve tiyatro salonunda bir filmle bitireceğimizi açıklıyorum.

Bir damla gözyaşımı silerken kaşları havaya kalktı. "Tiyatro odası mı?" "Evet, şimdi seni onlardan çıkarıp bunlara sokalım."

Otuz Üçüncü Bölüm

Adalee

MEVCUT OLMAYAN BİR AİLE-HER ZAMAN SAHİP OLDUĞUM ŞEY. Pijamaları açtığımda ruhumun derinliklerinde duygular yuvarlandı ve ağladım. Bir yanım ailesini tanımak isterken diğer yanım kendimi en güvende hissettiğim , tek başıma çekilmek istiyor. Ya da spor salonuna gidip çalışmak. Bunun yerine Hagan ellerini yanlarımdan geçirerek formasını bedenimden çıkardı. Dudaklarıma kadar öptü. Acımı dindiren ilk kişi o oldu.

Pijama partisi gecesi için nasıl "hazırlandığının" ikinci bölümüne geçiyor. Başparmaklarını kumaşla tenimin arasına sokarak pantolonumu indiriyor. Ben dışarı çıkarken nefesi merkezimi ısıtıyor. Diz ameliyatımdan kalan yara izini öpüyor. Tatmin olmak isteyen bir ağrı hissediyorum. Onu daha yakına itiyor olmalıyım çünkü kısa, nefes nefese bir kahkaha atıyor ve ayağa kalkıyor.

"Bizi aşağıda bekliyorlar. Keşke beklemeselerdi..." diyor, Hagan pijama üstünü önümde tutarken. Sadece arkasını görebiliyordum. "Adalee, neye sahip olduğunu düşün, neye sahip olmadığını değil."

Pijama tişörtünün ön yüzünü okurken başımı salladım. "Dünya Şampiyonu Aile" ve kalp şeklinde Chicago silüeti. Altında da "Kazan ya da Kaybet" yazıyor. Klişe ama arkasındaki numarayı da ekleyince çok sevimli oluyor. Ve bana bir set verdiler. Nedenini hâlâ anlamıyorum.

Giyinmeyi bitirip Harper'ın odasına geçiyoruz. Jack ve Jill banyosunu paylaşıyorlar. Ama Hagan artık birbirlerinin odalarına bu şekilde nadiren girdiklerini söylüyor. Kendi odalarına ilk geçtiklerinde Harper'ın onun odasına çok gizlice girdiğini söyledi.

Beni gezdiriyorlar ve Harper benimle daha önce olduğundan daha fazla konuşuyor. Evleri çok güzel, her yer fotoğraf dolu. Yatılı okullar ve özel uçaklarla uyuşmuyor. Bu kadar çok parası olan insanların züppe ve gösterişçi olması gerekir ve onlar bu kategoriye hiç uymuyor gibi görünüyor.

Reggie, kendi restoranları olan kardeşi, oturma odasına göz atıyor ve "Yemek hazır!" diye sesleniyor.

Biz buna güneyde ak am yemeği deriz, tabii biri size çıkma teklif etmediği sürece. Yeğenleri ve yeğenleri alkışlıyor. Reggie'nin çocukları sekiz ila on yaşlarında görünüyor. Sarah Jane'in çocukları ise yeni yürümeye başlamış.

Mutfak masası on altı kişilik. Yemek odaları da var ama sanırım pijamalar için fazla resmi. Uzun ceviz çiftlik evi tarzı masanın her iki yanında banklar ve uçlarında iki minderli sandalye var. Masa, yine Chicago Kodiak renklerinde  i ek aranjmanlarıyla süslenmiş.

Hagan, "Adalee, yemek hazır olduğunda onlara büyükbabanın ne dediğini anlat." der.

Yüzüm kızarıyor, özellikle bu atmosferde gereksiz ilgi görmek istemiyorum. Hagan'ın nasıl b y d ğ mle dalga geçip geçmediğini merak ediyorum. Neyse ki Reggie bir tabak barbekü etini önüme koyarak beni kurtardı. Bana bakıp, "Güneyde her şey daha güzel." diyor.

Sonra karısı masanın diğer ucundan yarı bağırır. " ok doğru, tabii ki sizler ve Kodiaklar hariç."

Bu, etrafımda gördüğüm en rahat insan grubu. Archer ve Megan bana cevabını zaten bildikleri sorular soruyor ve beni evimde hissettiriyorlar.

Reggie'nin hazırladığı yemek benim ve Hagan'ın atletik diyetinde yer almıyor ama Hagan yemeğe yumuluyor, sanırım bu da bahsettiği ikramlardan biri. Mısır koçanı, patates dilimleri, fırınlanmış fasulye, kavrulmuş Brüksel lahanası ve peynirli makarna yemeği tamamlıyor. En son ne zaman ev yapımı peynirli makarna yediğimi hatırlamıyorum. Daha önce hiç barbek de Brüksel lahanası yememiştim ama ilk olarak o yenir.

Konuşmak kolay. Masanın altındayken Hagan'ın eli bacağımdan yukarı kayıyor. İyi ki pijamalarımı giymişim. Hagan'ın babası da dahil olmak üzere herkes tabaklarını lavaboya götürüyor, duruluyor ve bulaşık makinesine yerleştiriyor. Alacakaranlık kuşağındayım çünkü bir milyarder de hepimiz gibi.

Bayan Chatham hepimizi oturma odasına çağırıyor. "Chatham'lar pijama partisi gecesi için birleşin." Elinde votka ya da tekilaya benzeyen bir tepsi içki tutuyor. Ben hariç tüm yetişkinler içki almak için uzanıyor. Hagan'a bakıyorum ve elindeki shot'ı tepsiye geri koyuyor.

"Biz içki içmeyiz," diye açıklıyor Hagan. "Ama bekleyin." Gidiyor ve hemen aromalı bir su spritzer'ıyla geri dönüyor.

Bayan Chatham, Christina, "Ne zamandan beri?" diye soruyor.

Hagan bir an bile tereddüt etmiyor. "Onunla tanıştığımдан beri." Ki bu tam olarak doğru değil. Bir ya da iki bira içmiş ama daha fazlasını içmemiş. "O içmiyorsa, ben de içmem." Annesi sevinçten ve gururdan patlayacak gibi görünüyor ve ben de onu suçlamıyorum. Harika bir evlat yetiştirmiş - ve görünüşe göre kardeşleri de dahil olmak üzere üç kat fazla.

Pictionary ile başlıyoruz, yeni versiyonu değil, ortadaki büyük kuru silinebilir tahta eski okul tarzı. Alfabeğe göre takımlara ayrılıyor, böylece Hagan, Harper ve ben aynı takımdayız. Harper çizirken Hagan kolunu bana doluyor. Yüzeyde yatay olarak siyah bir çizgi çiziyor ve Hagan iki saniye içinde "Creek!" diye bağıyor. Hemen ardından ben de "Yılan" diye bağıyorum.

Harper Hagan'ı işaret ediyor, o da zıplıyor ve el çırpıp dans ederken onları izliyorum, "İkiz olmak güzel. Al bunu." Saf neşe yüzlerinden okunuyor. Gözlerindeki sevgi ve mutluluk en iyi şekilde karşı konulmaz.

Hagan/Harper ikilisi yenilmez olduğunu kanıtlıyor, ancak çizim yapmadığı ya da kutlama yapmadığı zamanlarda yanağımı öpüyor ya da sırtımı okşuyor.

Çizim sırası bana geldiğinde, tek kelime *fırtınadır*. Detaylı olduğum için çizmek zaman alıyor. Bay Chatham hızla rastgele kelimeleri art arda söylüyor. Sonra Hagan, "Baba, ona bir şans ver." diyor. Babası devam ediyor ama sonunda kelimeyi söylüyor. Oturma odasının ortasında ayakta geriye doğru bir dönüş yapıyorum. Ben selam verirken iki takım da tezahürat yapıyor. Babası George koşup geliyor, Hagan ve Harper gibi dans etmeye çalışırken bana kalçasıyla vuruyor.

"Al bakalım," diyor, kulaktan kulağa sırtarak.

Hagan ayağa kalkıp beni kollarına çekti, "O benim. Bebeğim, dizine dikkat etmelisin. Kızıma jimnastik yarışmalarında tezahürat yapmak istiyorum." Sonra büzüşerek bana iffetli bir öpücük verdi.

Megan, Sarah Jane, Lorenzo, Reggie ve Opal'dan oluşan diğer takım da benim buluşmalarına gelmek istediklerini belirttiler.

Küçük ailemden hiç böyle bir destek görmemiştim. Duygularım beni ele geçiriyor ve tutamıyorum. "." Fark etmemelerini umarak hızla en yakın tuvalete giriyorum, kırılmaya hazırlanıyorum.

Kapı çalınıyor ve Hagan'ın gelmesini bekliyorum ama gelen annesiymiş. "Adalee."

Yüzüme su sıçratıyorum ve kapıyı açmadan önce parmak uçlu havluyla kuruluyorum. Bayan Chatham'ın kolları beni kucaklayarak genişçe sallanıyor. "Çok fazla olduğumuzu biliyorum. Duygularımızı dizginlemekte iyi değiliz."

"Harika bir ailen var. Babam eşyalarımın parasını ödüyor ama en son ne zaman bir jimnastik yarışına geldiğini hatırlamıyorum. Teşvik, on yıldır ailemden görmediğim bir şey. Bu aile mükemmel."

Başını arkaya atarak alay ediyor. "Bu gerçekten daha uzak olamazdı. Ama birbirimizi şiddetle seviyoruz."

Bayan Chatham ona Christina dememde ısrar ediyor ve oyun oynamaya devam etmeden önce mutfakta yardım etmemi istiyor. filmlerle süslenmiş kurabiyeler yaptı. Kurabiyeleri alt tarafı yukarı şekilde tepsiye yerleştirdi. Bir tanesini gördüm ve elime dokundu. "Hile yapmak yok. Madem izledin, hadi bunu yiyelim."

Yarısını kırdı, yarısını bana verdi. Annem Bayan Chatham'a bayılırdı. *Parenting* dergisi başarılı, rekabetçi, sevgi dolu çocukların nasıl yetiştirileceğine dair bir makale hazırlasaydı, kapağında o olmalıydı.

"Adalee. Hagan'ı hiç şu anki kadar mutlu duymamıştım. Sesinde sanki sürekli senin adını söylüyormuş gibi bir müzikal kalite var."

Kızardım, utandım. Bu tür bir açıklık benim için yeni bir şey. "O harika bir adam. Eğer o ilk gece onunla konuşmuş olsaydım, ACL'mi yırtmayabilirdim. Belki beni eve bırakırdı," diyorum yeşil ve sarı Oreo toplarıyla dolu alüminyum fırın tepsilerinden birini taşıırken.

Dolaplardan birine giriyor ve üzerinde şöyle yazan seramik bir tepsiyle çıkıyor *oyun gecesi*. Konuşurken tabaktaki tatlıları düzenlemeye başlıyoruz.

"Artık birlikte olduğunuza göre, yüklerinizi taşımanıza yardım etmesine izin vermelisiniz. Ona tahmin ettirme. Archer ve Harper'a annenin öldüğünü söylemiş. Çok üzüldüm." Bir fotoğraf makinesinin deklanşör sesi dikkatimi çekiyor ve Sarah Jane'in fotoğraf çektiğini fark ediyorum. "Megan küçükken anne ve babasını kaybetti.

Dokuz. Hagan dinleyecek ama benzer şeyler yaşamış birini istiyorsanız Megan da sizin güçlü. Oğullarımın güçlü kadınlardan etkilendiğini düşünüyorum."

Vay canına, bu ailenin reisinin bana güçlü demesi beni kendime olan güvenimle sarsıyor. Kendimi hiçbir zaman güçlü görmedim, en azından içsel olarak. Sadece dışarıya yansıtmayı severim. Ama bu doğru. Ben güçlüyüm.

Otuz Dördüncü Bölüm

Hagan

HARPER ve ben yeğenlerimizi kontrol etmek için üst kata çıktıktan sonra, çocuk odasında içten bir konuşma yaptık. İçinde tuttuğu şeyi serbest bıraktı. Onun içini bir şeylerin kemirdiğini biliyordum çünkü benimkinde de bir sorun vardı. Düşüncelerini boşalttığında "Ee?" diye sordum.

Yanımda olması gereken tek kişi Harper ve o da bunu biliyor. İki planörün içinde sallanıyoruz, seslerimiz fısıltının biraz üzerinde.

Diyor ki, "Onu şimdi daha çok seviyorum. Ters takla olayı gerçekten anlamayı mühürledi."

Daha fazla mı?

Tek kaşımı kaldırıp onu sorguluyorum.

"Sen benim ikizimsin. Senin mutlu olmanı istiyorum," diyor dudağını ısırırken, bu da kız kardeşimin dürüst olmakta zorlandığını gösteriyor. Hap çetin cevizdir. Julia'dan hoşlanmıyordu ve belki de Julia benim ilgimi ondan aldığı içindi, ama Adalee Harper'dan hiçbir şey almıyor. Aynı okula gitmiyoruz ve onunla her gün konuşuyorum, kesinlikle Julia'yla olduğumdan daha fazla.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde sandalyeyi itiyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Hiç kimse yeterince iyi olacak mı?"

"ama, elbette. Ama ikinizin de sezonu başladığında ilişkinizi nasıl yürüteceksiniz?" diye soruyor.

Ben de aynı şeyi düşündüm. Sezonlarımız aynı zamana denk geliyor. Farklı SEC okullarına ve konferans dışına seyahat edeceğiz. İç çektim. "Hap, bunu halledeceğiz. O tanıdığım en samimi insan."

"Tamam. Ondan hoşlandım. Julia'dan sonra *kendin* olman çok uzun sürdü. Başkalarıyla acı çekmiyormuş gibi davranmakta harikaydın. Tackett'a kaç kez Talynn'le ilgilenmediğini ve sadece ayrılıktan kurtulmaya çalıştığını söylemek zorunda kaldığımı biliyor musun? Kalbinin tekrar kırılmasını istemiyorum."

"Biliyorum. Duygularım sert ve hızlı çarptı."

Ayağa kalkıp kollarını belime doluyor ve "Onu seviyor musun?" diye soruyor. Başımı salladım. "Ona söyledin mi?"

"Bu üç kelimeyi kullanmıyorum ama biliyorum. Uzun biliyordum. İçimden bir ses onun öpeceğim son kadın olacağını biliyordu."

Kız kardeşim kollarıma atladı. "Söylediğin ilk kişi ben miyim?"

"Evet."

"Ona söylemelisin. Benden önce ona söylemeliydin."

"Mükemmel zamanı bekliyorum. Annem Megan'ı peşimizden göndermeden gidelim." Gülüyoruz, Megan'ın mükemmeliyetçi olduğunu ve asla geç kalmadığını belirtiyoruz. Uyum sağlamasına şaşmamalı.

Herkes takımları seçmek için numara çeker. Bir numara annemin takımı, iki numara da babamın. Bizim ailede de durum aynen böyledir. Son sözü annem söyler. Bazen annem ve babam birlikte karar verirler ama babam her zaman şöyle der: "Annenle sadece onu sevdiğim için evlenmedim, aynı zamanda ona kalbim ve çocuklarım konusunda da güveniyorum."

Harper ve Adalee babamın takımında, ben de annemin takımındayım. Gerçi annem kurabiyeleri pişirdiği için tahminlere katılmıyor.

Adalee'nin Hap, Baba, Megan ve Lorenzo ile etkileşimini ve onlarla kusursuz bir şekilde çalışmasını izliyorum. Bazen ekibimin ne yaptığına bile konsantre olamıyorum. Onun yerine geleceğime, ailemin geleceğine bakıyorum.

İçimizden biri bu aileye bir kişi getirdiğinde, bu hepimizi etkiler. Her yeni üyeyle birlikte dinamikler de değişir. Elbette Megan aileyi Sarah Jane ile birlikte üniversiteye gittiklerinden beri tanıyordu. Ama yine de Sarah Jane, ağabeyinin arkadaşıyla evlenmesiyle yeni normalini bulmak zorunda kaldı. Umarım Harper ve Adalee de Megan ve Sarah Jane kadar yakın olabilirler.

Harper *Yaşlı Adam ve Deniz'i* tahmin ederken Adalee parmak uçlarında zıplıyor Doğru.

"Çok kolay," diyorum gülerek. Bu çok komik çünkü Adalee yaşlı bir adam gibi yürüdükten sonra gözünü işaret etti. Harper'ın odası her türden kitapla dolu. Okumayı çok seviyor, o yüzden bu kadar kolay tahmin etmesine şaşmamalı.

Adalee geri dönüş yapıyor. "Oh, evet. Bir kurabiye daha çekeceğim ve eğer ikizinden önce doğru yaparsan, sana on dolar vereceğim ve gelecek hafta derse arabayla gideceğim."

Ona doğru yaklaştım, "Ben her zaman kazanırım, Adalee. Ve bahisleri yükselteceğiz."

Kollarını göğsünde kavuşturarak kalçasını kaldırıyor. Sonra başını öne eğiyor. "On dolardan fazla param yok."

Aramızdaki hava çatırdıyor ve odayı nadir bir sessizlik kaplıyor. İçeri giriyorum, önce koluna sonra saçına dokunuyorum. İki elimle çenesini kavriyorum. "Eğer Hap doğru tahmin ederse, sana elli dolar vereceğim ve her gün bulaşıklarını yıkayacağım. Ama ben kazanırsam, beni öpmek zorundasın. Tam burada, ailemin önünde."

Hap yerden sıçradı. "Anlaşmayı kabul et, Adalee."

"Anlaştık." Adalee elini sıkmam için uzattı.

Elimi onunkinin içine sokuyorum, bir parmağımla avucunu okşuyorum. Dudaklarında neredeyse gizli bir gülümseme seğiriyor. Onun yerinde olsaydım, sırf öpüşebilmek için kaybetmek isterdim ama daha iyisini biliyorum. Biz üniversite sporcularıyız ve rekabet damarlarımızda dolaşüyor. "Anlaştık."

Bir kurabiye çiziyor, sonra kız arkadaşım oturma odasında koşturuyor. Kahretsin, onun bu yönünü seviyorum, küçük mutlu bir kıvılcım. Kadınlar Harper'ı, erkekler de beni destekliyor. Adalee aniden duruyor ve yavaşça odanın ortasına doğru yürüyor. Hap "Kaçak Gelin" diye bağırdığında sağa sola bakıyor.

"Evet. Evet." Adalee zıplarken bağılıyor. Oda kahkahalarla çınlıyor. Evet, benim sayemde. Geleceğimde daha fazla bulaşık işi olduğu için 50 dolar içerideyim.

Hap onu sıkıca kavriyor ve "Seni tutuyoruz. bile ben seni tutacağım." Serçe parmağını kaldırıyor ve Adalee de onu takip ediyor. "Ruh kardeşleri."

En iyi arkadaşım ve ikiz kardeşim benim yerime kız arkadaşımı seçti. Mutlu mu olsam, üzülsem mi bilemiyorum. Hap hiçbir zaman benim yerime birini seçmedi. Öte yandan, Hap'in Adalee'yi benim kadar sevmesini istiyorum.

Archer elini omzuma koydu. "İyi iş çıkardın. Bize mükemmel uyuyor." Haklı.

Uyuyor. Bu, hayatımın nasıl olmasını istediğimin bir göstergesi.

Gecenin geri kalanında kız kardeşim ve kız arkadaşım ayrılmazlar. Kesin olan bir şey var ki, kız kardeşime bir erkek arkadaş bulmam gerekecek.

Bölüm Otuz Beş

Adalee

BU BİR SÜİT HAYATI. Üniversite süitinin Kodiak Stadyumu'ndaki VIP odasıyla alakası yok. Ailenin çoğu bizden erken gitti çünkü Hagan'ın ödevi üzerinde çalışması gerekiyordu. Bu akşam kutlama yapmayı umuyor, bu yüzden ödevini bitirmek ve kafasına takmamak istiyordu.

Süitte aileden fazlası var. Megan beni kız kardeşi Talynn ve başka bir MLB takımında oynayan erkek arkadaşı Tackett ile tanıştırıyor. Birbirlerini Sarasota Sharks'tan tanıdıklarını açıklıyorlar, böylece her şey anlam kazanmaya başlıyor.

Camın önünde durup sahaya bakan eşler ve kız arkadaşlar var. Sanırım oyuncu eşleri çünkü üzerlerinde isimleri ve numaraları olan formalar giyiyorlar. Callaghan #15 ve Shepherd #23. Megan, Talynn ve bana takip etmemizi işaret ediyor.

"Selam kızlar," diye bağıyor Megan. "Çok uzun zaman oldu. Ne zaman şehre gelsem, siz bayanlar deplasman maçlarındaydınız. Hepsi birbirlerine sarılıyor, sonra Megan beni tanıştırıyor. "Bu Hagan'ın kız arkadaşı, Adalee."

"Ben Avery ve belli ki patlamaya hazırım. Doğuma girme ihtimalime karşı lütfen bana hemşirelik yaptığınızı söyleyin."

Parmak eklemlerimi patlatarak kıkırdıyorum. "Üzgünüm, mühendislik. Tebrikler."

Avery Talynn'in sırtına hafifçe vurur. "Pekala, Talynn kazanan sensin. Bir masaj terapisti yeterince yakın."

Megan yanında duran kadına bakar. "Bu da benim en iyi arkadaşım Kenni. Kodiaks için pazarlama bölümünde çalışıyor."

Kenni'nin beni selamlamadan önce başparmağından serçe parmağına kadar parmaklarını saydığını fark ediyorum. "Merhaba, Hagan'ı pek tanımıyorum ama yıl aynı üniversiteye gittik." Eğilip fısıldıyor, "Beyzbol takımından bir çocukla çıkmıştım." Geri adım atıyor. "Wils bana Hagan'ın Kentucky'ye transfer olduğunu söyledi. Böyle mi tanıştınız?"

Tanıdık biliyordum; Kenni ve Wilson Shepherds'ın aşk hikayesi tüm spor kanallarında yayınlandı. Tamamen hayır kurumları aracılığıyla finanse edilen travma merkezleri inşa ediyorlar.

Göz ucuyla Hagan'ın beni duyduğunu görüyorum ve sesimi biraz daha yükselterek "Evet, ACL'mi yırttı" diyorum.

Arkamdan yaklaşıp kollarını belime doladı. "Tüm gerçeği söyle." Yüzünü göremiyorum ama gamzelerini göstermiş olmalı çünkü herkesin yüzünün yumuşadığını ve *ahh* bakışları attığını izliyorum. "Onlara beni düşünmekten nasıl vazgeçemediğini anlat. Gece kampüste yürürken beni hayal ediyordun. Bunun güvenli olmadığını biliyorsun."

Hamile kadın Avery, "Onunla seks yapmayı düşünüyor muydun?" diye sorar. Herkes gülerken Kenni onun kolunu tokatlıyor. Belli ki Avery'nin filtresi yok, bana Ginger'ı hatırlatıyor.

Ortalık sakinleştğinde, "Onun gülüşünü düşünüyordum. Onunla henüz tanışmamıştım ama gülüşü beni boğuyordu. Bu yüzden..."

Hagan beni yanağımdan öptü. "O beni seviyor." Yüzümün kızardığını hissediyorum. "Ama bunun için beni zorladı."

Yüzüm ısınıyor. İkimiz de bu üç küçük kelimeyi söylemedik ama Hagan gerçeği ima etmekten ve duygularımı yüksek sesle kabul etmem için ısınmama izin vermekten çekinmiyor.

Spiker hoparlörden geliyor ve milli marş için ayağa kalkmamızı istiyor. Megan'ın "Archer'la sezon başında evlendiğimize inanamıyorum" dediğini duyuyorum.

Avery ve Megan kollarını Kenni'ye doladı, ikisi de omzunu sıktı. "Sırada sen varsın."

"Daha 23 yaşındayım. Birbirimizi sonsuza dek sevmiş olsak da, evlenmeden önce travma merkezleri ve Kodiak Kove üzerinde yapmamız gereken daha çok iş var. Megan, seni ve Archer'ı bekleyen bir arsamız var."

Hagan bana Star Kodiak'ların satın aldığı arazi hakkında bilgi verdi. Kodiak Kove adında bir mahalle inşa ediyorlar. Burası tüm en iyi arkadaşlar ve aileleri için tasarlandı, böylece erkekler uzakta oynarken eşleri ve çocukları bir destek sistemine sahip olacaklar. Wilson ve Kenni, Patrick ve Avery ile birlikte aileleri için de ev inşa ediyorlar. Biriktiriyorlar

Archer ve Megan'ın birkaç hikayesi ve diğer en iyi arkadaşlarından birkaçı. Çocuklarının birlikte büyümesini istiyorlar.

Sonra Hagan beni sürüklüyor. Beni Kodiak Koncourse'da yürüyen hayranların arasına sokup çıkarıyor. Sonunda kendimizi kablolar ve elektrik telleriyle dolu boş bir odada buluyoruz. Hagan'ın gözlerinde sanki o ayı, ben de bal küpüymüşüm gibi bir bakış var.

Bu sabah çalışma primi istediğinde yüzünde bu ifade vardı. Yatağın kenarına oturdum, aynen bana anlattığı gibi. Hayatımın en seksi anıydı. Önümde çırılçıplak duruyordu, bir kolu yan tarafına sarkmış, diğeri başımı yönlendiriyordu. Ara sıra duruyor, kirli düşüncelerini gevelerken dudaklarımın üzerinden geçerek çekiliyordu. "Bu tuzlu iyiliği teninde mi yoksa ağzında mı istiyorsun?" Ağzım dolu olduğu için benim yerime cevap verdi. "Hadi... teni ile gidelim. Benim iyi kızım kirli sever."

Bana inci bir kolye verdi. O rahat gülümsemesiyle yüzünün zevkten gerginliğe ve rahatlığa dönüşmesini izlemek çok sıcaktı, sonra ailesi gittiği için birlikte duş aldık.

Hagan beni beton blok duvara yasladı. Birkaç dakika boyunca beni öpüyor. Her hareketinde ağzımın derinliklerine iniyor. Elleri hızlı çalışıyor, beni pantolonumdan kurtarıyor. Şeffaf siyah dantel tangama bakıyor, sonra da yırtıp atıyor. İki gün önce bakireydim ve şimdi büyükler ligi beyzbol maçında bir dolapta seks yapıyorum.

Hiç beceriksiz değil. Binlerce kez pratik yapmış gibi pürüzsüz. Kaskatı kesiliyorum ve o da vücut dilimin değiştiğini fark ediyor. "Sorun ne?" Sözleri tenimde süzülüyor.

Yutkunuyorum, "Bunu kaç kez yaptın?" "Burada mı?"

Hiç yapmadım."

Dudakları kalçamın iç kısmında geziniyor ama sonra ayağa kalkıp gömleğimi de yanına alıyor. "Tanrım, transfer olduğum için çok mutluyum."

Bacaklarımın arasındaki sıcaklığı hissederek derin bir nefes alıyorum. "Yani..."

Olduğu yerde durdu. Bu loş elektrik dolabında bile gözlerini kaplayan parıltıyı görebiliyorum. Neden benden önce ne yaptığını soruyorum ki? Bir önemi var mı?

"Adalee, senden önce de seks yaptığımı biliyorsun ama bu geçmişte kaldı. Sen benim geleceğimsin. Ve artık sana sahip olduğuma göre, senden başkası olmayacak."

Omuzlarım derin ve uzun hareketlerle yükselip alçalıyor. Nefesim kesiliyor. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

"Asla." Gömleğini çıkarıyor ve kot pantolonunu kaslı bacaklarından aşağı iterek dışarı çıkıyor. Ereksiyonunu karnımda hissediyorum. Beni yukarı kaldırıyor. "Esnek vücudunu etrafıma sar."

Bacaklarımı beline doluyorum. Gözlerime odaklanıyor. "Seni seviyorum, Adalee."

Karşılık vermediğimi hissedene kadar birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Dudaklarımı şefkatle dudaklarının arasına alıyor ve benimkilere doğru mırıldanıyor. "Hazır olana kadar söyleme. Eğer senin için doğru kişi olmadığımı anlarsan, bana merhamet edeceğine ve en kısa zamanda söyleyeceğine söz ver."

"İstediğim tek insan sensin," diyorum, gerçeği gözlerimde görebilmesi için geri çekilerek. "Şimdi lütfen beni bu dolaba sürüklediğinde istediğin her şeyi yap."

Bakışları şehvet ve mutluluk karışımıyla parıldıyor. Bir koluyla beni tutup duvara yaslarken ellerim onun oymalı kollarını takip ediyor. Diğer kolunu sokuyor. Alçak, yavaş bir davul ritmiyle başlıyoruz. Beni tutması ve ikimizi de mükemmel bir simetri içinde hareket ettirmesi inanılmaz.

Sırtım duvara sürtünüyor ama bu zevkimi daha da artırıyor. Beni sevdiğini tekrar tekrar fısıldıyor. Ben de beni ne kadar çok sevdiğini bedenlerimizin birbirine bağlanmasıyla hissediyorum. Bu seks değil. Daha saf bir şey. O haklı, bu aşk.

Kaslarım onun etrafında o kadar sert geriliyor ki kalça kemiklerini kırıyor olabilirim. "Evet, evet. Hag.. Hag... Hagan, lütfen."

"Lütfen ne? Seni boşaltmamı mı istiyorsun?"

"Evet, çok yaklaştım." Ama o ne yapıyor? Yavaşlıyor. "Yalvarmamı mı istiyorsun? Lütfen."

Parmaklarını kıvrımlarımın arasında kaydırarak şekilde kendini yeniden konumlandırıyor, ateşli parmak uçlarıyla yumrularımın etrafında dönüyor. "İstediğin bu mu?"

Nefes nefese kaldım. "İkisini de, ikisini de istiyorum."

Daireler çizerken yavaşça içeri ve dışarı hareket etmeye başlar, daha sert ve daha hızlı bastırır. "Yeeeeessss."

Vücudumun onun etrafında daraldığını hissettiğinde, gitmesine izin verdi. Suları akıyor. İkimiz de aşağı inerken tek kelime etmiyoruz. Sonunda çekiliyor ve beni vücudundan aşağı kaydırıyor. "Özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Kendini çok iyi hissettin."

Ben parmak uçlarıma basarken o başını öne eğiyor. "Düzenli olmama yardımcı olması için yıllardır hap kullanıyorum. İyi olduğumuzdan eminim."

Bizi temizlemek için bir şeyler aramadan önce dudaklarını ayırıp benimkini bir kez daha alıyor. Köşede cızırtılı mavi bir havlu buluyor. Dudaklarımı kısıpıyorum, başımı sallıyorum, kesinlikle hayır.

Beni omuz . "Yapmak zorundayız Adalee."

Yerden yırtık iç çamaşırlarımı alıyorum, bacaklarımı ve ortasını siliyorum, katlıyorum ve vücut kısımlarını siliyorum. "O mavi bezin ne zamandır burada olduğunu bilemeyiz. Üzerine rakun çışı bulaşmış olabilir."

Göbekten gülüyor, beni ona aşık eden ses. Gerçek ve mecazi anlamda.

"Seni gerçekten seviyorum." Giyinirken bir kez daha iddia ediyor.

Süite döndüğümüzde Harper sordu, "Siz ikiniz nerelerdediniz? Patrick sayı yaptı."

"Sadece etrafı gezdiriyorum." Hagan sırtıyor ve yüzümü korumak için dönüyor.

"Ona en sevdiğin saklanma yerini gösterdin mi?" Harper sorar ve adam onu kucaklayıp parmak eklemlerini kafasına sürterek parazit oluşmasına neden olur.

"Biliyorsun, bir erkek arkadaşın olduğunda, ben de her şeyi bileceğim." Adam göz kırpmıyor ve kadın ona daha sıkı sarılıyor.

Acaba babamın üvey ikizleri de bu kadar yakın mı?

Kodiaks maçı kazandı ve yarın oynayacaklar. Kazanırlarsa, arka arkaya şampiyon olacaklar. Oyuncular Chatham'lılardan ve tabii ki eşleri ve kız arkadaşlarından tebrik kucakları alarak içeri süzölmeye başlarlar.

Televizyon duvarının etrafında toplanmış, Kentucky - LSU maçının sonunu izliyoruz. Patrick, kuzeni Mac Callaghan'ı ülkenin bir numaralı futbol takımının kim olduğunu belirleyecek bu büyük maçta izlemek isteyen Avery'yi kucağına oturtuyor.

Harper, Hagan ve ben büyük, kıvrık kolları olan yeşil deri püsküllü kanepede oturuyoruz. Logan maçın bitimine yedi dakika kala bir top çalma yaptı ve Kentucky üç sayı gerideydi. Kenar çizgisine geldi ve kaskını fırlattı. Bir arkadaş olarak ya da sahada kontrolünü kaybettiğini hiç görmemiştim. Mac yanına gidip sırtını sıvazlıyor ve kamera onları yakınlaştırıyor. Karşılıklı . Dudak okuyamıyorum ama Logan'ın "Neredeydin lan sen?" dediği anlaşılıyor. Mac ayaklarını işaret ediyor ama kolları sallanırken kameraya arkasını dönüyor.

Dikkatle izleyen sadece Patrick ve Avery değil, Archer da izliyor. Logan bana, sezondan sonra profesyonel olmaya karar verirse, Archer'ın menajeri olmasını istediğini söyledi.

Birden Harper "Evet!" diye bağırdı. Savunma bir fumble'a neden oldu. Logan ve Mac kasklarını takıp koşarak sahaya geri dönerler. Logan, Mac'in kaskına dokunur ve önceki oyun unutulur. Aynı takımda ve oda arkadaşlarıydılar.

Sahada ilerlerler ve Logandan Mac'e kırk sekiz yardalık bir pas atarak maçı kazanırlar. Saha kenarı muhabiri iki yıldız oyuncuyla da röportaj yapıyor. Harper bana doğru eğilip, "Her zaman böyle seksi mi? Ter, kulağının arkasına ittiği uzun, keçeleşmiş saçlar... ve onunla ilgili her şey!"

Yavaşça ona dönüyorum ve yüzündeki ifadeye bakılırsa şaka yapmıyor. "Hayır. Çok sinir bozucu biri, sanki herkes onu istiyormuş gibi ukala," diye fısıldıyorum, Hagan'ın alfa kardeşi gibi davranacağını bildiğimden.

Harper omzuma vurdu. "Eminim her kadının vardır." Sonra kıs kıs güldü.

Kampüsteki her kız onu istiyor ve bazılarının şansı yaver gitti.

Archer, "Onları uyduya bağlıyoruz. Mac, Patrick'le konuşmak istiyor." Patrick ve Hagan'ın Mac'le konuşabilmesi için bekleriz ama uydu bağlantısı açıldığında Mac ve Logan'dır.

Mac heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplar. "Oğlumu gördünüz mü? Touchdown için mükemmel bir spiral. Semelerde bir numara olacak."

Patrick gururlu bir baba gibi, "Biz yakaladık ama senin yakalaman gerekiyordu ve sen yan çizgiden aşağı utun. Tebrikler, şimdi git arkadaşlarınla kutla."

Logan Mac'i sarıyor. Kumlu sarı saçlarından ter damlıyor. Hagan, "Bir an için irkinleşti ama başardınız. Tebrikler ev arkadaşları."

Logan göz kırıyor ve saçlarını yüzünden siliyor. "Bence herkes SEC şampiyonluk maçına gelmeli. Yarın için iyi şanslar. Bunu kendi sahanızda kazanın." Sonra duraklar. "Hey Callaghan, kuzenini benimle oynaması için buraya gönderdiğin ve Hagan'ı da getirdiğin için teşekkürler. Daha iyi oda arkadaşları ve dostlar isteyemezdim."

Harper parmaklarını kollarıma geçirip mırıldanıyor: "Ve alçakgönüllü. Alçakgönüllü amına koyayım."

İyi bir adam ama alçakgönüllülük tam olarak tanımlayabileceğim bir şey değil.

Hagan beni kendine çekiyor ve yanağımdan öpüyor. "Ve beni partiye gtrdğn için teşekkür ederim. Ve ondan seni istediğin için. Bunun için sana hiç teşekkür etmedim."

"En iyi arkadaşlar ne içindir?" Logan cevap veriyor. Hagan gülümsüyor ve ben bakışlarımı onun profilinden ayıramıyorum. Seksi sporcu ve komşu çocuğunun mükemmel bir bileşimi.

"İyi yolculuklar ocuklar. Pazar gecesi görüşürüz."

Nedense kendi başıma kurduğum bir ailem varmış gibi hissediyorum. Arkadaşlarımdan ve Hagan'ın ailesinden oluşan bir aile. Hagan'a onunla aynı şekilde hissettiğimi söylemek için sabırsızlanıyorum ama özel bir şey yapmak istiyorum.

Otuz Altıncı Bölüm

Hagan

İş sahası soğuyor. Adalee ve ben liderlik rolünü üstlendiğimizden beri iki kat daha fazla buradayız. Proje analizimiz Şükran Günü'nden sonraki hafta teslim edilecek, böylece şirkete ve profesörlere bunları gözden geçirmeleri için zaman tanınacak. Eğer onların çoktan karar verdiği bir seçenekle gelirseneiz, o zaman otomatik olarak yüzde seksen alacaksınız. Ancak yüzde seksen, iplerle ve summa cum laude ile mezun olmanıza yardımcı olmaz. Diğer yüzde yirmi ise maliyet analizinizde.

Joe bugün bizimle eve geliyor çünkü bu akşam kızlarımızla çifte randevuya çıkıyoruz. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca birkaç kez geceyi onların evinde geçirdik. Birlikte yemek yapıyoruz. Joe ve ben yemek yapıyoruz, hanımlar da bize kurabiye ve kek pişiriyor ve ikimiz de egzersiz rutinlerimizi hiç umursamıyoruz.

Bu akşam onları şehir merkezinde lüks bir İtalyan restoranına götüreceğiz. Şükran Günü hafta sonundan önce Ginger'ın doğum günü için bir sürpriz.

Eve vardığımızda Adalee ve ben biraz kestirdik. Antrenmandan önce birlikte kestirdiğimiz bir rutine girdik. Neyse ki ikimizin de birkaç gün izni var, böylece akşam yemeği için giyinme zamanı gelene kadar uyuyabiliyoruz. Uyumken çıkardığı yumuşak mırıltılara bayılıyorum. Kaşıklayarak başlıyoruz ama o her zaman karnının üzerine dönüyor ve bacağına belime doğru uzatıyor.

Onu dürterek uyandırıyorum. "Bebeğim, denemek istediğim bir şey var." "Tamam..."

"Esnekliğinizi boşa harcamamalıyız. Her zaman bu kadar bükülebilir olmayabilirsin." Ona gamzelerimi gösteriyorum, o da bunun yeni yürümeye başlayan bir çocuğun kıkırdamasına benzediğini söylüyor - dayanılmaz.

Birkaç dakikasını alıyor ama sonra oyuna dahil oluyor. Onu bu kadar çok sevmemin bir başka nedeni de bu. İkimizin de ne istediğini ve nelerden hoşlandığını bulmak için deneyler yapmaya istekli.

Beni sevdiğini söylemedi ama seviyor. Adalee bunu bana her gün ifade ediyor, sadece kelimelerle değil. Benim ailemde bir aile buldu. Harper neredeyse her gün onu arıyor ya da mesaj atıyor. Ona ne hakkında konuştuklarını sorduğumda sadece gülüyor ve "Bilmek istemez misin? Bazı şeyler kızlar arasında kalır."

Adalee ile seks daha öncekilerden farklı hissettiriyor. Bunun bir pozisyon ya da açı olduğunu söyleyemem çünkü hiç de öyle değil. Biz sadece bir yapbozun birbirini bulan iki orta parçasıyız. Biz bir köşe ya da kenar değiliz, biz resmi tamamlayan merkezdeki her şeyiz.

Joe ve ben oturma odasında oturup kızların çıkmasını bekliyoruz. Elbiseleri, küpeleri ve makyajlarıyla ortaya çıktıklarında neredeyse nefesimizi kesiyorlar. Büyüleyiciydiler. Ağzımız açık kalıyor çünkü nutkumuz tutuluyor. Ginger ve Adalee bize doğru yürürken kızarıyorlar.

Kollarımı Adalee'nin beline doladım. "Senin için yeterince iyi olduğumu sanmıyorum, Adalee Summers." Bacaklarını ortaya siyah bantlı topuklu ayakkabıları ve kıvrımlarını saran ve kestane rengi saçlarıyla tezat oluşturan fildişi rengi kazak elbisesi var.

"Bunu Ginger'la alışveriş merkezine gittiğimizde almıştım. Sen de oldukça yakışıklısın."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Oldukça mı?" Kaşlarımın duygularıma ihanet ettiğini söyleyip duruyor. O küçük kas hareketleri düşüncelerimi ele veriyor ve her ne kadar onları kullanmamaya çalışsam da, bu benim DNA'mda var. Onun için duygularımı koluma takıyorum ve herkesin onu ne kadar sevdiğimi bilmesi umurumda değil.

Yemekten sonra Joe ve Ginger bir kadeh şarap içiyor ve sonra diğer odadaki dans pistine gidiyoruz. Hepsi klasik müzik ve Adalee buna bayılıyor. Onun hakkında yeni şeyler öğrenmeye bayılıyorum ama klasik müzik en sevdiği şeker olan Blow Pops ile pek uyuşmuyor. Yine de bu yüzden doğuştan yetenekli olabilir. Joe ve Ginger'ın yanında yavaş dans ediyoruz ve ben her anına bayılıyorum.

Joe tek dizinin üzerine çöktüğünde dans pistinde sadece birkaç kişi daha vardır. Ginger'ın nefesi kesilir, Adalee'nin de.

"Red, sadece altı aydır birlikte olduğumuzu biliyorum ama seni sevdiğimi ve hayatımın sonuna kadar yanımda olmanı istediğimi biliyorum. Benimle evlenir misin?" Kutunun üstünü çevirerek açtı.

Ginger'ın elleri yüzünde uçuşuyor. Bu bir rol değil; bunun olacağından haberi yoktu. Ağlıyor. Adalee gözyaşı döküyor.

"Evet. Seni seviyorum Joe."

Diz çöküp öpüşüyorlar ve sarılıyorlar. İtiraf etmeliyim ki biraz kıskandım. Adalee'nin duygularını dile getirmesini umuyordum ama şimdi beni sevdiğini söylerse, bunun zorlama olacağını biliyorum.

Sevgi sabırlıdır.

Joe ve Ginger'ı kendi başlarına kutlamaları için yakındaki bir otele bırakana kadar gece boyunca dans ediyoruz. Adalee ve ben onun dairesine giderken en iyi arkadaşımızın nişanı hakkında konuşuyoruz. Nasıl olacak bu iş? "Evlenip beni apartmandan atacaklar mı?" diye soruyor ağzından tirbuşonlar çıkarken.

"Sanırım Joe ona karşı ne kadar güçlü hisler beslediğini göstermek istedi. Bir buçuk yıl sonra mezun olacağız. Teknik olarak Joe ya da ben bu yıl askere alınabiliriz."

"Ne? misin?" Sesi ince ve cızırtılı, endişeyle karışık.

Bu sesi her yerde tanırım. Ben ayrıldığımda Hap böyle hissetti. Cesur bir yüz ifadesi takındı ama bunun onun için zor olacağını biliyordum. Askere alınsaydım, teklifi kabul etmezdim. Adalee'yi bırakamam.

"Evet ama benim istediğim bu değil. Profesyonel olarak oynamak istediğimden emin değilim. Eğer gerçekleşmezse bu beni öldürmez." Yine de bunu çözmem gerek. Fazladan bir yıl daha seçilme hakkım var, bu yüzden teknik olarak şu anda hiçbir şeye karar vermek zorunda değilim ama aklımın bir köşesinde duruyor. Çünkü bir gün Adalee'ye evlenme teklif edeceğim zaman bir planım olsun istiyorum. Benim ailemde planlar, listeler ve hedefler yaparız.

"Oh." Tek söylediği bu. Beni sevdiğini söylemesi için mükemmel bir fırsat. Kahretsin, belki o benim hissettiğim gibi hissetmiyordur.

İçeri girip eşofmanlarımızı giyiyoruz. Sabah erkenden Chicago'ya gitmek için her şeyimizi hazırladık.

Şükran Günü için Chicago'dayken bitirmeyi umduğumuz proje taslağımız hakkında notlar aldık. Adalee'ye babasını görmek için Florida'ya gitmek isteyip istemediğini sordum, onunla gidebileceğimi söyledim ama reddetti. Şükran Günü'nde ailemi göremeyeceğimi hayal bile edemiyorum.

Babası onu davet etmişti ama gidiş-dönüş on yedi saat sürecekti ve uçak bileti için para vermemiştir. Uçak biletini ödemeyi teklif ettiğimde, "Sebepe para değil" dedi.

Buraya geldikten hemen sonra Florida'ya taşındı ve Adalee'ye yeniden evlendiğini söyledi. Çocukluğunun geçtiği ev satılmış. Babası kârın yarısını ona vereceğini söyledi. Telafi etmeye çalışıyor ama Adalee'nin ihtiyacı olanın para değil, sevgi olduğunun farkında değil.

"PAJAMAS YOK MU?" Adalee anneme soruyor.

Patatesleri ezmek için el mikserini kullanırken kıkırdıyor. "Hayır, o tüm ailenin burada olduğu zamanlar için. Reggie ve ailesi Şükran Günü'nü onun ailesi ve bizimkiler arasında dönüşümlü olarak kutluyor. Ama diğer herkes kısa süre içinde burada olacak."

"Beni ağırladığınız için teşekkürler."

Mikseri kapatıyor ve gümüş çatalı kâsenin kenarına vuruyor. "Buraya gelmek için Hagan'la birlikte olmak zorunda değilsin. Bir şeye ihtiyacın olduğunda beni ya da George'u arayabilirsin."

"Beni ne için arayacaksın?" Hagan'ın babası elinde dolaplarıyla uyumlu bakır dövülmüş bir kova buzla içeri girerken soruyor.

Kovayı adaya koyduktan sonra, annemi yanağından öperek yanına geldi. "Adalee'ye bize ihtiyacı olursa burada olduğumuzu söylüyorum."

"Hagan, annenin kuşu kızartmayı bitirmesini beklerken sen ve Adalee bana taslağınızı göstermeye ne dersiniz?"

Adalee sırt çantasını yatak odasından alıyor ve güneşlenme odasında buluşuyoruz. Adalee mühendislik projemizi paylaşırken yüzü aydınlanırken babam gülümsüyor. Babam bazı önerilerde bulunuyor. Sonra beni şaşırtarak Archer'ın aylar önce futbol maçında bana söylediği şeyi tekrarlıyor. "Oğlum, sen yeteneklisin. Zamanı geldiğinde ve hazır olduğunda, Kodiak Stadyumu'nun yeni inşaatı için vizyon sahibi olmanı istiyorum."

Babam hiçbir zaman profesyonel bir beyzbol oyuncusu olmadı ve sanırım bir parçası benim için o hayatı istemiyor. Belki de benim bu iş için uygun olmadığımı düşünüyordur. Archer

bu iş için uygundu ama sakatlandı. Ben, karımı ve çocuklarımı her gün görebilseydim dokuzdan beşe bir işte mutlu olurum. Ama beyzbolu seviyorum ve çok yetenekliyim, kim bilir?

Hayranlık içindeyim. Babam sevgi dolu bir adamdır ama aynı zamanda son derece rekabetçidir. "Teşekkürler baba. Geleceğin ne getireceğinden emin değilim." Mimarlık okuyorum, yan dal olarak da mühendislik, yani diplomalarımı kullanma eğilimindeyim. Kodiak Stadyumu'nda kalıcı bir miras bırakabilirsem bu muazzam bir başarı olur.

"Ve Adalee, mezun olduğun gün sana bir iş teklifi yapacağım. Daha önce hiçbir kadının yüzünün beton çiviler ve elektrik tesisatı üzerinde parıldadığını görmemiştim."

Adalee'ye göz kırpyorum ve boğazımı temizliyorum. "Elektriğe bayılır. Elektrik dolabını nereye koyacağına karar vermeye çalışıyor." Yüzü kırmızının koyu bir tonuna dönüyor ve gözleri kısılıyor.

Eşyalarımızı yerleştirmek için üst kata çıkıyoruz, uçakta giydiğimiz eşofmanları çıkarıp rahat ama güzel kıyafetler giyiyoruz. Çoğu zaman annemin umurunda olmaz ama Şükran Günü'nde güzel görünmeliyiz. Şapkaya izin yok, bu da duş alıp dalgalarımı kontrol altına almam gerektiği anlamına geliyor.

Banyodan çıktığımda Adalee doğruca kollarıma yürüdü. "Özür dilerim. Bunun özel olmasını istedim ama daha fazla tutamayacağım."

"Hamile misin?"

"Ne? Hayır. Hayır. Senin için özel bir şey yapmak istedim ama çok meşguldük ve ben... ben... seni seviyorum, Hagan Chatham."

Yere bakmadan önce bana kısa bir bakış atıyor. Çenesini eğiyorum ve bakışları onu takip ediyor. "Beni seviyor musun?" Başını sallıyor. "Beni *gerçekten* seviyor musun?" Bu kez başını sallarken yüzünde belli belirsiz bir gülümseme beliriyor. "Beni sevmekten korkma."

Adalee ellerini göğsüme koyuyor ve "Hagan, lütfen bana zarar verme" diyor.

Başparmaklarım elmacık kemiklerinin üzerinden dudaklarına doğru kayarken yanaklarını okşuyorum. "Bebeğim, beni sevmek yapacağın en güvenli şey." Ayak parmaklarının üzerine bastırıyor ve dudaklarımız şişene ve Hap içeri girene kadar öpüşüyoruz. Onu bırakmadan önce "Seni seviyorum" diye fısıldıyorum.

"Tamam, tamam aşk kuşları. Akşam yemeği hazır." Hap, Adalee'nin elinden tutarak onu koridorda sürüklüyor.

Çoğu aile gibi bizim ailemizin de ne için şükrettiğimizi söyleme geleneği var ve annem şöyle diyor: "Tanrı Adalee'yi Hagan'ın ve bizim hayatımıza soktuğu için şükrediyorum."

Adalee'nin dudaklarının titrediğini ve gözlerini bulanık bir güzelliğin kapladığını izliyorum. Sıra onda değil ama yine de konuşuyor. "Hepinize minnettarım. Bana bir anne babanın verebileceği en güzel hediye verdiğiniz - oğlunuzu. Hagan inanılmaz bir insan ve beni sevdiği için şanslıyım. Bunu onun için kolaylaştırmadım. Haftalar önce buradayken beni sevdiğini söylemişti. Karşılık beklemedi ve birinin beni sevmesini kabullenmem için bana zaman verdi. Bugün Hagan'a da onu sevdiğimi söyledim."

Yanağından bir damla yaş süzülüyor. Bunu yapmak zorunda olmadığını bilmesini sağlayarak elini sıkıyorum. İçini dökerken gözleri benimkilere kayıyor. "Yıllardır Şükran Günü sofrasına oturmam. Babam ve ben hindi ve sos yemekten başka bir şey yapmadık ama bu tantanasız, normal bir akşam yemeği idi. Hiçbir şey için minnettar olduğumuzu söylemedik çünkü değildik. Annemi kaybetmenin üstesinden ayrı ayrı geldik. Şimdi, eğer bir şey olursa... başa çıkmama yardımcı olacak bir ailem var."

Kardeşlerim ve ben harika ebeveynlere sahip olduğumuz için şanslıyız ve Adalee ile tanışana kadar bunu hiç düşünmemiştim." Ailemin her bir üyesi "Seni seviyoruz" derken onu kolumun altına alıyorum. Biz buradayız."

Sonra yanağından öpüyorum ve ona, aileme, transfer olmamı öneren Mac'e ve yeni en iyi arkadaşlarım Joe ve Logan'a ne kadar minnettar olduğumu söylüyorum.

Ailem biraz futbol izlemek için yerleştiğinde, gizlice uzaklaşıp bir telefon görüşmesi yapıyorum.

Otuz Yedinci Bölüm

Adalee

"ACELE ET, HAGAN." Beni Navy Pier'e götüreceğine söz vermiştin. Bana şehri gösterebilmesi için bir günümüz kaldı. Burada yapacak çok şey var ve ben Magnificent Mile'da yürüyüp tüm turistik şeyleri yapmak istiyorum.

En güzel hafta sonuydu. Perşembe günü Şükran Günü'ydü, dün ise Archer, Megan ve Harper ile Sarah Jane'in evine gitmeden önce projemiz üzerinde biraz çalıştık.

"Beni aceleye getirme kadın," diye şaka yapıyor Hagan kasketini başına geçirirken. Saçlarının kenarları altından kıvrılıyor.

Sırtına atladım. "Yemin ederim, hazırlanman benden daha uzun sürüyor." Hagan

beni gitmek istediğim her yere götürür. Yemememiz gereken her şeyi yiyoruz.

-Pamuk şeker, hardallı büyük krakerler ve soda gibi. Ama benim favorim

Dönme dolabın içinde oturmuş, içime kapanmış ama Chicago silüetine bakıyordum. Tek düşünebildiğim bu dünyada ne kadar küçük olduğumuz. Ve sadece iki ay içinde tüm dünyanın nasıl değiştiğini. Hayatım elimi tutan adamın etrafında dönüyor ve onsuz anlamsız olurdu.

Hagan'a nasıl hissettiğimi söylemek için en uygun zaman bu olabilirdi ama kendimi tutamadım. Ama bunun özel olmasını istiyordum, bu yüzden elini sıktım ve sıvı kahverengilerine bakıp, "Hagan, teşekkür ederim. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

Beni kucağına çekti. "Aynen. Bu konuda endişelenmemize gerek olmaması iyi bir şey. Seni uzun zamandır seviyorum."

"Seni uzun zamandır seviyorum." Haftalardır bana bunu mırıldanıyor ve sonunda ben de ona karşılık veriyorum. İlişkimizden eminim ve aramızda geçen her kelime beni daha da derin bir aşka sürüklüyor.

Pazar sabahı ekip uçağıyla eve uçuyoruz. Hiç durmadan projemiz üzerinde çalışıyoruz çünkü bu hafta teslim etmemiz gerekiyor. İhtiyacımız olan her şeye sahibiz; sadece hepsini bir araya getirip yazmamız gerekiyor.

Hagan bu gece benim için bir sürprizi olduğunu söylüyor ve sabırsızlanıyorum çünkü en iyi sürprizleri o .

Beni eve götürdü çünkü sürprizi hazırlaması gerektiğini söyledi. Umarım Joe'nun sürprizi gibi değildir. Bebek adımları atmam gerek. Ginger Şükran Günü için Joe ile gitti. Ailesiyle tanışmasını ve elmas yüzüğünü göstermesini istedi. Umarım yakında eve döner çünkü ailesi hakkında her şeyi duymak istiyorum ve nişanını sindirmek için zamanı olduğu için şimdi nasıl hissediyor.

Ona Hagan ve benden de bahsetmek istiyorum. Benim onun için mutlu olduğum kadar o da benim için mutlu olacaktır. Ne kadar uzakta olduklarını öğrenmek için ona mesaj atıyorum ama cevap vermiyor.

Telefonum şifonyerime vuruyor. "Hazır mısın?" Hagan soruyor.

"Evet, biraz kestirdim. Umarım gündelikçi iyidir," diyorum ve kapıyı arkamdan kilitleyerek dışarı çıkıyorum.

Hagan telefonu kapattı ve benim için kapıyı açarak yürüdü. "Joe ya da Ginger'dan haber aldın mı? Ona mesaj attım ama bana geri dönmedi."

"Muhtemelen onun evinde... bilirsin işte." "Seks. Evet, ne olduğunu biliyorum."

Evet, var.

Eğildi ve beni öptü. "Biliyor musun, on beş dakika erken geldim, böylece zamanımız olacak... bilirsin." Elini kalçamda gezdirirken gülüyor.

Elinin sıcaklığı çok iyi hissettiriyor ama ben sürpriz yapmak istiyorum. "Seni gerçekten seviyorum."

"Bu sözleri senden duymaktan asla bıkmayacağım." Planladığı maceraya doğru yola çıkmadan önce beni öpücüklere boğuyor.

Kampüsün içinden geçiyoruz ve kampüsün ana kavşağında bir trafik sıkışıklığı var. Neler olduğunu göremiyoruz. Hagan tedirgin, parmaklarını direksiyona vuruyor. Sürekli saatine bakıyor.

On dakika içinde inçleri hareket ettireceğiz. Hagan'ı üzgün görmek nadirdir. Birlikte olmadan önce iki kez gördüm ve sadece bana bakıyordu. Her iki futbol maçında da.

Ona olan hislerimi itiraf ettiğim geceden önce. Ama endişesini gizlemiyor, bu da parmak eklemlerimi patlatmaya başlamama neden oluyor.

Koluna dokunuyorum ve ikimizi de sakinleştirmesini umarak avucumu onunkinin içine kaydırıyorum. Bir köşeyi döndüğümüzde kırmızı ve mavi ışıkların yanıp söndüğünü görüyoruz. Bir itfaiye aracı seçerken sirenler çalıyor. "Bahse girerim bir enkazdır."

"Evet ama sıkıştık. Geç kalacağız."

Elimi onun elinden çekip kalçasını ovuyorum, pantolonunun içinde şişmeye başlayan çıkıntıya tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorum. Elim kot pantolonundaki çıkıntının üzerine koyuyor. Basit bir dokunuşun onu nasıl etkilediğini seviyorum. Gülüyorum ve diyorum ki, "Muhtemelen bu yüzden bir enkaz var. Eve gidene kadar bekleyemeyen azgın çiftler."

Kıkırdıyor. "Pantolonumda tutacağım, ama bana her dokunuşuna bayılıyorum."

Enkazla aramızdaki mesafe kaybolurken, iki ambulans ışıklarını yakarak uzaklaşıyor ve üçüncüsü bir kişiyi içeri alıyor. Sadece ayaklarını görebiliyoruz. Polis bizi diğer yöne yönlendiriyor. Sonunda Jugger Joint'e varıyoruz ve kırk beş dakika gecikiyoruz.

Hagan hostes standına yaklaşır, "Chatham için rezervasyonlar. Geciktiğimiz için üzgünüz. Büyük bir kaza oldu."

"Sorun değil. Pazar geceleri yavaşız." Gülümseyerek bize özel bir odayı gösteriyor. Masanın üzerinde *Mutlu Şükran Günleri* çiçek aranjmanı vardı. Yolumun üzerindeki masalarda da aynı süslemelerin olup olmadığını fark etmedim.

Garson, "Siz partinin geri kalanını beklerken size içecek bir şeyler getireyim mi?" diye sorar.

Hagan bakışlarını garsona diker ama "İki Pellegrino lütfen" diye cevap verir.

"Bize kim katılıyor?" Ben soruyorum.

"Bekleyip görmeniz gerekecek."

Yakında başlayacak sezonlarımız ve birlikte zaman geçirebilmek için neler yapabileceğimiz hakkında konuşuyoruz. Disiplin işin anahtarı. Birimiz deplasmanda ya da antrenmandayken diğerimiz ders çalışacak. Aradan on beş dakika geçiyor ve Hagan telefonuna bakıp hayal kırıklığıyla yerine koyuyor ama sonra tekrar eline alıp birine mesaj atıyor.

"Belki bizimle buluşacak kişi de aynı trafiğe yakalanmıştır." Elini uzattım. Muhtemelen Joe ve Ginger ya da Logan ve Mac Arkadaş Günü için bizimle buluşacak. Hagan kıpır kıpır ve bu hiç beklenmedik bir şey.

Birkaç dakika sonra telefonum çaldı. "Ben Ginger," diyorum heyecanla. "Hey, neredesin?" diye soruyorum.

Uzun bir duraklama olur, sonra kekeleyerek, "Joe ve ben hastanedeyiz. Addy Bug kötü durumda. Kanaması vardı." Sözleri ağlamaya dönüştü.

Üniversite hastanesi
mi?" Hagan'ın
dudakları kim
olduğunu sorar.

"Evet."

"Yola çıkıyoruz."

Telefonu kapattım. "Joe ve Ginger hastanedeler. Hadi gidelim."

Hiç tereddüt etmeden arabaya bindik ve dakika içinde hastanedeydik. Hagan koşarak içeri giriyor, acil otoparkına kadar elimi tutuyor. "Joe Danke'nin odası lütfen."

"Üzgünüm efendim, şu anda testte. Beklemek zorundasınız."

Tezgâhta öne doğru eğilerek araya giriyorum. "Ginger Bell'in odası mı?"

Parmaklarını klavyeye vuruyor ve yukarı bakıyor. "Üç yirmi dokuz. Bir seferde sadece iki kişi."

Koridorda uçuyoruz. Acil servis koridorunun kapılarını açan düğmeye basıyoruz ve sanki Kral Tuts'un mezarını açıyormuşuz gibi açılıyor; çok yavaş.

Sağa sola bakıp ne tarafa gideceğimizi düşünüyoruz. Odasına geldiğimizde duruyoruz, içeri girmeden önce kendimizi toparlıyoruz. Sakin olmalıyız çünkü telefonda Ginger tedirgin ve perişan haldeydi.

Hagan düğmeyi çevirdi ve ben ondan önce içeri girdim. Ginger bizi gördü ve hüngür hüngür ağlamaya başladı. Ben onu tutuyorum, Hagan da beni tutuyor. Saçında kan var. Derin, neredeyse mavi bir renk. "Sen iyi misin?" diye sordum. "Yani bir yerin kırıldı mı?"

"Hiç sanmıyorum. Beyin sarsıntısı geçirmiş olabilirim. Ama Joe'nun kanaması vardı ve konuşmuyordu. Ona bağırıp çağırdım ama cevap vermedi. Lütfen Hagan ona ne olduğunu bul. Gelecek yıl mezun olduğumuzda onunla evlenmem gerekiyor."

Yatağa oturuyorum, sakinleşmesini umarak parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Sonra onu göğsüme çektim. "O iyi olacak. Her ne olsun, Joe'nun mücadele edeceğini biliyorsun. O seni seviyor. Seninle birlikte olmak için savaşıyor. Hayır, biliyor musun, senin için savaşıyor."

Bu da boş bir gülümsemeye neden oluyor.

"Teşekkürler, Addy Bug." Hagan, "Ne oldu?" diye sorar.

"Tek hatırladığım Joe'nun 'Kahretsin! Bu araba durmuyor!' dediğini hatırlıyorum. Joe direksiyonu kırmaya çalıştı ama araba bize çarptı ve biz de bir direğe çarptık. Sokak lambası mıydı yoksa elektrik direği miydi hatırlamıyorum. Tanrım, lütfen onun iyi olmasına izin ver."

"Joe'nun ailesinin aranıp aranmadığını biliyor musun? Ya da koçu?" Hagan sorar. Başını sallar, hayır. "Tamam, koçu arayacağım."

Hagan beyzbol koçunu aramak için izin istiyor. Ginger ve ben sessiz kalıyoruz, ta ki Ginger sonunda, "Bir dakika önce düğün tarihlerini konuşuyorduk, bir dakika sonra hastanedeyiz. Birlikte olmamamız Tanrı'nın planı olamaz. Olamaz."

"Hadi dua edelim." Başını sallar. "Lütfen Joe'ya vücudunu iyileştirmesi için güç ver. Doktorlara onu iyileştirecek bilgiyi ver. Ve en önemlisi, lütfen Joe'ya onu sevdiğimizi ve gelecek yıl düğününde dans etmek istediğimizi söyle."

Sonra, Ginger ve ben birlikte ağladık.

Otuz Sekizinci Bölüm

Hagan

Koç her şeyi halledeceğini söyledi. Joe'yu bulmak için koridorlarda dolaşıyorum. Kimse onu görmemi engellemiyor. Oda numaralarının yanındaki kuru silinebilir tahtalara bakıyorum, arıyorum.

Danke... Danke... Danke... Summers... Ne 'ı?

İşte o zaman dünyam başıma yıkıldı. Adalee'nin babası yemeğe geç kaldı. Siktir, hayır. . Ama Summers yaygın bir soyadı değil. Zihnim bir döngüde.

"Efendim, bu Hagan Chatham, Adalee'nin erkek arkadaşı. Hayatınızın bir parçası olmak istiyor. Şükran Günü'nde ailemle birlikteyken, annesi öldüğünden beri gerçek bir Şükran Günü geçiremediğinden bahsetti. Ona seninle bir Şükran Günü yaşatmak istiyorum. Pazar günü Kentucky'ye döneceğiz. Seni eve getirip götürecek özel bir uçak ve gece için bir otel ayarladım. Lütfen evet de. Lütfen bunu kızınız için yapacağınızı söyleyin."

"Evet, onu ben de istiyorum. Detayları bana gönderin. Teşekkür ."

Hayır, hayır, hayır. Hastane duvarından aşağı kaydım. Öfke ve suçluluk duygusu bedenimi daha önce hiç hissetmediğim şekilde dolduruyor. Önümüzdeki enkazı gördüğümüzde arabada garip his vardı içimde. Arabaları tanıyamadım, bu yüzden hissi bastırdım. Ben ne yaptım? Bay Summers ne yaptı?

Bir hemşire geldi ve bana lobide beklememi ya da odaya girmemi söyledi. İşte o zaman Joe'nun bir odaya götürüldüğünü görüyorum. Tekerlekli yatağın arkasından takip ediyorum. Nakil hemşiresi kim olduğumu sordu.

"En iyi arkadaşı. Ailesi şehir dışında yaşıyor. Lütfen kalmama izin verin. başka bir odada." Gözlerim yaşlarla doldu. "Lütfen."

"Hemşire istasyonunu kontrol edin. Eminim şimdilik sorun

çıkarmayacaklardır." "Hanımefendi, komada mı?"

"Hayır, daha fazla yaralanmasını önlemek için onu sakinleştirdik" diye yanıtıyor.

"Doktorlar test sonuçlarını gördüklerinde daha fazla bilgi sahibi olacaklar."

Başımı salladım. Onu on makineye bağlamayı bitirdiğinde. Bana baktı ve "Sen iyi bir arkadaşsın." dedi.

Hayır, ben . Bütün sebebi benim. Neden kendi işime bakamıyorum?

Ben: Joe ile odadayım. Sakinleştirici verildi.

O iyi mi?

Ben: Hayır. Sanmıyorum.

Adalee: *Konuş onunla. İnsanların uyutulduklarında ya da komada bile sizi duyabildiklerini duymuştum.*

Ve ona bunların hepsinin benim hatam olduğunu mu söyleyeyim?

Adalee: *Ne?*

BEN: *Hiçbir şey. Hemşire . Sonra konuşuruz.*

Yalan söyledim. Bu ona yalan söylediğim ilk ve tek sefer. Bu daha da kötüye gidiyor.

Adalee: *Tamam. Seni seviyorum.*

Cevap vermiyorum. Daha da kötüsü.

Koridordakinin babası olduğundan emin olmalıyım. Eğer Adalee ben söylemeden önce öğrenirse, verdiğim zararın geri dönüşü olmayabilir. Odasına girerken vücudum ağrıyor, midem titriyor ve boğazıma safra kaçıyor.

Uyuyor. Alnında bir yırtık var. Başka bir hemşire gelip aileden olup olmadığını sordu. Durumu ve orada olmadan üç kişiyi nasıl hastaneye yatırdığımı anlatıyorum. Elimi okşadı. "Bu senin suçun değil." Yalan söylüyor.

"İyi olup olmayacağını söyleyebilir misin?" Ben soruyorum.

"Evet, ciddi şekilde morarmış olacak ama belirgin bir kırığı yok. Emin olmak için birkaç dakika içinde onu teste götürecekler."

Ben de oturuyorum. Uyanmasını umuyorum çünkü ne olduğunu bilmem gerekiyor. Onu götürene kadar orada kaldım ama hiç uyanmadı. Onu çözdüler ve hareket etmedi.

Joe'nun odasına geri döndüm. Adalee'ye babasından bahsetmem gerektiğini biliyorum. Ona bunun benim hatam olduğunu söylemeliyim. Ve Ginger'a.

Beni affedecekler mi?

Joe'yla usulca konuşuyorum, Adalee'nin babasını ona sürpriz yapmak için buraya nasıl çağırdığımı anlatıyorum. Ne kadar üzgün olduğumu. Bunların hiçbirinin olmasını istememiştim. Sadece kızımın babasını yeniden bir araya getirmeye çalışıyordum.

Telefonuma bakıyorum ve Adalee'nin bana yirmi kez mesaj attığını görüyorum. Doktor geldiğinde saat gece yarısıydı. "İyileşecek mi?"

Doktor sorar, "Peki sen kimsin?"

"Kardeşiyim."

Doktor ağzını bir tarafa doğru kıvrır. "Elimizden gelen her şeyi yapacağız. Ailen buralarda mı?"

"Hayır efendim. Biz burada okula gidiyoruz ama onlar yolda."

"Kardeşinizin ameliyat gerektirecek bir beyin kanaması var. Bana bir kart uzattı. Ukalalık olmasın ama ben eyaletteki en iyi beyin cerrahıyım. Eğer bir şans varsa, bu benim ellerimle olur."

Nedense, bu ihtiyaç anında onun ukalalığı yüzüme bir gülümseme yerleştiriyor. Beyzbol oynarken de böyleyimdir; kendime güvenirim ve kendimden eminimdir. Bunlar bir doktor için iyi özellikler.

"Ama bir süreliğine gitmeniz gerekecek. Ailen geldiğinde hemşirenin beni aradığından emin ol."

Ellerimi dizlerimin üzerine koyup başımı salladım. "Seni seviyorum Joe. Özür dilerim." Doktorun kaşları çatıldı. Muhtemelen araba kullandığımı düşünüyordu.

Bekleme odasına ulaştığımda Archer'ın bana doğru yürüdüğünü ve kollarıyla beni sardığını görünce afallıyorum. Sanırım özür kelimesini duydum. Tanrım, bu kelimedenden nefret ediyorum. Onu elmasın etrafındaki beyzbol topu gibi fırlatıyoruz. Ne için özür diliyor? Üzgün olması gereken tek kişi benim. Öyleyim ve kendimle yaşayamıyorum.

"Adalee nerede?"

Omuz silkiyorum ve sesim sert çıkıyor. "Ginger'ın odası, sanırım."

Geri çekilip iki elini omuzlarıma koyuyor. "Bana bak."

Ama yapamıyorum, aynaya bakmak gibi. Ve bu gece o olacak kadar yaşlandığımı hissediyorum. Artık Bay Summers'ın karısı öldüğünde ne hissettiğini biliyorum. Keder, boynunda bir albatros gibidir. Tıpkı babası gibiyim. Bununla başa çıkamam.

Sesi daha da sertleşir. "Joe'nun senin güçlü olmana ihtiyacı var." Archer beni dışarı çıkardı. "Neler oluyor?"

Küçük avluda dolaşıp açıklayacak kelimeleri arıyorum. "Adalee'nin babası da hastanede," diyorum Archer'ın kaşları kalkarken. "Onu aradım ve bu akşam Adalee ile Şükran Günü'nü ayarladım. Gelmedi ve sonra Ginger Adalee'yi aradı. Joe'yu aramak için koridorda yürüdüm ve *Summers* yazan bir kapı gördüm. Bunların hepsi benim suçum. Gitmem gerek. Burada kalamam."

"Adalee biliyor mu?" diye soruyor beni tekrar göğsüne çekerken. "Her şey girecek. Ama Adalee'ye söylemelisin. Ona hemen mesaj at ve seninle burada buluşmasını söyle. Sonra seni eve götüreceğim."

Telefonumu çıkarıp ona mesaj atıyorum ve buluşmak istediğimi söylüyorum. Birkaç dakika geçiyor ve yakında eski kız arkadaşımın otomatik kapılardan çıktığını görüyorum. Archer omzuma bir tokat attı. "Dürüst ol, yapabileceğin tek şey bu." Birdenbire yörüngemize giriyor ve karnıma ağırlar giriyor. Kardeşim bana başıyla selam verdikten sonra, "Adalee, beni aradığın için teşekkürler. Neyse ki yarınki bir toplantı için Cincinnati'deydim."

Archer içeri girerken başını sallıyor. Kollarını göğsünde kavuştururken hayal kırıklığını hissediyorum.

"Neden mesajlarıma cevap vermiyorsun?"

Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum ama o da aynısını yapmaya çalışınca irkiliyorum. Boğazıma bir şey düğümlenmiş, konuşmamı engelliyor.

Utanç. Suçluluk.

"Hagan, endişelendiğini biliyorum. Hepimiz ."

. "Beyin kanaması geçiriyor. Yani evet, endişeliyim."

Bir adım geri atıyor, bir eli ağzını kapatmaya çalışırken nefesi kesiliyor. "Ginger bilmiyor. Ailesi biliyor mu?"

Başımı salladım. "Onun kardeşiymişim gibi davrandım." Ona doktorun kartını veriyorum. "Buraya geldiklerinde hemen bu numarayı aramalarını söyle."

"Ne demek istiyorsun? Gitmiyorsun," diyor yüzümdeki buruşuk ifadeyi görünce. "Neden?"

"Çünkü ne yaptığımı öğrendiğinizde beni burada istemeyeceksiniz."

Ellerini göğsüme koyuyor ve avuç içleri kıyafetlerimi yakıyor. Bu kadını çok seviyorum ama bunun bana son dokunuşu olduğunu biliyorum. Gözlerimi kapatıyorum, son dokunuşunun hissini içime çekiyorum. Yavaşça parmaklarımı bileklerine doluyorum ve temizleniyorum. "Babanı Şükran Günü yemeği için buraya davet ettim. Bizden daha geç geldiği için sinirlenmişim. Ama o burada. En iyi arkadaşımızın yaşam savaşı vermesine neden olan kazaya o sebep oldu. Hepsi benim hatam."

Hiçbir şey yanaklarımdaki gözyaşı şelalesini durduramıyor. Önce kafası şaşkınlıkla dönüyor, sonra elleri tuttuğum yerden kıpırdıyor ve ben her şeyin bittiğini anlıyorum. Sevdiğiniz kişiye yardım etmek için verdiğiniz bir karar hayatınızın tüm gidişatını nasıl değiştirebilir?

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Adalee

"Babamın bu lanet hastanede olduğunu NE KADARDIR biliyorsun? Söyle bana." Ellerimi göğsüne bastırıyorum. Küfür etmeyen biri olarak, bu gece çok fazla F-bombası atıyorum. "O da yaralandı mı? İyileşecek mi?"

Gözyaşlarını siliyor ama akmaya devam ediyor. Hagan'ı ağlarken görmek burkuyor ama bu gece buna dayanabileceğimden emin değilim. Sonunda boğuk bir sesle, "Onunla bir saat oturdum. Onu teste aldılar ama kan tahlillerine göre önemli bir şey olduğunu düşünmüyorlar. Gecenin geri kalanında Joe'nun odasındaydım."

"Ve sen de beni babam hakkında karanlıkta bırakmanın iyi olduğunu mu düşündün?" "Özür dilerim." diye mırıldanıyor.

Ne hakkında? Yalan söylemek mi? Karışmak mı? Atlamak mı?

Kekeliyor, "Ben... Ben... sevişmeye çalışıyordum."

Güzel yüzü pişmanlıkla gerilmişti. Çenesi titriyor ve ona sarılıp Joe'nun, Ginger'ın ve babamın iyi olacağını söylemek istesem de yapamıyorum. Joe ölürse, Ginger ne beni ne de onu asla affetmeyecek.

"Ginger'a babamın nişanlısını hastaneye yatırdığını nasıl söyleyeceğim?" Soğukkanlılığımı korumaya çalışırken dudaklarımı dişlerimin üzerine bastırıyorum.

Elime uzanıyor ama ben geri çeviriyorum. "Ona söyleyeceğim. Bu benim hatam." "Hayır, bu benim ailem, ben yaparım."

Sonsuz bir tekrarla beni kucaklamaya çalışıyor. "Seni seviyorum, Adalee."

"Demek bu yüzden babamın hastanede yatacak kadar yaralandığını haber vermek için dört saat beklediniz? Bu hastanede. Kaza senin suçun değil ama beni seviyorsan hemen söylemeliydin. Aşk bu mu? Söz vermiştin..."

Onun telefonu yüzlerce kez çalıyor, benimki bir kez bile çalmadı. "Telefonuna cevap ver, Hagan." Arkadaşları, ailesi. Yanılmışım, onlar benim değil. Onunlar ama sadece ben onun hayatında olduğum sürece benimler. Babam benim.

Ekrana bakıyor. "Sen daha önemlisin. Başka bir şansı hak etmediğimi biliyorum ama..."

Takım arkadaşları bize yaklaşırken sesi kesiliyor. Mac ona sarılıyor ama Hagan kaçıyor. Böylece Hagan kalbimle birlikte uzaklaşıyor. "Hagan, bekle."

Sonra Mac ve Chaz bana sarıldı. "Üzgünüm ama senin ya da Ginger'ın neye ihtiyacı olursa olsun ben buradayım." Hagan'ın omzunun üzerinden geriye baktığını ve beni Chaz'ın kollarında gördüğünü izliyorum. Hagan'la çift olduğumuzdan beri Chaz nihayet Hagan'ı kızdıran çocukça isim takma davranışlarından vazgeçti. İçimden bir ses bu değişikliğin kendisinin de yeni bir kız arkadaşı olmasından kaynaklandığını söylüyor.

Archer koşarak dışarı çıkıyor, Hagan'ı kovalıyor. Yüksek sesle "Ona iyi bakın." diye mırıldandım.

Beyzbol oyuncularına bildiklerimi anlatıyorum, beyin kanaması hariç. Çünkü bu haberi önce ailesi ve Ginger duymalı. Parmaklarımı doktor kartının üzerinde gezdiriyorum.

Babamın odasına ulaştığımda kapılar açılıyor ve ağlamadan duramıyorum.

"Tatlım ağlama. Ben iyiyim. Diğer arabadaki insanlar nasıl?" diye soruyor. Sorduğu ilk sorunun bu olması beni daha iyi hissettiriyor. Diğer araçtakilerin benim ve Hagan'ın en iyi arkadaşları olduğunu açıklıyorum. Ona Joe hakkında fazla bir şey söylemiyorum çünkü bilmemem gerekiyor, sadece onu yoğun bakıma aldılar.

Ona kazaya neyin sebep olduğunu sorduğumda dürüst davrandı. Şimdi Ginger'a ne söyleyeceğimi biliyorum.

"Baba, geldiğine inanamıyorum. Benim için."

Pozisyon değiştirirken yüzünü buruşturuyor ve vücudu cızırtılı çarşaflara sürtünüyor. "Erkek arkadaşın ikna edici." Öyle. Hagan, cazibesine boyun eğene kadar seni yıpratacaktır. "O seninle mi?"

"O gitti."

Babamın kaşları dalgalı bir çizgi halinde çatıldı. "Huh. Yuvarlanacak bir tipe benzemiyordu. Sorunları nasıl çözeceğini bulacak türden bir adam gibi görünüyordu."

Başımı sallıyorum. Babam onu çiviledi. Ama bu keder ve ne kadar zor bilen biri varsa o da benim. Elini tutuyorum. "Baba, saatlerdir burada olduğunu biliyordu. Bana burada olduğunu söylemeden gece yarısına kadar Joe ile oturdu. Ya öyle olsaydı?"

"Adalee, ben ilişkiler konusunda hiçbir şekilde otorite değilim. Açıkçası, ayrılmamıza izin verdim. Keder sizi tüketebilir. Üzgünüm ama söz veriyorum bugünden itibaren en iyi baba ben olacağım. Beni affedebilir misin?"

Başımı sallayarak göğsüne uzandım. "Baba, Hagan dünyadaki en iyi insan ve ben ona tüm bunların onun hatası olduğunu hissettirdim."

"Suçlanacak biri varsa o da benim. Senin mutlu olmanı istiyor. Tek istediği ilişkimizi onarmamıza yardım etmektir. Hiçbir şey onun hatası değildi," diyor başımı okşarken.

Horladığını duyana kadar göğsüne uzandım ve sonra gizlice çıktım. Ginger'ın odasına gittiğimde ailesi içerideydi, ben de bekleme odasına geçtim.

Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Lütfen beni ara.

Yanıt yok. Zıplayan noktalar yok. Hiçbir şey yok.

Beyzbol oyuncularları gittiler ya da en azından bu bekleme odasında değiller. Ama Joe'nun daha yaşlı bir versiyonuna benzeyen bir adamın koridorda yürüdüğünü görüyorum. "Bay Danke, ben Ginger'ın oda arkadaşım." Sonra da ağzımdan geçiriyorum, "Ve onlara vuran da benim babam."

Gözleri açılıyor ama yumuşak kalıyor. Konuşmadan önce boğazının düğümlenmesini izliyorum. "Adalee, bütün hafta sonu senden ve Hagan'dan bahsettiler. Burada olduğun için teşekkürler. Ama eve git ve biraz uyu. İkisi de uyuyor. Sabah tekrar gel. Hagan'a bizi buraya bu kadar çabuk getirdiği için teşekkür et."

Beni duydu mu? Hagan?

"Tamam, erken döneceğim. Oh, Bay Danke. Hagan bunu size vermemi istedi." Kartı ona uzattım, o da elimden aldı ve koridorda yürürken okudu.

Ayrılmadan önce Ginger'ın kapısından içeri bakıyorum, ailesi kanepede uyuyor ve Ginger da . Bu beni şaşırtmadı çünkü daha önce

Doktor ona uyuması için bir şeyler vereceklerini söyledi.

Dışarı çıktım ve Hagan'ın buraya arabayla geldiğini fark ettim. Arabasını çalıştıracak şifreyi bilmiyorum. Gecenin bir yarısı ve araba servisi çağırmak istemiyorum.

Ben: *Arabanın kodunu verebilir misin, böylece eve götürebilirim?*

Hagan: *Archer seni . Lütfen eve arabayla gitme.*

Tamam, bunların hiçbirisi senin suçun değil.

Yanıt yok.

Ertesi sabah Hagan'a mesaj attım, hâlâ cevap yok. Belki de hastanededir. Oraya gidiyorum ve babamın ona ve Joe'ya yaptıklarını itiraf etmek için doğruca Ginger'ın odasına gidiyorum. Kapısını açmadan önce derin bir nefes alıyorum.

"Addy Bug."

Pazar sabahından beri bir şey yemediğim için midem boş, ama içinde ne varsa dışarı çıkmakla tehdit ediyor. Boğuluyorum. "Hey. Nasıl hissediyorsun?"

Ailesine bakar. Başlarını sallıyorlar.

"Bugün daha iyiyim. Joe'nun da iyi olduğunu söylediler. Bu sabah yeni testler yapılacak. Babası Mississippi'nin bu yakasındaki en iyi beyin cerrahına sahip olduklarını söyledi." Ginger sırtıyor. Onun coşkulu kişiliği süzülüyor.

"Adı ne?"

"Dr. Newcastle. Cleveland Kliniği'nden."

Bay Danke'ye verdiğim karttaki ismin bu olmadığını bilmeme rağmen gülümsüyorum. "Size bir şey söylemem gerekiyor. Joe ve seninle karşılaşan kişi babamdı."

Annesi, "Tatlım, biliyoruz. Haberlerde vardı ve baban bize tüm hikayeyi anlattı."

Dışarıdan her zaman ama Bayan Chatham beni içeriden de güçlü olduğuma inandırdı, ama . Gözlerim odanın içinde geziniyor.

"Ging, benden nefret mi ediyorsun? Hagan? Çok üzgünüz." Onu rahatlatmam gerekirken dağıldım.

"Gel buraya. Bu bir kazaydı ve sen minderde de minder dışında da benim en iyi arkadaşımsın." Ondan gelen şefkate inanamıyorum. Bana sarıldı. "Joe iyileşecek ve biz de çifte randevulara geri dönüp erkeklerin bizim için yemek yapmasına izin vereceğiz."

Cesur bir yüz ifadesi takınıyor. Belki Hagan Joe'nun durumu hakkında yanıliyordu. Ama neden bir doktor ona yalan söyleyip kartını versin ki?

"Hagan bu sabah burada mıydı?" Ne kadar acınası göründüğümü bilerek soruyorum.

"Hayır ve Joe'nun ailesi dışında ziyaretçi kabul etmesine izin verilmiyor. Belli ki Hagan onlara Joe'nun kardeşi olduğu yalanını söylemiş." Gülümsüyor. "Hagan ve Joe hemen kaynaştılar. Hayat boyu çok iyi arkadaş olacaklar." Ginger pozitiflik yayıyor. Bir gün Joe'ya sahip olacağını biliyordu. Geçen yıl katıldığımız tüm o maçlarda asla pes etmedi. Ve erkeğine kavuştu.

"Bugün çıkmama izin veriyorlar. Annemler birkaç günlüğüne buradayken Hagan'larda kalabilir misin?" diye soruyor.

Dudaklarımı büküyorum ve yalan söylüyorum. "Umm, tabi. Bir yolunu bulacağım." Ona dün gecedan beri konuşmadığımızı söyleyemem. Hagan'ın bana söylediği yalanın aynısı. Bir ihmal yalanı. "Dinle, babamı görmeye gitmeliyim. Benden nefret etmediğin için teşekkürler."

Joe başaramazsa, Hagan ve benim hakkımdaki fikrini değiştirecek. İkimizin de etrafında olmak istemeyecek.

Babam taburcu oldu, ben de onu gece kalması otele götürdüm. Hagan ona bir süit ayarladı. Joe'nun iyileştiğini öğrenene kadar kalacağını söyledi. Hagan ona her ne söylediye işe yaramış. Neden babamla kederimiz ve ondan ne istediğim hakkında konuşmadım? Ginger'ın ailesi benim dairemdeyken onunla kalıp kalamayacağımı sordum ve o da kabul etti. Umarım sadece bir ya da iki gün.

"Baba, derse gitmem lazım, sonra da eve gidip kıyafet alacağım." Bana el salladı.

Babamı geri kazandım. Beni hâlâ seviyor ve bunu Hagan'a borçluyum. Adamımı almaya gitmeden önce, onu görmeyi umarak Hagan'ın sınıflarının her birine koşuyorum, ama orada olmasını gerçekten beklemiyordum. Her iki profesörüne de

Ne oldu? Yarın mühendislik dersimiz var ve projemiz Perşembe günü teslim edilecek.

Bir mesaj aldığımda Hagan'a gidiyordum.

Dairendeyim. Tahmini varış süreniz nedir? **Ben:** *Beş.*

Geldin mi? Hagan'a gidiyordum.

Önce buraya gel.

Ben: *K.*

Benimle kaldırımda buluştu. "Yakınlarda salıncaklı bir park var mı?"

"Evet ama soğuk."

Tek , "Mükemmel."

Bizi Forest Park'a götürüyorum. Kampüsün kenarında, çalışanların gündüz bakım merkezinin yanında yer alıyor. Kendi çitle çevrili parkları var ama burası caddenin karşısında. Her patika yol meşe ağaçlarıyla kaplı. Salıncaklara doğru yürüyoruz. Bir çeşit kauçuk malzemeye kaplı zincirleri tutuyorum.

O da aynısını yapıyor. "Bunlar çok süslü."

Göğsümden küçük bir nefes kaçıyor. Bacaklar dışarı bacaklar içeri sallanıyoruz.

Sonunda, "Onu hiç böyle görmemiştim. Benimle konuşmuyor bile. Çok acıyor. Ben onun ikiziyim." Duraksıyor. "Archer'la da konuşmuyor."

"Archer'ın Cincinnati'de bir toplantısı yok muydu? Peki sen buraya ne zaman geldin?" diye sordum.

"Bu sabah beş gibi geldim. Archer toplantısını iptal etti. Tüm aile akşam altıda bu küçük tatlı kasabaya akın edecek."

"Neden?"

"Bir, çünkü Hagan bunun sadece kendi hatası olduğunu *düşünmüyor*. Buna yüzde yüz kesinlikle *inanıyor*." Bacakları gökyüzüne doğru yükselirken geri çekiliyor. "Sana anksiyetem olduğunu söyledi mi?"

Salıncak geriye doğru giderken bacaklarımı içeri sokuyorum ve sonra momentumun beni açık mavi gökyüzüne savurmasına izin vererek çekiyorum.

"Bundan bahsetti ama bana ayrıntı vermedi."

Sallanmak gerçekten özgürleştiriyor.

"Benimle konuşmaması bende anksiyete yaratıyor. Ona söyleyemiyorum çünkü bu onun üzerinde daha fazla baskı yaratacak ve anksiyetemin kendi hatası olduğuna inanacak."

Salıncağını durduruyor ve zincirleri çevirmeye başlıyor. Yavaşlıyorum, ayakkabılarımın uçlarını toprakta sürüklüyorum. "Harper, bana en çok ihtiyacı olduğu anda onu kendimden uzaklaştırdım. Onu rahatlatmalıydım. Joe onun en iyi arkadaşlarından biri."

Harper salıncağın gevşemesine izin veriyor, balyajlı saçları rüzgârda sallanıyor. "Tanrım, bu çok eğlenceli. İnsanlar neden sallanmanın çocuklar için olduğunu düşünüyor? Bu terapi gibi." Duraksıyor. "Şükran Günü'nde bize söylediğin gibi onu seviyor musun?"

"Evet."

"Kazanın onun hatası olduğuna inanıyor *musunuz*?"

"Tabii ki hayır. Ama babamın kazaya karıştığını ve durumunu benden saatlerce . Kaza için onu suçlamıyorum ama bana karşı dürüst olmaması çok üzücü. O güvенеbileceğimi düşündüğüm tek kişiydi."

"Hadi ama Adalee. Babanın ziyaretiyle sana sürpriz yapıyordu. Çoğu insan bu sürprizi OLUMLU sütununa koyar, OLUMSUZ değil."

O haklı. "Harper? Hagan için mi geldin?"

Koltuğunu bükerek tekrar bırakıyor. "Buradayım çünkü onu seviyorum ve buna bağlı olarak seni de seviyorum. İkiz olayını açıklamak zor. Dün gece karnıma öyle bir kramp girdi ki kendimi yerde buldum. Sebebi ya da mantığı yoktu. Yağlı ya da alışılmadık bir şey . Saat yedi buçuk civarıydı. Bu sabah haberlerde ambulansın hastaneye o saatte geldiğini gördüm. Hagan o zaman öğrenmiş olmalı. Onun hissettiklerini hissediyorum."

Hagan saat yedi buçukta kırk beş dakika geciktiğimizi söyledi ve Ginger aradığında da çok geçmemişti. "Onu ne zaman aradın?"

"Bir saat boyunca umutsuzca bir sandalyeye oturmaya çalışarak omuz silktim. Tam beş saat boyunca aradım ama cevap alamadım. Bana her zaman cevap ve öldüğünden korktum. Bana her zaman cevap verir, Adalee. Her zaman." Başımı sallıyorum çünkü bunun doğru olduğunu biliyorum, tek istisna seksi zamanlarımız. "Her neyse, Archer'ı aradım ve hastaneye doğru yola çıkmıştı. O

Hagan'la konuştuktan sonra beni aradı. Sonra da ilk uçakla buraya gelmemi söyledi. Hastanede Hagan olmadığı için rahatladığım için kendimi kötü hissettim ama o açıkladığında, ikiniz için de burada olmam gerektiğini biliyordum."

Telefonum çalıyor ve arka cebimden çıkarıyorum.

"Nasılsın?"

"Logan, Tanrı'ya şükür. Hagan nasıl?"

Telefondan duyduğum keskin bir nefes alıyor. "Az önce herkesin evden çıkmasını emretti. Çıkmazlarsa gideceğini söyledi. Ona buranın benim evim olduğunu ve kalacağımı söyledim. Odasının kapısını çarptı. Bence herkesin ona biraz zaman tanınması gerekiyor. Joe'nun ameliyat olacağını duyunca daha iyi olacaktır."

Sanırım babamla kalacağım. Hagan'la kalmayı tercih ederdim. "Archer ailesinin şehir merkezindeki yeni butik otelin çatı katını kiraladığını söyledi, ikinizin şantiyenin yanında. Archer seni onlarla birlikte istiyor ve baban da gelebilir."

"Ben mi?" Neden şaşırdım ki? Tanıştığımız andan itibaren bana ailelerinin bir parçasıymışım gibi davrandılar. Benim için savaşıyor insanlar olduğunu bilmek sakinleştirici ve rahatlatıcı. Ve benim ve Hagan'ın ilişkisi için.

"Evet, sana mesaj attığını söyledi."

"Logan, eğer Hagan dinlerse, ona onu sevdiğimi söyler misin? Mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermiyor."

"Elbette, Küçük A. Harper seninle mi? Archer kızgın ayrıldığını söyledi. İyi olduğundan emin olmak istiyorum." Boğazını temizliyor. "Archer ve Hagan için."

"Evet, birlikteyiz." Tek düşünebildiğim Hagan'ın hayatımdaki her insanı nasıl daha anlamlı kıldığı.

Logan can sıkıcı bir arkadaştan, perde arkasındaki çöpçatana ve Hagan dışında özel hayatım hakkında konuşabildiğim tek erkeğe dönüştü.

Joe, Ginger'ın takıldığı birinden, dairemizdeki hareketli bir dekorasyondan, bir arkadaşına dönüştü.

Ve Hagan'ın ailesi sadece onun için değil, benim için de endişeleniyor. Harper ve Archer burada benimle birlikte.

"Güzel. Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Bana ihtiyacı olan olursa aramaktan çekinmeyin."

Kırkıncı Bölüm

Hagan

Milyon yıl geçse de kendi kalbimi kırmayı beklemiyordum. Harekete geçirdiğim olaylar dünyamı paramparça etti. Birinin gözlerinin içine bakıp beni sevmesini nasıl bekleyebilirdim ki? Adalee gözlerinde hayal kırıklığıyla bana baktığında, çatlağın daha da genişlediğini hissettim. Ve Joe ölebilir. Ginger ve takım arkadaşlarım beni asla affetmeyecek. Adalee'yi, arkadaşlarımı ve beyzbolu kaybettim.

Telefonumu pencereden dışarı attım. Aramaları. İyi olduğumu ümit eden mesajlar. Joe'nun hayatı için savaşıyor kişi olduğunu anlamıyorlar mı? Neden zamanlarını benimle, onu oraya koyan adamla harcıyorlar?

Herkesten evi terk etmelerini ve beni yalnız bırakmalarını istedim. Logan bana siktirip gitmemi söyledi. Bu beni içten içe güldürdü. Hepimiz kira ödüyoruz, bu yüzden burada yaşayan hiç kimseden gitmesini istemeye hakkım yok. Ama Pearse zaten gitmişti ve Mac de bir iki gece bir arkadaşında kalacağını söyledi.

Yatağında uzanırken, duvara lastik bir beyzbol topu fırlattım. Güm diye elime geri geliyor. Güm ve tekrar bana geri geliyor. Dışarıda hava kararana kadar tekrar tekrar. Telefonsuz olmak huzur verici. Tüm o *özür* mesajları olmadan.

Kapım çalındı. "Dışarıda kal."

Göt herif dinlemiyor ve yine de içeri giriyor. Bir buçuk metrelik vücudunu kapının pervazına yaslıyor, kapıya zar zor sığıyor. "*Dışarıda kalmak* kelimesinin ne anlama geldiğini öğrenmek için sözlüğe mi ihtiyacın var?" . Topu tekrar fırlatmaya başladım.

"Koçunuz aradı. Joe'nun test sonuçları ameliyat için olumlu çıktı. Ameliyatın Çarşamba günü yapılması planlanıyor." Logan'ın sesi gerçek bir endişe tonu taşıyor.

"Teşekkürler."

Gitmek için döndü ama onun yerine "Küçük A ile konuştum"

dedi. "Şimdiden taşınıyor. Çok hızlı oldu."

Avucuyla duvara vuruyor. "Vay canına. Hayallerindeki kızı kapmana yardım etmek için istediğin her şeyi yaptım. Gitmesine izin verme. Bu arada, seni sevdiğini söylememi istedi. Ailenle birlikte Waterford'da kalıyor."

"Neden evinde değil?"

"Umurunda mı? Çünkü umurundaysa, işte telefonun. Ara ve ona sor." Telefonumu yatağımın üzerine fırlattı. "Ailen ya da Adalee dışında birine ihtiyacın olursa konuşmak için buradayım." Duvara iki kez vuruyor ve gidiyor.

Pazar gününden beri uyumadım. Chicago'dan eve dönmek için sabah altıda uyandık. Pazartesi gecesi saat gece yarısına yaklaşıyor, yani en az otuz altı saat. Logan'ın söylediği her şeyi düşündüm ama kendimi telefonuma bakmaya ikna edemedim. Pencereden atmadan önce kırk dokuz bildirim gördüm.

Aile. Ailemi seviyorum ama kızgınım ve utanıyorum. Adalee'nin aile hayatına karışmamalıydım. Babasından daha iyi değilim. Onunla yüzleşmem.

Sabahın üçünde hala uyumamıştım, bu yüzden eşofmanlarımı ve sweatshirt'ümü giyip beyzbol kompleksine koştum. Niyetim bu değildi ama bir şey beni buraya yönlendirdi. Çitlerden atlayıp yedek kulübesine girdim. Koltuk yerine arkaya oturuyorum çünkü Joe ve ben hep bu şekilde otururuz.

Açık bir gün olacağı benzeyen bir günde güneş doğmaya başlıyor. Pembeler ve kırmızılar sabah gökyüzünü aydınlatıyor. Bu bana projemiz hakkında bir fikir veriyor. Ginger ve Adalee'nin dairesine gelene kadar etrafta dolaşıyorum. Orada olmadığını biliyorum. Zaten konuşmaya hazır değilim, bu yüzden evime geri önce babasını aradığım için gerçekleşen tüm eylemleri gözden geçirerek etrafta dolanıyorum. Saat sabahın sekizi ve Logan mutfakta.

"?"

"Uyuyamadım. Koşuya çıktım." Merdivenlerden yukarı koşmaya başladım.

Beni ediyor. "Dinle. Ben senin arkadaşınım. Muhtemelen en iyi arkadaşımsın ve benimle sadece benim arkadaş olmak istiyorsun, oyun kurucu olduğum için değil." Bana vitaminlerle zenginleştirilmiş bir şişe su ve bir simit uzatıyor. "En son ne zaman yemek yedin?"

"Chicago'da Pazar." deyip geçiştiriyorum.

"Bugün Salı."

Başımı sallıyorum. Hangi lanet gün olduğunu biliyorum. Omzuma dokunuyor ve ben sarsılıyorum. "Ye, iç ve uyu. Uyandığında bunların hepsini konuşacağız."

Dışarı çıkarken o kadar sessiz bir tonda soruyorum ki, neredeyse içsel bir düşünce gibi. "Adalee'den yine haber aldın mı?"

Başını öne eğiyor. "Beni bir şeyle mi suçluyorsun? Çünkü..." Sözünü kestim. "Hayır, o iyi mi?"

"Sabah altıda aradı ve babasıyla birlikte dün gece sizin ailenizde kaldıklarını bilmenizi istedi. Kimse seni suçlamıyor."

Gözyaşlarımı tutamıyorum. "Kendimi suçluyorum Logan. Bunu anlamak neden herkes için bu kadar zor? Babasını buraya getirdiğim için arkadaşım ölebilir."

İki adam sessizce duruyoruz çünkü ikimiz de ne söyleyeceğimizi bilmiyoruz. Bunların hiçbirini yaşamadık. Sonunda yardım etmeye çalıştığını biliyorum, "Biraz dinlen. Dersim var ama kapıyı kilitleyeceğim, böylece sadece oda arkadaşlarım girebilecek."

Kapımı kapattı. Suyu ve simidi komodinin üzerine koydum. Adalee'nin tişörtümü çıkarıp kafasına geçirdiği çekmeceye bakıyorum. Onun bedenini gördüğüm ilk geceydi. Rüya gördüğümü sanmıştım. Şimdi bir kaçış odası kâbusundayım ve çıkış yolunu bulamıyorum.

Bir bardak su içip simitten bir ısırık alıyorum ve tekrar uzanıyorum. Hocalarımı ve koçumu aramam gerekiyor ama hocalarıma açıklama yapacak yüreğim yok. Antrenmana gelmediğim için koç kızarsa da umurumda değil. Beyzbol topunu ıskalayana kadar fırlatıyorum ve onu almak için yataktan kalkamayacak kadar yorgun oluyorum. Bir şişe su içiyorum ve simidi bırakıyorum. Göz kapaklarım ağırlaşıyor.

Uyandığımda hava karanlıktı. Gözlerim alışmaya çalışıyor. Uyudum ve itiraf etmeliyim ki biraz daha iyi hissediyorum. Hâlâ bok gibi ama işimi görebiliyorum. Banyoya girdiğimde yüzüm düşündüğümünden daha kötü görünüyor. Yansımamdan nefret ediyorum, bu yüzden yüzümde kullandığım tıraş makinemi çıkarıyorum. Çenemde ve çenemde gezdirmek yerine saçlarımda gezdiriyorum. Büyük saç parçaları lavaboya düşüyor. Vuruş üstüne vuruş, ağlıyorum. Sonunda hıçkıra hıçkıra yere yığılıyorum.

Logan beni yerde sırtımı duvara dayamış halde buldu. Kollarını belinin üzerinde kavuşturarak sırtını tezgâha yaslıyor. "Biri mi

siyah bir Goldendoodle'ı tıraş etmek?"

Gülüyorum ve burnumdan sümük akıyor. Bana biraz tuvalet kağıdı uzatıyor. Kendimi temizliyorum, sonra dirseklerimi dizlerime dayayıp başımı tutuyorum. Gözyaşlarım durmadan akıyor. Logan bir şekilde dar alanda yanıma oturmayı başarırken, "Bırak dökülsün," diyor.

Biraz sonra bir zarf çıkardı ve bana uzattı. Adalee'den. El yazısı kusursuz. Her şeyi yazmakta ısrar ediyor çünkü benim tavuk tırmalamalarımı okuyamıyor. Ona hep bilgisayarların bu yüzden icat edildiğini, böylece herkesin okuyabildiğini söylüyorum.

" kaç?"

"Neredeyse sabahın altısı. Çarşamba. Son on sekiz saat içinde tüm aileni üç kez geri çevirmek zorunda kaldım. Umarım bundan sonra benden nefret etmezler. İkizin ele avuca sığmıyor. *"O benim kardeşim, beni burada istiyor falan filan.* Ama çok ateşli."

"Bunu . O bölge."

"Zaten benim için fazla sinirli. Biliyorsun ben onları hoşgörölü severim ve onları sürekli görmek istemem."

Gülüyorum ve bu iyi hissettiriyor. "Logan, teşekkürler. Ama onu asla göremezsin."

"Umm, onun farklı bir planı var. Ama o deli adam. Eğer Adalee'yi aramazsan lütfen Harper'ı ara çünkü seni çok sevdiği için beni korkutuyor." Uzaklaşmaya başladı.

Gömleğinin eteğini tutuyorum ve o da duruyor. "Ondan nefret etme. Hap ve ben birbirimizin acısını hissediyoruz... kelimenin tam anlamıyla. Bu onun için adil değil. Altıncı sınıftayken ben okuldayken bademciklerini aldırmişti. Matematik dersinde acıdan çığlık atmaya başlamıştım. Ailem bana tam o sırada Hap'in iyileşme odasında çığlık atarak uyandığını çünkü çok acıdığını söyledi."

İri eli sırtımı birkaç kez okşuyor. "Senin için araya girmek zorunda kaldığım için kışını tekmelerken bunu aklımda tutacağım. Mektubu oku ve aileni ara. Biraz uyumam lazım."

Dışarı çıktı. Yeni kelleşmiş başıma bakarak dişlerimi fırçalıyorum ve kendi kendime "Seninleyim Joe" diyorum. Yatağıma uzanıp okuma lambamı açıyorum ve zarfı yırtarak açıyorum.

Hagan,

Üzgün olduğumu duymak istemediğini biliyorum ama üzgünüm. Seni suçlamıyorum. İkimiz de hata yaptık. Bana babamdan bahsetmeliydin ve ben de bu kadar sinirlenmemeliydim. Onun ormandan çıkmasını sağladın çünkü sen nazik ve şefkatlisin.

Sen inanılmaz, düşünceli ve cömert bir insansın. Joe'nun ameliyatı için dünyanın tartışmasız en iyi beyin cerrahını buraya getirdin. Kimseye söylemeden Joe ve Ginger'ın ailesini buraya getirdin. Joe'nun odasında oturup kardeşi gibi davranırken de bunu yapıyordun.

Bir sorum var ve cevaplarırken yüzünüzü görmek istiyorum. Joe ameliyattan çıkmadan önce cevabına ihtiyacım var. Cevabınızın kazanın sonucuna değil, bana karşı olan hislerinize dayanmasını istiyorum.

Şu ana kadar hayatınız mükemmele yakındı. Acı ve ıstırapı bilirim. Hagan, böyle görünüyor, ama benim gibi bunu tek başına yaşamak zorunda . Ailen burada. Kardeşlerinin her biri burada. Megan burada. Tackett ve Talynn beş saat içinde burada olacaklarını söylediler, sadece ara. Bu destek için neler verirdim biliyor musun? Boşa harcama.

Bana asla unutamayacağım iki şey söyledin.

"Beni sevmekten korkma. Beni sevmek yapabileceğin en güvenli şey." Şu anda beni korkutuyorsun. Bizden vazgeçme düşüncesi bana işkence gibi geliyor. Bir kalp kırıklığına daha dayanabilir miyim emin değilim.

Diğeri ise "Benim formamı giyersen, ömür boyu benimsin demektir. Bu yazılı olmayan bir kuraldır."

Cevap verdim, "Hayat uzun bir zaman. Kimse beni sonsuza dek sevmedi."

Cevaplamanı istediğim soru : Beni ömür boyu sevecek adam sen misin?

Çünkü acın benimle güvende. Seni ömür
boyu seveceğim,

Adalee

Telefonumu buluyorum ve Adalee'den, ve arkadaşlarımdan gelen tüm mesajları okuyorum. Duş alıyorum, Koç'u arıyorum ve bana birkaç gün izin vermesini istiyorum.

Başım dik. Bana tam destek veriyor. Aşağı koşup Logan'a "Joe'nun ameliyatının ne zaman olduğunu biliyor musun?" diye sordum. Birkaç saatten fazla uyumuş olamaz ama şimdi kahvaltı ederken maç filmi izliyor.

"Annen bu sabah yedi buçukta başlayacağını düşündüğünü söyledi. Ama ben emin değilim."

Elindeki simidi ve masadaki bir şişe suyu alıp kapıdan dışarı koşuyorum.

Ben: *Hap, Adalee hala orada mı?*

Hap: *Hayır. ?*

BEN: *Onu bulmaya çalışıyorum.*

Hap: *Sınıfa gitti ve hastanede Ginger'ı bekleyecekti. Neden?*

Çünkü onu seviyorum.

Hap: *Bu bir Pretty Woman anı.*

BEN: *Ne?*

Hap: *Boş , git kızını getir.*

BEN: *Saat dörtte herkesi evimde topla.*

Hap: *Tamam. Bu doğru geliyor.*

Ben: *Doğru.*

Geç kalabileceğimi bile bile sınıfına olabildiğince yakın bir yere park ediyorum. Amfisine koştum ama hiçbir yerde görünmüyordu. Ben de arabama atlayıp doğruca hastaneye gidiyorum. Joe'nun ameliyatının bitmemesi için geç kalmamaya dua ediyorum. Zamana karşı yarışıyorum ama en iyi baskı altında çalışırım. Bir mucize eseri hastane girişinde vale hizmeti veren bir adam var. Asansöre koşuyorum. 2. kat... 3. kat... 4. kat. Kapılar açıldı.

Bölüm Kırk Bir

Adalee

Dileklerin olayı budur, rüzgarda savrulan karahindibalar gibidirler. Günlerdir Hagan'ın biriyle konuşmasını diliyordum, o kişinin ben olmasını umuyordum. Dün gece geç saatlerde Hagan'a gittim ve bir mektup bıraktım. Logan notu Hagan'a vereceğini söyledi ama onu uyandırmak istemedi çünkü Chicago'dan döndüğümüzden beri Hagan ilk kez uyuyordu.

Logan'ı ilk ve tek kez yenilmiş gibi görüyorum. "Keşke iyi haberlerim olsaydı. Birkaç kısa konuşma yaptık ama bana biriyle görüşmeye hazır olduğunu söyleyen bir şey olmadı."

"Kazadan ya da benden bahsetti mi?" Ben sordum.

"Ona seninle konuştuğumuzu söyledim. Beni sana taşınmakla suçladı ama ailesinin yanında kaldığını söylediğinde sinirlendi. Bunun dışında Joe'nun ameliyatının planlandığını söyledim." Durakladı. "Teşekkür etti. Küçük A, Hagan içeride bir yerde ama ailesine geri çekilmelerini söylemelisin. Hepinizin onun için burada olduğunuzu biliyor. Harper ve ben birkaç kez tartıştık zaten. İkizi olduğu için bunun her şeyden üstün olduğunu düşünüyor. Ben sadece onun istediğini yapıyorum. Söz veriyorum, yakında kendine gelmezse herkesi içeri alacağım."

Anlayışla başımı salladım çünkü kız arkadaşı olmanın da her şeyin önüne geçtiğini düşünüyordum. Bana güveneceğini ve konuşmaya hazır olana kadar ona sarılacağımı varsaymıştım.

"Adalee, o seni seviyor. Kendini suçluyor. Doğru olup olmaması önemli değil."

Ben de "Biliyorum. Keşke o gece söylediklerimi geri alabilseydim. Beni sevdiğini ve korumaya çalıştığını biliyorum."

Cebimden bir mendil alırken parmaklarım sert, yuvarlak bir nesneye takılıyor. Çıkartıyorum, Navy Pier'deyken Hagan'ın ceketimin içine sıkıştırdığı bir nane şekeri. Gerçekliğe geri döndüğümde ambalajını çıkarıp ağzımda yuvarlıyorum.

Joe'nun ameliyatının bitmesini beklerken başımı Ginger'ın omzuna yasladım. Hagan'ın neden burada olmadığını ve Hagan ile herkes arasında neler olduğunu anlattım. Nişanlısı ameliyatta olmasına rağmen bacağımı okşayıp beni rahatlatmaya devam ediyor.

Sessiz olursam, Hagan'ın adımlarını duyabiliyorum. Yüzlerce kilometre öteden geliyor, sanki bir tüneldenymiş gibi yankılanıyor. Rüya görüyor olmalıyım. Başımı sallayıp gözlerimi siliyorum ama hâlâ duyuyorum. Ginger omzuyla beni dürtüyor.

Birden, Hagan ismimi tekrarlayarak üzerimde yükseliyor. "Lütfen Adalee, çok geç kalmadığımı söyle."

Gözlerim atletik pantolonundan göğsüne, oradan da yüzüne doğru ilerliyor. Hiç gamzesi yok ve saçları gitmiş. Gözlerinin altında siyah halkalar var ve yüzü daha ince. Bakışlarında belirsizlikle çömeliyor. Bana dokunmakta tereddüt ediyor.

Ben ayağa kalktığımda o da kalktı. Gözyaşlarına boğularak, neredeyse sessiz, kırık bir sesle soruyorum, "İyi misin? Aman Tanrım. İyi misin?"

Kendini nasıl hırpaladığını ve benim onun bu hale gelmesinde oynadığım rolü düşündükçe midem bulanıyor. Çökmüş yanaklarına dokunuyorum ve avuçlarımdan birine doğru eğiliyor. Bana ve dokunuşuma ihtiyacı olduğunu bu şekilde ifade ediyor.

Başını eğiyor, kollarıyla bedenimi sararken bana güven veriyor. Sesi nazik ama sanki bunu söylemesi gerekiyormuş gibi hızlı konuşuyor yoksa ona bir şans daha vermeyeceğim.

"Mektubunu bana Logan verdi. Özür dilerim. Tanrım, özür dilerim."

"Özre ihtiyacım yok. Senin gücüne ve sevgine ihtiyacım var." Ellerim sıkıca yerinde duruyor çünkü gitmesine izin veremem.

Karamel kahverengi gözleriyle ruhuma bakıyor. "Seni ömür boyu seveceğim. Hayır... daha da uzun. Seni sonsuza dek seveceğim çünkü öldüğümde bile seni sevmekten vazgeçmeyeceğim." Elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Hayattan daha uzun, Adalee."

Kollarımı boynuna doluyorum, zıplıyorum ve bacaklarımla belini çevreliyorum. İster seks yapıyor ister oyun oynuyor olalım, bu onun en sevdiği pozisyon. Ben omzunda ağlarken, o sürekli "Söyle bana. Söyle bana."

Bunlar, hayatımızda ne olursa olsun, bununla birlikte yüzleştığımız için rahatlamamanın gözyaşlarıdır.

Fısıldıyorum, "Tam zamanında geldin. Seni seviyorum, Hagan Chatham."

Tüm gözler üzerimizde olmasına ve arka planda mini alkışlar duymamıza rağmen, Hagan dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Seni seviyorum. Sana bunları için çok üzgünüm." Bir öpücük daha ve gözyaşlarından biri üst dudağından benimkine akıyor.

Çift çelik kapının açılması ve iki doktorun dışarı çıkmasıyla kavuşmamız kısa sürdü. Ayaklarımla Hagan'ın göğsünden aşağı kayıyorum, şimdi yerdeyim. Hagan beni belimden kavırıyor ve çenesini başıma yaslıyor. Doktorlar neredeyse aynı anda maskelerini indirdiğinde tutuşu sıkılaşıyor. Sonra şapkalarını kapıyorlar, sarıyorlar ve çöpe atıyorlar. Hagan'ın vücudundaki gerginlik geri dönüyor.

Bay ve Bayan Danke ayağa kalkıyor ve ben onların sert duruşlarındaki korkuyu görüyorum. Joe'nun babası kolunu karısının omzuna koyarak onu sakinleştiriyor. Beyzbol oyuncularını dayanışma içinde el ele tutuşuyorlar.

Doktorların 30 adım yürümesi çok uzun sürüyor. Asansörler arkamızda açılıyor. Hagan'ın çenesi kafamdan çıkıyor ve ikimiz de bakıyoruz. Babam, Hagan'ın tüm ailesi ve Hagan'ın üç oda arkadaşı içeri giriyor. Hagan beni sıkıyor ve onun biraz rahatladığını hissediyorum.

Ama doktorlara koşan Ginger'dı. "Nasıl oldu? Çok güçlü. Uyanık mı?" diye sorarak onları soru yağmuruna tutuyor. Gülümsüyorlar ve tüm odanın bir nefes aldığını hissediyorum.

Basit bir gülümsemenin bu kadar çok şey anlatabileceğini kim bilebilirdi?

Hagan dudaklarını saçlarıma bastırıyor ve "Başardı" diyor. Başımı sallayarak onu duyduğumu belli ediyorum.

Doktorlar Danke'lere özel bir yerde konuşmak isteyip istemediklerini sorar ve onlar da başlarını sallar. Joe'nun annesi, "Hepimiz onu seviyoruz, bu yüzden ne söylerseniz söyleyin aynı anda duymamız gerekiyor," diye cevap verir.

Laboratuvar önlüklerinden birinde "Dr. Henry Newcastle" yazdığını fark ettim. Cleveland Kliniği'nden.

İlk konuşan Dr. Newcastle oldu. "Joe iyileşme sürecinde. Hâlâ uyuyor. Ameliyattan sonra beyninin dinlenmesini istiyoruz, bu yüzden bir süre baygın kalacak."

Ginger, "Ama mi?" diyor.

Diğer doktor, "Ben Dr. Wilcox. O genç ve haklısınız, güçlü ve kalın bir kafatası var." Bu çok ihtiyaç duyulan neşeyi getirdi. "Yaşına, genel sağlık durumuna ve önceden var olan bir rahatsızlığı olmamasına , tamamen iyileşeceğini umuyoruz. Ama bu zaman alacak, bu yüzden lütfen ona baskı yapmayın.

"Dr. Newcastle'a da buraya uçtuğu ve bu ameliyatı benimle birlikte gerçekleştirdiği için teşekkür etmek istiyorum." Bekleme odasını tarayarak durakladı. "İlk gece içinizden biri Joe'nun kardeşiniz olduğunu söyledi ve o anda hastaya ikinci bir çift göz ve el gerektiğini anladım. Adam gülümsedi ama genç bir adamı kurtarmak için yardım istemenin buna değdiğini anladım. Chatham'lara ülkedeki en iyi beyin cerrahıyla irtibata geçip Dr. Newcastle'ı buraya getirdikleri için teşekkür ederim. Size yardımcı olmak bir zevkti, Doktor."

Başımı arkaya doğru eğiyorum ve hayatım Hagan'a bakıyorum. Yanaklarında küçük bir çukur görüyorum.

"Sen en iyisisin."

"Ben değildim." Sesi sanki o da sorguluyormuş gibi titriyor.

Joe ve Ginger'ın ebeveynleri doktorlardan talimatları alır ve Hagan ve Chaz de dahil olmak üzere herkes birbirine sarılır. Chaz kulağına bir şey fısıldar ve Hagan gülümser.

Hagan ailesine ve babama sarılıyor. Ama Harper'ı kollarının arasına alıyor ve beş dakika ya da daha uzun süre sarılıyor. Birbirlerinin kulağına bir şeyler söylüyorlar ama ben anlayamıyorum.

Logan, "Pekâlâ, evde yemek var ve herkes davetli." diyor.

Hagan kucaklaşmayı keser ve Harper, "İşim bittiğinde ona sarılmayı bırakacağım," diye tersler. Hagan onu bir kez daha kucaklıyor ve ikizine "Seni seviyorum Hap" derken onu bir o yana bir bu yana sallıyor.

Dakikalar sonra Hagan'ın evine giriyoruz ve Logan bir smorgasbord ortaya çıkarıyor. Hiç bu kadar çok yemek görmemiştim, Chatham'ların Şükran Günü yemeğinde bile. Hagan annesine sarılıyor. "Bunu için teşekkürler. Bu kadar sorun çıkardığım için özür dilerim."

"Tatlım, aileler bunun için vardır. Her zaman geri kalanımızla ilgilenirsin. Sevildiğimizi bildiğimizden emin oluyorsun. Hangi üniversiteli annesiyle haftada iki ya da üç kez konuşur ki?"

Logan neredeyse bir tavuk parmağını yutacaktı. "Evet ev arkadaşım, bu normal değil." Ama Hagan umursamaz, annesine tekrar sarılır.

Boğazını temizleyerek odanın dikkatini üzerine topladı. "Bunlar hayatımın en kötü dört günü oldu. Logan benim can simidimdi ve bunu asla unutmayacağım. Bu kazaya sebep olduğum için o kadar utanıyordum ki gözlerindeki hayal kırıklığını görmek istemiyordum."

Kardeşleri de aynı anda, "Ama bu senin hatan değildi" diyor.

Başını salladı. "Biliyorum ve bu Bay Summers'ın hatası da değildi. Sadece restorana ulaşmaya çalışıyordu ve lanet Siri ona sürekli sola dönmesini söylüyordu ama cadde kampüste tek yön. Bu bir kazaydı. En iyi arkadaşlarımdan biri ölebilirdi ve ben kendimi sorumlu hissettim. Seni çocuklarından ayırdığım için özür dilerim." Ailesine bakıyor. "Şimdi, hanginiz Dr. Newcastle'ı aradı?"

Chatham'ların en sessiz olanı Reggie elini kaldırıyor. "Charleston'da bir tatil evi var. Biz arkadaşız. Archer bana bilgi verdiğinde hemen doktoru aradım ve hastane ile Dr. Wilcox'un konsültasyonunu ayarladım."

Hagan ona öyle bir saldırıyor ki göğüslerinin birbirine çarpma sesi bir MMA dövüşü gibi duyuluyor. "Teşekkür ederim." Duygular ham ve hepimiz gözyaşı spektrumunda bir yerdeyiz. Bazıları hüngür hüngür ağlıyor, bazıları ise gözlerini bulanıklaştıran bir filmle.

Hagan ayağa fırladığında kanepede oturmuş yemek yiyorduk. "Gitmem gerek." Ona deliymiş gibi bakıyoruz. "Tek bir profesörü bile aramadım. Ödevim vardı ve Adalee, projemizi bitiremedik."

Uzaklaşırken eline uzandım. "Hagan, hepsini ben yaptım." Kaşları aşağı dönük bir şekilde dönüyor. Tekrar fısıldıyorum, "Ödevini teslim ettim. Tüm profesörlerle konuştum. Logan bana dizüstü bilgisayarını verdi, böylece Chicago'dayken yaptığımız tüm çalışmalar bendeydi."

"Hepsi mi?" Kocaman elleriyle yüzümü okşuyor ve kendimi hiç bu kadar değerli hissetmemiştim.

"Evet. Bu adamı tanıyorum. Buraya transfer oldu ve bir keresinde bana yüksek onur derecesiyle mezun olmayı planladığını söylemişti. Hayallerini yıkmasına izin veremezdim." Bana güneşin doğuşuna gibi bakıyor. "İşte o zaman beni öpeceksin."

Kahkahalar gümbürdüyor ve Hagan külotumu indiren gülümsemesiyle beni kör ediyor. Evet, gamzelerine yenik düştüm.

"Günlerdir öpüşmediğimiz için emin misin? Benimle başa çıkamayabilirsin." Kaşlarını seğirtir ve evet, bir oda dolusu insan olmasaydı külot yerde olurdu.

Ağzı benimkini alıyor. Uzun ve yavaş. "Seni uzun zamandır seviyorum." Bir öpücük daha. Logan diyor ki, "Tamam. Bu kadar yeter. Odana götür."

Harper diyor ki, "Sen bir neandertal misin? Bir an yaşadıklarını göremiyor musun?"

Logan gülümseyerek mutfığa geri dönüyor ve Harper da onu takip ediyor. Tartışmalarını buradan duyabiliyorum.

Sarah Jane, "Devam et. Sen bir yetişkinsin. Ayrıca, Hagan'ın odasında ikiniz için de bir sürprizim var." Hagan bana bakıyor ve bir daha birbirimize sürpriz yapmayı denemek isteyip istemediğimizi bilmiyorum.

"Herkesi teşekkürler. Yarın dersten sonra buluşup Joe'yu kontrol etmeye gideceğiz." Babama baktı. "Bay Summers, Adalee'yle kaldığınız için teşekkür ederim. Bir gün ailenizin bir parçası olmak için sabırsızlanıyorum. Ben de ikizlerle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Tüm oda çene çalıyor ve birinin "İkizler" dediğini duyuyorum. Aww."

"İyi geceler. Hagan ve benim olanları yalnız konuşmamız gerekiyor. Ama hepiniz harikasınız ve siz olmasaydınız son dört günü atlatamazdım. Geldiğiniz ve bu süreçte bana yardımcı olduğunuz için onur duyuyorum." Nasıl hissettiğimi bildiklerinden emin olmak için hepsine sarılıyorum.

Hagan kapıyı yavaşça iterek açıyor ve odası bir bakıma değişmiş oluyor. Yatağının üzerinde ikimizin büyük bir resmi var. Pijama gecesinde onun kucağında oturuyorum. Elleri belimde. Gözlerim kısılmış, ona bakıyorum. O da yüzünün yan tarafını çerçeveleyen gamzesiyle bana bakıyor.

Gerçekten de vücudumda sıvı kalmadığını düşünmüştüm ama gözyaşlarım tırmanıp göz kapaklarımdan taştı. "Biziz." Saçlarımı okşadı.

Ama hepsi bu kadar değil. Hagan'ın ailesindeki herkesle çekilmiş fotoğraflar var. ben de varım. Ama hepsi yakın tarihli, ya Şükran Günü'nde ya da Kodiaks Dünya Şampiyonası'nda oynarken.

"Seni seviyorlar. Ben yapamazken sana baktıkları için aileme ve babana borcumu asla ödeyemeyeceğim." Gözyaşları akıyor ama onları tutuyor. "Senin ve Joe'nun yanında olamadığım için kendimi affedebilir miyim bilmiyorum." Başparmakları gözyaşlarımı siliyor.

"Hemşire, Joe'nun Salı günü konuştuğunda, senin orada onunla birlikte olduğunu hayal edip etmediğini sorduğunu söyledi. Güldü ve ona nasıl gitmediğini ve nasıl yalan söyleyip onun kardeşi olduğunu söylediğini anlattı."

Gülüyoruz ve burnumdan bir sümük baloncuğu uçuyor. Gömleğinin kenarından tutup sildi. İşte aşk budur.

"O gece orada onunla oturduğunu biliyordu. Onu sevdiğini biliyor." Sesim çatlıyor. "Yükü taşımak için ağırlığı nasıl dağıttığımızı biliyor musun? Yükü taşımana yardım edeceğim." Ona yardım etmek için her zaman yanında olacağımı anlamasını umarak onun sözlerini kullanıyorum.

Hagan ve ben geceyi enkaz hakkındaki duygularımızı konuşarak geçirdik. Bütün gece değil, Hagan çoklu görevlerde harikadır. Sanırım dokuzda uyuyakalmıştık ki bu bir üniversite öğrencisi rekoru olmalı. Ama beşte uyandık. ve gideceğim.

Kabarık ceketlerle yere oturuyoruz çünkü Aralık ayındayız ve rüzgâr esiyor. Beni kucağına çekti. Sırtımı göğsüne yaslıyorum ve güneşin doğuşunu izlerken dünyada her şey yolundaymış gibi hissediyorum.

"Evimizi, böyle gün doğumlarını görerek uyandığımız bir yere inşa etmek istiyorum. Pembeler ve morlar gökyüzünü kaplıyor."

Arkama yaslanıyorum ve onun suçluluk duygusundan arınmış muhteşem karamel kahverengi gözlerine bakıyorum. "Eğer bu şekilde uyansaydık seninle bir kulübede yaşardım."

Tutuşunu sıkılaştırıyor, sonra beni çeviriyor, böylece ona sarılıyorum. "Seni o kadar çok seviyorum ki." İç geçirdi. "Sence Joe iyileşecek mi?"

". Yine de bu yıl oynayamayabilir."

Hagan muhtemelen gerçeği söylememi beklemediği için hareketsiz duruyor. Sa çizgimi takip ediyor. "Bir gün Ginger hastayken onunla ilgilenmesi hakkında konuşuyorduk. *'Dünyada yaptığım son şey onunla ilgilenmekse, yaşamaya değer bir hayat olacak'* demişti. Şimdi biliyorum ki eğer ölseydi, mutlu olurdu. Geri kalanımız yıkılırdı ama... neyse ki o köprüden geçmek zorunda değiliz."

"Neden saçlarını kazıttın?" diye sorduğumda güneşin doğuşuna ve birbirimizin kollarında olmanın verdiği hisse dalmıştık.

Derin bir nefes alıyor ve ağzından duman çıkıyor gibi görünüyor. "Doktor beyin kanamasını açıkladığında eve geldim ve internette araştırdım. Joe ile dayanışmak için yaptım. Onun kafası traş edilecekse benimki de . Ama bunu kendimi cezalandırmak için yaptım - saçlarım benim en değerli varlığım."

"Gerçekten, en iyi ..."

"Bebeğim, o varlık senin için saklı, hem de ömür boyu."

Sonsöz

Hagan

JİMNASTİK MERKEZİ kadar dolu. Adalee Takımı tüm gücüyle dışarıda. Aile üyelerimin her biri ve çocukları burada. Bay ve Bayan Summers ikizleriyle birlikte burada ve Megan onlara yaltaklanıyor. Hamile kalmadan bir yıl dayanırsa şaşıracağım. Ama onları kanatları altına alan Harper.

Bay Summers Florida'dan bile Adalee'nin hayatında yer alıyor. Onu neredeyse her gün arıyor, okulu ve becerilerinin nasıl ilerlediğini soruyor. Anlamadığı durumlarda ise video göndermesini istiyor.

Bazı açılardan, Bay Summers'ın o gece Adalee'nin kapısını çalması olabilecek en iyi şeydi. Duygusal olarak bana açılmasını sağladı ve cinsel kısmı da fiziğe meydan okuyor. Bazen yatakta uzanıyoruz ve üzerimde amuda kalkıyor. O kadar güçlü ki dirseklerini beni öpecek kadar bükebiliyor ve sonra tekrar yukarı bastırıyor.

Jimnastikçiler tanıtıldığında. Adalee'ye bakıyorum, saçları dört örgü halinde, sonra topuz yapılmış ve kraliyet mavisi mayosunda aygır şeklinde yapay elmaslar var. Bir şeye ya da hiçbir şeye bakarken ağırlığını soldan sağa kaydırıyor. Birçok atlet bu şekilde havaya girer. Zihnimiz duvardaki bir noktaya ya da boş bir alana odaklanır ve içimizdeki düşüncelerin konuşmasına izin verir.

Bunu yapabilirim. Ben bir kazananım. Mükemmellik.

Bazen Adalee'nin benim kızım olmasına ve benimle kalmasına şaşıyorum. Ama iyi ki de öyle yapmış.

Joe gürültü önleyici kulaklıklarıyla yanımda oturuyor. Adalee haklıydı, bu sezon henüz oynamıyor. Şimdilik sakat listesinde. Ginger ve Adalee ile birlikte yaşıyor çünkü evleri çok gürültülü. Hâlâ baş ağrısı çekiyor ama doktorlar iyileşmesinin programa uygun olduğunda ısrar ediyor.

Yarışma başlıyor ve Ginger ilk olarak Adalee'nin en sevdiği alet olan tonozda yarışıyor. Şimdilik atlamada yarışmıyor. Adalee'nin hedefi

yeni kasasını sezon sonuna kadar teslim edecek. "Bunu yapabilirsin, Red!" Joe bağıırıyor.

Bakışları Ginger'ı delerken kızımın parmak eklemlerini patlatmasını izliyorum. Kendi kendine konuşuyor. Ginger koşmaya başlıyor ve sıçrama tahtasına çarpıp havaya uçuyor. Bir ya da iki kez dönüyor, buradan söylemek zor. Atlama tahtası spor salonunun diğeri tarafında. Sonra inişe geçiyor. Bizim bölüm çığına dönüyor. Antrenöre sarıldıktan sonra kucakladığı bir sonraki kişi Adalee.

Adalee yer egzersizini kusursuz bir şekilde yapıyor. Sulandırılmış bir versiyon ama şimdilik bundan memnun. Doktoru, antrenörü ve babası yavaş yavaş geri dönmesini istiyor. Sadece üç yıl sonra, Mayıs ayında mezun olacak. Kız arkadaşımın parlak bir zekası ve güzel bir vücudu var. Babası ona eğer dördüncü yılında da kalmak ve yüksek lisansına başlamak isterse evinin masraflarını karşılamaya devam edeceğini söyledi.

Adalee'nin bar rutininin önce fazla zamanı yok. Koç onunla konuşuyor ve Adalee'nin derin bir nefes alıp bir elini kaldırarak hazır olduğunu gösterdiğini görüyorum. Barı her bırakışında nefesimi tutuyorum. Ya düşerse? Ya ACL'sini tekrar yırtarsa? Sonra bir nefes veriyorum çünkü düşerse, sevgimizin yeterince güçlü olduğunu ve birlikte üstesinden geleceğimizi biliyorum.

Bu beceriye ne ad verildiğini bilmiyorum ama ellerini barın üzerinde çaprazlayıp iki kez salındıktan sonra serbest bırakıp ikili bir düzen yaptığında kalabalığın nefesi kesiliyor. Ayakları aynı anda yere değiyor ve yüzündeki gülümseme güzel olduğu kadar geniş. Kalabalık çığına dönüyor. Jüri ona bir puan veriyor 9.94. Takım arkadaşları, hatta Shannon bile sevinç içinde onun etrafında dönüyor, bu da Kentucky Stallions Jimnastik Takımının yarışmayı kazandığı anlamına geliyor.

Maç bittiğinde mindere koşuyoruz ve Joe ile ben kızlarımızı kucağımıza alıp sallıyoruz.

"Bebeğim, !"

"Evet. Ve hepsi senin suçun," diyor gülümseyerek ve eğer kafam karışmış görünüyorsam, öyleyim.

Ginger araya giriyor, "Alış artık, Transfer. Eğer seni düşünmeseydi, ACL'sini yırtmazdı. "

Adalee, "sonrasını ben hallederim, Ging." diyor. Bana daha iyi bakabilmek için başını arkaya yaslıyor. "Eğer ACL'mi yırtmamış olsaydım

barlarda. Eşit olmayan barlardan nefret ederdim ama zarif olmanın güçlü olmadığına anlamına gelmediğini öğrendim."

Durdu, beni öpmek için parmak uçlarına bastı. Ailem etrafını sarmış, her sözünü dinliyor.

"ACL'mi yırtmamış olsaydım kaybedecektik. Bunun başıma gelen en kötü şey olduğunu düşünmüştüm ama... bu yüzden birlikteyiz ve bu yüzden bugün barda çok iyiydim."

Kıç kelimesini fısıldadığı için herkes gülüyor.

Yazın son haftasından bu yana ondaki değişimi düşünüyor bana. Adalee etrafına bir kale inşa etmişti, bunun bir güç gösterisi olduğunu düşünüyordu, ama duvarlarını yıkmama izin verdiğinde, içinde zarif, yumuşak, güçlü bir kadın vardı.

BU, Adalee'nin jimnastik müsabakasının olduğu tek gündü ve aynı gün benim de erken bir maçım vardı, bu yüzden ailem ilk resmi deplasman maçı pijama partisi gecesini yapmaya karar verdi.

Ve ailem evimde kalıyor, .

Pearse Aralık ayında mezun olup askere gideceğini bildirdiği için Reggie ve ailesi onun odasını kullanıyor. Mac partiden sonra geceyi beyzbol evinde geçirecek, bu yüzden Sarah Jane'in ailesi orada uyuyor. Ailem Logan'ın odasında kalıyor. Archer ve Megan güneş odasında uyuyorlar. Logan kanepede uyuyor, ben de Harper ve Adalee'ye yatağımı veriyorum ve kendi evimde yerde uyuyorum.

Adalee beni odama kadar takip etti. Değişme vakti geldi. Kollarını boynuma dolayarak sırtıma uçuyor. "Sonunda birlikte on altı saatimiz var."

"Evet ve istila edildik," diyorum onu sırtımdan kaldırıp yatağa yatırırken. "Keşke zamanı yatakta birlikte geçirebilseydik ama ailelerimizi eğlendirmek ."

Elleri, iki ay önce kazıttığım için kısalan saçlarımda geziniyor. Gözleri benimkilerle tango yapıyor. Aramıza uzanıyor ve "Şipşak?" diyor.

Yataktan atlayıp kapıyı kilitledim. Kıyafetlerimi çıkardım, bir prezervatif aldım ve onun kıyafetleri üzerinde çalışmaya başladım. Yavaşça, mükemmel bir kutuyu açar gibi dar atletini vücudundan sıyrıyorum. Onu çırılçıplak bıraktığımda, hafifçe sallayarak boynunu ısıyorum. Vücudum kıvrımlarının arasından kayıyor ve bu duygudan asla bıkmayacağım. Onunla yavaş, kolay ve sessiz bir şekilde sevişirken gözlerimiz kilitli kalıyor.

Edepsiz konuşmalar yok, sadece birbirimizin kulağına sessiz kelimeler ve sessiz inlemeler. Doruğa ağızlarımız kilitleniyor ve keşfediyor. Ama yüzeyin hemen üzerinde uçan bir sıcak hava balonu gibi devam ediyor. Birbirimize ten tene sarılmayalı bir hafta oldu ve ayrılmak istemiyoruz.

"Teşekkür ," diyor. "Bunu özlemiştim."

"Ben de. Harper kapımızı yumruklamaya başlamadan önce temizlenelim."

Gülümsüyor. "Teknik olarak, bu gece burası onun odası."

"Annemle babamın neden geçen seferki gibi otelin en üst katını almadıklarını söyler misiniz?"

Yemeğimiz ve pijamalı insanlarla dolu bir evimiz var. Biz annemin yaptığı mavi beyaz pijamalarımızla yemek yerken çocuklar Twister oynuyor. Önünde "*Aileler birbirine destek olur*" yazıyor. Joe hastanedeyken herkesin Adalee ve bana yardım etmek için bir araya gelmesinden ne kadar gurur duyduğunu hepimize hatırlatmanın bir yolu.

O dört gün içinde anladılar ki bazen tek ihtiyacınız olan şey ailenizin ortaya çıkmasıdır. Benim için ve bana yardım etmek için her şeyi yapacaklarını biliyordum. Onların sözlerine değil, varlıklarına ihtiyacım vardı.

Şimdi Pictionary zamanı. Takımlar ayrıldı. Kadınlar erkeklere karşı.

Logan bizim takım için çiziyor. Berbat. Çok yavaş çiziyor. Uçağa benzeyen ilk taslağını bitirene kadar zamanımız doluyor. Sonra bir çizgi çizerken bir ses çıkarıyor. "Uçak kazası!" diye bağıyorum.

Harper ayağa kalkıp bağıyor, "Bu hile yapmaktır. Ses çıkarmaya izin yok."

"Ben kurallara göre oynamam, tatlım," diye göz kırpmıyor Logan.

Harper'ın yüzü kızarıyor, yumrukları iki yanında toplanıyor.

Boğazını temizliyor. "Özür dilerim, gerçek kurallara göre oynadığımızı bilmiyordum. Bunu kim yapar?"

Adalee de dahil olmak üzere tüm ailem hep bir ağızdan "Var!" diye bağıyor.

Logan ve Mac herkes gülmeden önce bir korku şovu izliyormuş gibi görünüyorlar. Logan, Stallions salon pantolonu ve beyaz bir tişört giyiyor. Mac ise eşofman ve Mario Bros tişörtü giyiyor.

Kuralları bilinmeyen küçük bir aksilik olmasına rağmen, erkekler geri dönüş yaparak oyunu kazanırlar.

Sırada ailemizin favorisi Sessiz Sinema var, bu yüzden yine takımları karıştırıyoruz. Adalee ve ben bu sefer birlikte bir takımdayız. Umarım planladığımız gibi gider. Annem doğru kurabiyeyi aldığımdan emin oldu.

Ayağa kalkıyorum ve başıma taç takıyormuşum gibi davranıyorum ve çok dik oturuyorum.

Adalee, "Uygun" diye bağıyor. Archer "Kral" diyor. Ellerimle doğru yolda olduklarını ve devam etmelerini işaret ediyorum. Sonunda Reggie "Prenses" diyor. İşaret edip başımı sallıyorum, sonra ikinci kelime için iki parmağımı kaldırıyorum.

Elimde Adalee'nin evimde yaptığı gibi sahte bir buket tutarak yavaşça yürürken sınırlarım duygudan titriyor. Adalee diyor ki, "Gelin. Prenses Gelin."

"Evet. Anladın bebeğim." Ayağa kalktı ve bana sarıldı. "Seni seviyorum."

Hızlı bir hareketle ağzını benimkine bastırıyor ve "Seni ömür boyu seviyorum" diyor.

Bu benim açılışım. Onu bir kez daha öpüyorum. "Hayat uzun bir zaman Adalee," diye fısıldıyorum aylar önceki sözlerini kullanarak ve kaşları kırışıyor. "Ben hayattan daha uzun bir süre istiyorum. Sonsuza kadar istiyorum."

Dizlerimin üzerine çöktüm. "Benimle evlenir misin?"

sırt üstü yatırıp öptü. "Evet. Evet. Evet."

Öpüşüyoruz ve ben onun üstüne yuvarlanıp dudaklarını birkaç kez daha gagalıyorum. Ayağa kalkıyoruz ve Harper yüzüğü bana uzatıyor. "Yüzüğünü görmek ister misin?"

Başını sallıyor ve Harper kutuyu bana uzatıyor. Siyah kadife kutuyu açtığımda Adalee burnunu ve ağzını kapatırken yüzünden zarif gözyaşları dökülüyor. "Bebeğim ağlama. Aşık olmamız *tamamen senin suçun*."

"Kimin hatası olduğunu sonra tartışırız," diye kaşlarını oynatarak bana takılıyor. Adalee ve ben birbirimize sıkıca sarılıyoruz. Sonra aynı anda mantramızı tekrarlıyoruz. "Hayattan daha uzun."

Logan, "Biri bana bu saçma pijamalardan nasıl alabileceğimi söyleyebilir mi?" diyor.

Ailem Adalee ve beni işaret edip hep bir ağızdan "Bu" diyor.

Umarım Hagan ve Adalee'nin aşk hikayesini okurken benim yazdığım kadar keyif almışsınızdır. Hagan, Patronu Puanladığımdan beri kafamın içinde dolanıp duruyordu ve sonunda bana ne yazmamı istediğini söyledi. [İncelemek için buraya tıklayın](#).

Eğer All Your Fault'u beğendiyseniz, Sarasota Sharks Serisi ile her şeyin başladığı yere geri dönün. [İkinci Bir Şansı Calmak](#) ile başlayın. Bir kardeşin en iyi arkadaşı, ikinci şans romantizmi. Birçok yorumcunun uyardığı gibi: "Duygusal hız trenine hazır olun."

BONUS EPİLOGU okumak ve Logan & Harper'ın hikayesi [DİZLERİMİN ÜZERİNDE](#)'ye bir göz atmak için sayfayı çevirin.

Bonus Epilog

Dizlerimin Üzerinde - Bölüm 1 - Harper

"HAYIR. OLMAZ." Hagan sesini yükseltir.

İkizimin yanına hiç taşınmamalıydım. Yaptığım her hareketi kontrol etmeye çalışıyor. Hagan'la ev arkadaşı olmaya karar verdiğimde endişe seviyemin düşmesi gerekiyordu. Ama hayır, sanki benim koruyucummuş gibi davranıyor.

Bu gece, Aygır Ödülleri var. ESPN ESPY Ödülleri'nin Kentucky versiyonu. Tabii ki Hagan ve Adalee En Rekabetçi Çift dalında aday gösterildi. Adalee Jimnastik All Around Şampiyonluğunu kazanamadı, ancak eşit olmayan çubuklardaki derecesi takımın Güneydoğu Konferansı şampiyonluğunu kazanmasını sağladı. Hagan, Stallion tarihindeki en iyi topla oynama yüzdesine sahip ve beyzbol takımı şu anda bölgesel finallerde oynuyor.

Annem Adalee ve beni Sarah Jane ve Megan için yaptığı gibi Chicago'da alışverişe götürdü. Magnificent Mile ve ardından banliyölerdeki birkaç küçük butiğe. Sonunda Sarah Jane'in sevdiği mağazadan elbiseler aldık. Kıvrımlı vücutlu kızlar için seçimleri daha iyiydi ama yine de küçük, minyon Adalee elbisesini aynı mağazadan, Miss Princess'ten aldı. Sloganları *"tek bir mağazada herkese uygun giyinebilirsiniz"*.

Boy aynasındaki yansıma bakarken birden tüm kıvrımlarımın farkına vardım. Şimdiye kadar yapılmış en iyi vücut şekillendiriciye ihtiyacım var. Geçen yıl beni çok yıprattı. Omuzlarım çöküyor ve gözlerim düşüyor.

"Hap, aramaya gidemezsin-"

Koridordan derinden gelen hırıltılı bir ses araya giriyor: "Şehvetli," diyor Logan bakışları tenimi kaplarken. Gözlerimizin buluşmaması için çaresizce yanağımın içini ısııyorum.

Asla bilemeyeceği bir şey varsa o da karnımın altına nasıl girdiğidir. Onun varlığında nasıl düğümленip çırpındığı. Tek savunmam, beni etkilemiyormuş gibi davranmak. Ben de diyorum ki, "Bu ne demek oluyor?"

Hagan'ın gözlerinden Logan'ın gözlerine doğru fırlayan kırmızı ölüm ışınlarına bakılırsa, kardeşim alfa koruyuculuğuna soyunmak üzere. Ama Logan

Bunun dünyadaki son anları olabileceğinden habersiz. Ağırlığını kaydırarak omzunu kapı çerçevesine dayadı. "Ne? Kız kardeşinin muhteşem olduğunu söylemeye iznim yok."

Hagan en iyi arkadaşıyla göğüs göğüse yürüyor. "Yasak, unuttun mu?" Hagan sorar.

Logan, Hagan'dan daha uzun ve kalın, ama onurumu koruduğunu düşündüğünde kardeşime karşı bahse girmezdim. Bir keresinde, lise ikinci sınıftayken, bir çocuk bana çıkma teklif etmişti çünkü oral yaptığıma dair bir dedikodu dolaşıyordu. Hagan erkeklerin dolabına örümcek dolu avokado yeşili bir kase koymuştu. Bir düzine albino yaratık kitaplarının ve hokey kapüşonunun üzerinde gezinirken Reed'in yüzünü asla unutmayacağım. Ona ne olduğunu merak ediyorum.

"Anladım. Ama bir iyiliğe ihtiyacım var, ama bu sahte bir iyilik." Logan dimdik durup Hagan'a bakıyor. "Harper'ın bu gece benimle çıkması mı gerekiyor?"

Aynı anda Hagan ve ben "Ne? Neden?"

Logan cevap veriyor, çenesi seğiriyor. "Çünkü sen benim en iyi arkadaşımın ve randevusuz gelmemi istemezsin. Bu hepimizi perişan eder."

Vücudum sesinin yumuşak ve kendinden emin tonuna ısınıyor. Yüzde yüz haklı; Ben.. Ben.. Nefret ederdim. Nefret. Atletik yapılı ve zerre kadar yağı olmayan tüm bu kızlar ona asılıyor olurdu. Daireye girip çıkan kadınları görmek yeterince kötü zaten. Gerçi son zamanlarda yirmili yaşlarının üstünde yaşlı bir kadın vardı.

Kardeşimin kafasında çarklar dönüyor. Nereden mi biliyorum? Çünkü yanakları pürüzsüz, görünürde bir gamze yok ve bir kaşı düşerken diğeri kalkıyor. "Josie'yi götüreceğini sanıyordum?" Hagan soruyor.

"Hayır."

Josie belli ki Logan'ın sevişmekten başka bir şeye ihtiyacı olduğunda başvurduğu kız olmuş.

Hagan'ı yolumdan itiyorum ve Logan'ın gömleksiz göğsü mecazi anlamda yüzüme çarpıyor. İşte o zaman smokin pantolonunu giydiğini ve üstünde hiçbir şey olmadığını fark ediyorum. Siyah kumaş uylukları boyunca uzanıyor ve ağzım sulanıyor. Başımı kaldırdığımda, karın kaslarının her bir çıkıntısı ve vadisi

aklımdan geçen kirl  düşünce eri gönderiyor. Bir Şekilde konuşmayı baŐardım. "Ne oldu? Sonunda birçoğundan biri olmaktan sıkıldı mı?"

Koridora geri adım atıyor ve elini pantolonunun cebine sokup i  çekiyor. "Bu Josie ve benim aramda. Ben giyinmeye gidiyorum. Siz ikiniz konuŐun ve bana haber verin."

O uzaklaŐtıėında, ağzım açık bir Şekilde sırtına bakıyorum. Sanki ağabeyimin sonuç üzerinde herhangi bir söz hakkı varmış gibi. Bu düşünce aklımdan geçerken Hagan, "Logan'la hiçbir Şekilde  ıkmayacaksın," diyor.

"Hagan Chatham, benim adıma karar veremezsin. O senin en iyi arkadaşın. Ve söyle bana senden kaç kez iyilik istedi?"

Resmi kıyafetlerini giymiş olan Hagan elime uzanıyor. "."

"Joe'nun ameliyatından sonra aşağıda otururken 'Logan senin can simidinin oldu' dediğini hatırlıyorum. Bu altı ay önceydi ve belki de ona borcumuzu ödemek için bir Şeyler yapmamızın zamanı gelmiŐtir." Hagan'ın benimle konuŐmadıėı o dört korkunç günü düşününce sesim titriyor. Onun sesini duymadan geçirdiğim en uzun zamandı. Ve ikiz olduğunuzda bu çok yıkıcı oluyor. "Eğer burada sana göz kulak olmasaydı. Seni dinletmek. Düşünmek bile istemiyorum..."

Hagan gülmeye zorlar. "Buraya gel." Beni kucağına çekti.

"Buna alenen randevu diyeceğiz ama zaten ikisi de aynı  d l Yemeği'ne giden ve aynı masada oturan oda arkadaŐlarıyız."

Başımın üstünü öpüyor. "Seni seviyorum Hap ve Logan Warren'ı deėiŐtirebileceėini düŐünmeni istemiyorum."

"Onu bu Şekilde düşünmüyorum." Yalan. "O çok... egoist ve tartıŐmacı. Ama Hagan, sence bu elbisenin içinde kötü m  görünüyorum? Annem ve Adalee üzerime tam oturduğunu düŐündüler," diyorum, tenim kaŐınmaya baŐlayıp kırmızı dalgalar boynumu bir eŐarp gibi sararken.

Yüzü yumuşuyor ve gamzeleri ile papyonunun çerçevelediği yarım bir gülümseme beliriyor. "  nk  sen benim k  k k z kardeŐimsin ve-"

Sözünü kestim. "   dakika sonra."

"Bunu kapatıp a amam. Her zaman liderlik etmemi istedin. Eğer artık istediğin bu değilse, ... Alışmak için biraz zamana ihtiya ım olacak." Sesi

Uçurumdan düşüyormuş gibi geliyor.

"Seni uçurumdan atlamaktan kurtardığım için oda arkadaşım ile sahte bir randevu yapmak istiyorum. Büyütecek ne var ki? Adalee, annem, babam, Logan'ın annesi, babası, kız kardeşi ve eniştesiyle birlikte orada olacaksın."

"Haklısın. Ona söylememi ister misin?"

Başımı salladım. "Ona gelip bana sorabileceğini söyleyebilirsin. İlk kez sana sordu ve ben bunu onaylamıyorum. Eğer sahte randevusu olmamı istiyorsa o zaman bana kendisi sormalı ve temel kuralları belirlemeliyiz."

Dışarı çıkmadan önce beni yanağımdan öptü ve "Bu benim kız kardeşim" dedi.

Birkaç dakika sonra Logan kapıyı çaldı. Kız kardeşim Sarah Jane'in birkaç yıl önce gerçek mücevherlere hazır olduğumu söylediğinde bana aldığı koyu ceviz lekeli mücevher kutuma uzandım. Aklımda iki çift vardı, bu yüzden her birini kulağıma tuttum.

Logan benim için "Altın olanları" seçiyor.

"Neden?" diye soruyorum.

"Çünkü altın rengi tenine uyuyor." Gülümsemesi çok kolay geliyor.

Aynada her birini incelemeye devam ederken sertçe yutkunuyorum. Elmas küpelerde karar kılıyorum. Ne yüzümü ne de elbisemi abartıyorlar. Sapını itiyorum ve yerine sabitliyorum.

Logan arkamdan kıkırdıyor. "Harper, Aygır Ödülleri için benim sahte olur musun?"

"Evet, ama bu tek seferlik bir iyilik ve bana borçlu olacaksın... BÜYÜK."

Makyaj masama doğru yürüdü. "Tamam. Kolye takıyor musun?" Başımı salladım. "Takmak için yardıma ihtiyacın var mı, böylece saçını karıştırmazsın?"

"Lütfen." İnce altın kutu zincir kolyeyi kaldırıp uçlarını ona uzatıyorum. Kolyeyi takarken parmakları boynuma değiyor ve gözlerimi kapatıyorum, teninin tenime değmesini seviyorum. Logan Warren'ı bu şekilde düşünmek kalbim için iyi değil.

"İşte oldu. Her şey hazır. Hagan Adalee'yi almak için ayrıldı, arabanız sizi bekliyor."

Audi'sinin kapısını açıp ayaklarımı içeri sokmamı beklerken kendimi Sindirella gibi hissediyorum. Kapıyı kapatırken bakışları topuklu ayakkabılarımın üzerinde duruyor ve

İçimde bir ateş patlıyor.

Park edip "Stallion Blue Carpet "a geliyoruz. Tüm sporcular Hollywood aktörleri ve A-list ünlüleri gibi halıda yürüyor. Kulağıma fısıldarken eli sırtıma kayıyor, "Sadece gülümse. Bütün soruları ben hallederim."

Korku enseme yalıyor ve bir panik atağın yaklaştığını hissedebiliyorum. Etrafta ışıklar yanıp sönüyor ve kamera lensleri kapanıyor. Eli sıcak ve rahatlatıcı, sanki beni sabit tutmak için ona ihtiyacım olduğunu biliyor. Damarlarımdaki gerginliği uzak tutmak için.

Muhabirler ona bağırırken poz veriyoruz ya da öylece duruyoruz.

"Logan, NFL'i bırakmanın gerçek sebebi nedir?"

"Gelecek yıl tekrar Stallions forması giyecek olmanızın sebebi o

mu?" Gülümsemeye çalışıyorum ama yanlış anlaşılıp

anlaşılmayacağından emin değilim.

"3. sıradan seçilecektin, neden kabul ?"

"Size yakın olanlar Ulusal Şampiyonluk Maçını kaybettiğinizden beri değiştiğinizi söylüyor. Bu doğru mu ve eğer doğruysa nasıl değiştiniz?"

Tanrım, kaybettiği tek maçtan bahsetme. Ne kadar kaba.

Logan aniden beni kendine çekti, eğildi ve yanağımdan öptü. "Ne olursa olsun, geri dönüyorum çünkü bol miktarda NIL para kazanabilir, diplomamı alabilir ve eğlenmeye devam edebilirim" dedi.

Az önce beni öptü mü? Yanaktan mı? Kameralarla mı?

Muhabirler devam soruları sormaya çalışıyorlar ama Logan beni halının geri kalanına yönlendiriyor ve burada birkaç fotoğraf daha çekiyoruz, da Üniversite logosunun önünde çekiyoruz.

Eski Kolezyum'un alt katına girdiğimizde, buranın değişmiş olduğunu görüyoruz. Eski spor salonu büyüleyici. Tavandan sarkan mavi kristal modern avizeler odaya mavi bir ışıltı yayıyor. Zemin beyaz masa örtüleriyle kaplı yuvarlak masalarla kaplı ve her birinin üzerinde bir numara var. Bir numaralı masaya doğru ilerlerken Logan parmak uçlarını sırtımda gezdiriyor. Tabii ki en önde olacağız, Logan Yılın Erkek Sporcusu ödülüne aday.

Neredeyse herkes Logan'la konuşmak için durduğunda sinirlerim tepeme çıkıyor. "Goodluck. Bunu hak ediyorsun. Kampüste kalmana çok sevindim," diyorlar göz kırparak ve tırnaklarını kolunda gezdirerek. Bu çok kaba, bu randevunun sahte olduğunu bilmiyorlar. Elini sırtımdan hiç çekmiyor ve vücudumun titremeye başladığını hissettiğinde diğer elini çıplak koluma koyup ilerlememizi sağlıyor.

Anne ve babamızın yanı sıra Hagan ve Adalee de çoktan oturmuş, sandalyelerin arkalıklarını mavi fiyonklar süslüyor. Oraya varmadan hemen önce kolumu hafifçe sıkıyor. Dönüp Kentucky Stallions'ın yüzüne, NFL seçmelerinin ilk turunda seçilecek kişiye bakıyorum. Gözleri nazık olduğu kadar güzel. İçinde kaybolabileceğiniz türden.

"Harper, teşekkür ederim." Yaklaştı ve eğilerek kulağıma fısıldadı, "Daha önceki soruna cevap vermek gerekirse, sana şehvetli olduğunu söyledüğimde. Sadece çok güzel olduğunu ve elbisenin Tanrı'nın terzisi tarafından senin için özel olarak dikilmiş gibi görüldüğünü kastetmiştim."

Sıcak bir saniye boyunca bana bakıyor ve nutkum tutuluyor. Sözleri kafamın içinde yuvarlanıyor ve bacaklarım jöle gibi hissediyor.

Çok güzel. Tanrım. Özellikle de benim için. Benim için.

Birdenbire onun kollarındaydım ve oraya nasıl geldiğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Logan ve Harper'ın aşk hikayesi [Dizlerimin Üzerinde](#)'nin kopyasını ALIN.

[Bonus bölümler, satışlar ve favori karakterleriniz hakkında ilginç bilgiler için haber bültenime katılın. www.kristinleebooks.com](#)

Bir sonraki sayfadaki Hagan'ın Listesi'ne bakınız.

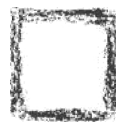
H A S A Ñ ' S L 1 1 T

Airplane

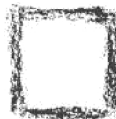
Baseball Park

BeacÉ

K! tß(UI

(Ü 0 t "(U (3j*/' 0 0)

1n Ëe h aeddi n\$ Less

Ayrıca Kristin Lee

Kampüs Aygırları

Sarasota Sharks'tan bir üniversite yan dizisi.

[All Your Fault \(Hagan/Adalee\)](#) .

[Dizlerimin Üzerinde \(Logan & Harper\)](#) te Ekim 2023'Çıkıyor

Sarasota Sharks Serisi

[İkinci Bir Şansı Çalmak \(Wils/Kenni\)](#) .

[Kafaüstü Kaymak \(Patrick/Avery\) Patrona](#)

[Gol Atmak \(Archer /Megan\) Aşk İçin](#)

[Sallanmak \(Tackett /Talynn\)](#) .

Kissing Springs'e Hoş Geldiniz

Gizli Noel Baba

[Sunshine & Saddles](#) Geliyor 6.12.23

Bourbon & Brawn Geliyor 9.12.23

Antolojiler Çok Yakında

Bayan CEO Bir Kadın Zirvede Antolojisi 5.2.23 Zor Çağrı -

Bir Spor Romantizmi Antolojisi 7.11.23'te Geliyor

Yarışan Kalpler Serisi

[Her Zaman Benimle \(Brandon /Gracie\)](#)

[Seni Sevmeme İzin Ver \(Ben/Mia\)](#)

[Come On Baby \(Nic/Kaylee\)](#) .

Teşekkür

Bu romana ilham veren gerçek hayattaki çift Cam ve Kat'e teşekkür etmek istiyorum. Bu onların aşk hikayesi değil ama onlar da Hagan ve Adalee gibi ağırlık odasında tanıştılar. Cam ve Kat, iki üniversite sporcusu arasındaki zaman kısıtlamalarını ve sakatlıkların sporcuların ruh halini nasıl etkilediğini anlamamda bana yardımcı oldular. Oh, ve Kat, Cam'in ilişkide "romantik" olan olduğunu itiraf etti, bu yüzden Hagan da aynı şeyi yaptı. İkinize de tekrar teşekkürler! Tüm konuşmalarımızdan keyif aldım.

Okuyucularıma teşekkür ederim. Bir yazar olarak, geri bildirimlerinizi ve yorumlarınızı takdir ediyorum. Bu beni güçlü duygular uyandıran aşk hikayeleri yazmaya teşvik ediyor. Okurlar arkadaş oldular ve arkadaşlar da okur oldular, da beni böylesine ödüllendirici bir kariyer için minnettar kılıyor.

Ailem, okumayanlar bile %100 arkamda. Her zaman hedefime ulaşım ulaşmadığımı veya bir sonraki kitap için doğru yolda olup olmadığımı soruyorlar. Kritik zamanlarda yemeklerin çoğunu kocam yapıyor. Kız kardeşim oğlumu eğlendiriyor ya da beni evden çıkarıyor. Ama en önemlisi, aile deneyimlerim her kitapta parça parça yer alıyor.

Beta okuyucularım benim can simidim ve ayakta alkışlanmayı hak ediyorlar. Kate, Casey ve Joan'a duygusal, kalp eriten romanlar geliştirmeme yardımcı oldukları için teşekkür ederim.

Casey, her fırsatta yanımdasın. Bir karakterin resmine ihtiyacım olduğunda, hemen doğru olanı buluyorsun. Senden bir fikir almam gerekirse, konuşmalarımızın hayal gücümü ateşleyeceğini biliyorum. Dostluğun, becerilerin ve fikirlerin için teşekkür ederim.

Farklı alanlarda çalışan asistanlarım var. ARC/Sokak ekiplerimi yöneten ve istediğim her şeyi ve daha fazlasını yapan Riley'e teşekkür ederim.

Ayrıca çalışmalarımı tanıtmam için bana güzel bir web sitesi sağlayan Two Queens Promotions.

Yazar gruplarım harika!

İsmi sayamayacağım kadar çok kişi var ama siz kim olduğunuzu biliyorsunuz! İpuçlarınızı ve deneyimlerinizi paylaştığınız ve bitmek bilmeyen sorularımı yanıtladığınız için teşekkürler.

Ve ARC ekibim, onlar en iyileri. Onlarla ilişki kurmayı, kitaplar ve hayat hakkında sohbet etmeyi seviyorum. Umarım onlar da benim gibi dostluklarımıza değer verirler.

Tori, [Cruel Ink Editing & Design](#)'daki editörüm. Çalışmalarımı daha iyi hale getiriyor ve çalışma ilişkimizi seviyorum. Sen en iyisisin.

[Cruel Ink Editing & Design](#)'dan Cady'ye romanı yansıtan bir kapak hazırladığı için teşekkür ederim. Bu kapağı tasarlayana kadar üzerinde birçok değişiklik ve ben de bunun doğru kapak olduğunu hemen anladım.

Yazar Hakkında

Kristin Lee, USA Today Çok Satan Yazarıdır ve bir tutam mizah ve bir tutam gerilim içeren, yürek parçalayan, kalp eriten romanlar yazmaktadır.

Kitapları arasında Yasak, İkinci Şans, Arkadaştan Sevgiliye, Düşmandan Sevgiliye, Yaş Kardeşin En İyi Arkadaşı ve Zoraki Yakınlık yer almaktadır.

Yazmadığı ya da okumadığı zamanlarda onu en sevdiği dizileri izlerken ya da spor etkinliklerine katılırken bulabilirsiniz. At yarışları sırasında Bourbon kokteyli içmeyi sevdiğinden bahsetmiş miydim?

Eğer eşinizi bulamadıysanız endişelenmeyin, bulacaksınız. Ama şimdilik, onun aşk romanlarından birinde romantik bir yolculuğa çıkın, burada baygınlık geçirmeye değer bir kitap sevgilisiyle tanışacağınızdan emin olabilirsiniz.

İçindekiler

[Tam Sayfa Resim](#)

[Telif Hakkı İthafı](#)

[Başlık Sayfa](#)

[İçindekiler](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41 Sonsöz](#)

[Bonus Sonsöz Tam](#)

[Sayfa Resim Ayrıca](#)

[Kristin Lee](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

